

Bediüzzaman'ın Alim
Veli Talebesi
Ser ve Sır kâtibi
Mehmed Feyzi Efendi

Hasan Erdoğan

“Üstad Bediüzzaman Hazretleri’nin talebe ve varislerinden Araç’lı Abdullah Yeğin abinin M.Feyzi Efendi’nin vefatı münasebetiyle yazdığı Taziye.”

Mehmet Feyzi Ağabeyin Ardından

Abdullah Yeğin Ağabeyin merhûm Mehmed Feyzi efendinin vefâtı üzerine, o sırada bulunduğu Almanya’dan tâziye maksadı ile gönderdiği, merhûmu tavsif eden mektûbu:

“77 Yaşına kadar hâlis, riyâsız bir İslâm âlimi, sadâkatlı bir talebe ve çok faziletli bir mü’min olarak yaşadı. O’nun dünyası sâdece evi idi. İnzivâ hâlinde yaşıyor, mecbûr olmadan dışarı çıkmıyordu. Resûl-i Ekrem (A.S.M.) buyurmuş: “Fitneler çıktığı vakit, evinizin hasırı gibi olun.” O, âdeta bu emri imtisâl ediyordu. O, hâli ile çoklarının îmânının kurtulmasına vesile oldu. O’nu bir def’a veya birkaç def’a ziyâretle dindâr olan, ahlâkı güzelleşen çokları vardır. O’nun hâli, tavrı konuşması, kıyafeti hep İslâmiyete sadâkatini gösteriyordu. Üstâd Said Nursiye de çok bağlıydı. Onun evi, Bediüzzaman Üniversitesinin bir fakültesi gibi idi. İki def’a onu da Üstâd Bediüzzamanla hapse aldılar.

Hiçbir zaman o da Üstâd gibi kılık ve kıyafetini değiştirmede. İslâmın izzet ve şerefine uymayan bir hâleti bulunmadı. Frenk hayranlarının kılığına girmede.

Mahkeme müdâfaası Şuâlar Mecmûasında vardır. Okursak sözlerinin ne kadar güzel, ilmi, akli, ve mantiki olduğunu anlarız. Üstâdını çok müsbet ve mukni tarzda müdâfaa ediyor. Ve Said Nursi Târihçe-i Hayat kitâbında (Emin ve Feyzi) imzâsıyla yazdığı

makâlesinde Üstâdın Kastamonu hayatını anlatışı ne kadar şirin ve güzeldir. Bütün tâkip, tarassut ve iftirâlara rağmen sabretti. Müspet hareket etti. Kimseye zararı olmayacak tarzda, barıştırmacı, yapıcı ve tâmir edici nasihatları ve sohbetleri ile îmân hizmetine devâm etti. İktisâdı esâs kabûl edip, kimseye el açmadı. İzzet ve şerefiyle çoklara hüsn-ü misâl oldu. Sadece Allah'a güvendi. O'na bağlandı. Aczini, fakrını, tafekkür ve şefkatini hâli ile de ifâ ediyordu. Hal dili ile konuşuyordu. Dilinden ve elinden Müslümanların selâmette kaldığı kimse idi. Kendisinden başkalarını örnek göstererek kendine makam rütbe vermeden tevâzu ve mahviyetle rekâbetsiz konuşuyor ve Bediüzzaman'ı hakiki mürşid bilerek, izinden ayrılmıyordu.

Onu 1948 Senesinde Üstâd Bediüzzaman'ın yanında tanıdım. O zamanlar Müslümanlar suçlu gibi idi. Başında şapkası olmayana polisler çıkışırdı. Kılık kıyâfetle sanki insanın kafası ve kalbi değişecekmiş gibi herkes Avrupalıya, Frenklere benzetilmeye özeniliyordu. Me'mûrlar açıktan namaz kılmaktan korkardı, Kur'ân okutmak yasaktı. Çünkü onlara mürteci, gerici ve yobaz damgası vuruluyordu. Lisede öğretmenler namaz kılan talebeye yobaz nazarıyla bakardı.

İşte böyle bir devirde Mehmed Feyzi Ağabey karakol karşısında Üstâd'ın yanında hizmet ediyordu. Risâleleri gizli yazıyor, Üstâdına yardıma çalışıyordu. Üstâd Said Nursinin, îmâna ve ahlâka dâir gençlere olan bir dersini Mehmed Feyzi Ağabey bize yazdırmıştı. Onun için de emniyet müdürlüğünde ifâdesi alınarak kendisi Denizli hapsine gönderildi. O günlerde Müslüman olmak İslâmiyetin icâbını yaşamak sanki vatan hâini olmaktı. İleri olduklarını iddia edenler hiddetle öfke ile ellerinden geldiği kadar Müslümanlara zulüm

ediyorlardı. İslâmiyetten evvelki vahşet devrine döndüklerinin farkında bile değillerdi. Avrupa'nın ma'nevi kölesi olanlar sanki ilerici, hürriyetçi idiler. İnsan haklarından dem vururlardı Fakat îmân ve Kur'ân hakikatlarından gelen Allah'a teslimiyet sâyesinde hapishâneler dershâne şekline girdi. Medrese-i Yûsufiye oldu. Mehmed Feyzi Ağabey de bu medresede talebe idi. Üstâdına hizmet ediyordu.

Mehmed Feyzi Ağabeyin Üstâdın yanında sükûti bir hâli vardı. Üstâdın emrini yerine getiriyordu. Kastamonu'da iken ikinci namazından sonra Üstâdın ona Amme Sûresini okutması hiç aklımdan çıkmıyor. Güzel kırâati ve sesi ile çoklarımıza Kur'ân okuma şevkini ve dinleme zevkini vermişti. O, Kur'ânı ibâdet için, tefekkür için okur, gösterişten kaçardı, olgun bir hâfızdı.

Denizli hapsinden avdetinden sonra hastalanmış ve ziyâretine gitmiştim. Konuşması, hâli, hareket ve simâsı Üstâd'a benziyordu. Gülmekten kendimi alamadım. O zaman bana dedi: "Beni Üstâda benzetiyorsun, onun için gülüyorsun. İnsan sevdiğini taklid edebilir. Hem, bu benim elimde değil." Rahatsızlığımdan dolayı tedâvi için Kastamonu'ya gelince de ziyâret ettim. "Hastalığımanın bir tokat olduğunu" söyleyerek bana güzel dersler vermişti. O zaman ziyâde gaflette idim. Dersinden çok istifâde etmiştim. Resul-ü Ekrem (A.S.M.) buyurmuş: "Görüşülmesi size Allah'ı (C.C.) hatırlatan, amelinizi artıran, ilmi size âhîret iştiyâkı veren kimselerle oturunuz."

İşte, Mehmed Feyzi Ağabey böyle bir zâtı. Kılığı kıyâfeti büyük insanın tavrını andırıyordu. O zamanlar biz gençler ise, hakikatleri ilân etmede, dâima nurlardan bahsetmede daha hızlı olanları tercih eder, bu ağabeyi-

mizin münzeviyâne hâlini pek tenkid etmek isterdik. Bize göre, herkese açık açık hakikatları söylemeli, her yere gitmeli idi. Fakat sonradan anladık, o aldığı derse, fitratına göre, muhitine göre en münâsibini yapıyordu. Diyordu ki, "İlmin izzetini korumak lâzım. İlim, bütün rütbelerin fevkindedir. Onun için her hal ve tavrı ile şerefli, izzetli ve ciddi hareketleri ve konuşması ile tâviz vermeden İslâmiyeti kalblere ve kafalara nakşetmeye çalıştı. İnsanlar sâdece onu görseler hiç konuşmasalar da insâni hâlerinden ders alırlardı. Resûl-i Ekrem (A.S.M.) buyurmuş: "Ameli olmaksızın dine dâvet eden, kirişsiz yay çeken gibidir." Ve yine buyurmuş: "Îmân, temenni ve süslemelerle değil, kalblerde yerleşmesi ile, hareket ve tatbikatında onu tatbik etmesi ile vücûd bulur." İşte bu Ağabeyimizin hâlinde, bu hadislerin meâli bulunuyordu.

Sohbetleri mütevâzi idi. Tevâzu ve mahviyeti, rekâbet-siz tavrı, her Müslümanı bağına basar şeklinde ilmi konuşması, kalbleri teshir ediyordu. Risâle-i Nûr'daki ihlâs, uhuvvet, muhabbet, samimiyyet, ciddiyet, beraberlik onun yaşayış ve ifâdelerinden aksediyordu. Çokları görüştükten sonra hayranlığını, tam ders aldığını ifade etmiştir. İster ehl-i ilim, ister ehl-i tarik müslümanlar, ehl-i dünya da olsalar, sohbeti onları tatmin ediyordu. Memnûniyetle ayrılıyorlardı. Elbette cadde-i kübrâyı Kur'âniyede olanlar Hazret-i Muhammed'in (A.S.M.) "herkesin akli seviyesine göre konuş!" emrini yerine getirirler, müjdelerler, kolaylaştırırlar, sevdirebilirler, nefret ettirmezler. İslâmiyetin her derdimize devâ olduğunu, her halleriyle gösterirler. Nurdan ders alanlar kâinâtı büyük bir kitâb gibi okurlar ve okuturlar.

Böylece Risâle-i Nûr'un şahs-ı ma'nevîsi devâm edecek, Üstâd Bediüzzaman'ın (R.A.) büyük ma'nevî ders-

hânesinde hissesi olanlar, mü'minlerin duâlarına mazhar olacaklar, yetiştirdikleri talebeler dünya durdukça evvelkilerinin defterleri hasenâtlarına hayırlı amelleri duâları ile, fa'âliyetleri ile yazılacaklardır. Onlar dâima geçen ve Rahmet-i Rahmâna kavuşan büyüklerinin izini takip edecekler, İnşâallah. Mehmed Feyzi Ağabeyimizin kıyâmete kadar defter-i hasenâtının kapanmamasını ve bizlerin de âhirete göçen bütün ağabey ve Üstâdımızla haşr olmamızı Rahmet-i İlâhiyeden niyâz ederiz. Onu seven bütün kardeşlerimize ve evlatları ve akrabası olanlara başsağlığı diler, acılarını paylaşır, rahmetle anarız.

Abdullah Yeğın (Araçlı)

Berlin. 21.03.1989

M.Feyzi Efendi'nin (R.aleyh) biricik oğlu muhterem Müftü M.Münib ŞALLIOĞLU'nun mukaddimesi

... kimseye tasavvuf dilinde ehl-i fetih denir demiştir- ve o zata keşfi açıldı denir. Nasıl iki insanın arasındaki latif hava görüşmeye engel olmuyorsa kesif toprak da hava gibi letafet kazanır. Ve o zat kabirdeki ölülerin halini görmeye başlar ki bunlara Üstad ın da Risale-i Nur daki tabiriyle "ehl-i keşf el-kubur" denir. Ve bu mertebe velayette ilk makamdır. Sonra kainattaki Kabe den yayılan kokuyu duyar. Sonra gökten ona ilahi maide ikram edilir. Sonra Peygamber Efendimiz (S.A.V.)in elinden **TASARRUF** cübbesi giydirilir, divana dahil olur ve **TASARRUFLARA** başlar.O velinin vefatı üzerine divana mü'minlerden biri atanır.Ancak bazı zatların vefat etmelerine rağmen **TASARRUFLARI** devam eder.

Üstad'ın Risale-i Nur'da "Hazret-i Mevlana (K.S.) Hindistan'dan Tarik-ı Nakşiyi getirdiği vakit, Bağdat dairesi, Şah-ı Geylani'nin (K.S.) ba'delme-mat, hayatta olduğu gibi tasarrufunda idi. Hazret-i Mevlana'nın (K.S.) manen bu tasarrufu cay-ı kabul göremedi.Şah-ı Nakşibend (K.S.) ile İmam-ı Rabb-bani'nin (K.S.) ruhaniyetleri Bağdad'a gelip, Şah-ı Geylani'nin ziyaretine giderek rica etmişler ki; Mevlana Halid (K.S.) senin evladındır, kabul et. Şah-ı Geylani (K.S.) onların iltimasını kabul ede-rek Mevlana Halid'i kabul etmiş. Ondan sonra bir-den Mevlana Halid (K.S.) parlamış. Bu vakıa ehl-i keşifce vaki ve meşhud oimuştur. O hadise-i ruha-niyeyi o zaman ehl-i velayetin bir kısmı müşahede etmiş, bazı da rü'ya ile görmüşler." (Sikke-i tasdik-i Gaybi sh.14 Envar Neşriyat)

Üstadın bu anlatımından anlıyoruz ki Abdul-kadir-i Geylani İmam-ı Nakşibendi ve İmam-ı Rab-bani halen tasarrufları devam etmekte olan veliler-dendir.

Bir de velayette olmazsa olmaz şartlar ara-sında:

- 1-Nikah-ı sahihten gelmek,
- 2-Ehl-i beytten olmak,
- 3-Yetimlik, sayılırken önümüze bunların da yetme-yeceği bir de ezelde seçilmişlik vasfına haiz olmak çıkar.

Yani insan bal yiyebilir ama istediği kadar uğraşsın bal yapamaz. Çünkü Cenab-ı Hakk'ın "kü-lün ya'melu ala şakiletih" ve Efendimiz2in "Küllün müyesserun lima huliga leh" sırrınca meşiet-i ilahiyeye şarttır. Bu nedenle bu yolun büyüklerinden biri: "Çalışmakla elde edilmez, ama elde edenler de çalışanlardır. Aramakla bulunmaz, ama bulanlar da arayanlardır." derken bu sırrı açıklamaktadır. Yoksa bir evliyaullahın -ki bu tabir Kur'an'ın tabiridir, kelimatıdır, tasavvuf terminolojisinin değimi değil-yemesi, içmesi, giymesi, kuşanıp gezmesi nasıldı? Soruları, bu soruları içeren menkıbeleri o kadar önemli değildir. Çünkü onlar da beşerdir. Peygamber Efendimizin hayatında mu'cizelerin yeri ne kadardır acaba? Tabi ki evliyada da bazı kerametler zuhur edecektir ama kerameti hiç bir zaman önem almaz, açığa çıkarılmasından da hoşlanmaz. Önemli olan onların kalpleriyle rabları arasındaki ilişkilidir.

Mesela; Beyazıd-i Bestami Hazretleri küçükken annesine:"Ben Peygamber Efendimizi rü'yada görüyorum" deyince, annesi ona: "Rü'yada herkes görür, çalışmada uyanıkken gör!" dermiş. Yani " Sen fenafirrasul makamına ulaş ki, önemli olan budur..."

Yani evliya, "Dinin bildirdiği metafiziği, fizikte yaşama sırrına" erenlerdir.

Yine "Kim besmeleyi okur s suyun üstünde yürürse o su o kimseye yol olur." sözü üzerine köprüyü dolaşmakla medreseye giden yetim bir çocuk Dicle'yi böyle geçer. Günler sonra bir gün hocasını evine davet eder. Nasıl olsa o, bu yolu biliyor diye ırmağın kenarına getirip kendisi yürür. Geriye baktığında hocasının kıyıda beklediğini görür. "Hocam! bu sen söylediğin günden beri kullanıyorum, haydi gelsene!" deyince, hocası; "AH!" çeker ve:

"Yavrum söyleyen o dil de, kalp o değil." Tabi bu hal "Cenab-ı Hakk, sizin mallarınıza ve dış görünüşünüze değil, amellerinize ve kalblerinize bakar." Hadisinin tecellisidir.

Rabbı ile kalbi arasında sadece kendinin bildiği esarın anlaşılması insanlarca mümkün olmayan Üstad ve babam Mehmed Feyzi Efendi gibi insanların yanına bu ilahi rahmet deryasından istifade için, varoluşlarında bulunan susuzluklarını gidermek amacıyla bir takım inasanlar gelmiş gitmişlerdir. Ama herkes kendi kabınca onları anlamış ve anlatabilmiştir. Bir de her tarafı su sızdıran sepetini der-yaya daldıran nasipsizler var ki; bunların dünya ve ahiret halleri, netaic-i umuru bilen Allamu'ul-guyub'a aittir.

Doğrusu bu abd-i aciz **VELAYETİN** esrarını anlatmadan ve bu esrar anlaşılardan babamın ve o yolun büyüklerinin anlatılamayacağı ve anlaşılacağı kanaatine sahibim. Onları anlamak ve anlatmak ise Hz. Mevlana'nın Mesnevi'sinde ;" Buluğ çağına gelmemiş bir çocuğa evliliği nasıl anlatırsınız?" sorusuna yine kendi cevabıyla: "ancak şeker gibi tatlıdır" diyebilirsiniz kavlince çok meşakkatli mesaileri gerektirmektedir. Tıpkı bizler bu buluğ çağına gelmemiş çocuklar gibiyiz.

Üstadın bu anlatımından anlıyoruz ki Abdulkadir-i Geylani İmam-ı Nakşibendi ve İmam-ı Rabani halen tasarrufları devam etmekte olan velilerdendir.

Bir de velayette olmazsa olmaz şartlar arasında:

1-Nikah-ı sahihten gelmek,

2-Ehl-i beytten olmak,

3-Yetimlik, sayılırken önümüze bunların da yetmeyeceği bir de ezelde seçilmişlik vasfına haiz olmak çıkar.

Yani insan bal yiyebilir ama istediği kadar uğraşsın bal yapamaz. Çünkü Cenab-ı Hakk'ın "kü-lün ya'melu ala şakiletih" ve Efendimiz2in "Küllün müyesserun lima huliga leh" sırrınca meşiet-i ilahiye şarttır. B nedenle bu yolun büyüklerinden biri: "Çalışmakla elde edilmez, ama elde edenler de çalışanlardır. Aramakla bulunmaz, ama bulanlar sa arayanlardır." derken bu sırrı açıklamaktadır. Yoksa bir evliyaullahın -ki bu tabir Kur'an'ın tabiridir, kelimatıdır, tasavvuf terminolojisinin değimi değilyemesi, içmesi, giymesi, kuşanıp gezmesi nasıldı? Soruları, bu soruları içeren menkıbeleri o kadar önemli değildir. Çünkü onlar da beşerdir. Peygamber Efendimizin hayatında mu'cizelerin yeri ne kadardır acaba? Tabi ki evliyada sa bazı kerametler zuhur edecektir ama kerameti hiç bir zaman öne almaz, açığa çıkarılmasından da hoşlanmaz.Önemli olan onların kalpleriyle rabları arasındaki ilişkileridir.

Mesela; Beyazıd-i Bestami Hazretleri küçükken annesine:"Ben Peygamber Efendimizi rü'yada görüyorum" deyince, annesi ona: "Rü'yada herkes görür, çalışta uyanıkken gör!" dermiş. Yani " Sen fenafirrasul makamına ulaş ki, önemli olan budur..."

Yani evliya, "Dinin bildirdiği metafiziği, fizikte yaşama sırrına" erenlerdir.

Yine "Kim besmeleyi okur s suyun üstünde yürürse o su o kimseye yol olur." sözü üzerine köprüyü dolaşmakla medreseye giden yetim bir çocuk Dicle'yi böyle geçer. Günler sonra bir gün hocasını evine davet eder. Nasıl olsa o, bu yolu biliyor diye ırmağın kenarına getirip kendisi yürür. Geriye baktığında hocasının kıyıda beklediğini görür. "Hocam! bu sen söylediğin günden beri kullanıyorum, haydi gelsene!" deyince, hocası; "AH!" çeker ve:

"Yavrum söyleyen o dil de, kalp o değil." Tabi bu hal "Cenab-ı Hakk, sizin mallarınıza ve dış görünüşünüze değil, amellerinize ve kalblerinize bakar." Hadisinin tecellisidir.

Rabbı ile kalbi arasında sadece kendinin bildiği esarın anlaşılması insanlarca mümkün olmayan Üstad ve babam Mehmed Feyzi Efendi gibi insanların yanına bu ilahi rahmet deryasından istifade için, varoluşlarında bulunan susuzluklarını gidermek amacıyla bir takım inasanlar gelmiş gitmişlerdir. Ama herkes kendi kabınca onları anlamış ve anlatabilmiştir. Bir de her tarafı su sızdıran sepetini deriyaya daldıran nasipsizler var ki; bunların dünya ve ahiret halleri, netaic-i umuru bilen Allamu'ulguyub'a aittir.

Doğrusu bu abd-i aciz **VELAYETİN** esrarını anlatmadan ve bu esrar analaşılmadan babamın ve o yolun büyüklerinin anlatılamayacağı ve anlaşıl-mayacağı kanaatine sahibim. Onları anlamak ve anlatmak ise Hz. Mevlana'nın Mesnevi'sinde ;" Buluğ çağına gelmemiş bir çocuğa evliliği nasıl anlartırsınız?" sorusuna yine kendi cevabıyla: "ancak şeker gibi tatlıdır" diyebilirsiniz kavlince çok meşakkatli mesaileri gerektirmektedir. Tıpkı bizler bu buluğ çağına gelmemiş çocuklar gibiyiz.

Bir de onlar Allah c.c.'ın sırdaşı, haremi ve **ARUSULLAH** olduklarından mana âleminde onları anlatma müsaadesi almadan anlatmanın hele bir de -geçmişte olduğu gibi- yanlış anlayanların idraki ile anlatmanın manevi mes'uliyeti tereddüp edeceği aşikârdır. Abd-i aciz de manevi alemde böyle bir yetki almadan bu işe girişti iseniz size "**EL-HAZER! EL HAZER!**" der dua ederim.

Bu kadar bir mukaddimeden sonra doğumundan, çocukluğundan, Üstad ile buluşmasından -ki Üstad'ın "Ben senin için geldim, nerede kaldın?" dediği- insanların vefat tesmiye etikleri **RUHUN,SAHİB-İ ASLİSİ'**ne visal günü **MİRAC** olmasına kadar her hali Cenab-ı Hakk'ın VELİ isminin tecellisinin aynası olan babam Mehmed Feyzi Efendi'nin anlatılması NUR esmasının mazharı güneşe bakmaya benzer. Yine Molla Cami'nin ;"Bazen Cenab-ı Hakk, hocasını talebesine gönderir. Şems'i Mevlana'ya göndermiş." Sözüne masadak bir insanı biz bu eksik algı, dünyevi bilinç, aciz kelimeler ve nakıs kalemlerle nasıl anlatabiliriz?

Amma illaki anlatılacaksa bu, **MELEKÛTU** bizce gizemli bir **ZATIN** topluma, insana bakan **TASARRUFLARI** çerçevesinde olmalıydı. Tüm nakisiyetime rağmen o zatın latif ruhundan istimdat ederek isabet konusunda da Cenab-ı Hakk'ın inayeti-dini dileyerek bunlardan bazılarını maddeler halinde şöyle özetleyebilirim:

I- Son yüzyılda iki büyük tasarruf vardır.

Birincisi: İman sahasında dini ihya eden tecdit hareketi.

İkincisi: Geniş dairede siyaset sahasında ittifakı ihya eden tecdittir.

Birincisi ve en önemlisi dünya ve ülkemizdeki “İnkâr-ı Ulûhiyet ve inkar-ı risalet siyasetine karşı Üstad'a ait olan tecdit hareketidir” ki; başta uhrevi makamat dâhil her şeyi terk olan prensipleri eserlerde belirlenmiş olup, kontrol dışında olduğu için zulme uğramıştır.

İkincisi ise masonların elinde teorik olarak milliyet-din çatışması diyebileceğimiz Osmanlı'nın da yıkılışının içerideki en önemli sebeplerinden olan bir çatışmadır. Bu sahada kimlere rol verildiği açıktır ki; Mois Kohen, Cemalettin Efgani vs. v.s. başta gelir.

İşte bu karekete karşı babam Mehmed Feyzi Efendi “İslamiyet Ruh, Türklük cesettir” sözlerinde manasını bulan Milliyet’le Din’i birleştiren ve bir cümlede bayraklaştıran yüz yıllık mason planını alt-üst eden, gelecekteki Türk-İslam dünyasındaki ihtilaf yarasını tedavi edecek olan fikr-i siyaset sahasında ittifakı sağlayacak olan **TECDİT** hareketidir. “Sadakat-ı vataniye, mefahir-i milliye, hamiyet-i diniye. Bu üçü bir arada olduğu zaman onulmuyacak hiçbir yara kalmaz. Vatan olmazsa millet olmaz, millet olmazsa kim dini yaşayacak? Masonlar bunları ayrı ayrı göstermeğe çalışıyorlar” Yine “Ehl-i sünnet büyüklerimiz sultan zalim bile olsa beddua edilmez. Sonuçta zulmetse bile çocuğun, ihtiyarın, kadının hukukunu korur. Şimdi siz Beyrut’ta hangi namustan bahsedeceksiniz.” Diyerek; Devletsiz, dinsiz, vatansız ve milletsiz olunamayacağını ifade ile bunları bir araya getirmiştir. Bu tasarruf sonucu Alpaslan Türkeş’de “İslamiyet ruh, Türklük cesettir sözü bana ait değil, ben o sözün ilhamını Kastamonu’da Mehmed Feyzi Efendi Hazretlerinden aldım ve kendimize bayrak yaptım” diyerek tercihini bu tasarruftan yana kullanan bir lider olmuştur. Henüz daha Türkeş bilinmezken 1960 ihtilali haftası kendine ziyarete gelen Risale-i Nur talebelerinin ağabeylerine:

“1- Eserleri kendi inhisarınıza almayın, eserlerin kudsiyeti kendini korur,

2- Herkes kendi beldesine çekilsin,

3-Bir **MİLLİYETÇİLİK** cereyanı gelişecek, karşı çıkmayın” samimi kanaatına “ Bu mesele dört duvar arasında oturanların bileceği iş değil, o Risale-i Nur okumuyor, ayetten-hadisten kendi sohbet ediyor, yansına gitmeyin” diyenlere karşı Milliyetçiliğin lehine geçen Samsun-Kastamonu-Tosya hattındaki Nur Talebeleri hep milliyetçi olmuşlar, hatta kayınbiraderi (dayım) o zata hürmeten ve edeben emretti de böyledir demesinler diye sormadan MHP ‘nin il başkanlığını 1980 darbesine kadar yürütmüştür. Şayet ona ayrıl dese derhal ayrılırdı. Enver Eroğlu (dayım) ve arkadaşları, Nur Talebelerini milliyetçilikle, dolayısıyla devletle barıştıranbu tasarrufun ve bu misyonun en önemli temsilcilerinden biri olup, halen Kastamonu’da mukimdir.

Kendi aleyhinde o kem sözleri söyleyenlere kalben incinmişti ve “ Bu beldeyi (Kastamonu ve çevresini, Türkiye’yi) beğenmeyenler, bu beldeyi terk ederler” temennisinde bulunmuştu da, o sözleri söyleyenleri zamanın şahitliğiyle yurt dışlarında perişan oldukları ispatlanmıştır.

İşte bu nedenle şunu diyebiliriz ki; Napolyon’un Mısır’a çıkınca yaptığı konuşmada:

“İslam’ı Türk’ün işgalinden kurtaracağım” sözüyle hem Türk hem de İslam dünyasını parçalama ve sömürme planına karşılık; dünün olduğu gibi bugünün ve yarınında en büyük problemi olan bu ihtilafi ortadan kaldıracak olan, günümüzde de İslam’ın ezeli düşmanlarının **RUH**’u öldürmek için **CESED**’i parçalamak olan “İslam’da milliyetçilik yok” sloganı yerine **RUH’la CESED’i** mezceden “**İslamiyet RUH, Türklük CESED’dir**” sözü fikir platformunda, günümüz Türkiye’sinde milliyetle dini birleştirdiği gibi, evliyanın –başta “ Mekke-i Mükerre’de de olsam Türkiye’ye gelirdim” diyen Üstad Hazretlerinin – müjdelediği 250 milyonluk Türk-İslam dünyasının da ortak paydası olacaktır.

O zaman “İslam’ın bir kısım şearine karşı muvakkaten Türkçülüğe dayanan **SÜFYANİZMİN** en önemli dayanağı” onun elinden alınmış ve İslam’ı zırhı yapılmış olur ki; tarih zaman zaman buna şahitlik etmiştir.

Üstad Hazretlerinin kendi zamanına kadar müfessirlerin yapmadığı “...Allah (c.c.) sevdiği ve kendisini seven mü’minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı onurlu bir topluluk getirecektir... Bu Allah’ın dilediğine verdiği lütfudur. Allah’ın lütfu ve ilmi geniştir.” Ayetinin masadaki Türk Milletidir yorumu da buna güzel bir misaldir. Üstad’ın yorumlarından anlıyoruz ki; Türkçülüğü Süfyanın elinden alacak bir tasarruf sahibi zat olacak.. Tıpkı yine Üstad’ın **YASİN**’in sırrını yazacak olan bir zatı müjdelediği gibi.. İşte babam Mehmed Feyzi Efendi Hazretleri Türklükle İslamı barıştıran tasarrufun sahibi bir zattır.

II- Dar'ul-hikmet-il İslamiye'ye ordunun kontenjan adayı olarak atanan, Rusya'dan gönderdiği mektupta: “Çarlık çatırdıyor, direnin” mesajını veren, Alman denizaltısı ile Afrika'ya giden, Mısır İngiliz işgaline girince Camiü'l-ezher yerine Anadolu'yu ilim merkezi yapmak için devletin “Medresetüz-zehra” planının tahakkukunu üstlenip, devlet erkânı ile temelini bile atan Üstad Hazretleri yine de hedef oldu ve sürgün yılları başladı. Ancak Üstad'ın ifadesi ile “durumu muhafaza” dönemine girmesi ile SÜFYANİZMİN elindeki **TÜRKÇÜ-LÜK** silahını alıp, onu islama zırh yapan “İslamiyet ruh, Türklük cesettir” tasarrufu sonucu Milliyetle İslamiyet barıştığı gibi, Devlet de Risale-i Nur'la barıştı. Alpaslan Türkeş, H. Enver Eroğlu ve arkadaşları bu tasarruf ve “ilahi misyon” çizgisinde rol alarak ulvi bir hizmette bulunmuşlardır.

III- Üstad Hazretleri, Avrupa'nın zalim devletlerinin Anadolu'yu nihai hedef olan Endülüs'ü İspanya yapma planının en büyük maşası olan KÜRTÇÜLÜĞE karşı “değerli sahipsiz bir kavim” diye tanımladığı Osmanlı Devleti adına ve Teşkilat-ı Mahsusa hesabına Kürt Teali Cemiyeti'ne girmişken (Şimdi bunu etnik ırkçılığa gerekçe gösteren, Risale-i Nur talebesi görünümüne giren yanında –ki bunlar herkesce bilinmektedir-) SÜFYANİZM bu amacı saptırmış, Kahramanlık ve fedakârlığı ihanet saymış, Risale-i Nur gibi bir kurtuluş reçetesini zararlı görmüş...

İşte Mehmed Feyzi Efendi Hazretlerinin “Milliyetçiliği himaye ve dua” “Milliyetçilik cereyanına karşı çıkmayın” emrine ittiba eden Kastamonu merkez ve havalisi bu manada da Risale-i Nur’la Devleti barıştırmış, “Nur talebeleri Kürtçü olamaz” sahih görüşüyle fikr-i devlet içinde hüsn-ü kabul görmüştür. Bu fikri kendi kısır hesapları namına beğenmeyenler ise ülkeyi terkle manen cezalandırılmışlardır.

Ancak 1960’lı yıllarda bir dergiye yazdığı cevapta yaşadığı asude hayatını özetleyen ve kendi kaleminden çıkmış olan, ancak bazılarının kısır düşünceleriyle ortaya atılmış cılız, hasta, sakat kil-ü kallerine cevap teşkil edecek muazzam ifadeleri burada nazar-ı munsıflara sunmak bir vazifedir; “Hem benim hiçbir parti iltizamkarlığım, taassubum olmadığımı çevresinde yaşadığım şu vatandaşlarım şahittirler. Şimdiye kadar da hiçbir partiye kayıt olmadım. Hem diyebilirim ki; vatandaşlar arasında benim kadar mezhep ve parti taassubundan azade, sade-meşrep pek az bulunabilir. Sizden rica ediyorum ki; benim şu asude hayatımın ahengini bozacak isnatlar yapmayınız. Sonra maddi ve manevi mesuliyet tereddüp eder.”

IV- Hikmetin cilvesidir ki; üstad ile ulemanın arası açıktır. Bu araştırılması gereken ayrı bir tez. Ancak Mehmed Feyzi Efendi, yıllar süren sohbetleri ile derin ve çok incelikler, sırlar dolu ayet ve hadis izahları ile Ulema ile Risale-i Nur’u barıştırmıştır. Ayrıca ulemadan Risale-i Nur’a gelen itirazları da gidermiştir.

V- Yıllar süren sohbetleri ile Risale-i Nur'u Ehl-i Sünnet zincirine öylesine rabt etmiş ki; bu noktadan gelen tüm tenkitleri gidermiştir. Ve Risale-i Nur'un Kur'an'ın bir tefsiri olduğunu öylesine zihinlere aksettirmiştir ki; şarkta bir başka nurcu, garbda başka bir nurcu tipi oluşmasını böylelikle engellemiştir. Sorumlu mekanizmanında böylece bunları marjinal gruplar olarak görmesine mani olmuş, Kur'an'la Hadis'le ilgisi yok fehmine kapılmalarını engellemiş, dolayısıyla tasfiye edilmelerine set çekmiştir.

VI- Asrın İmam-ı Gazali'si olup sohbetlerinde ne akıl namına kerameti, ne de keramet namına akli inkâr etmeyen bir uslub ve mantıkla akılla kerameti mezceden Selef'in yoluna insanları irşad etmiştir. Bununla beraber Üstad'ın beşeri yön ve kevnî kerametlerini anlatmaz, Üstad'ın büyük bir alim olduğunu ve ilmini anlatırdı." Keramet subjektif ve şahsa aittir. Bu hikayelerle saf-dil insanları avutsanız da ehl-i hakikatı inandıramazsınız" sözü ona aittir. Yine "Ben tarihçeci değilim" diyerek bu konudaki hassasiyetini nazarlara sunmuştur.

VII- Kur'an'ın ve Sünnet'in, dolayısıyla ilmin önemini zahirde Kur'an talimiyle isteyenlere verirken "Farzda evvel farz ilim, farz içinde farz ihlâstır." Sözü de en tesirli şekliyle tefsir etmiştir.

VIII- İnsanları Kur'an'ın FURKAN isminden mülhem olarak FARK makamında irşad etmiştir. Bu ise helalin-haramın, emrin-nehyin, nikahın-sifahın, meleğin-şeytanın ayrıldığı makamdır. Çünkü bu makam irşadda önemlidir ve insanların ayağını kaydıran ince meselelerin çözüm anahtarıdır. FARK makamını kavrayamayan ama hakikatten dem vuran şeytan: “Neden beni sevmiyorsun.? MELEK Cenab-ı Hakk'ın LATİF isminin mazharı ise bende MUDİLL isminin mazharıyım. Sen demiyormusun: Bütün güzel isimler onundur.” Dese onun ayağını kaydırır, misaliyle de buna dikkat çeker. Yine isim vermeden “ Cennet cennetdedikleri üç-beş hurri..bana seni gerek seni” diyen ARİF'se bilmeli ki **RU'YETULLAH** başka yerde olmayacak. Bu nedenle de Cenab-ı Hakk mükerrer ayetlerde “Cennet muttakiler için hazırlanmıştır.” ..cennete davet ediyor” buyuruyor. Bu sözleri söyleyenler SEKR halindedir, tevbe ederler sorumlu olmazlar. Ancak onlara tabi olanlar FARK makamını kavrayamamışlarsa sorumludurlar.” Yine bu makamlarla ilgili olarak Mehmed Feyzi Efendi, peygamberlerden bahsederken “insan edebli olmalı. Çünkü onlardan Cenab-ı Hakk Kur'an'ında **MUHLASİN** diye bahseder. **MUHLAS** ism-i mef'uldür. Allah'ın ihlaslı olmasını murad ettiği kimsedir. **MUHLİS** ise ism-i faildir. Kendi ihlaslı olmaya çalışandır. Bu nedenle Hz. Adem'in zellesine (ki hikmete mebni bir hal) hata denilmez. Bazı büyüklerimiz “yasaklanan şu ağaç” denmişse Hz. Adem ondan yemiştir. Çünkü o bir muhlas peygamberdir. Ancak benzeri başka bir ağaçtan yemiştir. Yine bazı büyüklerimiz edeblerinden “ben Adem A.S. yerinde olsam o ağacı kö-

küyle yerdim” diyerek enbiyadan nasıl bahsetmek gerektiğini bize gösteriyorlar.Hz. Yusuf’la ilgili “İnnefse bi emmeratün bissui” cümlesiyle insanların nefisini murad ettiğini, “illa ma rahime rabbi” cümlesinde ise **MUHLASİN** olan peygamberlerin nefislerini ayırdığını beyan buyurarak” günümüz tefsircilerine edebin, irşadın inceliklerini, ama öyle incelik ki; insanı farkında olmadan peygamberleri eleştiren bir halden, dolayısıyla yakasını ahrette Peygamberlerin/Evliyanın eline veren zavallılıktan –FARK makamıyla irşad ederek- kurtarmıştır.

IX- Sohbetlerinde muhatabın diline değil, kalbine nazar edip, onların kalbinde bulunan ve ebedi hayatını mahvedecek manevi hastalıkları (kader, tevhid... v.s.) hazık bir doktor gibi tedavi etmiştir.

X- Akıllardaki gizli sorulara sorulmadan cevap vermesi, KEVNİ değil İLMİ kerametini daha üstün olduğuna işaretlerle, ilim asrı olan çağımızda asıl önemli hususun bu olduğunun mesajlarını vermiştir.2009

M.Münib ŞALLIOĞLU

Müftü

**BEDİÜZZAMAN SAİD-İ NURSİ (r.a) HAZRET-
LERİNİN SER VE SIR KATİBİ ALİM VE VELİ
TALEBESİ: MEHMET FEYZİ EFENDİ.(r.aleyh.)
(28 Mart 1912 Ramazan-4 Mart 1989 Miraç)**

BÖLÜM: 1

**MEHMED FEYZİ EFENDİ'NİN
KISACA HAYATI**

28 Mart 1912 miladi tarihinde Ramazan ayında, Kastamonu Medrese Atabey Mahallesi de dünyaya teşrif ettiler.

Babası İzzet Efendi, annesi Hafıza Aişe hanım dır.

Hem ana, hem baba tarafından **seyyiddir**.

Çocukluk döneminde akranları oyun oynarken kendileri sopenin ucunu yakar çevirir daire çizer, yanmış ucuyla duvarlara yazı yazarlardı. Mahalle mektebinde ilk tahsiline Çerkez Hoca hanım'la başlayıp sonra Yarabcı denen ilk mektepte 6 sene tahsil gördü. Aynı zamanda Sinan Bey Camii İmamı ve Nasrullah Camii hatibi olan Hafız Ömer Aköz Hoca efendiden Kur'an talimi alarak hıfzını ikmal etti. Çocukluğunda ilme meyyal idi. Akranları oynarken o yazı yazmakla meşguldü.

1927 yılında Babası İzzet Efendi, 1950 yılında Annesi Aişe hanım vefat eyledi.

1935-1937 yılları arasında askerliğini İstanbul Yıldızda muhabere olarak, ihtiyat askerliğini 7 ay 1941 yılında yine İstanbul Beykoz'da yaptı.

Askerlik döneminde İstanbul'daki ilim ehli zatlardan ders alırlardı.

Askerlik dönüşü 1936 yılında Kastamonu'ya nefyedilen Allame Bediüzzaman Hazretleri ile tanışıp 7 yıl sadakatle ser ve sır kâtipliği ile âlim bir talebesi olarak hizmet etti.

“-O bir aslandı, biz kedi gibi idik. O'nun tırnağının kiri de olamayız” diyerek tevazuun zirvesini izhar ederlerdi.

Ve 1943 yılında Üstad Bediüzzaman hazretleri ile beraber 9 ay Denizli hapsinde, 1948 de 10 ay Afyon hapsinde kalmış ve iki mahkemeden de beraat etmişlerdir.

Afyon hapsinden çıktıktan sonra Cuma namazı haricinde evden çıkmamış, ilim ve irşad hizmetinde bulunmuşlardır.

1957 yılında maceralı bir evlilik yaparak, 4 kız bir erkek çocuğu olmuştur.

1960 ihtilalinden sonra gözaltına alınmış sonra her gün sabah-akşam karakola imza vermek üzere serbest bırakılmış.

Daha sonra İnönü'nün damadı Metin Toker tarafından yayınlanan KİM dergisinin terviç ve iftiraları üzerine mahalle karakolunda 57 gün gözaltında tutulmuştur.

Bu sırada kendisine;

-“Menderesi kaçıracaktım” dediklerinde;

“-Öyle bir marifetim olsa onun makamına otururdum” diye nükteli cevap vermişlerdir.

“- Ben Menderes'e de dargındım. Halimi tetkik için bir müfettiş göndermedi. Vefatından sonra rüyamda gördüm; Orası mı iyi burası mı dedim, gülümsedi. Rüyada barıştık” dediler.

1966, 1970 ve 1976 senelerinde üç defa hacca gitmek müyesser olmuştur.

1983 yılı Ocak ayında sağ tarafına kısmı felç gelir, harika bir tarzda şifa bulur.

1983 yılı ortalarında ilgisi olmayan bir grupla bir olaya karıştırılmak istenir, iki doktorun dirayetiyle Mamak askeri cezaevine gitmekten kurtulur. 45 gün hastanede kapısında polis nezaretinde kalır.

Bundan bahisle;

-“ Hem hastane, hem hapis hane oldu, kapıda polis bekledi. Hem de riyazet oldu. Sebep olanlara da hakkımı helal ettim” derlerdi.

10 Temmuz 1985 de Eşi Melek Hanım vefat eder. M.Feyzi Efendiden 25 yaş küçük olmasını bahane ederek evliliğine karşı çıkanları mahcup ve tekzip ederek.

4 Mart 1989 Cumartesi günü ikinci vakti bir Mi-raç gününde, bir nevi kendi miracını tamamlayarak dar-ı bekeya rahmet-i rahmana kavuştu.

5 Mart Pazar günü mübarek naaşları Şamlioğlu sokaktaki nur evlerinden parmaklar üstünde taşınarak Cuma namazlarını eda ettikleri Hz. Pir Şeyh Şaban-ı Veli Camiine o güne kadar görülmeyen bir kalabalıkla getirildi. Kalabalığı görenlerin “Böyle bir zat varmış yanımızda haberimiz yokmuş” diye ah-vah edenler ibret verici idi. Ve öğle namazını müteakip cami avlusuna sığmayan cemaat cadde boyunca saf olup o mübarek zatın son yolculuğunda bir vefa borcunu eda edip Cena-ze namazında bulunup şefaatinin dileme arzusu ile ve gözyaşları ile Gümüşlüce kabristanında annelerinin ayak ucuna “Cennet anaların ayakları altındadır” Hadis-i Şerifine de iktidaen defnedildiler. Pak zevcelerinin de yanına. Rahmetullahi aleyh.

Âlem-i islam bir büyük âlimi, bizler de hakiki mürşidden ayrılık acısı ve ahirette daimi beraber olmak ümidiyle kaldık

Allah c.c. rahmet eyleye. Bizlere şefaatinin nasip eyleye. Âmin Amin Amin. Elfü elfü amin.

MAKALELERİM

Yazar : Hasan ERDOĞAN

1957 Kastamonu Daday Üyükören Köyü doğumlu. İlk orta ve lise öğrenimini Kastamonu'da tamamladıktan sonra, Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo Tv Bölümünden mezun oldu.(1974-981) Askerlik hizmetini 1982 de yd.sb.olarak Kıbrıs'ta yaptı. 1979'da M.FEYZİ Efendi r.aleyh i tanıdı ve vefatına kadar 10 yıl sohbeti ile suvarıldı. 1981 Şubat ayında 12 Eylül darbecilerinin zulmüyle meşhur 163. Maddeden Nurculuktan tutuklandı. Allah'ın (cc) rahmeti Risale-i Nur'un, Üstadın r.a. ve

M.FEYZI Efendinin kerameti (r.aleyh)ile 4.gun tahliye, 3.duruşmada d6nemin ilk beraati ve eserlerin iade kararı ile -M.FEYZI Efendi r.aleyh tabiri ile HİZMET oldu inşaallah. Askerlik d6nüşü Kastamonu Yongapan muhasebesinde çalıştı. Bu arada 1989 1991 arası 3 d6nem Kastamonu Üniversitesi'nde işletme finansmanı ve borçlar hukuku dersi verdi. 1991-1994 yıllarında Zaman Gazetesi Kastamonu temsilciliği yaptı, 1994- 995 yıllarında Samanyolu Tv'de çalıştı. İlk defa mahkemeye vererek kazandı. Uyuşamadı ve ticarete atıldı. (1996-2003)

21.2.2002 de biricik oğlu M.Feyzi 13,5 yaşında vefatı ile en b6y6k imtihanı yaşadı.

2004 yılında Yeni şafak, 2006'da Yeniçağ gazetelerinde çalıştı. Bazı gazete ve dergilerde makaleleri yayınlandı. Bediüzzaman Hazretlerini anlatan "HÜR ADAM" filminde fahri danışmanlık yaptı. M.FEYZI Efendi r.aleyh'den duyduğu sohbetlerini bir kitap hâline getirmek için, belgesel ve dizi, Bedizaman için yine dizi ve belgesel için uğraşıyor.inşaallah nasib olur.

4 şubat 2017 Kastamonur.com

Bediüzzaman'ın Ser ve Sır Kâtibi M. Feyzi Efendi(rha) / Hasan ERDOğAN

28 yıl önce bugün cumartesi (tam tevafuk) ve Miraç g6n6nde ikindi vakti hep izinde olduğu Rasûlullah'ın izinden Hakka vuslat eyleyen M. FEYZI Efendi r.aleyh'in ruhuna fatihalar ile başlayarak minnet borcunu kısmen 6demek ve yâd etmek istiyorum.

1979 Ağustos'ta ıslahî hâl ederek zahiren masum olarak 72 gün yattığım Mamak Askeri Cezaevinden Ramazan ayının sonuna doğru tahliye olup Hacı Bayram Camii'nde kıldığım akşam, yatsı ve teravih namazlarımı ve hasret kaldığım ezanlar ve iftarı hala unutamadım. Ve orada arama kararı verdiğim MÜRŞİD arama ve bağlanma işiyaki ile uzakta aradığımı yakınımında, 1979 Ekim ayında M.FEYZİ Efendi r.aleyhi tanımak şerefine erdim elhamdulillah. Vefatlarına kadar devam ettim sohbetlerine elhamdulillah haza min fadli Rabbi. Ve bu sayede tanıdığım Risale-i Nur'u okuma, anlama ve yaşama dersini almak nasib oldu.

Elbette "Melikin atiyyelerini matiyeleri taşır" kavlince kabımız ve kabiliyetimiz nisbetinde aldığımız derse ittibaya çalışıyorum.

Bediüzzaman Said Nursi hazretlerinin r.a talebeleri nden çoğunu görmek, tanımak nasib oldu. Fakat M.FEYZİ Efendi r.aleyh çok farklı. "Vârisler içinde neden M.FEYZİ Efendi r.aleyh, Hulusi Efendi r.aleyh neden yok" diye bir abiye sordum. Cevaben:"Kardeşim onlar Üstadın manevi vârisi" sözüne, Amenna ve sadakna, dedim. Evet Üstad Bediüzzaman Said Nursi hazretleri r.a gibi M.FEYZİ Efendi r.aleyh'i anlamak ve anlatmak benim için çok zor. Lakin böyle zâtlar zaten zamanında maalesef anlaşılammış. Bu abdi âciz karınca kararınca nakletmeye gayret ediyorum. Yanlış bir şey nakleder, yanlış anlatırım diye de ödüm kopuyor. Hiç anlatmazsam mes'ul olurum diye duyduğumuz ve anladığımız kadarıyla naklediyorum.

Kendileri de sitayişle anlaşılamadığından bahse-derlerdi. Amma kimse sohbetinden istifadesiz kalmazdı. Vefatından bu yana 28 yıl geçti. Hala o nurlu sohbetleri aklımda ve hafızamda. Elhamdulillah. Hazer ederek de olsa sohbetlerini burada ve 10 yıldır uğraştığım kitab ile dost ve kardeşlerime nakletmeye çalışıyorum. Hata varsa bana aittir. Bu konuda epey kitap yazıldı. Eksik-yanlış. Allah c.c affetsin. Hatasız kul olmaz. Bazı nurcu kardeşler de artık M. FEYZİ Efendi r.aleyh'i görmeye başladı. Çok şükür.

M.FEYZİ Efendi r.aleyh: “Üstad Bediüzzaman bir arslandı, biz yanında kedi gibi dolaştık. Tırnağı da olamayız” sözü tevazunun zirvesinde ser ve sır katibi ünvanına mazhariyetini anlatmaya yeter bence.

Şevket Özsoy hocam, bugünkü yazısında ilmi yönünü yazmış. Allah c.c razı olsun. Amin. Bu fakir de biraz şahsi yönünü yazayım dedim.

Allah c.c. şefaathçi eylesin. Amin.

Vakit sh.2 9 Mart 200 9 - Sur sayı 397 Nisan 2009

Vefatının 20. Yıldönümünde(28 Mart. 1912-4 Mart 1989)

M.FEYZİ Efendi (R.Aleyh)' i Anarken

Çok hikmet-i, feyizli, kerameti sohbetlerini yaklaşık 10 yıl boyunca (1979-1989) dinlemekten şerefine dim, azami istifade ile amel etmek için uğraştım.

Vefatından bu yana 20 yıl geçti. Hala bu gün gibi sohbetleri kulağımda. Hala sımsıcak, taptaze. Hala ders ve ibret verici. Istikbale bakan beşaretlerinin çıkmış ve çıkacaklarını hayretengiz duygularla temaşadan, sohbetinde bulunabilme bahtiyarlığından dolayı Cenab-ı Hakka müteşekkirim. Ne kadar şükretsem azdır. Ne fayda ki nasibim azmış. Ders alma bahtiyarlığına eremedim. Nurefşan sohbetleri ile NUR' ları tanıdım. Hakikaten Risale-i Nur'un ser ve sır katibi olduğunu acizane tasdik ten bahtiyarım. Üstad Bediüzzaman hazretleri(r.a)'nin talebelerinden; Abdullah Yegin, Ahmed Aydemir, Said Ozdemir, Mustafa Sungur, Salih Özcan ve ziyaret eden; Hasan Yegin, Veli Kalyoncu, Ali Demirel, Ömer Okçu(Hekimoğlu İsmail) gibi halen hayatta (Allah c.c hayırlı uzun ömürler versin) ; Ve rahmetli; Bayram Yüksel, Mustafa Gül, İbrahim Fakazlı, Inebolu'lu Salih abi, Devrekani'li Ahmed Kureysi, Kore'nin Dursun abilerimizi görmek şerefine erdim. Fakat M.FEYZI Efendi r.aleyh çok farklı idiler. Bunu benimle paylaşan çok arkadaş gördüm.

Yıl 1979

Bir MÜRŞİD ararken, çok yakınımnda, memleketim Kastamonu'da buldum.

Bir akşam namazı sonrasında ilk ziyaret nasib oldu. Sanki Peygamber Efendimiz ASM zamanında bir sahabe görmüş gibi oldum. Şaşkınlıktan hiç konuşamadım. Ziyaret sonrası beni getiren akrabası Said Eroğlu'na; "-Kim bu zât dediğimde, cevaben:-" Bediüzzaman hazretlerinin r.a Kastamonu'da 8 yıl hizmetinde ser ve sır katibi talebesi"deyince ben;

-"Talebesi böyle ise , Bediüzzaman nasıl biridir" diyerek hayranlık ve takdir hislerimi dile getirmiştım.

Ve o vesile ile tanıdığım üstad Bediüzzaman Hz. ve Risale-i Nur hizmetine dahil olmak şerefine nail olduk elhamdulillah. Ne kadar şükretsem azdır. Benim gibi nice insanın üstad Bediüzzaman hazretlerini ve Risale-i Nur'u tanımasına vesile oldular. Allah c.c ebeden razı olsun. Amin.

Bu şekilde inzivada hizmet, Risale-i Nur'un hizmet tarzı değil diyenlere sadece el-insaf diyorum. Hangi Abi M.FEYZI Efendi r.aleyh gibi geniş, külli ve sebatkar hizmet edebilmistir.

Peygamber Efendimiz ASM "Alimler peygamberler (A.S) in varisleridir" buyurmuşlardır. Merhum M.FEYZI Efendi r.aleyh de bu beşarete hakkıyla layık hakiki bir varis idi. Hal ve kall ile. Kıyafetleri, sarığı, sakalı, siret ve sureti ile. ..

O'nun bu halini görenler de bunu teyid ederler.

Peygamber Efendimiz ASM sahabe-i kiramı sohbeti nebeviye ile en yüce makamlara çıkarması gibi, M.FEYZI Efendi r.aleyh de sohbetleri ile gelenleri kabiliyetine göre İrşad eylemiş, haneleri bir derslane, medrese vazifesi görmüştür. Bazılarının zannettiği gibi inziva ile şeyhvari insanlardan uzlet değil, onlarla hem-hal olup, feyizli sohbetleri ile gelenleri irşad etmişlerdir. Benim gibi günahkar, kusurlu bir çok kulun Risale-i Nur'u tanıyıp ıslahına vesile olmuşlardır.

Sohbetlerinde Peygamber Efendimiz ASM den bahsederken; "yaptı, etti, gördü" gibi ifadeler kullanırlardı. Bunu çok merak eder, sormaya da hicab ederdim. Yine bu şekilde sohbet ederlerken-"niye böyle görmüş gibi anlatıyor dersiniz, ilm-i yakın ifade eder. Ulema beyninde böyle söylenmesi makbuldur" buyurmuşlardı. Allah- ü a'lem O'na gösteriliyordu. Rasûlullah A.S.M

Efendimize Mi'racda cennet ve Cehennem ahvali gösterildiği gibi. Sohbetleri; Kur'ân, âyet, hadis ve risale-i nurdan idi. Sohbetlerinin özünü kaydettim. Fakat huzurunda not alan bir kardeşe; -"Hele oku bakalım ne yazdın"diyerek bir nevi ikazından sonra pek cesaret edemedim. Yine bazı sohbetine gelenler sesini teyze kaydetmek isteseler de muvaffak olamadılar. Bunun hikmetini; -"izin yok " diyerek kendi kerametleri değil, Cenab-ı Hakk'ın tasarrufu olarak zikredip tevazu gösterirlerdi.

"hem teyp hepsini alıyor. Zihinler daha sağlam zapt eder. Hem de zihin idmana alışır. Hacda kaydetmişler. Öksürük aksırık" dediler.

Bu kadar ilme ulaştıkları mealinde bir sualime, tevazu ile te'vil ederek geçiştirmişlerdi. Sonradan anladım ki kesbi değil Vehbi ilim vardı. Kesbi ilmin ihlâsla tatbikiyle Allah c.c. tarafından ihsan edilmesi idi. İhlas ile ilgili bir sohbette, muhlisin ile muhlasin arasındaki fark nedir sualine;

"-Muhlisin kesbi, muhlasin vehbidir. Kesbi olmadan Vehbi de olmaz. Öyle ihlâs risalesi okumakla ihlaslı olunmaz kardaşım" buyurarak hala unutamadığım bir ders almıştım. Bende üstad Bediüzzaman Hazretlerinin r.a. " Bu lema laekal her onbeş günde bir defa okunmalı" ikazlı ihlas risalesini okuyordum. Şimdi okunmalı ve amel edilmeli diyorum. Kur'an ve hadisler; islamiyetin doğru yaşanması ve amel edilmesi için olduğu gibi.

Yine bu hususta Üstad Bediüzzaman hazretlerinin r.a. Hutbe-i Şamiye'de; "Bizler ahlak-ı islamiyeyi ef'alimizle izhar etsek, sair kavimler fevc fevc islamiyete dehalet edecekler" buyurdıkları ve hala en çok ihtiyacımız olan "islamca" yaşamayı işaret etmeleri çok mühim.

Yine bizlere çok defa ikazla;

“Risaleleri dikkatle, teenni ile mütalaa ederek okuyun kardaşım. Risale-i Nur’lar mal-ı umimidir. Kimse temellük etmemeli, herkesin ihtiyacına cevap veriyor “ diyerek eserlerin şimdi tüm dünyaya yayılmasına işaret etmişlerdi.

Üstaddan hatıra soranlara, eserleri tavsiye ederler, hatıralarda hikâyeciliğe kaçıldığına, mübalağa ile işin ilmilikten uzaklaştırıldığına işaret ederlerdi. Şimdi üstadı bir defa gören bile hatıra naklediyor.

Fakat yeri geldiğinde üstaddan tatlı hatıralarda anlatıverirlerdi.

“Kastamonu kalesi risalelerin yazıldığı yerlerdendir. Üstad tashihat yaparken ayaklarını kalenin yüksek burçlarından sallandırır, biz korkudan yanaşamazdık.Şeyh Şaban-ı Veli Cami önünden Fatiha okuyup geçer, Gümüslüce yoluyla Karadağ’a giderken üstad attı tashihat yaparken bende atın yularını tutarak gider, yorgunluk nedir bilmezdik” diye sitayişle o günlerin özlemini dile getirirlerdi.

“Üstad lokum yerken içindeki fıncığı kendilerine, bazen fare deliğine koyarak farelere yedirdiğini latifane bahsederlerdi.

Yine Denizli (1943’de 9 ay) ve Afyon (1948’de 10 ay) hapishanelerini “Medrese-i Yusufiye oldu; hayatımın en güzel günleri o demlerdi” diyerek şekva değil, şükrederlerdi. Hapishanede tahtakurularının kendisine ilişmediklerini, onlarla irtibat kurduklarını (Hubbilik), onları öldürenlere; “Sizi ısırınları öldüremezsiniz, akrabalarını öldürürsünüz, onlar da sizden intikam alırlar” diyerek latifane müdahale ederlermiş.

Denizli Mahkemesinin adil olduğunu ve o zamanda cesaretle beraat kararı verdiklerini hakkı teslim babında takdirle bahsederlerdi. Denizli Mahkemesindeki müdafaatının eserlerde olmadığını biraz sitemle bahsetmişlerdi. Yine Asa-yı Musa'nın ahirindeki kendilerinin yazdığı ilmi lügatin da olmadığını tarizle bahsederlerdi.

Afyon Mahkemesinin kendisini Bediüzzaman Hazretlerinin r.a. "sır kâtibi" olmakla ittiham etmesini iftiharla kabul ederek, çekinmeyerek, "ser katibi" de olduğunu göstermişlerdir. Yine Afyon Mahkemesinde Üstad hazretlerinin heybetle bir elini kapının kenarına koyarak, diğer eliyle başını gösterip;"-Başımdaki saçlar adedince başım olsa, her gün birini kesseler, ehl-i küfre boyun eğmem" buyurdıklarını naklederek, üstadın bu izzetli tavrına hayran kaldıklarını sitayişle bahsetmişlerdi.

Eserlerin tamamını üstad hazretlerine okumak ve yazmakla iftihar ettiklerini söylerlerdi.

Afyon hapsinden sonra vefatlarına kadar 50 yıl inzivada, evlerini medrese-i Nuriye yaparak irşad etmişlerdir.Cuma namazı için Hz. Pir camiine ve yaz aylarında da teneffüs için Üstad Hazretlerinin de gittiği Karadağ'a giderlerdi. Damadının Mercedes arabası olmasına rağmen binmez, mütevazı fayton, daha sonra anadol taksi ile ücretini vererek binerlerdi. Bunu n dışında derslane gibi evlerinden çıkmamış, üstad hazretleri gibi hediye de kabul etmemişlerdir.

1957 yılında eşraftan İbrahim EROĞLU'

nun kendinden 20 yaş küçük kızı Melek hanımla maceralı bir şekilde evlenir. Fitne kazanı kaynar düzmece sağlık raporu ile mani olmaya çalışırlar. Ankara'ya gizlice giderek Numune Hastanesinden sağlam raporu

alır.”Eğer ilmin izzeti olmasa divaneliği kabul edecektim” der ve bu hadisede “etrafımda herkes dağıldı Mehmet Melekoğlu ve Nihat Güzey kaldı” derdi. Bu izdivacdan; Nuriye, Ayşe, Münibe, Mevhibe ve Münib isminde 5 çocuğu olmuştur. Ve Melek hanım küçük olmasına rağmen M. Feyzi efendinin vefatından 3 yıl önce 1986 da vefat eder.

1960 ihtilalinden hemen sonra İnönü karakolunda 2 ay nezarete alınmış, bilahere sabah-akşam karakola imza vermek şartıyla serbest bırakılmış, fakat vefatlarına kadar hep takipte tutulmuştur.

“-Sen Menderes’i kaçıracaktıydın” diye itham eden polislere; ”-Öyle bir marifetim olsa yerine ben otururdum” diyerek onları susturmuştur. Bundan bahisle;

“-Ben Menderes’e dargındım. Evlenme mevzuunda (Ki düzmece deli raporu ile evlenmesine mani olunmaya çalışılmış) bir müfettiş gönderip durumu tetkik ettirmedi. Vefatından sonra rüyamda gördüm.Barıştık. Rüyamda Menderes’e sordum;”-Orası mı rahat? Burası mı?” Gülümsedi.

Her halukarda Üstad hazretlerinin tam manevi varisi idi, ama o öyle bir dava gütmeydi. Medrese-i Nuriyeye çevirdikleri evlerinde sebat ve istikamet şehidi olarak bu dünyaya veda ettiler. Rahmetullahi aleyh. Âmin.

“-Ben kuyu dibindeyim. Diğerleri minare şerefesindeler. Kuyu dibinden minare şerefesine müdahale edilmez” (Cubbilik) diyerek kemal-i tevazu ve ta’rizlerini izhar ederlerdi. Bazı “-Yanına gitmeyin” diye ambargo koyanlara gücenmeyip, gelenlere de;”-Zincirleri kırıp mı geldiniz?” dediklerini latifane anlatı-

verirlerdi. Üstad Bediüzzman hazretlerinin r.a vefatından sonra çıkan arılık-gayrılık-varislik iddialarında taraf olmamış,” kuyu dibindeyim” diyerek istikametini muhafaza etmiştir. “-En büyük keramet istikamettir kardaşım” buyurarak istikamet şehidi olarak bu fani dünyadan ebedi âleme geçti.”- Bu ayrılık-gayrılık üstad hazretlerinin zamanında bil-kuvve vardı, vefatından sonra bil-fiile çıktı. Fakat hedef-gaye bir olunca bu ayrılıkların zararı olmaz. Nasıl ki parmaklar ayrı ama bir kola bağlı” diyerek hayra yorarlardı. “-Risale-i Nur talebeleri dalaletle girmediler. Nur dairesinin genişlemesi ile değişik meşrep ve meslek ehlinin girmesiyle ayrı meşrepler oluştu” diyerek isabetli tahlillerde bulunurlardı.

ÂCİZANE BİR TAHLİL:

Kaimbiraderi ve dünürü olan akrabasının MHP il Başkanlığı yapmasının (Ki bu konuda kendisine danışılmamıştır) ve bu siyasi görüşten kimselerin ziyaretine gelmesini tenkit edenleri insafa davet ediyorum, haddim olmasa da. Ziyaretine gelen bu siyasi görüş sahibi kimselerin samimi dindar olmalarının, üstadı ve Risale-i Nur’ u tanımalarının ne zararı olmuştur. Kastamonu-Samsun-Tosya-Karabük-Safranbolu hattında MHP’li nurlular Mehmed Feyzi Efendi rahmetullahi aleyhin bir kerameti ve irşadıdır.

Risale-i Nurlar kimin tekelindedir.? Üstad Hazretleri nin r.a.kendisine zulmeden CHP zihniyetinin bile “%5 i mes’uldür, gerisi ma’sumdur” diye nazar-ı müsamaha ile bakması bize ders vermiyor mu? El insaf.

İşte bu bakış açısı yüzünden, Üstad Bediüzzman Hazretlerinin r.a. ikazına rağmen 1960 ihtilalinde ve maalesef bugün milliyetçiler CHP’ye yakınlaşmış, nur cemaatinin aleyhine geçmiştir. Buna sebep olmak az bir

vebal midir? Risale-i Nur'a bu zamanda ihtiyacı olmayan var mı?

Ki Ben, Mehmed Feyzi Efendi(r.aleyh)'den bizzat duydum; **“-Nurcularla milliyetçilerin gayesi birdi, ayırdılar kardaşım”** dedi.

Bugün bu tahakkuk etmeye başladı elhamdülillah.

1980 ihtilalinden sonra da Kastamonu'da Kenan Evren'in mitingine rağbet olmamasından dolayı bazı işgüzarların tertibiyle, alakası olmayan bir grupla suçlayarak Mamak Askeri Cezaevine göndermek istemeleri, o zaman ki SSK Hastanesi Başhekimi Dr. A.Zafer bey ve Dr. Şevket beyin muavenet ve dirayetiyle, “Yolculuk yapamazé raporu ile hastaneye yatırılmış, 45 gün müşahede altında kalmış, kapısında hapishane gibi polis bekletilmişti. Yine de bu halden şikayetçi olmadılar. “-Kimseye kırgın değilim, hakkımı helal ediyorum. Hem hapishane hem hastane hem uzlet oldu” buyurarak büyük bir alicenaplık gösterdiler.

1983 yılında sağ tarafına kısmi felç gelmiş, kısa zamanda şifa bulmuşlardır. Bunu şükür ile şöyle anlatmışlardı;

“-Resulullah a.s.m. Efendimizden şefaata istedim. Misvakı sağ elimle tutuyorum, sağ elimle yiyorum diyerek şifa istedim. Cevşenden “Mevla ya salli ve sellim ebeda... külli havli..e kadar (Kaside-i Bürde den iki kıta) 1-3-5-7- defa okudum. Rüyamda yüzü peçeli biri sol kolumdan iğne yaptı. Bi-iznillah şifa buldum. İbn-i Sina' da felç oldu. İlmine güvendi, şifa bulamadı. Ben Rasulullah efendimizden şefaata, Cenab-ı Hakk'dan şifa diledim.”

Yalnız bundan sonra kapıya; “Kardaşım, kusura bakmayın, müsait değilim” diye bir yazı astılar.Bu yazıdaki inceliği; “-Kardaşım dedim ki umumi olsun, kardaşlarım desem hususi olurdu. Gelmeyin demedim mazaret beyan ettim, ziyaret sevabına mani olmamaya çalıştım.” Diye izah etmişlerdi.

Yine de ziyaretler devam etti.Bu fakir en son ziyareti Murat hoca ile beraber yapıp helalleşmiştik. Sanki veda eder gibi.Bana tavsiye ettikleri “muallimlik” mesleğine başladığımı haber veremedem...

Artık” sukutilik” devresi de bitiyor “turabi” olmayı bekliyordu. Mübarek geceleri vuslat habercisi gibi bekliyorlardı.

Ve 4 Mart 1989 Cumartesi günü Miraç kandili günü ikinci vakti dar-ı bekaya geçüp, hakiki ahbablar diyarına geçtiler. Rahmetullahi aleyh. Âmin.Mübarek naaşları Pazar günü evlerinden büyük bir kalabalıkla, parmaklar üzerinde Hz. Pir camiine taşınmıştı. Sanki gök ehli ve ruhanilerde oradaydı.Rahmetli Osman Demirci Hocaefendi de namaz öncesi tesirli bir vaaz etmişlerdi. Muhteşem bir cemaatle kılınan kılınan öğle namazını müteakip, camiye sığmayan cemaat yüzünden tabutları caddeye konularak kılınan cenaze namazından sonra Gümüşlü Hoca mevkiinde, annelerinin ayakucuna, zevcelerinin yanına defnolundu. Alem-i İslam bir büyük alimden, bizler de hakiki mürşidden ayrılık acısını, ahrette daimi beraber olmak ümidiyle yaşadık.

ALLAH C.C. ŞEFAATLERİNE NÂİL VE CENNETTE KOMŞU EYLESİN. ÂMİN. ÂMİN. ÂMİN.

BÖLÜM: 2

Hatıralarım

MEHMED FEYZİ EFENDİ İLEHATIRALARIM

M.FEYZİ EFENDİYİ TANIMAK

1979 yılı Ekim ayı. Akşam namazını Nasrullah camiinde kıldım sonra karşısındaki Ülkü Ocağı Derneğine çıktım. Arkadaşlarım orada olduğu ve yeni arkadaş çevrem olmadığı için. Ve orada dindar namaz kılan arkadaşlardan da bir şeyler öğrenmek için. Orada benim şeyh aradığımı duyan bir arkadaş Said Eroğlu;

-“Hadi seni Kalaycı Mehmet Efendiye götüreyim” dedi. Akrabaları da oluyormuş. Ben de kabul ettim. Beraber gittik. Dayımın da oturduğu(maatteessüf ona ziyaret nasib olmadı) çıkmaz bir sokağa girip, iki kanatlı ahşap kapıdan geçerek bahçe içinde iki katlı ahşap bir eve geldik. Cennet kokan bir odaya girdik. Az sonra hafifçe odanın kapısı çalındı ve nurani mübarek bir zat asası ile geldi karyolaya oturdu, edeple ellerini öptük, yere oturduk. Ben hayretten ve nurdan yüzüne bakamıyorum. Uzakta aradığımı ya-

kında bulmamanın sevinç ve şaşkınlığı. Peygamber a.s.m. ve sahabelerini hatırlatan siması, sakalı, sarığı beni başka âlemlere götürdü.

“-Safa geldiniz. İlk mi görüşüyoruz?” dediler. Ben hayretler içinde olduğumdan cevap veremedim. Said;

“-Evet, ilk geliyor” dedi. Ve sohbet başladı. Ki o ilk sohbeti hala unutamam.

“Akıl nuru kalpten alır, kuvve-i muhavvile idrak ile iman eder. Kur’an ölümlere değil, dirilere hitap eder” özlü sözleri ile yarım saat kadar süren sohbet bana çok şeyler verdi. Aklımdan ziyade kalbim istifade etti, gönülüm coştı, bi hoş oldu. Çıkınca Said’e;

-“Kim bu zat?” dedim. Said;

-“Bediüzzamanın talebesi” dedi. Bende;

“-Talebesi böyle ise, O zat nasıldır” dedim hayranlıkla.

“Arayan mevlasını da bulur belasını da” fehvasınca, aradığımı bulmanın sevinciyle her fırsatta ziyaretine gitmeğe çalışıyorum. Ve ziyaretime gelenlere ilgi gösteriyor, uzaktan gelenlere izzet-ikramda bulunmaya çalışıyor, yakınımnda böyle biri varken,(ki o sokakta dayım oturdu, gidip-geldim. Nasip işte, dayımda görmedi vaesefa.) bu kadar geç tanımanın ezikliği ve benden önce tanıyanlara hayranlığım bu ilgiye sebepti sanırım.

Böyle gelenlerden Hasan Çoltu isminde bir kardeş Ankara’da bir adres verdi. İmtihan zamanı gittim. Okulun olduğu semtte bir derslane imiş. İlk defa gördüğüm tarzda sarık, cübbe ile namaz ve tesbihattan çok etkilendim. Bunların sünnet olduğunu, burada sadece risale-i nur okunduğunu hepsinin üniversitede okuduğunu, mezun olup buralarda vakıf olarak kalıp hizmet etti-

ğini öğrenip, oradaki uhuvvet ve samimiyeti görünce çok etkilendim. Ve her fırsatta uğrayıp kalmaya istifa-deye çalıştım. Ve onları da M. Feyzi efendiye anlattım.

Hacı bayram Camii civarındaki kitapçıları dolaşırken kırmızı renkli risale-i nur kitaplarımı gördüm. Sadakat kitapevinde üstada benzeyen zata;

“Bu kitaplar yasak değil mi?” Diye tereddütle sordum. O abinin risalelerin arkasındaki beraat kararlarını göstererek tanıtımından sonra;

“-Bana en önemli eserini ver” dediğimde “Sözler”i verdi. Ben Mektubat’ı aldım nedense.

Sonrada külliyatı Kastamonu’da ehl-i hizmet özel idarede memurmerhum Ümit Gültekin abiden taksit ve ıskontolu almıştım. Hala durur. Allah c.c. razı olsun ve rahmet eylesin. Âmin.

Ankara’da dershaneye okula geldikçe uğruyorum. Okulun yakınında Kurdoğlu abinin kaldığı dershaneye uğradık. Çoğu ODTÜ’de okuyordu. Onlara hayretle;”- **solcular size karışıyor mu,? engel olmuyor mu?** deyince, iman hakikatlerinin herkese hitap ettiğini izah edip, ikna ettiler. Ben önyargıyla orada sadece solcu-komünist’ler okuyor diye biliyordum.

Ve Mehmet Kurdoğlu abi işaret-ül i’cazdan 2 sayfa izahlı 1saat ders yaptı, hayran kaldım. Çıkarken;

-“ Bu abi demi ODTÜ mezunu? “diye sorunca;

-“Hayır, ilkokul mezunu deyince hayretler içinde kaldım. Ve okulu bitirip çıkışı alınca;

-“17 yılımı verim, sen ne verdin” diye yere atmıştım bu yüzden.

Ve yine dershanede bir abinin Kastamonu’lu Şükrü Yücebıyık’tan bahsetmesi, İstanbul’da dershane-

de kaldığını söylemesi beni çok sevindirdi. Ve ilk işim tanışmak oldu. Ve ondan sonra Kastamonu Nasrullah Camiinde yatsı namazını kılıp camiye yakın evinin çatı katında 5-10 kişi Risale-i Nurdan ders okurduk. Şükrü beyin risale-i nura vukufiyeti ve ders tarzı çok hoştu. M.Feyzi efendiye bahsettiğimde;

-“Asil bir aile mensubu, temiz biri.” Diyerek takdirini unutamam. Çok hizmet etti ve ediyor. Allah c.c. razı olsun. Dedesi Üstad Kastamonu’da iken Belediye Başkanı ve üstada maaş bağlamak istiyor. Üstad r.a. kabul etmiyor. Yalnız ev kirasını kabul ediyor. Sonra bir vakıyadan dolayı onu da almıyor. Ve ona 1 lira vererek;

“-Bu sermayeyi hakikiniz olacak” diyor. Ondan sonra aile zenginleşiyor. Üstadın teberrükü bereketiyle Allahu a’lem.

Derslerimiz tedbirli ama kesintisiz devam ediyor. Bende külliyatı aşk ve şevkle okumaya anlamaya çalışıyorum. Anlayamadığım yerleri M.Feyzi efendiye soruyorum. Ve lügate da çok az müracaat ederek anlayarak ve anlatarak mütalaa ile aşk ve şevkle devam ediyoruz. Şeker Fabrikasında kampanya döneminde çalıştığım masanın üstüne risalelerden vecizeler koyuyorum. Sorana izah ediyor, yerinden okuyorum ilh.

Ve meş’um 12 Eylül ihtilali oluyor. Biz gene derslere devam ediyoruz.

2. MEDRESE-Yİ YUSUFİYE

Mezun olmak için 2 dersim var şubat dönemine kalan. Birinci imtihana girdim, 10 gün sonra ikinciye gireceğim. Dershaneye uğradım sonradan meczup olduğunu anladığım Mustafa (Gürcan) adlı bir arkadaşı da

benimle Kastamonu'ya gelmek istedi, geldik.Bizde kalıyor. Fakat meczup. İyi de risale okuyor ama dengersiz.(Ankara Üniversitesi Dış Hekimliği 3.sınıf terk. Babası Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarı) M. Feyzi efendiyi ziyarete gittiğimizde M. Feyzi efendinin tavrından meczup olduğunu ve beraber gelmekle hata ettiğimi anladım ama imtihan gününe kadar idare etmeğe karar verdim.

Fakat bir gün ben işte iken evde babamla münakaşa ediyor;

“-Sen namaz kılmıyorsun, münafıksın” falan diyor. Babamda kızıp o nazik dönemi düşünmeden savcılığa şikâyet ediyor. Evi basıp onu ve kitaplarını alıyorlar. Beni de ikinci namazı için hazırlanırken Şeker fabrikasına gelen sivil polisler alıp karakola getirdi.(9 Şubat 1981 Pazartesi,16,00) Ben meczup halini bildiğimden M. Feyzi efendiyi ve Şükrü beyi karıştırmama diyorum ama korktuğum gibi Şükrü beyin evinde ders yaptığımızı falan anlatıyor. Ben çıkışınca da;

“-Her sözümüz doğru olmalı” diyor ama “her doğruyu söylemek doğru değil” düsturunu unutuyor. M.Feyzi efendiye uzanmasa da Şükrü beye uzanan soruşturma o nazik ihtilal hengâmında mahkemeye 3.gün sevk olunduk. ”ihlas risalesi” yasak kitapmış... Savcı bana;

“-Bu kitapları nerden aldığımı, yüksek tahsil yapan biri olarak bu kitapları niye okuduğumu falan sorup, “nurcu musun?” dediğinde;

-“Ben anarşist biriydim bu kitaplar sayesinde vatandaşını, milletini, dinini seven, namazını kılan biri oldum, bunlar nurculuksa nurcuyum” dedim. Savcı pek memnun olmadı ki sertçe;

“-Çık dışarı!” dedi. Çıktım. Sonra meczup Gür-can (Mustafa) girdi. Şükrü beyle üzgün-mahzun oturuyoruz merakla savcılık kapsamında.Yanımızda sivil polisler. Onun bulaşmasına hem üzüyor hem seviniyorum. Eşraftan olduğu için “sahip çıkarlar biz de yırtarız bu sayede” diyorum içimden. Ama Mamak askeri cezaevine gitmek de var. Eli tesbihli takkelileri nur ayini yaparken yakalandı diye tek kanallı trt de ilan edip Mamak Askeri Cezaevinde hapsediyorlar. Durum nazik. Okul bitirme de 2 dersten son imtihan hakkım.

Savcılık ifadesinin ardından çıkarıldığımız nöbetçi sulh ceza mahkemesi tutukladı. Akşam namazını adliyede merdiven altında kılıp cezaevine girdik. Ben kapıda gardiyan arama yaparken gülmüşüm.

“-Niye gülüyorsun” deyince, ben de;

-“Adam öldürmedik, hırsızlık yapmadık dini kitap okuyoruz diye tutuklandık” dedim.

Kalabalık bir koğuşa verdiler. Koğuştakiler “hocalar gelmiş” diyerek “geçmiş olsun” dediler. Koğuştan bazılarıyla beraber yatsı namazını kılıp 3 günün uykusuzluk ve yorgunluğuyla sabaha kadar deliksiz uyuduk. Sabah cezaevi müdürü bizi çağırıp nasihat etti. Meczup Mustafa ileri geri konuşunca gardiyanlara;

-“Ayırın bunların koğuşunu” dedi. Hapistekilerin de telkiniyle ümitsiz de olsa tahliye dilekçesi yazdık. Gürcan gene aksilik edince zorla dilekçeyi yazıp imzalat-tım. Bir üst mahkeme olan Asliye Ceza mahkemesi-ne. Hakim “hacı” diye ümitliyiz. Gönderdik.

Öğlen babam ziyarete geldi. Kerhen görüşüp;

-“Hem şikâyet edip hem ziyarete geliyorsun” dedim biraz sertçe.

İkindiye doğru;

-“Haydi, geçmiş olsun, tahliye oldunuz” dediler. İnanamadık. Ama Asliye ceza hâkimi “hacı” lakaplı dindar hâkim dirayetle tahliye kararı vermişti. Sevinçle 1 gün bile olmadan hapisten çıktık.(12Şubat1981 Perşembe,16.00)

İlk işim meczup Gürcan’ı Ankara’ya göndermek oldu. Ümidi kestiğim son imtihana girip okulu bitirdik.(21 Şubat 1981) Cezaevine girerken saçlarımız dibinden kestikleri için kısa saçlı resim çektirip okula verdim. Diplomada o resim var. Ve o acı anı hatırlatıyor hala. Hemen askerlik kararı aldırđım. Mahkememiz devam ediyor. Ama camide hatta derste beraber olduğumuz kişiler selam bile vermiyor. .

M. Feyzi Efendi bu hadise sebebiyle Şükrü beye;
-“Kastamonu halkı sahip çıkmaz” demiş. Tecrübeyle sabit. Üstad hz. ve kendileri bizzat yaşamışlar. Ve 3 celse sonunda o meş’um dönemin nurlarla ilgili ilk beraat ve kitapların iade kararını aldık.(6 Haziran 1981) Elhamdülillah. Haza min faldı rabbi.

Bu elbette Allah c.c.ın ihsanı, üstad Bediüzzaman r.a. Hz.lerinin ve M. Feyzi efendi r.aleyhin ve risale-i nurun hıfz ve kerameti olduğu aşikâr. Zira o şartlarda tahliye ve beraet etmek zahiren imkânsızdı.

“Son duruşmaya benim ve Şükrü beyin yetişemediği, Gürcan’ın katılmadığı, fahri vekilim Av. Mustafa Özer-tan abinin katılıp mahkeme salonundan neşeyle;

-“Hadi geçmiş olsun, beraat ettiniz” sözünü ve babama da latifeyle karışık tatlı-sert;

-“Böyle oğlun var iftihar et, şikâyet etme, koltuk altında tuttuğu şapkaya işaret ederek, “Bunu da giyme” dediğini

hala unutamam.Rahmetli Babamda ondan sonra namaza başladı. Hikmeti ilahi.

Rahmetli Ümit Gültekin abinin de memur olmasına rağmen her duruşmaya gelerek kuvve-i maneviye verdiğini de unutamam.

Bu müjdeli haberi M. Feyzi efendiyle paylaşmak için Avukatım Mustafa Beyle ziyaretine gittik.

M.Feyzi efendi;

“-Zahiren şer gibi görünse de hayır oldu. Dindar hâkimler lazım diyordum. İşte size Beraet kararı vermekle ispat oldu.” diyerek teselli ve tebriklerini unutmak ne mümkün.

Kararı veren mahkemenin reisi Zeki Bey Hz. Pir camiinde Cuma namazlarında ve M.Feyzi efendinin elini hürmet ve tazimle öperken görmüştüm. Ve bir ikram-ı ilahi olarak tahliye kararı veren “Hacı hâkim” ve berat kararını veren mahkeme reisi taltifle terfi ettiler. Kötü davranan karakol polisi de meslekten tard oldu.

Tahliyeden sonra biraz İstanbul’u gezip cemaatı tanıyayım, hem Ramazan ayını daha istifadeli dershanede geçirmek niyetiyle İstanbul’a geldim.Meşhur Tevruz apt. dershanede rahmetli Abdullah Yeğin, Mustafa Gül ve Mahmut İşgören abilerle kaldım, çok istifade ettim elhamdülillah.(Mart-Temmuz 1981)

ASKERLİK

Ağustos 1981 ayında dini nikâhla nişanlanıp askere (Tuzla Piyade okulu) gittim.Hafta sonları da Tevruz’da kalıyorum.

1981 Aralık ayında Kıbrıs’a P.atğm olarak kur’a çektim ve ilk defa bindiğim uçakla Adana’dan Lefkoşa havaalanına inip birliğe geldim ve 40 gün daha dışarı

çıkamadım.. Ve zar-zor alabildiğim 15 gün izinde, 27 Mayıs 1982 de evlenip hanımla Kıbrıs'a gittim. Zahirten zor ama hikmetli, en başta sabrı öğrendiğim “sakıncalı piyade” olarak gözlendiğim bir askerlik oldu. Evlenirken istişare ettiğim M.Feyzi Efendinin (R.aleyh);

-“Evliliğin meşakkatine dayanmak, kemalat-ı insaniyedendir kardaşım” hikmetli sözünü evlenince anladım.

Ve dershaneden bir abinin delaletiyle Kastamonu Yongapan A.Ş. fabrikasında Personel memuru olarak işe başladım.1983 Şubat.

Ve 1991 yılı Ekim ayına kadar çalışıp çok bereketini gördüğüm maaşım ve öğrendiğim çok şeyi borçluyum işveren “TOPBAŞ” lara.

6 Ağustos 1988-H.1408 de doğan oğlumun adını koymak için M. Feyzi Efendiye;

-“Sizin isminizi vermek istiyorum” dediğimde, biraz tevakkuf ederek;

-“Siz bilirsiniz, isim koymak anne-babanın hakkıdır kardaşım” buyurmuşlardı.Bu sırada beraberimde olan Eğitimde okuyan ve dershanede kalan Erhan Bulut'da buna hayret ediyor. Ve ben bu tevakkufu 7 ay sonra vefat etmeleriyle te'vil etmişken biricik oğlumun 21 Şubat 2002 de vefatıyla (Bu Şubat ayının da hayatımda önemli köşe taşları var ne hikmetse) ve yakınına defnolunmasıyla dünya ve ahirette komşu olacağına işaret olarak anladım.

İnşallah bizlere şefaet ederler.

Çok hikmetli, feyizli, kerametli sohbetlerini yaklaşık 10 yıl boyunca(1979-1989) dinlemekle şereflendim, azami istifade ile amel etmek için uğraştım.

Vefatından bu yana 28 yıl geçti

Hala bu gün gibi sohbetleri kulağımda.

Hala sımsıcak, taptaze.

Hala ders ve ibret verici.

İstikbale bakan beşaretlerinin çıkmış ve çıkacaklarını hayretengiz duygularla temaşadan, sohbetinde bulunabilme bahtiyarlığından dolayı Cenab-ı Hakka müteşekkirim.

Ne kadar şükretsem azdır. Ne fayda ki nasibim azmış. Ders alma bahtiyarlığına eremedim. Nurefşan sohbetleri ile nurları tanıdım. Hakikaten Risale-i Nur'un ser ve sır kâtibi olduğunu acizane tasdikten bahtiyarım.

Üstad Bediüzzaman hazretlerinin talebelerinden; Abdullah Yeğin, Ahmet Aytimur, Mustafa Sungur, Hasan Yeğin, Ali Demirel, Veli Kalyoncu abiler gibi halen hayatta ve rahmetli Bayram Yüksel, İbrahim Fakazlı, Mustafa Gül, Salih Özcan, Ahmed Kureyşi, Küreli Dursun abileri görmek şerefine erdim.

Fakat M.Feyzi Efendi (R.aleyh). Çok farklı idiler. Bunu benimle paylaşan çok arkadaş gördüm.

Peygamber Efendimiz.(A.sm.) “Alimler peygamberlerin (A.s.) varisidir.” Buyurmuşlardır.

Merhum M.Feyzi Efendi R.aleyh de bu beşarete hakkıyla layık bir varis idi. Hal ve kali ile. Kıyafetleri; sarığı, sakalı, siret ve sureti ile... Onun bu halini görenler de bunu teyid ederler.

Ve yine Peygamber a.s.m. efendimizin sahabe-i kiramı sohbet-i nebeviye ile en yüce makamlara çıkarılması gibi, M.Feyzi efendi de sohbetleri ile gelenleri kabiliyetlerine göre irşad eylemiş, haneleri bir derslane, medrese vazifesi görmüştür. Bazılarının zannettiği gibi inziva ile şeyhvari insanlardan uzlet değil, hemhal olup, sohbetleri ile gelenleri irşad etmişlerdir. Benim gibi günahkâr, kusurlu birçok kulun Risale-i Nur-u tanıyıp, ıslahına vesile olmuşlardır. Sohbetlerinde Resulullah a.s.m. efendimizden bahsederlerken; “yaptı, etti, gördü” gibi ifadeler kullanırlardı. Bunu çok merak eder, sormaya hicab ederdim. Yine bu şekilde sohbet ederlerken;

“-Niye böyle görmüş gibi anlatıyor dersiniz, ilmel yakîn ifade eder. Ulema beyninde böyle söylenmesi makbuldür” buyurmuşlardı.

Allah-ü a’lem O’na gösteriliyordu. Resulullah a.s.m. efendimize Mi’raç’ta Cennet ve Cehennem ahvali gösterildiği gibi.

Sohbetleri Kur’an, ayet hadis ve risale-i nur idi. Sohbetlerinin özünü kaydettim. Fakat huzurunda not alan bir kardeşe;

“-Hele oku bakalım ne yazdın?” diyerek bir nevi ikazından sonra pek cesaret edemedim. Yine bazı sohbeta gelenler sesini teybe kaydetmek isteseler de muvaf-

fak olamadılar. Bunun hikmetini; “izin yok” diyerek kendi kerametleri değil, cenabı-ı hakkın tasarrufu olarak tevazu gösterirler. “Hem teyp hepsini alıyor. Zihinler daha sağlam zapt eder. Hem de zihin idmana alıştır. Hacda kaydetmişler. Öksürük aksırık” dediler.

Fakat Merhum Ali Ulvi Kurucu beyle yapılan ilmi ve çok kıymetli sohbet ihtiva eden o kayıt şimdi sesinden bir hatıra olarak dolaşüyor sevenlerini ellerinde. Bir de çok kısa video görüntüsü ve Zümer suresini kıratları var. Çok şükür. O sohbetin özetini de nakledeceğiz inşaallah.

Bu kadar ilme nasıl ulaştıkları mealinde bir sualime, tevazu ile tevil ederek geçiştirmişlerdi. Sonra dan anladım ki kesb-i değil vehb-i ilim vardı. Kesb-i ilmin ihlâsla tatbikiyle Allah c.c. tarafından ihsan edilmesiydi.

İhlâs ile ilgili bir sohbette, muhlisin ile muhlasın arasındaki fark sualine;

-“Muhlisin kesbî, muhlasın vehbîdir. Kesbî olmadan Vehbî de olmaz. Öyle ihlâsrisesi okumakla ihlâslı olunmaz kardaşım” buyurarak hala unutamadığım bir ders almıştım. Ben de Üstad Bediüzzaman r.a.hazretlerinin “her onbeş günde bir defa okunmalı” ikazlı ihlas risalesini okuyordum. Şimdi okunmalı ve amel edilmeli diyorum. Kur’ân ve hadisler ve islamiyetin yaşanması, amel edilmesi gerektiği gibi.

Yine bu hususta üstad Bediüzzaman r.a. hazretlerinin Hutbe-i Şamiyede;

“Bizler ahlak-ı İslâmiyeyi efalimizle izhar etmek, sair kavimler fevc fevc islama dehalet edecekler” buyurdıkları ve hala en çok ihtiyacımız olan islamca yaşamayı işaret etmeleri çok mühim.

Yine bizlere çok defa ikazla;

-“Risaleleri dikkatle, teenni ile mutalaa ederek okuyun kardaşım” derlerdi.

-“Risale-i Nur’lar mal-ı umumidir, kimse temellük etmemeli, herkesin ihtiyacınacevap veriyor” diyerek eserlerin şimdi tüm dünyaya yayılmasına işaret etmişler.

Üstaddan hatıra soranlara, eserleri tavsiye ederler, hatıralarda hikayeciliğe kaçıldığını, mübalağa ile işin ilmilikten uzaklaştırıldığına işaret ederlerdi. Bir defa gören bile üstaddan hatıra naklediyor şimdi.

Fakat yeri geldiğinde Üstaddan tatlı hatıralar anlatıverirlerdi.

Kastamonu Kalesinin risalelerin yazıldığı yerlerden olduğunu, üstadın tashihat yaparken ayaklarını kalenin yüksek burçlarından salladığını, kendilerinin yanına yaklaşmadıklarını anlatırlardı.

Yine Şeyh Şaban-ı Veli Cami önünden gümüşlüce yoluyla Karadağa giderken, Üstad Hz. Atta, kendileri atın yularını tutarak yayan tashihat yaparak gittiklerini, yorgunluk hissetmediklerini sitayişle bahsederlerdi.

Yine Üstad Hazretlerinin lokum yerken findığını kendilerine, bazen de fare deliğine koyarak farelere yedirdiğini latifane bahsederlerdi.

Yine Denizli (1943 de 9 ay) ve Afyon (1948 de 10ay) hapisanelerini; “ medrese-i Yusufiye oldu, hayatımın en güzel günleri, demler odemlerdi” diyerek şekva değil, şükrederlerdi

Hapishanede tahtakurularının kendisine ilişmediklerini, onlarla irtibat kurduklarını, (Hubbılık) onları öldürenlere; “Sizi ısırınları öldüremezsiniz, akrabalarını öldürsünüz, onlar da sizden intikam alırlar” diyerek latifane müdahale ederlermiş.

Denizli mahkemesinin adil olduğunu ve o zamanda cesaretle beraet kararı verdiklerini hakkı teslim babında takdirle bahsederlerdi.

Kendisinin Denizli mahkemesindeki müdafaatının eserlerde olmadığını beyan etmişlerdi.

Yine Asa-yı Musanın ahirindeki kendilerinin yazdığı, ilmi lügatın da olmadığını tarizle bahsederlerdi.

Afyon Mahkemesinin kendisini Bediüzzaman r.a. hazretlerinin sır kâtibi olmakla ittiham etmesini iftiharla kabul ederek çekilmeyerek, ser kâtibi de olduğunu eserlerin tamamını yazmak ve üstada okumakla iftihar ettiklerini söylerlerdi.

Afyon mahkemesinde Üstad Bediüzzaman r.a. hazretlerinin heybetle bir elini kapının kenarına koyarak, diğer eliyle başını gösterip;

-“Başımdaki saçlar adedince başım olsa, her gün birini kesseler, ehl-i küfre boyun eğmem” buyduklarını nakletmişler, bu izzetli tavrına hayran kaldıklarını sitayişle bahsetmişlerdi.

Herhalde Üstad Bediüzzaman hazretlerini tam varisi idi ama O öyle bir dava gütmeydi. Medrese-i Nuriyeye çevirdikleri evlerinde sebat ve istikamet şehidi olarak bu dünyaya veda ettiler.

-“Ben kuyu dibindeyim. Diğerleri minare şerefesindeler. Kuyu dibinden minareşerefesine müdahale edilmez”diyerek kemal-i tevazu ve ta’rizlerini izhar ederlerdi.

Bazı “yanına gitmeyin diye” ambargo koyanlara gücenmeyip, gelenlere de “zincirleri kırıp mı geldiniz?” dediklerini latifane anlatıverirlerdi.

Bir hâkim arkadaşıla ziyaretine gittiğimizde;

-“Kardaşım takipteyim, sizler lazımsınız, bilmesinler” dedi. Hâkim bey akşam bari gidelim dedi.. Bir

gün rahmetli Said Özdemir abi gelmiş, beraber akşam namazını kılıb yemek yemiştik. Hiç unutamadığım bir hatıram.

Birde kırdı 5 kişi ziyaretine gitmiş beraber namaz kılıb yemek yemiştik.

Üstad Bediüzzaman R.a. Hazretlerinin vefatından sonra çıkan ayrılık-gayrılık-varislik iddialarında taraf olmamış, “**kuyu dibindeyim**” diyerek istikametini muhafaza etmiş. Bunların Üstad hayattayken bil-kuvve var olduğunu, vefatından sonra bil-fiile çıktığını üzülecek bahsetmişler, fakat hedef gaye bir olunca bu ayrılıkların zararı olmayacağını, parmaklar ayrı olduğu halde aynı kola bağlı olduğundan bahisle, hayra yorarlardı. Risale-i Nur talebeleri dalalete girmediler. Nur dairesinin genişlemesiyle değişik meşrep ve meslek ehlinin girmesiyle ayrı meşrepler oluştu diyerek isabetli tahlillerde bulunurlardı.

Risale-i Nurlar kimin tekelindedir? Üstad hazretleri kendisine zulmeden CHP zihniyetinin bile “% 5’i mesuldür, gerisi masumdur” diye nazar-ı müsamaha ile bakması bize ders vermiyor mu? El insaf.

İşte bu bakış açısı yüzünden, Üstad Bediüzzaman hazretlerinin ikazına rağmen 1960 ihtilalinde ve maalesef bugün milliyetçiler CHP ye yakınlaşmıştır. Ve nur hizmetinin aleyhine geçmiştir. Buna sebep olmak az bir vebal midir? Risale-i Nura bu zamanda ihtiyacı olmayan var mı?

Daha sonra 1983 yılında sağ tarafına kısmi felç gelmiş, kısa zamanda sıhhat bulmuşlardır. Bunu şükür ile şöyle anlatmışlardı;

–“Resulullah a.s.m. efendimizden şefaata istedim. Misvakı sağ elimle tutuyorum, sağ elimle yiyorum diye-

rek şifa istedim. Cevşenden Allahümme sal-
li.....

-1-3-5-7 defa okudum. Rüyamda yüzü peçeli biri sol kolumdan iğne yaptı. Bi iznillah şifa buldum. İbn-i Sina da felç oldu. İlmine güvendi. Ben Resulullah efendimizden şefaât, Cenab-ı haktan şifa diledim” buyurdular.

Yalnız bundan sonra kapıya;

“Kardaşım, kusura bakmayım, müsait değilim” diye yazı astılar. Bu yazıdaki inceliği;

-“Kardaşımdedim ki umumi olsun, kardaşlarım desem hususi olurdu. Gelmeyin demedim, mazeret beyan ettim, ziyaret sevabına mani olmamaya çalıştım” diye izah etmişlerdi.

Ziyaretler yine devam etti. Bu fakir en son görüşmeyi Murat Yazıcı ile beraber vefatından yaklaşık 1 ay önce yapıp helalleşmiştik. Bana tavsiye ettikleri muallim mesleğine başladığımı haber veremedim.

Âcizane 10 yıl sohbetinde bulunup istidadımca istifade edebilmekle iftihar ettiğim, Kastamonu’dan ayrılmamakta sebat ettiğim ve de isabet ettiğim, ekserisini zihnimde tuttuğum (M.Feyzi ef. R.aleyhin bir kerameti olsa gerek) sohbetlerini aktarmaya, önce sual ederek veya edemeden aldığım cevapları aktaracağım. İstifadeli olur inşallah. Nurlu ve feyizli şahsen çok istifade ettiğim sohbetlerine elimden geldiğince, tefvik-i İlahi ve merhumun himmetiyle aktarmaya çalışacağım.

Çok sualler soruyordum ilk zamanlar. Sualden pek hoşlanmadığını da bir defasında;

“-Çok sual soruyorsun” diye ikaz da etmişlerdi. Yine bir gün beraber sohbetine gittiğimiz ve M.Feyzi efendinin kendinden, terzi olması hasebiyle;

-“Peygamber mesleği,(İdris. A.s.mın), temiz biri” diye iltifatını duyduğum, hala saygı duyduğum Bahri Yavuz;

-“Hasan bey, çok sual soruyorsun, Peygamber a.s.m. sahabeleri bir bedevi gelip sual sorsa derlermiş.” Deyince;

-“ O bedevilerden biri benim, ama çok merak ettiklerim var sormadan duramıyorum” demiş, sonra az sual sormaya başlamıştım. Çünkü zahir bir kerameti olan sormadan suallere cevap verildiğini anladım. Bazen hiç konuşmadan kalb sohbetleri oldu. Ama içimde kalan bir-kaç sualim vardı, demek lüzumu yok veya zamanı değildi. Allahu a’lem.

Sohbetlerini ana başlıklar içinde vererek konu bütünlüğü sağlamaya çalışacağız inşallah.

HOPARLÖRLE EZAN

İlk elime geçen bir kitap da okuduğum; hoparlörle ezan ve namaz konusunu sorduğumda;

-“Müellifin kimyager olması hasebiyle ilmi var, daha iyi bilir” diye su-i zannımı da te’lif ederek mukni bir cevap vermişlerdi.

Daha sonra bir sohbet arasında;

-“Müezzinler minareye çıkmıyorlarmış? Bu bir sünneti ihlaldir. Bu gürültüde hoparlör olmayınca ezan nasıl duyulacak” diyerek kinaye ettiklerini de bizzat duydum. Ki halen devam ediyor.

Ezan okunurken sohbeti kesmedikleri bir an aklıma neden ezanı dinlemiyoruz diye gelince;

“İlmî mesele olunca sohbet kesilmez” dediklerinde mahcubiyetimden başımı öne eydiğimi de unutamam.

SÜNNET YERİNE KAZA NAMAZI

Yine aynı kitapta bahsedilen ve illa tavsiye edilen sünnet yerine kaza kılmayı sorduğumda;

-“Vakit bulunamıyorsa, çok meşgulse kılınabilir ama sünnet, hele müekkedleri terk etmek doğru değil.”

DIŞ KAPLATMA VE İMAMLIK

Yine aynı kitapta okuyup kafama takılan dış kaplatan imam arkasında namaz mevzuuna da;

-“Üstad umumul belva diyerek cevaz verdi. Ama kendisi kaplatmadı. Ben de bu yaştan sonra dünyaya imrenmek olur diye kaplatmadım.” diye izah ettiler.

İlk okuduğum kitap olduğundan okuyup tatbik etmeye başlamıştım, ama şüphelerim vardı. Bu şekilde izale oldu elhamdülillah.

MİLLİYETÇİLİK

Safi kalb rahmetli bir abimiz M.Feyzi Efendinin Milliyetçiliği ve de Türkes’i tuttuğunu ifratla bahsedince; Ben de;

“-Bu zat Bediüzzamanın talebesi ise siyasi olmaz, ben bunu da sorarım” dedim. Ve bir vesile sordum. Cevaben;

-“Kardaşım ben Milliyetçilik diye bir cereyan çıkacak (Çıkmadan evvel) aleyhinde bulunmayın dedim. Bulundular da ne oldu? (Bunun, Bekir Berk’in Türkes aleyhindeki beyannamesi olduğunu sonradan öğrendim.) Buraya her türlü insan geliyor. Benim sözlerim su gibi. Gelen kabının rengine göre mana veriyor. Onlara hakkımı helal etmiyorum” dediklerinde ürpermiştim.

Yine bir sohbetle-“ Milliyetçilerle nurcuların gayesi birdi.Ayırdılar” buyurdular.

Ben de yanlış anlar ve yanlış yorumlarım diye. Bu hassasiyetten dolayı sohbetinde not alan birine;

-“Ne yazdın? Oku bakayım” diye hassasiyetlerini dile getirdiğine şahit oldum.

Milliyetçilik konusunda hala bir çok abi ve kardeşle istifhamlar olduğunu duyup bildiğim için bu hususu önemle belirtmek istiyorum. Bu konuda M.Feyzi efendinin kaim biraderinin bir zaman MHP il başkanlığı yapmasının rolü olabilir. Bu hususu muhterem mahdumları M.Münib beye sorduğumda;

-“Bu hususta babama danışmadılar ki” demişti.

Bu “aleyhte bulunmama” zaten Risale-i Nurun mühim düsturlarından. Ve bence 27. mektubun özünü ifade ediyor diye düşünüyorum âcizane.

Bir arkadaş seçim zamanına yakın; ”kime oy verelim?” dediğinde;

-“Kardaşım, ben afaki meseleleri bilmiyorum, istişare ve istihare eder veririsiniz, sola da verecek haliniz yok ya” buyurmuşlardı.

KONUyla ALAKALI BİR RÜ'YAM VE TABİRİ

Hapisten çıkınca askere gidinceye kadar İstanbul'da Tevruz Apt.daki meşhur 12 no.da kaldım. Abdullah Yeğin abi de vardı. Rahmetli Mustafa Gül abi de orada kalıyor ve Osmanlıca Mektubat'ı yazıyordu. Mahmut abi başda olarak diğer vakıf abilerden çok istifade ettim. Çok feyizli bir Ramazan ayını da orada geçirdim. Hayatımın en Feyizli safhalarından bir andı.

İşte bu arada çok manidar bir rüya gördüm.

M.Feyzi efendiyi ziyaret ediyorum. Meşhur Mırsırlı Hafız Abdüssamed (r.aleyh) in kuran tilaveti var. M.Feyzi efendiyi ziyarete gelmişim bana dönerek ve biraz da sertçe;

-“Siyaseti terk et” diyor.

Ben

-“ Siyasi arkadaşlarımı da mı?” diyorum. Yüzünü çeviriyor. Çok etkilendiğim bu ikazdan sonra İlk ziyaretimde rüyamı anlattım.

-“**Siyaset iyi bir şey değil kardaşım**” dedi. İkazı anladım. Ve siyasi fikir ve arkadaş ve sohbetleri terk etmeye Risale-i Nuru okuyup anlamak ve yaşamak gayesine yöneldim. O rüya beni çok etkiledi. Rüyamın tabiride M.Feyzi efendinin siyasete bakış açısını da gayet net ifade ediyor. İşte bu yüzden bende de hemen tesirini gösterdi elhamdülillah.

Bir sohbetlerine;

-“**Risale-i nurun da kur'an gibi, müteşabihi, nassı, mensuh vardır**” dediler. Ben;

-“Efendim, euzubillahimeşeytan vessiyase”, mensuh mu? Deyince,

-“**Muhkematındandır kardaşım**” dediler.

Siyasetten ve siyasilerden pek hazzetmediğini sohbetine gelenler el'an ve yakinen bilirler. Amma ehl-i

siyaset tam muvafık cevap alamayınca memnun olmazlardı. Merhum Türkeş'in birkaç hususi gizli ziyareti olduğunu, M. Feyzi efendiye hürmet ettiğini biliyoruz, tevatüren. Bir sohbetinde Türkeş'den bahsedilince;

-“**Dürüst ve mert biri**” diye takdirlerini izhar etmişlerdi. Belki bu yüzden Kastamonu ve civarı MHP'lilerin M.Feyzi efendiyi ziyarete gelenleri dindar, namaz ve niyazında, elden geldiğince Risale-i Nur'u okumaya çalışınlardır. Bu incelenmeye değer bir hadisedir bence.

İLMİN EHEMMİYETİ

Farzdan evvel farz ilim, farz içinde farz ihlâstır. İlim rütbesi; bütün rütbelerin fevkindedir. (üstündedir)

Enbiyadan (peygamberden) sonra derece ulemanıdır.

Ulema için mahşerde minberler kurulacak, enbiyadan sonra şefaathakkı verilecek.

Talib-i ilim olmalı. Talebe-i ulum olarak vefat etse, kabrinde muallim meleklerce talim edilerek tamamlanır ve haşirde ulemadan olarak haşrolur.

İlim tahsili için sebat lazım. İlmin başı acı, sonu baldan tatlıdır.

Birisi ilim tahsiline karar vermiş. Bir medreseye girmiş fakat bir türlü ilim aklına girmiyormuş. Ben bu işi yapamayacağım diye vazgeçmiş. Kapıdan çıkarken

saçaktan akan damlaların mermere iz yaptığını görmüş. O zaman kendi kendine; benim kafam bu mermerden de mi sert? Diye geri dönmüş. Sonra ulemadan olmuş.

İlim nurdur, insanı korur. Malı ise insan korumalıdır. Mal kabirden içeri giremez, bu dünyada kalır. Ahiret için ne yaptınsa o seninle gelir. İlim ise kabirde de insanın arkadaşıdır.

İlim insanı bütün kötü işlerden korur. Allah c.c.1 bilen, ondan en çok korkandır.

Fâtır Suresi

35:28

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ أُولُوا أَنْعَامٍ مُّخْتَلِفًا قَالُوا أَنهَذَا لَكِنَّمَا أَخْسَا لَهُمِ عِبَادِ هَٰؤُلَاءِ
مَوَالٍ لَّهُمْ يَزُفُونَ

İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise Allah'tan ancak alim olanlar (yaratılış sırlarını ve sorumluluklarını çok iyi kavrayanlar) 'içleri titreyerek korkar'. Şüphesiz Allah, Üstün ve Güçlü olandır, Bağışlayandır.

Allah'ı bilmeyen ondan ne korkacak. İlmin hicab (perde) olması ise; insan kendini malayani (boş şeyler) ile meşgul olursa ilim hicab olur. Yoksa ilmin zatı nur olduğu için hicab diye bir şey olmaz.

İlmin de kendine has zevki vardır. İmam-ı Azam efendimiz;

-“Eğer padişahlar bizim ilimden aldığımız zevki bilseler, üzerimize ordu gönderir, elimizden alırlardı” diyor.

Ehl-i ilmin sebatkar olması lazım geldiği kadar, vakur, halim ve kamil olması da lazımdır.

İlmin izzetini muhafaza için; VAKAR,

Neşr-i ilim için; HİLİM ve SABİR lazımdır.

Nasihatinin tesiri için de ilmi ile amel olmalıdır.

Talebeliğinde fiska meyyal olan ya genç yaşta ölür, ya da kıyıda köşede kalır, sözü itibara alınmaz.

Muhakkikin-ı islamiye (İslam araştırmacıları) ulemaüç kısımdır dediler;

Birincisi; âlim-i billâhtır,

İkincisi; evamir-i ilahiyeyi âlim,

Üçüncüsü; hem âlim-i billâh, hem âlim-i bi-emrillahtır.

Ulema; fatin (akıllı), emin ve sadık olurlar. Ketum olmazlar. Hakkı ketmetmezler. (susmazlar, hakkı söylerler.)

İlmi ve ulemayı i'zaz (aziz) etmek lazımdır.

Ulemayı rencide etmek (incitmek) terzil etmek (aşağılamak) olmaz. KuvvetUlemaadır. İtaat etmek lazımdır. Çünkü ulemaya itaat, enbiyaya itaattir.

İlmin bereketi ve faidesi; kişinin hocaya, üstadına bağlılığı, hürmeti ve hizmeti iledir.

Evvelce ulema-evliya birdi. İlmiyle amel olmayanlar olunca ulema-evliya ayrıldı.

(Kendileri bu hal ile muttasıf kemal-i ilim ile mücehhez ve ilmiyle amel bir zat idi.)

Cahilden evliya olmaz. Cenab-ı Hak Bir kimseye velayet nasip edecekse, o kimse ümmi de olsa ona ilm-i zaruri ihsan eder. Amel ve ibadetleri yapacak kadar şer-i ilimleri bilir.

Semer kand, Buhara uleması hep ehl-i sünnet idi. Fırka-ı dalle oralara girmedi.

Okunan kitaplar ve konuşulan zatlar; insana yakın, muhabbetullah veriyorsa görüşülebilir. Şek, şüphe

veriyorsa o kitapları kapatmak, o zatlardan da uzaklaşmak lazımdır.

İmam Buhari hazretleri hadis mevzuunda çok titizdi. Sened ve ravilerine çok dikkat ederlerdi. Hıfzında sened ve ravileri ile beraber 600 bin hadis vardı. Sahihine derc etmek istediği her bir hadis için gusleder, iki rekât namaz kılıp istihare ederdi. Sıhhati tahakkuk ettiğinde derc ederdi.

Bazı hadis âlimleri hadis ravilerinde nur görürlerdi.

Atını aldatan bir ravi den, beni de aldatır diye hadis almadılar.

Resulullah efendimizden bize Kur'an kaldı, ilim kaldı, hilim, sabır, tahammül, şefkat kaldı.

İlme, ulemaya, Ka'beye, asar-ı ilmiyeye, talebe-ye ihtiram edeceğiz.

EVLIYA-ULEMA

Eskiden ayırım olmazdı, ikisi aynı manada idi. Şimdi ilmi ile amel olan azaldı, ulema veli ayrıldı.

İZZET-İ DİNİYE

Allah c.c.ın azizi ettiğini kimse rezil edemez. Allah'ın rezil ettiğini de kimse aziz edemez. Mü'min izzet-i diniyesini hıfza çalıştıkça, kimse onu rezil edemez.

İLİM-ZENGİNLİK

“-Allah c.c. ilm-i istediğne, zenginliği isteğine verir” buyurdular. Ben;

-“Efendim biz tersini biliyoruz deyince;

-“Evet öyle bilinir ama hakikat budur. İlim herkese nasip olmaz. Okuyor ama Hakim olamıyor. Çalışan kazanıyor.

Altın aziz isminin mazharıdır.”

Evet risale-i nurda bahsedilen“ men talebe vecdedde vecede” ve Sa’yin (çalışmanın) sevabı servettir” düsturları bunun izahı bence.

İLM-İ YAKİN

Geldi-yaptı-dedi gibi bilhassa Rasulullah Efendimiz’den a.s.m. nakillerde kullandıkları bu tabirler için ben sormadan;

“-Bu şekilde nakil yakın ifade eder. Ulema mabeyninde merfudur” buyurdular.

KUR’AN

Kur’an dirilere hitap ediyor, ölümlere değil. Öpüp öpüp rafa koymalı değil. Kabir başında okunmalı değil.”

MEZHEB

“Herkes mezhebini gözetmeli. Üstadına ittiba da güzeldir.

Diyanetten geldiler. Mezhepleri telfik (Birleştirme) etmek istiyoruz dediler.

Herkesi aynı mertebede muhatap ederek eğitebilirseniz, aynı seviyeye getirebilirseniz olur dedim.

Bunu Mehdi a.s. Hanefi mezhebi ile yapacak.

TEVAZUU

“Eller yahşi biz yaman

Eller dene biz saman”

Benim ziyarete liyakatım yoktur. Siz hüsn-ü zan edip geliyorsunuz, sevabını alırsınız. Buraya gelen zevatin hepsinin derecesi benden yüksektir. Büyük kardeş küçük kardaşa ziyarete gelebilir. Benim günahlarımı bilseniz semtime de uğramazsınız.”

(Bu tevazu karşısında insan eriyor. Büyüklük bu işte. Kemal-i tevazu. Bu sözlerde hiçbir riya eseri bile yok.)

“Herkes kendi penceresinden bakmalı. Yukarı baksa tekellüf olur. Aşağı eğilse tekavvüs olur. İkisi de güzel değil. Herkes bulunduğu yerden bakmalı.”

Peygamber (A.S.M.) Efendimizin Kabri

“Peygamber a.s.m. efendimiz Kabr-i saadetlerinde hararet ve taravetiyle meleküti bir hayatla hayat-tardır. Haccac ezanı yasaklayınca, sahabeden bir zat efendimizin kabri şeriflerinde ezan okuduğunu duymuşlardır.

Efendimiz vefat ettiği yere defnolunmuştur. Enbiya vefat ettiği yere defnolur.

Vefatlarında elbisesinin altından doğru yıkanmış ve Kabrine kadife serilmiş öylece defnolunmuştur. Bu hal efendimize mahsustur, başkalarına caiz değildir.

Efendimizin a.s.m. cesedinin değdiği toprak, cennetten de efdaldır.

Efendimizin a.s.m. defninden sonra her gelen cenaze namazını kılmıştır.

Medine-i Münevverenin toprağı şifadır.

Sahabe-i Kiram efendilerimiz Peygamber efendimiz rahatsız olmasın diye gürültü yapmazlardı. (Ecdadın hicaz demiryolunun Medine kısmının raylarına keçe döşetmeside bu sırdan olsa gerek.)

Peygamberimiz salavat getirenleri tanır. Kabrinin başında bir melek meleküti bir ayna ile durur, kim salavat getirirse onun suretini efendimiz a.s.m. a gösterir. O suretleri mahşer günü tanıyacak ve şefaata edecek.

Bu hali evvelce istab'ad (akıldan uzak) edebilirlerdi. Şimdi televizyon çıktı, inkarına mecalleri yoktur.

HİCRET

Sual: Hicret etmek mi lazım?

Cevap:“Nereye hicret edelim. En hayırlı hicret günahlardan kaçmaktır.

Dağdan dağa, odadan odaya hicret vardır. Pencereden çekilmek dahi bazen hicrettir”.

Sual: Hadiste, ahir zamanda mü'minlerin dağ başlarına çekilmeleri, koyun ve develeriyle ilgilenmeleri tavsiye edilmiş.

Cevap:“**Bu hadis hass (özel) bir hadistir. Şehirleri hep boşaltalım da ehl-i küfür istediğı gibi tepsin mi?**

Hep dağ başına hicret edince oralar da şehir gibi olur. Onun için hicret batıldan uzaklaşıp hakka yardım etmektir.

Herkes iktidarı dâhilinde hakkı tavsiye edecek.”

MÜSBET HAREKET

-“Müsbet düşünelim, Müsbet hareket edelim, fitne uyandıracak hareketten kaçınalım kardaşım”

“Bir zaman elinizde sivri uçlu akınız varsa ucunu kırıverin dedim.”

“Hacca giderken Ankara Hacı Bayram civarında bir yerdeydik. Sohbet ederken; Düşünceleriniz bile müsbet olsun, ileride bir alet çıkar, kolunuza bağlar, düşüncenizi anlarlar dedim. Sohbette bulunanlardan biri öyle bir alet var, bacağına bağlanıyor dedi. Yanındaki niye söyledin der gibi koluyla dürttü. Anladım ki emniyettenler.”

Buda gösteriyorki; sohbetleri Risale-i Nur’un hazmedilmiş hulasaları idi.

Üstad Bediüzzaman r.a. Hazretlerinin;

“Alim-i mürşit koyun olmalı, kuş olmalı. Koyun yavrusuna süt, kuş yavrusuna kay (Kusmuk) verir” sözlerinin amili idi..

Risale-i nurdan bahsetmiyor diyenlerin kulakları çınlasın.

Kendileri de çok defa gelenlerin sorularını sormadan, hatta 10 soru sıralayıp gelenlerin sual sormadan cevaplamaları en bariz kerametlerinden biri idi. Bir sohbette bu kerametini bence biraz densizce soran birine; mahcubiyetle;

“-Kardaşım ben burada garib birisiyim. Sizin içinizden geçeni bilemem. Fakat Allah ihlâsınıza binaen tevafuk ettirir, sualinizin cevabını alırsınız”

Diyerek yine o eşsiz tevazularını izhar buyurmuşlardı. Yine zaman zaman tevazularını;

“-Buraya ziyarete gelen zevat benden üstündür. Benim kusurlarımı bilseniz semtime uğramazsınız. Siz hüsn-ü zan ediyorsunuz, sevabını alırsınız”

Diyerek kemal-i tevazularını izhar ederlerdi. Bütün samimiyetleri ile. Ve hayatlarında müsbet ilm-i sohbetleri ile sahabe misal ziyaretçilerini kulaktan sıvarmış, irşad eylemişlerdir. eylemişlerdir. Bulantı verecek hiçbir söz ve hareketleri olmamış, Üstad Bediüzzaman hazretlerinin tam bir sadık talebesi olarak beldesini, hatta Türkiye ve dünyayı hal ve kaliyle irşad ederek isimleri gibi feyiz saçmışlardır. Vefatını üzerinden 20 yıl geçmesine rağmen 10 yıl sohbetinde bulunma şerefine nail olmuş bir aciz olarak, hala sözleri ve halleri zihnimizde, ter-ü taze, canlı duruyor. Birçok sohbetinde bulunan kardeşlerimiz bu hali ikrar ediyorlar.

DİN-MİLLET-SADAKAT

-“Mefahiri diniye, mefahiri milliye, sadakatı vataniye. Bu üçü lazım.Bunlar bir arada olunca onulmayacak yara yoktur.”

Bu memleketi beğenmeyen, hatta dar-ul harp diyenlere;

-“Beğenmeyen pasaportunu alır, istediği yere gider. Fitne çıkarmamalı” derlerdi.

NAMAZ-İBADET

“Namaz mü’minin miracıdır” buyruldu.

Resulullah Efendimiz; “sallü kema reaytümünü usalli” “Namazı benden gördüğünüz gibi kılın” buyurdu, “benim gibi kılın” buyurmadıl.

O a.s.m. Hakikati namazın sırrına vakıf idi. “Gözümün nuru namaz” buyurdular.

Efendimizin hakka teveccühünden bir nur hasıl olurdu. Bütün vucut nur olurdu, göz olurdu, kulak olurdu. Her namaz da rü’yet vaki olurdu.

Ekmel (tam, mükemmel) şekilde ibadet Resulullah Efendimizin hasais-i nübüvvetindedir. Huzuruna hiçbir şey mani olmazdı.

Namazda Fatihada “iyya ke na’büdü” “sana ibadet ederiz “diyoruz. Yakında olana sen deriz. Uzakta olana demeyiz. Namazda muhatab makamı var. Bunu derken edeben başka şeyle meşgul olmamalıyız.

Namazda okuduğumuz ayetlerin muhtasar manalarını bilmeli, fakat namazın huşuuna hanel vermemei.

Haremde namaz kılariken Kabe’ye bakılır. Hayaşından, edeben bakmasa da olur.

Arz kürevi olduğundan dünyanın neresinden Ka’beye teveccüh edilse, o amud-u (direk) nuraniyeye teveccüh olur. Kabe arştan ferşe bir amudu nuranıdır. Bu yüzden Ka’beye teveccüh kafi geliyor.

Bütün şehadetler temessül eder, Hacer-ül esvede tevdi edilir.

Hacer-i evsedi bütün enbiya istilam etti, öptü.

Hacer-ül esved bütün hastalıklara devadır, aşı hükmündedir. Muzır mikroplar, hacr-ül esvedde anında istihale olur. (temizlenir)

Camide, zikirhanede, Kabede, Hacer-ül Esvedde mikroplar anında istihale olur.

Zikrullah nuruyla, tilavet-i kuran nuruyla, ibadet, tevhid, tesbih, tekbir nuruyla mikroplar anında istihale olur.

Evvelce camilerdeki süpürülen tozları alıp, te-berrüken evlere götürürlerdi.

Namazları camide cemaatle kılmalı. Camiler de cemaat az olunca mü'minler hüznün ve ye'se düşüyor. Ehl-i dalalet seviniyor.

Namaz kılanın kalbinin etrafında yağ olmaz.

Namaz kılmayanlar çay bari içiyorlar. Çay da kalbin etrafında yağı önler. Yemekten iki saat sonra demini almış bir çay içmek faydalıdır.

Benim için çok çay içiyor diyorlarmış. Günde beş altı bardak içiyorum. Bazen ziyarete gelenlerle fazla içtiğim oluyor.

Ziyaretçilere çayı benim ikram etmem lazım. Kusura bakmayın.

Çay gelince kapı çalınır, ziyaretçilerden biri dağıtırdı. Ama orada ikram edilen bir bardak çayın tad ve lezzeti unutulmaz. Hikmeti bilinmez. Merhume hanımlarına;

-“Çay zahmetli oluyor, şeker ikram ediverelim” teklifini kabul etmeyerek vefatlarına kadar o eşsiz çayları ikram ettiler. Allah c.c. ebeden razı olsun.“

İBADETLERİN HER BİRİNİN PARLAK FELSEFE VE HİKMETLERİ VARDIR.

Ulemamız bunları beyan etmiştir. Fakat biz o hikmetlere binaen ibadet etmeyiz. Emrolunduğu için yaparız.

Hem zorluk yok. Namaz da geriye doğru secde ile emrolunmadık. Öne doğru secde ile emrolunduk.

Namazda kaç rekat kıldığında tereddüde düşen, en kuvvetli zannına yakine göre hareket eder, her rekatta oturur, sonunda sehiv secdesi yapar.

İnsan ya suudda, ya sukuttadır.

Sukut eden önce **hayvaniyete** düşer,

Orada da tutunamaz **vahşi- yırtıcı hayvan** derekesine düşer. Ona buna saldırır.

Orada da kalmaz, **şeytanat** derekesine düşer, insanları aldatmaya, kandırmaya çalışır.

NAMAZDA FATİHA-NA'BÜDÜ

Yanımızda olana sen diye hitap ederiz. Uzakta olana değil. Öyleyse namazda na'büdü-sana ibadet ederiz- darken muhatap sıgasıyla sana dediğimizin farkında olmalıyız. Namzada okuduğumuz surelerin kısa meallerini düşünmek, tahattur etmek güzeldir. Fakat namazı unutmamak şartıyla.

KÜFRÜN MERKEZİ NEREDEYSE, NERE- SİYSE TEK MERKEZDEN İDARE EDİLİYOR.

GARİPLİK-YALNIZLIK

“İslam garip geldi, garip gidecek”

Mealindeki hadis-i Şerifi okudum ve sordum.

“Nerede okudun?” dediler. Ben de;

“-Diyamet takviminin yaprağında” dedim.

**“-Bu hadisi ilahiyatdan hocalar da sor-
du.Cevabımı beğendiler. Mevlana hazretleri güneşe
garib diyor. Güneş zatında garibdir. Yani emsalsiz-
dir. İslam da bidayette (başlangıçta) emsalsiz idi.
Nihayetinde, kıyamet kopmadan yine emsalsiz ola-
rak tamamlanacak. Yani mebde ile münteha dairesi
tamamlanacak. Bu hadisi zahir manası ile değil,
(çünkü yeis veriyor) bu geniş mana ile bakmalı.
Çünkü ümit veriyor.**

Mesleğim gariplik sözünü çok tekrar ederlerdi.
Acizane bu manada garip-emsalsiz- bir zat olduğu aşı-
kar idi.

Yine bir ziyaretimde yalnızdık. Her zamanki
somyada değil sedirin başında, kapının karşısında otu-
ruyorlardı. Sükût ile geçen bir-kaç dakikadan sonra hü-
zünle;

**“-Burada yalnız kaldım, meramımı anlata-
madım kardaşım. Kerpiç gibi örülmüş, söküp ata-
madım”** buyurdular.

Çok etkilendim.

“-Biz de anlıyamıyoruz efendim” diyerek üzüntüsünü paylaşmaya ve o alim ve veli insanı tam anlamının, az ilmimizle mümkün olmadığının acz ve itirafını dile getirmiştım.

Evet başda Hz. Pir Şeyh Şaban-ı Veli k.s., Bediüzzaman r.a. ve M.Feyzi efendi R.aleyh gibi alim, fazıl, veli zatların kadr u kıymetini Kastamonu maalesef hayattayken bilemedi. Vefatından sonra bilse de faydası az.

NİKAH-SİFAH

“Nikah-sifah (zina) belli değil. Nikah-ı sahihden olmayan ne kadar Salih amel işlese de velayet derecesine ulaşamaz. Zina mahsulu çocuk haylaz ve utanmaz olur.”

Askere giderken nişanlanmış, dini nikah da yapmıştık. Alay komutanı;

-“Evli misin?” deyince resmi nikah olmadığı için; -“değilim” demiştım.

Sonra içime dert oldu. İzne gelince M.Feyzi efendiye sordum.Cevaben;

-“**Nikahınızı tazeleseniz iyi olur**”buyurdular.

Yine Tuzla Piyade Okulu camiinde Ömer Nasuhi Bilmen’in “Hukuk-u İslamiye Kamusu” adlı eserinde okuyup anlayamadığım hürmet-i müsahara mevzuunu sorduğumda;

“Nikahı ebed-i haram olan kaimvalidenin elini şehvetle tutsa, alet-i tenasülü uyansa veya avret mahallini görse, velev suya düşen aksini de görse hanımı ebedi haram olur. Annesi, kızı, kızkardeşi içinde durum aynıdır.

İnsan şehvetli olduğu zaman, ailesinden, nikahlısından başkasına dokunamaz, bakamaz.”

Nikah düşen bir kadınla bir odada yalnız kalanın üçüncüsü şeytandır.

Ne kadar ehemmiyetli ve az bilinen bir mevzu. Dinen üç boşama hakkı olan erkeklerin çoğu bu bakımdan dinen nikâhsız duruma düşüyor. Ne feci bir durum. Hal-i alem meydanda. M. Feyzi Efendinin bu konuda çok tahşidat yapmasının hikmeti de bu şekilde anlaşılıyor.

Sual: Namaz kılmayan hanıma nasıl davranmalı;

-“Kocasını namazı emreder, yapmazsa mesul olmaz. Yalnız çocuk terbiyesinde annenin tesiri çok olduğundan, boşaması evladır” Buyurdular. Dikkat lazım. Mühim.

Bir hadisde; ”Kadınlar fidan gibidir; bıraksan eğilir, doğrultmaya kalksan kırılır.” Buyuruldu.

Yine evlenmek hususunda yaptığım bir istişarede;

-“Evliliğin meşakkatine dayanmak, kemalat-ı insaniyedendir kardaşım” buyurmuşlardı.

Bu sözün hikmetini evlenip, çoluk çocuk yetiştirmeye başlayınca anladım. Evliliğin kemalat-ı insaniye ile alakasını o zaman anlayamamıştım. Ne hikmetli bir söz olduğunu bit-tecrübe bugün ancak idrak edebildim. Hali alem de bunun ehemmiyetini gösteriyor.

TESETTÜR

“Kadının el ve yüzü dışında vücudu avrettir. Hata bazı ulema elinin dışında avrettir demişler. Kuranda; “zinetlerinizi göstermeyin” buyurulmasından maksat zinet yerleridir. Zinetler kuyumcуда da var. Bu şekilde tesettür yadırganırsa, fitne çıkarmamak için, mecburiyet olmadan kadınlar evlerinden çıkmamalı.

Evvelden Kastamonu’lu hanımların örtüleri, çuhada cübbeye benzer, topuklara kadar bir örtü, onun da üstüne beyaz bir örtü idi. Buna çar-çuha derlerdi. Kız evlenirken bir oğlan tarafı, bir de kız tarafı bu iki örtüden çeyiz olarak yapılırdı. Kadın ölünce de bu örtüleri kefen olarak da kullanılırdı.

Kadın kocasından izinsiz dışarı çıkmazdı. Sene de birkaç defa dışarı çıkar, bu yüzden kadının örtüsü bile eskimezdi.

Cazib görünmemesi için, genç kızların sırtına tas konurdu. Eline de baston verilir, yürürken öne doğru eğilir, böylece genç mi? İhtiyar mı? Fark edilemezdi. Şimdi başı örtülü ama, memeleri belli, hatları belli.

Kadın fitraten kendini beğendirmeye müheyyadır. Kadına süslenme mubahtır, fakat evinde erkeğine karşı olmalıdır.

Bu zamanda kadın dışarıya çıkarken süsleniyor, evinde yüzüne bakılmaz halde”.

Şimdiki hal-i alem bunun ifratı boyalı, cazibeli, makyajlı, örtülü hanımlar meydanda.

“Erkeğin süslenmeye ihtiyacı yoktur. Onun süsü; ciddiye, vakar, sadelik ve şecaattir.

Erkek dışarıda kendi karısından daha güzel-lerini gördüğü için, evine sadakati sarsılıyor.

Kadın dışarıda kocasından daha yakışıklısını görüyor, havadan sudan bahanelerle aile ocağı bozuluyor.

“Erkek gözünü yumupta sokakta gezemez. İlk bakışta bir kadın görünce kirpklerini aşağı eğer, önüne bakar. Tekrar dönüp dönüp bakmaz.

Erkeğin kadına bakması nasıl haramsa, kadının da yabancı erkeklere bakması haramdır. Kadın takviyeye muhtaçdır,zaiftir. Kadın fitraten kendini gösterme, beğendirme haleti vardır.Kadına süslenme mubahtır; fakat süslenme evinde erkeğine karşı olmalıdır.Bu zamanda kadın dışarıya çıkarken süsleniyor, evinde ise pörsümüş, kokmuş et gibi yüzüne bakılmaz bir halde oluyor. Erkek dışarıda kendi karısından daha güzellerini gördüğü için evine karşı sadakati sarsılıyor. Kadın dışarıda kendi kocasından daha yakışıklılar gördüğü için havadan sudan bahanelerle aile ocağı bozuluyor. Erkeğin süslenmeye ihtiyacı yoktur, erkeğin süsü ciddiyet, vakar, sadelik ve şecaattir. İnsan şehvetli olduğu zaman, ailesinden, nikahlısından başkasına bakamaz, dokunamaz. Anneside olsa, kızı da olsa, kızkardeşi de olsa bakmamalı.

Ben;-“Şehvetli olması nedir?” dedim.

“-Alet-i tenasülün hüşyar olmasıdır” buyurdular. (Çok mühim)

Yine Üniversitelerde başörtü yasağını soran birine;

“Çok takvalı iseler okutmasınlar. İstediler ama ben kızlarımı göndermedim. Tahsilli olanlar nurları daha iyi anlıyor. Tahsile de mani olmamalı.”

M.Feyzi Efendi Rahmetullahi aleyhkendileri ile ısrarla görüşmek isteyen hanımlarla görüşmemiş, bazı kadınların tarizlerine maruz kalmışlardır.

KADINA KİMLER BAKABİLİR?

Üç kimse kadına bakabilir:

-Evlenecek erkek evleneceği kıza bakabilir.

-Hakim mahkemede dava ile ilgili olan kadına bakabilir. Hatta şehvet korkusu olsa bile.

-Doktor hastasına hasta kadına bakabilir.

Hasta kadın tamamen soyunmaz, hasta olan yer veya mahal açılır, diğer yerleri bezle kapatılır. Hasta olan yere göre bezin ortası kesilir.

ÇOCUK TERBİYESİ

“Ben çocuklara nurlardan bahsetmeden, dışardan duydular.”(Lisan-ı Hal)

Ve çocukları birer iffet ve ahlak abidesi olarak o asil silseleyi devam ettiriyorlar.

Çocuk kötü bir şey yapınca; öyle değilde böyle yap diye doğrusu gösterilmeli.

Muallimler bir şey söylemese de, lisan-ı halleri söyler ve daha çok tesir eder. Muallimler tatilde de eğitime meşgul olmalı.

Tam Kur’ânî metot.

Kur’an’da bir kötülük yapınca hemen bir iyilik yapın, cehennem ile cennet, emir ile nehiy ne kadar dengeli. İşte çocuk terbiyesinde eşsiz tablo. Eğitimciler bundan ibret alsın....

İş ile ilgili bir istişare de bankada çalışmanın hükmünü sorduğumda, gayet mülayim bir şekilde;

-“Muallimlik gibi bir şey düşünseniz” diyerek yaptıkları tavsiyeyi hala unutamıyorum. Vefatlarına yakın 3 dönem Kastamonu Meslek Yüksek Okulunda öğretim görevlisi olarak çalışmak nasip oldu. Çok faydalı oldu. Elhamdülillah. Hala bu tavsiyelerine uyma gayretindeyim.

CEVİZ AĞACI

“Ceviz ağacında ses kaydetme özelliği vardır.

Odalarında bulunan ceviz levhayı işaret ederek:

“-Konuştuklarımızı zaman gelecek bu levhadan dinleyecekler”

Buyurarak, gaybi ve açık kerametlerini izhar etmişlerdi.

Bunun üzerine cevizin resim kaydetme özelliğinden bahseden bir arkadaşa;

“Kadınların çocuğa hamile kalmaları zamanı gibi muayyen zamanda karşısındakinin fotoğrafını kaydeder” buyurmuşlardı.

DÜNYA= RÜYA

Hem manası hem kafiyesi uygun.

Hayat hayat cennet hayatı. Cennette karşılıklı sandalyelere oturup dünya maceralarını anlatacaklar. Kalb-kalbe, sır-sırta, sağ göz sağ göze, sol göz sol göze. Bu dünyada ne kadar uğraşsak sağ gözümüz sol gözümüze, sol gözümüz sağ gözümüze denk geliyor.

MÜ'MİN

Mü'minle kaim mana,nur-u iman, ibadet, amal-i Saliha, ahlak-ı hasenedir. Bunlar hissi değil, bu alemde manevidirler, öbür alemde hissi olacaklar. Nursuz mü'min olmaz. İman nuru, kalp nuru, ibadet nuru, ihlas nuru, amal-i saliha nuru. Bütün bu nurlar ahirette mü'minin etrafını tavaf edecekler. Bu nurlar bu alemde hissi değil manevidir. Sırr-ı teklif tamamlanıp kıyamet koştuktan sonra hissileşir. Münkirlerin zulmetleri de bu alemde manevi iken kıyamette hissileşecektir. Bu hakikat Kur'an:

Hadid 12
ayetiyle açıklıyor.

Peygamberlerin ve kibar-ı evliyanın nuru ziyadedir. Nuru az olan mü'minler, ziyade olanlara gıpta edecekler. Nuru en aziyade olan aleyhissalatü vesselam efendimizdir, onun nuruna kimse yetişemez. Çünkü "İnsanlardan en çetin ibtilaya maruz kalan Peygamberlerdir" sırınca en ağır sikleti aleyhissalatü vesselam efendimiz kaldırdı.Mü'min uyanık olur. Gözü yumuk gölbez yavruları gibi olmaz. Ferasetli olur. Allah c.c. nuruyla bakar.

Tasdik nuruna mazhar olan her mü'min velayet-i amme hasebiyle veliyullahtır. Kamil velayet ise, bir çok şartlarla ancak tahakkuk eder. Hatta nikah-ı sahihten gelmesi bile şarttır.

Mü'minin kalbi, nur-u iman ile münevverdir. Cevarihi (azaları) ile işlediği a'mal-i salihanın nuru da kalbine akseder.

KALB TEMİZLİĞİ

Kalbin temizlenmesi için önce şariatın zahiri ahkamını bi-hakkın yerine getirmeli, ibadetlerini kusursuz

ve ihlasla yapmalı. Hela-haramı gözetmeli. Sonra kalbin temizlenmesi gelir. Bütün bunlardan sonra kalb ilahi sırlara ma'kes olabilir.

GIYBET-İFTİRA-NEMİME

Birbirinden kat kat günahdır.

(Benim gazetecilik mesleğinin içyüzü bu. Neyse ki bir-kaç sene yaptık, bu manada yapmadık inşallah.)

DİLENCİ

İhtiyacı olup isteyene vermeli. Yoksa gadabı ilahi gelir. Sahtekarları varda mesuliyet olmuyor. Yoksa ihtiyaçlının duasına perde yoktur.

MÜRŞİD

Buraya elinde zeytin çekirdeğinden tesbih alıp mürşid soruyorlar. Kur'an okumayı bilmiyor mürşid arıyor. Mürşid her zaman vardır. Hakiki mürşidi bulunca ölünün tenaşürde olduğu gibi olmalı. Şimdi işine gelmeyince mürşidini dinlemiyor.

Sual: Mürşidi olmayanın mürşidi şeytandır diyorlar.

Cevab: Mürşid-i hakiki Kur'andır. Onun irşadı altında olmalıyız.

KADER- KAZA-ECEL

Ecel-i kaza eceli müsemma vardır. Bazı şartlara bağlı ecel vardır. Sılayı rahim ömrü uzatır. Sadaka belayı defeder. Yoksa ecel birdir, değişmez. Bazen kaderde yazılı olan rüyada tahakkuk eder. Kadere inandığımız gibi razı da olacağız.

YALANCI ÇIKARMAMAK

İmam-ı Azam hazretlerine birisi;-“ Bu zat yatsı abdesti ile sabah namazını kılar”dedi. O da onu yalancı çıkarmamak için ondan sonra yatsı abdesti ile sabah namazını kıldı.

Yunus Emre hazretleri için; -“Taptuk Emre’nin kızı için dergâha geliyor” dediler. O da onu yalancı çikarmamak için Taptuk Emre’nin kızı ile evlendi. Fakat el sürmedi. Dergâha da eğri odun bile getirmedi.

AHDE VEFA

Bu zamanda ahde vefa kalmadı. Akşam verdikleri sözden, sabahleyin cayıyorlar. İnsanlardan çekinmemin bir sebebi de budur. Çünkü onlara küstüm. Halbuki insan verdiği sözde durmalı. Cenabı- hak:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ

Ey iman edenler "Akit"lerinizi (*Rabbinize ve birbirinize verdiğiniz sözlerinizi ve yaptığınız anlaşma metinlerinizi*) yerine getirin. (Maide-1)

Buyuruyor. Şimdi her meslekte aşağı-yukarı böyle. Ahde vefa kalmadı. Bu, benim çocukluğumda da böyleydi. Ak sakallı, ihtiyar biri, başkasına arsa sattı, ertesi gün vazgeçti.

İSTANBUL’A DAVET

İstanbul’a davet ediyorlar. Ayasofya açılınca inşallah geleceğim.

(Allahu A’lem manen gelecekler)

MİRALAY HALİD AKMANSÜ (Daday’lı Halit Bey)

Dumlupınar harbinde yunan generali Trikopisi esir aldı. Yeşil elbiseli askerleriniz nerde? Dedi.

M.Kemal durumu anladı; -“Onlar istirahate çekildiler” diyor.

Dindar olduğu için göz hapsinde tutuldu.

İMAMLIK

İmamlık için ücret alınmasıyla ilgili suale;

-“Maaş aldığı halde layıkıyla yapılmıyor. O da olmasa hiç yapılmayacak.” Buyurdular. Vefatlarından biraz önce biricik oğulları az bir yaş farkı yüzünden imam olamayınca, bundan bahisle;

“-Pek rızam yokdu zaten. İmamlık kolay değil” buyurdular.

Mİ'RAC

Mi'rac hadisesinde müşrikler inanmaz diye Hz. Ebu Bekir efendimize gittiler. “-Senin arkadaşın Mescid-i Aksa'ya, oradansemaya çıktığını söylüyor” dediler.

Hz. Ebu Bekir efendimiz;

-“O söylüyorsa doğrudur” buyurdular.Bu yüzden “**Sıddık**“ünvanını aldılar.

Biz olsak hele bir sorayım, tetkik edeyim” deriz.

Mi'rac hakkındaki hadis, icma ile tevatüre ulaşmıştır. Mi'racın Mescid-i Haramda Mescid-i Aksa'ya kadar olan kısmını inkar küfürdür. Çünkü isra suresinde ayetle sabittir. Diğer yönünü inkar bid'atdır, dalalettir. Resulullah efendimizin Allah c.c. ile görüştüğüne inananlar rü'yete mazhar olamazlar. (Feteemmel)

Muhaddislerden Hafız Ebu Nuaym'ın zabtına göre Resulullah efendimizin 34 kadar mi'racı oldu. Meşhur olan Mi'rac Resulullah efendimiz Mekke'de iken ruh maal- cesed vuku bulmuştur.

Hz. Aişe validemizle o zaman izdivaç olmamıştı.Hz. Aişe validemizin rivayet ettiği mi'rac hadisi, diğer mi'raclara hamlolur.

Kaba-saba zebun gavurların aya gittiğine inanıyorlarda, ruhu pak cismi latif olan resulullah efendimizin mi'racına niye inanmıyorlar.

Evliyanın da mi'racı vardır, fakat evliyanın mi'racı ruhanidir.

Peygamber aleyhissalatu vesselam efendimizin vücudunda kemal-i letafetten kesafet kalktı, terkiyat kalktı; vucud nura inkılab etti. O zaman bütün vucud tüm basar, tüm sem oldu. Tamamen göz, tamamen kulak oldu.

ŞERH-İ SADR

Efendimize üç defa şerh-i sadr vuku buldu.

Biri: Sabavette, Hz. Halime validemizin yanında iken Cebrail A.S aldı, bir yere getirip yatırdı, sadrını (göğsünü) yarıp bir parça siyah kan pıhtısı çıkardı, sonra zemzemle yıkayıp tekrar birleştirdi. Bu hal kansız, bıçaksız oldu. Zira melekuti idi. Cebrail A.S o kan pıhtısını atarken:

-éŞeytanın nasibi sende bu idi” dedi.

İkincisi: Nübüvvetin iptidasında. (Peygamberlik gelince)

Üçüncüsü: Mi'raca urucu anında.

Evliyada da şerh-i sadr olur. Bu siyah pıhtı halinde kan kusma şeklinde olur.

DARWIN

Darwin berzahları anlayamadı, yanıldı.

Maymun; insan ile hayvan arasında,

Hurma; Nebatat (bitki) ile hayvan arasında,

Uyku; ölüm ile hayat arasında,

Kabir; dünya ile ahiret arasında berzahtırlar.

Denizlerde tatlı ve tuzluyu ayıran berzahlar vardır.

SUUD-SUKUT

“İnsan ya suudda, (Yükselme) ya sukutadır.(alçalma)

Mü'min daima suuddadır. Ayağına diken batsa derecesi artar. Bir elem duysa, hüznülense sevab alır. Günahına da kefarete olur.

İnsan küfür ile sukut edince hayvanat derekesine iner, orada da tutunamaz vahşi hayvan derekesine düşer. Orada da tutunamaz Şeytanat derekesine iner ki insanlara tasallut ile dalaletle çekmeye çalışır”.

HAYATININ MERTEBELERİ:

-“Bu fakir;

Bir zaman **hubbi** idi; suubetli(zor) oldu.

Bir zaman **cubbi** idi; suhuletli (kolay) oldu.

Şimdi de **sükutiyim**; inşallah selametli olur.

Bir zaman da **turabi** olacağız.

-“Vasiyetim olsun, kabir taşıma yazın, doğumu, ölümü yazmasın”

Buyurdıkları gibi şimdi kabir taşında bu şekilde yazılı;

Resim.kabirleri

**Burada yatan âdem
Bir zaman hubbî idi
Bir zaman cubbî idi
Bir zaman sükûtî idi
Şimdi de türabî
Ruhuna fatiha.**

3.BÖLÜM

Yılmaz Yenidinc: eğitimci-yazar

Kastamonu eğitim enstitüsünü bitirdi. Muallim olarak devam ediyor. Çok sayıda kitap neşretti. İlahiyat Fakültesini bitirdi. Müdakkik bir muallim.

“Üstad Bediüzzamanın allame Talebesi Mehmed Feyzi Efendi” Kitabından muktebesdir.

Mehmed Feyzi Efendinin 111 öğüdü

* Peygamberimiz’de (a.s.m.) risalet, velayet, kutbiyet hepsi birleşmiştir. Hz. Ebu Bekir (r.a.), Hz. Ömer (r.a.), Hz. Osman (r.a.), Hz. Ali (r.a.) ve Hz. Hasan (r.a.) hilafetiyle otuz senelik devrede hilafet-i kâmile tamam oldu. Kutbiyet batına intikal etti. Ömer b. Abdülaziz’de sultanlık ve kutbiyet vardı. Daha sonra sultanlık zahir, kutbiyet ise batında kaldı. Mehdi Resul’de (a.s.) hem kutbiyet hem sultanlık cem olacak.

* Üstad Hazretleri bir arslandı, biz ise onun ayakları dibindeki kedi yavruları gibiydik.

* Sema dâhil, bütün avâlimi Arş ihata etmiştir. Arş, cennetin tavanıdır. Cennet-i Ala fevka’s-sema’dır, tavanı Arş’tır. Cisim âlemi Arş’ta tamam olur.

* Verilen sadaka daha fukaranın eline ulaşmadan Yedullah’a ulaşır.

* Efendimiz’in (a.s.m.) kabrinin başında devamlı bir melek melekûtî bir ayna ile durur. O meleğin vazifesi ümmetinden kim salavat getirirse onun suretini Efendi-

miz'e göstermektir. Efendimiz (a.s.m.), o suretleri mahşer yerinde tanıyacak ve onlara şefaath edecek. Bu hal evvelce istib'ad edilebilirdi. Şimdi televizyon çıktı, inkârına mecalleri yoktur. Aynı şekilde Melaike-i Seyyahin adlarındaki melekler de küre-i arzda dolaşırlar. O meleklerin vazifesi Efendimiz'e salavat getirenleri haber vermektir.

*Üç defa gönülden "Ya Rab, ya Rab, ya Rab!" diyerek yapılan duanın kabul olur.

* Resulullah (a.s.m.) namaza durduğu zaman bir nur hâsıl olur, bütün vücudu nur kesilirdi. İşte bu nur vasıtasıyla bütün vücud-u şerifleri bir göz gibi olurdu. Onun için önünü gördüğü gibi, arkasındakileri de görürlerdi.

*Risaleleri dikkatlice, defalarca ve bütün kuvvetlerinle okuyun!

* En büyük keramet istikamettir. Kimseye suizan etmeyin. Tecrübe etmeden de itimat etmeyin.

* İbrahim Hakkı Hazretleri, İmam-ı Şarani sıddıkîndendir. Sıddık her mertebeyi gözetir ve hakkını verir.

* Nuh Tufanı'nda Kâbe toprağı ve zezem, yeryüzünün değişik bölgelerine dağıldı.

* Her harf-i Kur'an'da, Kur'an yazılıdır. Her harf-i Kur'an'ı hayattar bilmeyen âlim değildir. Müçtehitlere bu sır zahir oldu. Onun için müçtehitlik en büyük makamdır.

* Kur'an'da fehme takrip için makulâtı mahsusata, mahsusatı makulata teşbih vardır ki, ediplerce çok üstündür. Yanlış anlamamalı. Üstad (r.a.) buna "Tenezzülât-ı İlahî, ila ukulî'l-beşer" diyor. Ben buna "Bel ila istidadatı'l-beşeriye"yi ilave ediyorum.

* Takva elbisesi, bu elbiseden daha üstündür. Bu elbise bedeninin ayıp yerlerini örter. Ama takva libası; kalbin,

ruhun ve nefsin ayıplarını örter. Kalbin libası ve ziyneti takvadır.

* Takvası olan her mü'min veliyullahtır.

* İman hava gibidir, ilim ziya gibidir, namaz gıda gibidir, oruç deva gibidir.

* Risale-i Nur'u tekrar tekrar okumak lazım. Sathî değil, bütün duygular ve latifelerle teveccüh ederek okumalı ki her duygu, her latife hissesini alsın.

* İlacı içmeden önce, "Bismillâhi lâ yezurru measmihi şey'un fi'l-ardi velâ fi's-semâ" (İsmi sebebiyle yeryüzünde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremeyeceği Allah'ın adıyla) diye dua ederlerdi.

* Ayetü'l-Kübrâ, Münâcât, Ayet-i Hasbiye Risaleleri Kastamonu'da telif edildi.

* Üstad Hazretleri'ne kesbi ilimlerden başka, Üveysi olarak vehbi ilimler de ihsan olunmuştu. İlmi, Üveysi olarak İmam-ı Gazali'den, o da Üveysi olarak Hz. Ali (r.a.) Efendimiz'den, Hz. Ali Efendimiz de Resul-i Ekrem Efendimiz'den (a.s.m.) aldılar.

* Ağzımızdan girene dikkat edeceğimiz gibi, çıkana da dikkat edeceğiz. Zira insanı ağızından giren de öldürür, çıkan da...

* Üstad Hazretleri, Risale-i Nur'u, Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat akidesi üzere, kavaid-i ehl-i sünneti esas tutarak kaleme almış, ondan kıl kadar inhiraf etmemiştir. Üstad, "Fıkıhta Şafii fihî, usulde ise Hanefi usulü mazbuttur" derdi.

* Kul namaza durduğu vakit, Cenab-ı Hakk'ın emriyle kulu ile kendisi arasındaki yetmiş bin hicap ref olur. Geriye kulun kendi tarafındaki hicaplar kalır. Eğer kul, bu hicapları ref'e kadir olursa Cenab-ı Hakk'a karşı gerçek namazı kılmış olur.

* Elle tutulan, gözle görülen, beş duyuya ait olan şeyler mahsusata tabidir. Umur-u gaybiye ise makulattandır. Birbirine karıştırmamalıdır. Makulatı, mahsusata karıştırmaya mugalata derler.

* Kur'an'ın aslı, el'an küre-i kamerde melekûti bir hatla mevcuttur, mahfuzdur. Melekûti yazının her neresinden bakarsan okunur.

* Kâbe Kapısı ile Makam-ı İbrahim arasında doksan peygamber medfundur. Onun için bu kısımda izdiham olur, hacılar zorluk çekerler. Safa ile Merve Tepesi arasında da kırk peygamber yatmaktadır. Tavaf ve sa'yin lüzumundan dolayı kabirleri belirlenememiştir.

* Riyadan kurtulmak çok zordur. Riyadan ancak her şeyde rıza-i İlahî'yi gözeterek kurtulunur.

* Rızk-ı surîde kanaat iyidir, fakat rızk-ı manevîde iyi değildir.

* Sıddıkiyet, derece-i velayetle, derece-i nübüvvet arasında bir berzahtır. Sıddıkların kafasından çıkan en son şey, hubb-u riyasettir.

* Resul-i Ekrem Efendimiz'in (a.s.m.) cism-i şeriflerinin kemal-i letafetinden dolayı nez' anında melekü'l-mevt ruh-i şerifleriyle beden-i şeriflerini tefrik edemedi. Onun için kendi ruh-i şeriflerini bizzat kendileri teslim buyurdular.

* İlme ve ulemaya muhabbet, meveddet ve saygıdan başka bir şeye liyakatim yoktur. Mü'minlerin mesleği muhabbettir. Muhabbet bağı devam ettikçe korkmamalı. Dinimiz muhabbete vesile olan her şeyi emretti, tavsiye etti. Selamı yaymak, yemek yedirmek, hediyeleşmek, gece namazı, giyaben dua hep muhabbete vesile olan şeylerdir. Muhabbeti zedeleyen her şeyi dinimiz haram etti, yasak etti.

* Yedi azayı muhafaza edip, üç yüz altmış çeşit afetten, gınahtan çekindikten sonra takvadan bahsedilir. Bunlar, göz, kulak, el, ayak, dil, mide ve nesil organlarıdır.

* Her ruhun ahsen-i takvim üzere sureti vardır. Ervah, fevka'l-Arş halk olundu. Âlem-i ervahta seciyeleri birbirine uygun olan ruhlar, birbiriyle tanıştılar. Âlem-i ervahta birbiriyle tanışan, bir araya gelen ruhlar, bu dünyada da çeşitli vesilelerle bir araya gelirler, buluşurlar, tanışırlar, kaynaşırlar.

* Kalbin hakikati; ruh, sır, hafı, ahfanın hakikatleri... Bunlara letaif-i kudsiye-i insaniye denir. Bu beş şey, Âlem-i Emir'dendir.

* Zerre olsun küre olsun, her şeyin melekûtu vardır. Cenab-ı Hak, o melekûta bir tesir vermiştir. Hastalar ilaçlardaki melekût yoluyla tedavi edilir.

* Muhaddislerden Ebu Nuaym'ın tespitlerine göre, Resulullah Efendimiz (a.s.m.) otuz dört defa miraç etmişlerdir. Ama bunların sadece bir tanesi ruh maal-ceset olmuş, diğerleri ruhanî olarak vuku bulmuştur.

* Ruh, Âlem-i Emir'dendir. Ruh, vücuttan kısmen tedbirini keserse, uyku hâsıl olur. Tamamen tedbirini keserse ölüm vaki olur.

* Sema kıbletü'd-duadır. Feyiz, Arş'tan tenezzül eder.

* Marifet, takva ölçüsündedir. Mü'minin darü'l-fünunu takvadır. Takva, emirlere uymak, nehiyelerden sakınmaktadır. Bunun erbabına muttaki derler. Takva, mü'minlerin sanatıdır.

* Çarşılarda, sokaklarda çok dolaşmayın. Siz namahreme bakmasanız da size bakarlar, yüzünüzün nuru gider!

* Bedeviler "Ya Muhammed" diye nida ederlerdi. Fakat kibar-ı sahabe öyle demezlerdi. Öyle demek mü'minlere

yasaktı. “Ya Resulallah”, “Ya Nebiyyallah” diye hitap ederlerdi.

* Arş’ın üstü, âlem-i emirdir. Orada icad-ı eşya “Kün” emriyledir. Maddeden müddet zarfında değildir.

* Âlem-i Emir, ruhların yaratıldığı akl-ı küllün yaratıldığı, melaikenin yaratıldığı âlemdir; bütün sema âlemlerini, arşı ihata etmiştir.

* En üstte Arş-ı Azam, sonra Beytül-Mamur, sonra Beytül-İzzet, sonra Kâbe vardır. Kâbe küre-i arzdadır. Temeli küre-i arzın merkezine kadar ulaşır. Beytül-İzzet, küre-i kameriyededir. Beytül-Mamur, semadadır. Arş-ı Ala, Beytül-Mamur’un fevkindedir. Arş-ı Ala’dan şakülî olarak Beyt-i Mamur, Beyt-i İzzet ve Kâbe aynı hizadadır.

* Arş-ı Ala’yı kıyamet öncesinde dört melaike taşır, kıyamet sonrası ise sekiz melaike taşıyacak. Arş-ı Ala her an melekler tarafından tavaf ediliyor. Bir an dahi tavaftan hali değildir. Melaike sırayla tavaf ediyorlar. Yaratılalıdan beri bir defa tavaf eden melaikeye bile daha sıra gelmemiştir. Aynı şekilde Beyt-i Mamur, Beytül-İzzet ve Kâbe de her an tavaf ediliyorlar; bir an dahi tavaftan hali değildirler.

* Kâbe’ye her an yüz yirmi rahmet nazil olur. Rahmetin altmışı tavaf edenlere, kırkı etrafında namaz kılanlara, yirmisi ona nazar edenleredir.

* Her mertebeyi bilerek görerek hareket eden sıddıktır. Sıddıklarda telbis yoktur. Enbiyadan sonra en yüksek mertebe sıddıklarındır.

* Kur’an’ı taharet ve edeple okursan, manalar sana dalga dalga gelir.

* Ayların kalbi Ramazan-ı Şerif'tir. Gecelerin kalbi Kadir Gecesi'dir. Kur'an'ın kalbi de Yasin-i Şerif'tir.

* Bütün ehl-i ilme ve ehl-i irşada ihtiram ediniz, sevgi gösteriniz. Fakat birini diğerinden sormayınız. Çünkü umduğunuz cevabı alamazsınız.

* Allah sevgisini, Resulullah sevgisini gönlümüze dolduralım, gönlümüzde sahte sevgilere yer kalmamasın.

* Resulullah Efendimiz'e (a.s.m.) çok salavat getirerek irtibat kurmak lazım. Ta ki iştihak hararetimiz ziyadeleşsin. Sekeratta Resulullah Efendimiz (a.s.m.) ümmetine temessül ediyor, kabrinde temessül ediyor, lehinde şahitlik ediyor. Bütün kemalat ve füyüzat ondandır. O (a.s.m.), şems-i fazilettir. Enbiya ise onun kevkebleridir. Hüsün ve cemalin tamamı ona verildi. Hz. Yusuf'a (a.s.) ise nısfı verildi.

* Hakiki olarak Allah'tan korkan kimseden, insanlar da korkar. Hatta ondan hayvanlar ve vahşiler de korkarlar ve hürmet ederler. Bazı evliya zatlara, ormandaki arslan ve kaplan gibi yırtıcı mahlukatın musahhar olmalarına dair kıssalar bunu teyit eder.

* Mukaddesat-ı diniye ve şair-i İslamiyeye ihtiram, kalbin takvasındandır.

* Arafat'ta sema kapıları açılıyor. Cenab-ı Hak meleklerle, "Kullarımın hallerine bakınız. Sizler şahit olun, Ben onların günahlarını bağışladım!" buyuruyor. Kul hakkı hariç, bütün günahlar affolunur.

* Hacerü'l-Esved'i bütün enbiya istilam etti, öptü. Hacerü'l-Esved bütün hastalıklara devadır, aşı hükmündedir. Muzır mikroplar, Hacerü'l-Esved'de istihale olunur. Camide, zikirhanede, Kâbe'de, Hacerü'l-Esved'de mikroplar anında istihale olur.

* Ruhtan kalbe, kalpten cesede, cesetten elbiseye nur akseder. Elbiseyi masiyet eskitir. Suiistimal edenlerin elbiseleri çabuk eskir, “Kumaş kötüyümüş” deyiverirler.

* Yaşamaktan maksat, başta marifetullah kesbi, kemalat-ı insaniye iktisabı, ihlasla amal-i salihaya muvaffakiyet, ahlak-ı hamide ile ittisaf edip hüsn-ü hatime ile ahirete geçmektir.

Cenab-ı Hak cümlemize nasip eylesin. Âmin.

* Üstadın 130 parça eserini baştan sona yılda iki kere okuyun.

* İlmî ikmal edemedi vefat eden talebe-i uluma, Allah muallim bir melek tayin ederek, haşre kadar ilmini ikmal ettirir. İlim yoluyla gelen velilerin tasarrufu kıyamete kadar devam eder. Hayatlarındayken daha fazla olarak dünya ile alakadar olurlar.

* Bizim vazifemiz Allah’ın Vacibu’l-Vücut olduğunu ve vahdaniyetini bilmektir. Esmâ-i Hüsnâ’nın mevcudat üzerindeki tecellilerini anlamaya çalışmaktır. Allah’ın mahiyetini anlamak için bize alet ve ilim verilmedi. Bu durumdan kurtulmak için Risale-i Nur’u dikkatli ve anlayarak okumalıdır.

* Kur’an’ın irşadı altında bir istikamet, bin kerametden daha üstündür.

* Hakikat-ı Muhammediye (a.s.m.) “Evvelü mâ halakallâhü nûrî” sırrıyla mazhar-ı ism-i azam olduğundan, hem şecere-i kâinatın çekirdek-i aslisi, hem de en mükemmel meyvesidir.

* Bir şeyle iftihar ediyorum: Risale-i Nur’u baştan sona iki kez Üstad Hazretleri’ne okudum.

* Üstad, günah-ı kebairi terk edeni ve feraizi işleyeni ahiret kardeşliğine kabul etti.

* Teravîh, Ramazan gecelerini ihyadır. Nevafilen en efdali teheccüttür. Geceleri ihya edenler, vitri teheccütten sonra kırlarlar.

* Ne ile imtihan olunacağını bildirmesi, Cenab-ı Hakk'ın bu ümmete bir lütfudur. Bizden önceki ümmetlere ne ile imtihan olunacaklarını bildirmedi. Onun için imtihanları güç oldu. İnsanın ne ile imtihan olunacağını bilmesi işini kolaylaştırır.

* Eskiden parası şüpheli olanlar, karz-ı hasen alıp hacca öyle giderlermiş. Gelince de onu öderlermiş.

* Habl-i muhabbet kopmadıkça, iştîyak harareti sönmedikçe, uzakta olmuş, yakında olmuş fark etmez.

* Bir velî, sıddîkiyet mertebesinden sonra irşatla vazifelenirilir. Meczubîn irşada kadir değildir.

* Her asırda sıddık da vardır, zındık da. Ama her asrın sıddığı da zındığı da o asra göredir.

* Almanya'da kömür madeni altında kalanlara çok acıdım, o gece hasta oldum. Bir hindim vardı, o gece öldü. Büyükçe bir horozum var. O da o geceden beri hasta, ölümünü bekliyor. Ben böyle kazalara çok üzülürüm. Hele yerin altında kalanlara! Hıristiyan bile olsalar...

* İnsan, muhabbet ve teveccüh yoluyla istifade edebilir.

*Hacda şeytana atılan yedi taş, kalpte yedi başlı ejderhaya işaret eden kibir, haset, riya, ucb, hubb-u cah, hubb-u riyaset ve dünya muhabbetini söküp atmak manasınadır.

* Namazda; rükû kıyamdan, secde rükûdan üstündür. Secdede celal sıfatı tecelli eder. O yüzden dayanılmaz diye iki secde arasına ka'de kondu. Cuma gününde de tecelliyat daha ağır olduğundan cuma namazı cemaatle kılınıyor; Arafat da öyledir.

* Yağmur yağarken, horoz öterken yapılan dua kabul olur.

* Kâbe'nin haremi Mescid-i Haram'dır. Mescid-i Haram'ın haremi Mekke'dir. Mekke'nin haremi ise Mikat Mahalli'dir. Mikat Mahalli'nin haremi küre-i arzdır. Arz da haremdir. Nerede olursan ol Allah'tan korktun mu, arzın her tarafı haremdir.

*Güneş Nur isminin, ay Mübîn isminin, nebat Rezzak isminin, hayvanat Müzill isminin, su Muhyi isminin, hava Hayy isminin, madenler Aziz isminin, toprak Mümit isminin, ateş Kabız isminin, enbiya ve bütün mü'minler Hâdî isminin, şeyatin Mudill isminin mazharıdır.

* Esas sohbet Cennet'te olacak. Dünyada ne kadar samimi de olsa, insanın sağ gözü öbürünün sol gözüne, sol gözü sağ gözüne denk geliyor. Hâlbuki Cennet'te bütün azalar birbirine muvazi gelecek. Sağ gözü sağ gözüne, kalbi kalbine, ruhu ruhuna, sırrı sırrına karşı denk gelecek.

* İnsan takva nispetinde kalbinde fehim, gözünde basiret nuruna erişir ve İlahî talime mazhar olur.

* Risale-i Nur, iman ve Kur'an davasıdır. Bu dava bütün maceraların fevkinde kalsın. İltibas yakışmıyor. Üstad, kabrinde rahatsız oluyor.

* İnsandaki hareketi sağlayan ve kan dolaşımının düzenle işlemlerini temin eden namazdır. Namazdaki hareketler secde ile tamam olur.

* Kalbe kötü bir şey hutur ederse, hemen, "Allahümme tahhir kalbî vağfir zembî ve hassin cevârihi ani'l-harâm" deyip kötülüğün kökünü, daha bilkuvve halindeyken kazıyıp atmak gerektir. İşte bu en güzel tövbedir.

* Namazlarda yapılan tesbihat, hadis-i şeriflerde bildirildiği sayıda teker teker yapılır. İşaret parmağının tesbihi çekmesinden gaye, kalbi harekete geçirmektir. Çünkü işaret parmağında kalbe giden bir damar vardır. Onun hareketi kalbi harekete geçirir ve kalbin de Allah demesini sağlar.

* Edep iktiza eder ki, bir seyyie isabet edince, “Bu O’nun takdiridir ve benim hatamdır”; bir hasene isabet edince de, “Bu O’nun takdiri ve O’nun lütfudur” demeli, kendimizde bir fazilet ve hüner görmemeli.

* Üstad’a:“Efendim beş parmak gibi olduk” dedim, O da:“İyi ya, aynı kola bağlıyız”buyurdular.

* “İlahî tübtü ileyke min külli şey’in lâ yurdike” diyerek tövbe ediniz.

* Kuvve-i maneviyeniz kırılmasın, tefrika ilk olarak Resulullah’ın irtihalinden sonra sahabe arasında başladı, kıyamete kadar da devam edecek.

* Tecelli, zattan sıfata, sıfattan esmaya, esmadan ef’ale, ef’alden eşyaya olur. Tecelli olmasaydı, marifetullah mümkün olmazdı.

* Bir kimse eşyanın melekûtunu görürse, eşyanın melekûtu da Yedullah’ta olduğundan, istidlale bile hacet kalmaz. Çünkü istidlal, ehl-i hicap içindir. Yakın hâsıl olduktan sonra, istidlale ne lüzum var! Rabb’im cümlemize eşyanın melekûtunu gösterecektir. Âmin.

* Hac küffarı korkutuyor. Aynı zamanda, aynı mekânda, aynı gayede Müslümanlar toplanabiliyorlar diye korkuyorlar. Hacda cihat sevabı var. Hac, istihale fabrikası gibidir.

* İnsan bu dünyaya nice ümniyelerle gelir. O, doğarken avuçları sıkılı olarak doğar. Fakat sonunda ölürken elleri açık gider. Yani bu dünyanın boş olduğunu anlar. Ama

bazı kibar-ı evliya yumrukları sıkılmış vaziyette vefat ederler ki, “Biz bu dünyadan eli boş gitmiyoruz!” manasınadır. Rabb’im bizleri buradan boş göndermesin. O halde burada marifetullah, muhabbetullah kesbetmeye bakalım.

* Din-i İslam, bütün edyan içerisinde emsalsiz, adimü’n-nazir bir din olarak zuhur etti. Yine seyrini adimü’n-nazir bir din olarak tamam edecek. Sırr-ı hatmiyyet zuhur edecek. Bu hikmete binaen nüzul-ü İsa (a.s.) daire-i nübüvveti, Mehdi-i Al-i Resul’ün (a.s.) zuhuru da daire-i velayeti temhir içindir.

* Başka türlü bakabilir; ama şehvetle ailesinden başkasına, asla! Kur’an “Gözlerinizi bağlayın!” dememiş, “Kırpıklarınızı indirin” demiş.

* Mekke-i Mükerrreme küre-i arzın kalbidir. Medine-i Münevvere de Mekke-i Mükerrreme’nin kalbidir.

* Mekke ve Medine cebellerinin silsileleri Anadolu’da devam ediyor. Üsküdar’a kadar geliyor. Kastamonu bu silsileye dâhildir.

* Muamelatında doğru sözlü olana sadık denir. Sıddık ise her işinde sıdkı benimseyendir. Şu halde her sıddık, aynı zamanda sadıktır; ama her sadık, sıddık değildir. Aralarında umum-husus farkı vardır.

* Rıza makamı, bütün makamların fevkindedir. Bu makama ulaşmayınca iman kemale ermez ve tadı da bulunmaz.

* Bir şeyde Allah rızası varsa onda niza olmaz. Bir şeyde de niza varsa onda Allah rızası olmaz.

* Kişinin nazarında medih ve zemmin müsavi olması ihlasın ilk basamağıdır. Böyle olmayınca bir insanın ihlastan bahsetmesi lakırdıdan ibarettir.

* Aleyhissalatü Vesselam Efendimiz’de üç defa şerh-i sadır vuku buldu. Biri sabavetinde, sütanesi Hali-

me'nin yanındayken; biri nübüvvetin iptidasında vahye kuvvet olması için; sonuncusu Mirac'a urucu anında acaib-i kudretten göreceği şeylere tahammül için

* Efendimiz (a.s.m.) mizan burcunda ana rahmine intikal etti. Mizan burcunda her şey kemalini ve neşesini bulur.

* Ulemamız Hurufiliği ve Batıniliği reddetti.

* Hüsn-ü hulk, yalnız güzel muamele değildir, yapılan eziyete de tahammüldür.

* Bulduğumuz küre-i turabîyeden itibaren, Kur'an-ı Hakîm'in, "Arş-ı Azim, Arş-ı Kerim" buyurduğu ve fen lisanında da felek-i atlas dedikleri mertebeye kadar cisim âlemidir. Bu âlemde, bu meratıpte icad-ı eşya maddeden müddet zarfında, tekâmül-ü tedrici düsturu altında, evamir-i tekviniyenin ve icadiyenin hükmü altındadır.

* Anarşi mevzuunda Denizli Mahkemesi'nde Üstad şöyle demişti:

"Siz bu milletin dinle olan rabıtalарını ve bağlarını çözmeyiniz. Şayet bu milletin dinle olan bağları çözüлürse, o zaman anarşi olur!"

O zaman, "Anarşi de neymiş?" diyenler, şimdi baksınlar da bu hali görsünler!

* Üstad Hazretleri Barla'da bir mübarek gecede dua ederken Hafız Ali Efendi'nin "âmin" dediğini işitir. Üstad, yanındakilere: "Benim duyduğumu siz de duyuyor musunuz?" der.

Onlar da bu sesi işittiklerini söyler.. Hafız Ali Efendi şehittir. Hem gurbette, hem mahpus, hem hasta, hem de hastalığı ölümle neticeleniyor.

- * Sıddıklar da sıdklarını yerinde kullanıp kullanmadıklarından sual olunacaklardır.
- * Peygamberimiz'in (a.s.m.) gönderilmesinden itibaren kıyamete kadar Kur'an asrıdır.
- * Sahabiler, Efendimize (a.s.m.) sual etmekten hayâ ederlerdi. Bir bedevi gelse de sual etse, biz de istifade etsek diye bakarlardı.
- * Denizli Hapishanesi'nden çıkınca Üstad, Selahattin Çelebi, Çaycı Emin ve ben, Hafız Ali Efendi merhumu ziyarete gittik. Üstad, eline bir kalem alarak Hafız Ali Efendi'nin kabri başındaki tahtaya şöyle yazdı:
"Mahkeme-i Kübra-yı Haşir'de Risale-i Nur Talebeleri'nin bayraktarı şehid-i merhum Hafız Ali rahmetullahi aleyhi ebeden daimen"

4. Bölüm

Risale-i Nur da M.Feyzi efendi

Buradan oraya gelen mektupları, Mübarekler Heyeti bir risale şeklinde toplamasını ve Hüsrev de cüz'î ve hususî bazı cümlelerini ve lüzumsuz bazı fikralarını tayyetmeyi, Hâfız Ali ve Sabri'ye havale etmiş olduğunu yazıyorsunuz. O, Risalet-ün Nur hakkında kerametli ve dikkatli ve isabetli ve keskin Hüsrev'in nazarı doğrudur. Bâki bir eserde, muvakkat ve cüz'î ve hususî kelimeler tayyedilse daha iyidir. Bu defaki mektubunuzda kerametkârane üç nokta gördük:

Birincisi: Buranın bir Hüsrev'i olacak derecede ihlas ve irtibat ve iktidarı gösteren Küçük Hüsrev Mehmed Feyzi isminde Risalet-ün Nur'un çalışkan bir talebesi askerden gelip, daha ikinci defa görüşüldüğü vakit, mektubunuzda Feyzi ismini gördük, dedik: Bu Risalet-ün Nur'un şakirdleri birbirinden ne kadar uzak olsa da, birbirine pek yakındır ki, böyle birden hissedip yazdılar. İkincisi: Bu Küçük Hüsrev Feyzi, bu âhirlerde İstanbul'da iken Risale-i Nur hesabına zihnime dokundu. Müteessir oluyordum. Acaba rahatsızlığı mı var? Birden zihnim yüzünü ondan çevirdi, Hâfız Ali ile şiddetli meşgul oldum. Anladım ki, teessür verecek var. Fakat Risalet-ün Nur'un fa'al merkezi olan Hâfız Ali cihetinde olacak. Hâfız Ali'ye şifa duasına başladım, devam ettim. Ve mektub gelmeden evvel Feyzi'den sordum: "Sen bir hastalık çektin mi?" O dedi: "Yok". Dedim: "Öyle ise, Isparta'da Risale-i Nur'un ehemmiyetli ve

kuvvetli bir rüknünün bir rahatsızlığı var. Fakat, hayalim hakikatın suretini şaşırılmış.” Sonra mektubunuz geldi, hakikat anlaşıldı.

Üçüncüsü: Bundan yirmi gün evvel, eyyam-ı mübarekeden sonra hatırıma geldi ki; vazifedarane kalemi her gün istimal etmeyenler, Risale-i Nur talebeleri ünvan-ı icmalisinde her yirmidört saatte yüz defa hissedar olmak yeter diye, hususî isimlerle has şakirdler dairesi içinde bir kısmın isimleri muvakkaten tayyedildi. Kardeşimiz Hakkı Efendi de onların içinde idi. Birkaç gün öyle devam etti. Sonra birden hiç sebep hissetmeden yine Hakkı, Hulusî’ye arkadaş oldu. İsmiyle, resmiyle has dairesine girdi. Hakkı’nın “Beni duadan unutmayın” diye, mektubunuzdaki fikranın yazıldığı aynı zamanda, hususî duayı kazanmış hesabıyla tahmin ettik.

Barla Lahikası 372

Hattâ bugünlerde bunun gibi inayetin çok lem’aları var. Emin, bunları havadis-i yevmiye diye bir fıkra yazacak, belki size de gönderecek. (Risalet-ün Nur’un küçük talebeleri ve istikbalde çalışkan, kıymetdar şakirdleri olanlar, şimdi de talebeler dairesinde olarak hissedardırlar.)

İstanbul’da Mehmed Feyzi, Eski Said’in risalelerini ararken, aynı günde kahraman Rüşdü, bir dükkânda mevcudunu toplamış, almış idi. Küçük Hüsrev müteessir olarak başka yerde aramış, İşarat-ül İ’caz’ı bulmuş; tahminen demiş ki: Bana sebkat eden, herhalde benden ilerideki Isparta’lı kardeşlerimdir.

Her neyse, bu İşarat-ül İ’caz nüshasını Hâfız Ali ve Sabri’deki nüshalarda bulunan keramet-i tevafukiyeyi yazdırmak istiyor. En kolay bir çaresi; küçük bir defterde, her sahifesinde tefsirin bir sahifesine mukabil huruf-u

hecanın (Elif ve tâ ve saire) kaydedersiniz. Kolayını bulmazsanız kalsın.

Umum kardeşlerime birer birer ve bilhâssa risaleler ile çok meşgul olanlara selâm ve dualar ederim ve dualarını beklerim.

Not: Emin ve Küçük Hüsrev ve Hâfız Tevfik selâm ve arz-ı hürmet ederler. Tahsin askere gitmiş.

Kardeşiniz

Said Nursî

* * *

(Risale-i Nur'un ehemmiyetli bir şakirdi olan Yusuf'un bir fıkrasıdır)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَ بِهِ نَسْتَعِينُ

Rahîm, Rauf ve Zü-l Minen hazretlerinin inayet ve lütuflarından olarak, tövbe ve istiğfar gibi kullarına ihda eylediği, miftah-ı kerem ü ihšana, çok günahkâr ve terbiyesiz olan ben sefil Yusuf Toprak, bütün fezayih ve itisafıma rağmen, tevessül ettikçe bana fazlından verdiği mazhariyetin kıymetini takdir etmek, ona şükür eylemek şöyle dursun, bilakis küfran-ı nimet, defaatle nakz-ı ahd, irtikâb-ı kizb ü hıyanet eylediğim için, derin kasavete, kesif zulmete, müdhiş dalalete (hakkıyla) maruz kalan kalbimin, ruhumun aldığı müzmin ve münkis yarayı tedavi çaresini taharri yolunda aklımı, zevkimi kaybetmiş, âdeta çılgın bir hale girmiştım.

Barla Lahikası 373

Bir gün zalimlere dedirir Hazret-i Mevlâ,

Tallahi “lekad âserakâllahü aleyna”

Risale-i Nur şakirdlerinden

İhsan Sırrı

* * *

(Küçük Hüsrev Mehmed Feyzi'nin bir fıkrasıdır)

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Kıymetdar Üstadım, Efendim!

Çeşm-i im'anımla kıldım Risale-i Nur'a nazar
Yoktur imkân yaza mislin efrad-ı beşer.

Bu ne elfaz, bu ne mana, bu ne üslûb-u hasen,
Okudukça munceli olmakta daim bir hüsün.

Bârekâllah ey mukaddes Nur-u Hüda,
Sendedir envâr-ı tevfik-i İlahî ruşenâ.

Âfitabın nuru zâildir, bu nur ammâ verir
Subh-u mahşerde uyûn-u mü'minîne incilâ.

Her harfi şem'a-i feyz-i İlahî cilveger,
Zevk alır baktıkça insan, bütün eşyadan geçer.

Eyliyor talim-i iman-ı tahkikî cümle âleme,
Kim okur sıdkla, iner feyz-i Rahman kalbine.

Halleder tılsım-ı kâinatı, her harfi dünya değer,
İlm-i nâfi'dir, yazılır ecr-i cezîl, tâ kıyamet bîkeder.

Hasılı, bilcümle meknuzat-ı hikmetperverin,
Her biridir ehline, bir âfitab-ı Hak-nüma.

İlahî bihakkı Esmâike-l Hüsna,

Tâ kıyamet münteşir olsun, uyûn-u ehl-i Hak bulsun
cilâ.

Barla Lahikası 378

Ey müellif-i Risale-i Nur, ger edersin iftihar becâdır,
Gıpta ederse cümle ihvanın sana, çok sezadır.

Çünkü eyledin iman-ı tahkika bir memer,
Elde ettin şaheserle zuhr-i yevm-il mefer.

Bilirim değılsin enbiyadan bir nebi (Haşiye),
Lâkin elinde nedir bu nur-u mu'teber?

Feyziyâ sen etme tatvil-i kelâm,

Eyler elbet ehl-i irfan, arz-ı tahsin-i eser.

Fakir Talebeniz Küçük Hüsrev

Mehmed Feyzi

* * *

Barla Lahikası 379

Sâniyen: Bu defa yedi-sekiz mektublarınızı aldım. Hususî cevablara halim, kalemim ve vaktim müsaade etmediğinden gücenmeyiniz. Mehmed Feyzi ve Emin'in mektublarını, ilişmeden Lâhika'ya geçirdik. O ikisi, sekiz sene hususî hizmetimde bulunmaları cihetiyle, haddimden çok ziyade tavsifatlarını bir nevi manevî dua ve sebep-i teşvik ve kanaat bir hüsn-ü zan ve tercüman-ı Nur haysiyetiyle üstadlarına bir alâmet-i sadakat ve bir vesika-i itikad ve irtibattır diye ilişmedim. Ve Feyzi'nin merhume vâlidesinin Risale-i Nur dersleriyle güzel ve nuranî vefatı; Nurların, şakirdlerine sekerat vaktinde ve sıkıntılı zamanlarında imdada yetişmesine bir parlak nümune olarak Lâhika'ya girmesi münasibdir.

Halil İbrahim'in bu defaki mektubunda kaza ve kader-i İlahî'den ne kadar? nedendir? diye çok suallerinin birden cevabı: Bizlere mücahidane çok hasenat kazandırmak ve Nurlara herkesin nazar-ı dikkatini celbetmekle umuma okutmaktır. Fakat bir derece kaza ve kadere itiraz manasını hayale getirdiği için, şimdilik Lâhika ile tamimi münasib olmaz. Ve mektubun âhirindeki, Cevşen-ül Kebir'den alınan fıkralar, dualar çok güzeldir.

Sâlisen: Hüsrev'in mektubunda, Atabey'li Kötürüm Ali ve Eğirdir'li Kâzım'ın Nurlara tam şevkle hizmetleri, hattâ ruhanîleri de onları tebrike ve tahsine sevkeder. Ve Aliköyü'nden bana mektub yazan ondört yaşındaki Mustafa Veysel, pederiyle hem Kur'ana, hem Nurlara hizmetleri ve üç Ali'lerin gayret ve himmetleriyle o köy masumları Risale-i Nur'a çalışmaları; değil yalnız beni, belki umum Nur şakirdlerini tahsine ve şükre sevkeder.

Emirdağ Lahikası-1, 153

Râbian: Salahaddin -Abdurrahman- Feyzi'nin vâlidesinin vefatı münasebetiyle yazdığı mektubun âhirindeki Feyzi'ye ta'ziyesi ve haşiyede benim ölümümü kabul etmemesi ve Gavs-ı A'zam'ın bir kısım himayeti Asâ-yı Musa Risalesi'ne geçmesi diye beni sürurla ağlattırdı ve Safranbolu kahramanları Mehmed Feyzi ve Emin'in şehnamelerine iştirakleri ve merkez-i hükûmette umumî bir arabî hattı ve hurufu kursu açılması ve Asâ-yı Musa Risalesi'nin fütuhâtına ve kerametine alâmet olmasını müjdelemeleri, pek büyük bir inşirah vermesiyle bu kışın bütün çektiğim sıkıntıları hiçe indirdi.

Denizli fedakâr çalışkanlarından Tavas'lı Molla Mehmed'in sureten kısa, fakat manen uzun mektubunda, o dahi ölümüne razı olmuyor ve haddimden çok ziyade kıymet veriyor gördüm.

Hem ona, hem hapiste görüştüğüm kardeşlerimize, hem Hasan Feyzi ve Hâfız Mustafa ve arkadaşlarına binler selâm...

Umum kardeşlere selâm eden, dualarınızın tiryak gibi tesirini gören kardeşiniz

Said Nursî

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Medrese-i Nuriyenin eski masumlarından Ahmed'in bu güzel ve hâlis fikrasını umum Sava masumlarının ve kahramanlarının namına Lâhika'ya yazdık. Mâşâallah, Hacı Hâfız Mehmed'in tam ona benzer bir kıymetli hafidi olduğunu gösterdi.

Sâniyen: Safranbolu'da Nur'un ehemmiyetli şakirdlerinden Hıfzı'nın iki masum mahdumları biri on, biri de sekiz yaşlarında Asâ-yı Musa mecmuasını yazdıkları ve bitmek üzere diye o masumlar bana bir mektub yazmaları, beni fevkalâde sevindirdi.

Sâlisen: Bu kışta bana verilen elîm sıkıntıların bir sebebi: Selanik'lilerin istibdad-ı mutlakları, serbest fırkalarla kırılmasına yardımım olmasın diye beni herkesten tecrid ettiler. Risale-i Nur, binlerle benim bedelime konuşuyor, küfr-ü irtidadı kırıyor, anarşiliği bozuyor.

* * *

Emirdağ Lahikası-1, 154

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Kastamonu Hüsrev'i ve Süleyman Rüşdü'sü olan Mehmed Feyzi ve Emin'in, üstadlarının Kastamonu'daki hayatının bir tarihçesini, hüsn-ü zanla haddimden çok fazla senalarımı tebdil etmeyerek kabulümün sebebi şudur ki: Bugünlerde Afyon'un büyük memuru, bir çavuşu bana ihanete vasita yapıp güya teveccüh-ü ammeyi hakımda kırarak, tâ bu vilayet, Denizli, Isparta gibi Nurlara tam sahib çıkmasın ve Nurlar parlamasın. Gerçi ben tahammül ettim, fakat buranın yeni şakirdlerinin teessürlerinden müteessirdim. Düşünürken, Mehmed Feyzi'nin bu samimane ve âlimane, hürmetkârane mektubu, o herifin ve o âmirinin ihanetlerini yüzlerine vurup hiçe indirerek, teessüratımı tam sildi, süpürdü. Binler derece o iki bedbahttan yüksek olan iki Nurcunun böyle medih ve hürmetleri, onların kanunsuz cebir ve ihanetlerinin aynı zamanda tam tamına tevafuku, Feyzi ve Emin'in sadakatlarının bir kerameti olduğuna kanaat ettiğimdir.

* * *

Kardeşlerim!

Şimdi tebeyyün etti ki: Beni karakola çağırarak, lüzumsuz bahanelerle beni hükûmete celbetmekte maksad, ihanet ve halkın nazarında ehemmiyetsizliğim ve bana müttehem vaziyeti vermek için idi. Şimdi tahammülüm kalmadı. Mümkün oldukça oraya beni çağırılmamak

lâzımdır. Ceza hâkimini görünüz. Bana bir dava vekili tarzında bir adamı bulunuz; benim bedelime lüzum olsa karakola gitsin. Yirmibeş sene münzevi bir adam, böyle ihanetkâr insanlarla görüşmek, işkenceli bir azabdır. Ben sekiz sene, Kastamonu'da bir tek defa valinin ısrarıyla yanına ve iki defa da polishaneye gittim. Burada sebepsiz on defadan geçti. Ben, daha gidemem. Hem doktordan bir rapor alınız, yoksa bu şehre maddî ve manevî zarardır.

* * *

Hüsrev'in müdafaatımda yazılan dört zelzele mes'elesini tasdik eden bu geceki şiddetli dört defa zelzele, bana ve Nurlara ve bu memlekete kat'î bir sû'-i kasd eseri olarak hükûmet içinde hizmetçime bağırarak bana tahkirkârane ihanet ve şetmedip "Git ona söyle" diyen ve kaymakamın emr-i cebrîsiyle "Hasta da olsa buraya getiriniz" bekçilere ve jandarmalara emir veren ve Afyon'un perde altındaki büyük memura dayanan karakol çavuşu, hem Nur şakirdlerinin şevklerine, hem Nurların burada yazılmasına, hem bana ehemmiyetli sıkıntı vermesinin aynı vakitte, böyle burada görülmeyen bu şiddetli zelzelenin gelmesi gösteriyor ki; Risale-i Nur bir vesile-i def'-i beladır; ta'tile uğradıkça, bela fırsat bulup gelir.

Emirdağ Lahikası-1, 171

Ben sizleri unutmuyorum. Hattâ bugünlerde birden Ulviye, Lütfiye'yi merak ettim. İkincinin de mektublarını, hediyelerini aldım; bunların sadakatlarına bir emare oldu. Eskiden beri âdetim hediyeleri kabul etmemek ile beraber; sizin cübbe ve yeleşinizi bu geceki Leyle-i Kadir'de giyip Âsiye ile beraber Kastamonu'daki bütün Nur şakirdleri namına kabul ettim. Fakat kaideme muhalif olmamak için ona mukabil, Emin'de

bulunan risalelerimden Lütfiye, Ulviye istediklerini al-
sınlar veyahut benim hesabıma Mehmed Feyzi ve arka-
daşları onların beğendiklerini yazsınlar.

Benim yanıma çok defa gelen bu hemşirelerimin masum
evlâdları, Nur şakirdlerinden masumlar dairesinde
dâhildirler ve çok defa hatırlıyorum.

* * *

Hadsiz şükür ve hamd ü sena ediyorum ki; sizlerin bu
mektublarınız, hem Hüsrev ve arkadaşlarına ve makine-
lerine, hem Nazif ve yardımcılara ve makinesine ve
bu kudsî yeni hizmette devam edebilmelerine ait sıkıcı
çok endişelerimi izale ettiler. Binler elhamdülillah.

Hattâ mektublarınızı aldığımdan bir gün evvel, araba ile
gezmeğe çıkmıştım. Birden, Kur'anın medhine mazhar
olan hüdhüd-ü Süleymanî kuşu bir müjde vermek istiyor
gibi onbeş dakika kadar yolumuzu takiben sağa ve sola
ve yola konup, uçup, yine gelip; hiç bu acib tarzı gör-
mediğimiz surette, kanaatım geldi ki, yarın beni mesrur
edecek bir haber alacağım. Beni gezdiren Nureddin'e
dedim. O da benim gibi o kuşun o garib vaziyetinden
hayret ediyordu. Birden, biz onun sırrını ifşa ettiğimiz-
den kayboldu. İkinci gün, hem tesellikâr Nazif'in mek-
tubunu ve makinesinin yeni mahsulünü, hem Abdur-
rahman Salahaddin'in medar-ı merak mektubunu ve
bana şapka için Ankara'da sıkıntı veren vali Nevzad'ın
intiharıyla, kendi tokadını ve cezası kendi eliyle veril-
mesini ve Zülfikar hizmetine hiç bir taarruz olmadığını
ve devam ettiğini; hem Medreset-üz Zehra'nın kahra-
manları hiç telaş etmeyerek Zülfikar'a devamlarını ve
hakikat-ı halî beyan etmelerini; ve çok alâkadar oldu-
ğum Atabey kahramanlarının ve Lütfü vârislerinin ve
büyük merhum Hâfız Ali'nin vekil ve vâris ve hizmet-i

Nuriyede muktedir arkadaşlarının, Tahirî ve Abdullah Çavuş'un tebrik mektublarını ve Aliköyü'nün imamı Ali'nin bu yeni taarruzda pek merdane ve Nur şakirdlerine lâyük bir tarzda ve hükûmette suallerine karşı manidar ve hakikatlı cevaplarını aldım ve dedim: İşte hüd-hüdün müjde sözü doğru çıktı.

Emirdağ Lahikası-1, 177

Bizi ve Risale-i Nur'u çok minnetdar eden kahraman Burhan'ın mektubunda yazılan hastaya Cenab-ı Hak şifa versin ve kardeşimiz Zekâi'nin vefat eden vâlidesine çok rahmet eylesin, âmîn.

Nur'un erkânından ve hocalar kısmının yüzünü ak eden Nur'un santralı Sabri'nin mektubunda, merhum Hâfız Ali, Hasan Feyzi ve onların halefi ve vazifelerini gören Ahmed Fuad'ın, ihtiyar ve vazifesi bitmek üzere olan bu bîçare üstadlarına bedel ömrünü feda etmek, onun yerinde çabuk berzaha gitmek gibi; Sabri kardeşimiz de dördüncü olmak üzere ve ömrünü kabilse bana vermek, nefis ve kalbini ikna' edip bana yazıyor. Ben, bu pek eski ve sarsılmaz ve Nurlar için hayatı çok faydeli kardeşime binler bârekâllah deyip, bana verdiği ömrünü kabul edip, -ona aynen Ahmed Fuad gibi- o bâki kalan iki ömrümü, o iki kardeşime ve o iki yeni Said'e emanet verip benim bedelime hizmet-i imaniyede ve Nuriyede hizmet etsinler.

Ve onun mektubunda, Barla medrese-i Nuriyenin baş kâtibi Şamlı Hâfız Tevfik'in halka-i tedrisinde Sıddık Süleyman'ın mahdumu Yusuf ve merhum Mustafa Çavuş'un ve Ahmed'in oğulları gibi Kur'an dersiyile Kur'an yazısını ve Nurları öğrenmesi; ve Hulusi ve Hâfız Hakkı'nın Nurları şevk ile yazmaları, Barla'ya karşı benim ümidimi kuvvetlendirdiler ve derince bir

ferah ve sürur verdiler. Cenab-ı Hak muvaffak eylesin, âmîn. Ve Tevfik'e tevfik refik eylesin, âmîn!

Sabri'nin mektubu içinde, ben Barla'da iken bana çok hizmet eden ve çok defa hatırıma gelen Sıddık Süleyman'ın hemşirezadesi Hüseyin'in mektubu beni çok sevindirdi. Hem onun hakkındaki merakımı izale eyledi. Mâşâallah, tam Sıddık Süleyman'ın mahiyetinde eski alâkadarlığını muhafaza ediyor.

Hem Sabri'nin mektubuyla beraber Eğirdir Cire Köyü Risale-i Nur talebelerinden Şükrü, Süleyman, Osman Çavuş'un samimî ve ciddî alâkalarını Nurlara karşı gösteren mektublarına karşı, "Bârekâllah, Cenab-ı Hak sizleri muvaffak etsin" deriz.

Kastamonu'nun Hüsrev'i ve Rüşdü'sü olan Mehmed Feyzi ve Emin'in gönderdikleri benim Kastamonu'da kalan bir kısım risaleler emanetlerini aldım. Size gönderdiğim Asâ-yı Musa'nın lügatnamesini hasta olduğu halde çok güzel ve âlimane yazan, lügatnamenin başında güzel bir fikra derceden ve bana da ayrı mektub yazan Risale-i Nur'un serkâtibi Mehmed Feyzi'nin oraca çok müşkilât ve manialara rağmen, hârîka sadakatını ve Nurlara faik alâkasını, sarsılmadan imana hizmetini birkaç cihette yapması gösteriyor ki; o küçük bir Hüsrev olduğu gibi, tam bir Hasan Feyzi'dir. Fakat ben orada iken, çok ehemmiyetli ve enaniyetli bir sofi-meşreb eski memurlardan bir zât ve gayet mühim malûmatlı, dünya ile çok alâkadar ve siyasî ve tüccar bir hoca, bana karşı ilişmedikleri için; ben de onları daire-i Nur'a celbetmeğe çalışmadım, onlara da ilişmedim. Şimdi Mehmed Feyzi ise, Kastamonu'yu onların nüfuzundan kurtarıp Denizli gibi muvaffak olamıyor. Hilmi, Sadık ve Ahmed Kureyşî gibi Nur'un kahramanları da köylerde bu-

lunduğundan; Feyzi'nin hizmeti bir derece hususî kalıyor. İnşâallah bir vakit tam muvaffak olurlar.

Emirdağ Lahikası-1, 224

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Siracünnur'un sıhhatli, mükemmel, güzel çıkması, Medreset-üz Zehra'nın gayet ehemmiyetli bir yeni dersidir ki, geniş daire-i Nuriyede merakla okunacaktır, inşâallah.

Sâniyen: Kastamonu'nun Hüsrev'i Mehmed Feyzi'nin hiç sarsılmadan kemal-i iştiyakla Nurlara çalışması ve çalıştırılması ve okutmasını gösteren Nihad'ın ve Abdurrahman İhsan'ın mektupları gösterdiği gibi, oradan gelenler de aynı haberi veriyorlar. Tam şakirdliğini yapıyor, Allah muvaffak eylesin, âmîn! Ve Nur'un kahramanlarından Mustafa Osman'ın Karabük'te perde altında faaliyetle Nur'a hizmetini ve o havalideki ve Eflani'deki şakirdlerin şevk ve gayretini Leyle-i Kadir'leriyle beraber tebrik ediyoruz.

(Haşiye): Siracünnur'u tashih ederken, bu Ramazan'da ehemmiyetli virdlerime tam vakit bulamadığımdan müteessir oldum. Birden ihtar edildi ki: Okuduğun bu mebhaslar, bir cihetle ibadet olduğu gibi; hem aynı marifetullah ve zikrullah ve huzur-u kalbî ve muhabbet-i imaniye olmasından, senin noksan bıraktığın virdlerinin yerini tam doldurur. Ben de Elhamdülillah dedim.

* * *

Eğer kolay ise, İstanbul'a gönderilen kitablar buraya da uğrasa münasib olur. Benim için de yirmi-otuz nüsha İstanbul'da cildlense, bana gönderilse iyi olur. Şimdilik fiatı elimde yoktur ki göndereyim; hem çoklara da hediye vermeğe mecbur oluyorum.

Nurların erkânlarından bir-iki doktor, benim hastalığımın şiddetiyle beraber o hâlis, sadık zâtlara hastalık noktasında müracaat etmeyip ve ilâçlarımı da yemeyip, çok ağır hastalıklar içinde onlarla meşveret etmeyerek ve şiddet-i ihtiyacım ve elemelerim içinde yanıma geldikleri vakit, hastalığa dair bahis açmadığımdan endişeli bir merak onlara geldiğinden, sırlı bir hakikatı izhara mecbur oldum. Belki size de faidesi var diye yazıyorum. Onlara dedim ki:

“Hem gizli düşmanlarım, hem nefsim; şeytanın telkiniyle zaîf bir damarımı arıyorlar ki, beni onunla yakalayıp Nurlara tam ihlas ile hizmetime zarar gelsin. En zaîf damar ve dehşetli mani’, hastalık damarıdır. Hastalığa ehemmiyet verdikçe, hiss-i nefsi cisim galebe eder; zarurettir, mecburiyet var der, ruh ve kalbi susturur; doktoru müstebid bir hâkim gibi yapar ve tavsiyelerine ve gösterdiği ilâçlara itaate mecbur ediyor. Bu ise fedakârane, ihlasla hizmete zarar verir.

Emirdağ Lahikası-1, 243

Sâniyen: Makine işinde tecrübeli ve muktedir hususî kâtibi size gönderiyorum. Kendim zahmetle yazdığımdan, bundan sonra kısaca yazacağım, güvenmeyiniz.

Sâlisen: Eflani taraflarından Hatib Mehmed Tevfik’e selâm ediyorum, rü’yası mübarektir.

Râbian: Bu dakikada Kastamonu Hüsrev’i Mehmed Feyzi’nin tebrik ve Nur fütuhâtının müjdelerini hâvi parlak, güzel mektubunu aldım ve o kıymetli kardeşimiz başta olarak Hilmi, Emin, Beşkardeş’ler, Ulviye’ler, Zehra’lar, Lütfiye’ler gibi Nurcu hemşirelerimiz hem leyalî-i aşerelerini, hem bayramlarını ruh u canımızla tebrik ediyoruz. Hem Hulusi’nin, hem Feyzi’nin mektublarını leffen gönderiyoruz.

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvvelâ: Nur'un ehemmiyetli ve çok hayırlı bir şakirdi, çokların namına benden sordu ki: Nur'un hâlis ve ehemmiyetli bir kısım şakirdleri, pek musırrane olarak âhircamanda gelen Âl-i Beyt'in büyük bir mürşidi seni zannediyorlar ve o kadar çekindiğin halde onlar ısrar ediyorlar. Sen de bu kadar musırrane onların fikirlerini kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Elbette onların elinde bir hakikat ve kat'î bir hüccet var ve sen de bir hikmet ve hakikata binaen onlara muvafakat etmiyorsun. Bu ise bir tezaddır, herhalde hallini istiyoruz.

Ben de bu zâtın temsil ettiği çok mesailere cevaben derim ki: O has Nurcuların ellerinde bir hakikat var. Fakat iki cihette bir tabir ve tevil lâzım:

Birincisi: Çok defa mektublarımda işaret ettiğim gibi, Mehdi-i Âl-i Resul'ün temsil ettiği kudsî cemaatinin şahs-ı manevîsinin üç vazifesi var. Eğer çabuk kıyamet kopmazsa ve beşer bütün bütün yoldan çıkmazsa, o vazifeleri onun cem'iyeti ve seyyidler cemaati yapacağını rahmet-i İlahiyeden bekliyoruz. Ve onun üç büyük vazifesi olacak:

Emirdağ Lahikası-1, 265

Hem hakikaten ömrü kırkinci sene-yi devriyesinde müdhîş bir tarzdaki maddî ve manevî hastalıklarına her bir ricasında ruha ve kalbe binler nur-u tevhidi ve ziyayı teselliye serpen İhtiyarlar Risalesi,

Hem her bir devasında bînihaye şifa-yı manevî bulunan Hastalar Risalesi,

Hem onbir kelime-i kudsiye-yi tevhidiyenin pek hârika ve emsalsiz bir tarzda tılsımlarını keşfeden ve her bir cümlesinden nur-u tevhid fişkırın Yirminci Mektub,

Hem hakaik-i imaniyenin en son ve en müşkil ve en derin ve bütün filozofları, hattâ hükema-i İslâmiyeyi dahi hayrette bırakan çok mühim muammaları halleden Yirmidördüncü Mektub,

Hem kalbin bütün manevî yaralarına kudsi bir tiryak olan Onyedinci Söz ve emsali risaleler pek hârika bir tarzda imdadıma yetişti ve tedaviye başladı.

Ve bana şöyle bir kanaat-ı kat'iyeye verdi ki: Güya Risale-i Nur, ezcümle mezkûr risaleleri hem ben, hem hastalık münasebetiyle yanıma gelenler ders alsınlar diye rahmet-i İlahiye tarafından hastalandırılmışım.

Evet sanki sevgili, müşfik Üstadımız İhtiyarlar Risalesi'ni gençlere, Hastalar Risalesi'ni sıhhatta olanlara yazmış.

Sâlisen: Orada bulunan ve sevgili Üstadımızın kıymetdar hizmetinde bulunan muhterem arkadaşlarımıza, hem birer birer selâm, hem bayramlarını tebrik ederim. Sevgili Üstadımızın ellerinden, kardeşlerimizin gözlerinden öperim.

Elbâki Hüve'l-Bâki

Çok kusurlu ve hasta talebeniz

Mehmed Feyzi

* * *

Emirdağ Lahikası-2, 149

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Sizin tesanüdünüze benim ziyade ehemmiyet verdiğimin sebebi yalnız bize ve Risale-i Nur'a menfaati için değil, belki tahkikî imanın dairesinde olmayan ve noktâ-i istinada ve sarsılmayan bir cemaatin kat'î buldukları bir hakikata dayanmağa pek çok muhtaç bulunan avam-ı ehl-i iman için dalalet cereyanlarına karşı yılmaz, çekilmez, bozulmaz, aldatmaz bir merci', bir mürşid, bir

hüccet olmak cihetiyle sizin kuvvetli tesanüdünüzü gören kanaat eder ki; bir hakikat var, hiç bir şeye feda edilmez, ehl-i dalaletle başını eğmez, mağlub olmaz diye kuvve-i maneviyesi ve imanı kuvvet bulur, ehl-i dünyaya ve sefahete iltihaktan kurtulur.

Ş. 320

Aziz, sıddık kardeşlerim Hüsrev ve Mehmed Feyzi, Sabri!

Ben sizlere bütün kanaatımla itimad edip istirahat-ı kalble kabre girmek ve Nurların selâmetini size bırakmak bekliyordum ve hiç bir şey sizi birbirinden ayırmayacak biliyordum. Şimdi dehşetli bir plânla, Nur'un erkânlarını birbirinden soğutmak için resmen bir iş'ar var. Madem sizler lüzum olsa birbirinize hayatınızı, kuvvet-i sadakatınız ve Nurlara şiddetli alâkanızın muktezası olarak feda edersiniz. Elbette gayet cüz'î ve geçici ve ehemmiyetsiz hissiyatınızı feda etmeğe mükellefsiniz. Yoksa kat'iyen bizlere bu sırada büyük zararlar olacağı gibi, Nur dairesinden ayrılmak ihtimali var diye titriyorum.

Hizmet Rehberi, 38

Biz de, bütün kuvvetimizle bunu tasdik ediyoruz. Çünkü bunu kendimizde ve gördüğümüz dostlarımızda tecrübelerle müşahede ettik. Hattâ çokları meraklarından, cemaati belki de namazı terkeder derecede ifratla, tam namaz vaktinde konuşan radyoyu dinliyor. Mimsiz medeniyetin sefahet ve dalalet ve İslâm'a ettiği ihanet cezası olarak mütemadiyen başına gelen tokadlara ve boğuşmalarına ve geniş siyaset dairelerine alâkadarane dikkat etmekle; ve nefesi zehirli ve başı sarhoş şahıslardan radyoda ders almak, kudsî ve mühim vazifelerine de tam zarar ediyorlar.

Risale-i Nur şakirdlerinden

Emin, Feyzi

* * *

(Ahmed Nazif'in bir fıkrasıdır)

Kıymetli Üstadım!

Yüksek şahsiyetinizin aczi ve fakrı içinde inayet-i Rab-baniye ve rahmet-i İlahiye ile Kur'an-ı Mu'ciz-ül Be-yan'ın i'cazlarını güneşin parlak ve keskin şuaları gibi kalblerimize nüfuz ettiren ve hakaik-i diniye ve imaniyenin, dalaletle yüz tutan zaîf ve âciz mü'minlerin halâsı ve selâmeti ve hidayete çıkarılmasına hâdim ve kudsî Risale-i Nur'un, elbette bir hâdî ve bu zamanın muhtaç bulunduğu bir sahib-i zuhur namını taşıyacağı şübhesizdir. Binaenaleyh hem Kur'anın tercümanı ve dellâli ve hem de bu Risale-i Nur'un müellif ve hâdim-i yegânesi bulunmanız, hem de âciz ve fakir bir nefer iken, manevî hizmetinizle müşiriyet derece-i âliyesine terfi' ve tefey-yüze istihkak kesbetmiş bulunmanızdadır ki; Âlim-i Mutlak, Hâkim-i Mutlak, Kadir-i Mutlak olan Zülcelal Hazretleri, bu kudsî vazife-i âliyeyi, kıymetsiz gördüğünüz, çok kıymetli ve faziletli ve feyizli ve âlî derecelerde yüksek bir dellâla tevdi' ve nasîb ve bilhâssa memur etmiştir. هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي Biz âciz ve âsi ve günahkâr hizmetkârlarınızı dahi lütf u keremiyle irşada ve hidayete siz Üstadımızı rehber ve mürşid ve vasıta buyurmuştur ki; ebedî minnet ve şükranlarımızı edadan âciz bulunuyoruz.

İşte Üstadım! Çok kıymetli arkadaşımız ve hizmet-i Kur'aniyede kıymetli refikimiz ve şerikimiz Küçük Hüsrev ve Mehmed Feyzi'nin mektubundan başka yerde ve mahalde mevsimsiz olduğunu idrak ederek, bu hakikî kelimeyi ve mübarek ism-i şerifi Risale-i Nur'a dahi

henüz zahiren takmak haddim değildir ve istimalinden hazer ediyorum. Çünkü Üstadımın izin ve müsaadesi olmadıkça, bu gibi lakabların kıymeti olamaz. Ancak Risale-i Nur'dan aldığım ilham üzerine, muhitimizde birinciliği ihraz eden bir kardeşimiz olan Feyzi'nin mektubunda bahsedilmesi, sırf hüsn-ü niyet ve fart-ı merbutiyet ve sadakattan ve ihlastan doğmuştur.

Kastamonu Lahikası, 39

Evet Hilmi Evet Tahsin Evet Emin Evet Tevfik Evet Said

(Mehmed Feyzi o zaman askerdi, yoktu. Yoksa birinci imza onun hakkı idi.)

* * *

(Ahmed Nazif'in mektubundan bir parçadır)

Maddî ve manevî borcumuz olan hizmetleri îfadan kendimizi çekmek, hissizlik ve bîganelik fitratımızda ve yaradılışımızda yoktur ki kalalım. Madem Cenab-ı Hâlık-ı Rahîm bizleri insan yaratmıştır. İnsanlığın emrettiği vezâifin binde birini dahi îfa edemediğimiz halde, büsbütün nasıl bîgane kalalım. Bu hususta mazur görünüzle beraber, azimkâr ve cefakâr ve fedakâr ve hadsiz mütehammil, garib ve kudsî ve aziz bir misafirimiz olan çok kıymetli Üstadımızın biz âsi ve günahkârların kalblerini nurlarla doldurduğu halde, mukabil borcumuzu, maneviyata uzanamadığımızdan ancak değersiz ve kıymetsiz olan maddiyatla ödeyebiliriz zannıyla teselli bulmaktayız. Afv buyurunuz Üstadım! Dellâl-ı Kur'an'ın nidalarını işiten hangi Müslüman vardır ki, kulaklarını tıkasın. Hâşâ sümme hâşâ! Nurlarımızın şuai gözlerimizi kamaştırıyor. Kalblerimizi bütün safiyetiyle Allah'a, Kur'an'a, ve Resul-i Mücteba'ya (A.S.M.) ve İki Cihan Serveri'nin aziz vârislerine bağlıyor ve bağlamıştır. Bu bağ öyle bir bağ ki, inayet-i Hak'la hiç bir

maddiyunun ve hiç bir mülhid ve firak-ı dâllenin değil, bütün dünya kâfirlerinin bütün kuvvetleri bir araya gelse, bu kudsî rabita-i kalbiye bağını koparamaz. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

Zât-ı fâzılanelerince lüzum görülüp, îcab etmeden hiç bir zaman mektub yazmak zahmetlerini ihtiyar etmenize razı olamam. Bu hususta gücenmek şöyle dursun, kıymetli Üstadımın kudsî vazifelerinin îfasına mani' teşkil eden işgali, büyük hata ve hürmetsizlik sayarım.

Ahmed Nazif Çelebi

* * *

Kastamonu Lahikası, 53

Birincisi: Buranın bir Hüsrev'i olacak derecede ihlas ve irtibat ve iktidarı gösteren Küçük Hüsrev Mehmed Feyzi isminde Risale-ün Nur'un çalışkan bir talebesi askerden gelip, daha ikinci defa görüşüldüğü vakit, mektubunuzda Feyzi ismini gördük, dedik: Bu Risale-i Nur'un şakirdleri, birbirinden ne kadar uzak olsa da, birbirine pek yakındır ki, böyle birden hissedip yazdılar. İkincisi: Bu Küçük Hüsrev Feyzi, bu âhirlerde İstanbul'da iken Risale-i Nur hesabına zihnime dokundu. Müteessir oluyordum. "Acaba rahatsızlığı var mı?" Birden zihnim yüzünü ondan çevirdi, Hâfız Ali ile şiddetli meşgul oldum. Anladım ki, teessür verecek var. Fakat Risale-i Nur'un fa'al merkezi olan Hâfız Ali cihetinde olacak. Hâfız Ali'ye şifa duasına başladım, devam ettim. Ve mektub gelmeden evvel Feyzi'den sordum: "Sen bir hastalık çektin mi?" O dedi: "Yok". Dedim: "Öyle ise, Isparta'da Risale-i Nur'un ehemmiyetli ve kuvvetli bir rüknünün bir rahatsızlığı var. Fakat, hayalim hakikatın suretini şaşırmış." Sonra mektubunuz geldi, hakikat anlaşıldı.

Üçüncüsü: Bundan yirmi gün evvel, eyyam-ı mübarekeden sonra hatırıma geldi ki, vazifedarane kalemi her gün istimal etmeyenler, Risale-i Nur talebeleri ünvan-ı icmalisinde her yirmidört saatte yüz defa hissedar olmak yeter diye, hususî isimlerle has şakirdler dairesi içinde bir kısmın isimleri muvakkaten tayyedildi. Kardeşimiz Hakkı Efendi de onların içinde idi. Birkaç gün öyle devam etti. Sonra birden hiç sebep hissetmeden yine Hakkı, Hulusi'ye arkadaş oldu. İsmiyle, resmiyle has daire-sine girdi. Hakkı'nın "Beni duadan unutmazın" diye, mektubunuzdaki fıkranın yazıldığı aynı zamanda, hususî duayı kazanmış hesabıyla tahmin ettik. Hattâ bugünlerde bunun gibi inayetin çok lem'aları var. Emin, bunları havadis-i yevmiye diye bir fıkra yazacak, belki size de gönderecek. Risale-i Nur'un oradaki küçük talebeleri ve istikbalde kıymetdar şakirdleri olanlar, şimdi de talebeler dairesinde olarak hissedardırlar. İstanbul'da Mehmed Feyzi, Eski Said'in risalelerini ararken, aynı günde kahrâman Rüşdü, bir dükkânda mevcudunu toplamış, almış idi. Küçük Hüsrev müteessir olarak başka yerde aramış, İşarat-ül İ'caz'ı bulmuş. Tahminen demiş ki: "Bana sebkât eden her halde benden ilerideki İspartalı kardeşlerimdir." Her ne ise... Bu İşarat-ül İ'caz nüshasını Hâfız Ali ve Sabri'deki nüshalarda bulunan keramet-i tevafukiyeyi yazdırmak istiyor. En kolay bir çaresi, küçük bir defterde her sahifesinde tefsirin bir sahifesine mukabil huruf-u hecanın (elif ve tâ ve saire) kaydeder-seniz, gönderirseniz iyi olur. Kolayını bulmazsanız kal-sın.

Kastamonu Lahikası, 57

Umum kardeşlerime birer birer selâm ve bilhâssa risaleler ile çok meşgul olanlara selâm ve dualar ederim ve dualarını beklerim.

Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

(Emin ve Küçük Hüsrev Feyzi'nin bir fıkrasıdır)
Hizmet-i Kur'aniyede bizi sebkât eden sadık, hâlis, metin, vefakâr kardeşlerimizden mübarek Hüsrev ve Rüşdü gibi zâtlar, Risale-i Nur hâdimlerine, vazifelerinin makbuliyetine bir emare olarak ihsan olunan bereket hakkında müteaddid fıkralar yazmışlar. Biz de bu kardeşlerimizin fıkraları gibi, bu yakın zamanlarda beraber tezahür eden, gördüğümüz bazı hâdisatı kaydedeceğiz. Nümune için yalnız bir kısmını beyan ederiz.

Birisi şudur ki: Bu yakında Üstadımızla beraber kıra çıkmıştık. Çay yapılmasını, hem ikişer çay, hem üçer şekerle içilmesini emir buyurdular. Hepimiz, üçer şekerle ikişer çay içtik. Yalnız Emin kardeşimiz bir şeker kendisine noksan olarak içmiş. Akşam üzeri, Risale-i Nur'un menba-ı intişarı olan Üstadımızın odasına geldik. Emin, şeker kutusuna sarfolunan şekerleri koymak istemiş, fakat kutu sekiz şekerden fazla almamış. Emin "Fesübhanallah" der; onyedi şeker yerine kutu sekiz şekerle dolsun, diye taaccüb ettik. İşte bu vakıa, bize şuhud derecesinde kanaat verdi ki; bu sır Risale-i Nur'a, hâdimlerine bir inayet-i İlahiye ve bir iltifat-ı Rabbaniyedir.

İkincisi: Yine aynı günde ben, yani Mehmed Feyzi, evvelce yazıp Üstadıma teslim ettiğim Hücumat-ı Sitte Risalesi'ni bana vermek için sakladığı yerden ararken, fevkalme'mul bir surette bulunmaz. Birden o anda, âdetlerinin hilafına olarak hiç vuku' bulmamış bir tarzda, bir hâdise zuhuruyla, gözlüklerini bırakarak merdi-

ven tarafına müteveccih olurlar. Aynı vakitte Risale-i Nur'un intişarına ve hizmetine zarar vermek niyetiyle casus bir adamın merdivene doğru, zahiren ziyaret maksadıyla yürüdüğü görülür. Üstadın telaşlı olduğunu hissederek. Üstad, onun nazarını öteki hâdise-i bedeniye çevirir, ona der: "Görüyorsun ki ben mazurum, ziyareti başka güne bırak." O da döner, gider. Hem Mehmed Feyzi, hem Hücumat-ı Sitte, hem başka işlerimiz o tecessüsten kurtuldu.

Kastamonu Lahikası, 58

Evet Hücumat-ı Sitte saklandığı muayyen yerinde fevkalâde bir surette kaybolması, ehemmiyetli bir hâdisenin önünü aldı. Üstada ârız olan bu hilaf-ı âdet halet ve o risalenin muayyen yerinde bulunmaması, kat'iyen tesadüfe hamledilmez. Bir hafta sonra o risaleyi hilaf-ı me'mul bir yerde bulduk. Üstadımın emriyle Emin kardeşime ehemmiyetli bir surette okudum. Üstad bize izahat veriyordu. O vakte kadar böyle mühim ve tesirli ders almamıştık. Demek bu iki mühim sırta binaen risale kendini göstermedi. İşte bu hâdise Risale-i Nur'un ihlaslı ve sadık şakirdleri her vakit bir hıfz u inayet altında ve daima himayet altında olduklarına şübhe bırakmıyor. Üçüncüsü: Üstadımızın bir okka (yani kilo) peyniri vardı. Ekser günlerde o peynirden hoşuna gittiği için, bir iki defa yiyordu. Hem bize de yediriyordu. Hem yemeksiz olduğu ekser vakitlerde ondan yediği halde, altı ay kadar devam ettiğini ve halen de, yüz dirhem kadar o peynirden bulunduğunu, ben -yani daimî hizmetçisi Emin- ve ben -yani talebesi ve hizmetçisi Küçük Hüseyin- yakînen görüp tasdik ediyoruz. Fakat bu hâdise-i bereketin ifşasından sonra, evvelce görünmeyen dibi görünmeye başladı, noksanîyetini gösterdi. Evet, bereket hususunda şâyan-ı hayret bir hâdisedir. Hem yarım

kilo bir tereyağı, ekser günlerde fazlaca sarf olduğu halde, elli güne yakın devamı, şübhesiz bir bereket içine girmiş.

Yine aynen Ramazan Bayramında, Üstadın rızası olmadığı halde, Tahsin ve ben -yani Emin- bir kilo ince şeker getirmiştik. Ekseri yoğurt ve süt ve tatlı kabağa ve sair şeylere, bazan yirmi-otuz dirhem kadar kattıkları halde -iki aydan fazladır- o şekerden yüz dirhemden fazla kalması, elbette bereket sebebiyledir.

Hem bu havalideki şakirdler, herkes cüz'î-küllî hissetmiş ve itiraf ediyorlar ki: Risale-i Nur'a çalıştığımız zaman, hem rızkımızda bereket ve sühulet, hem kalbimizde bir inşirah ve ferah zahiren hissediyoruz. Ezcümle ben -yani Emin- kendim itiraf ediyorum ki: Risale-i Nur dairesine girmezden evvel, bütün sene çalışırdım. Ne vakit Risale-i Nur dairesine girdim; senede üç-dört ay kadar ancak çalışabildiğim halde, evvelkinden daha müferrah ve daha mes'ud bir halde yaşamaklığım, yüzde yüz Risale-i Nur hizmetinin bereketiyle olduğuna hiç şübhe yok (Haşiye).

(Haşiye): Evet Emin kardeşimiz memleketimize geldiği zaman çok fa'al bir surette her ay çalışırdı. Şimdi ise, üç-dört aydan fazla çalıştığını görmüyorum. Buna sebep ise, Risale-i Nur'un hizmetinin berekâtı olduğunda şübhem yok, bütün kuvvetimle tasdik ediyorum.

Küçük Hüsrev Mehmed Feyzi

(Kastamonu Lahikası, 59)

Hem hâdisat-ı bereketin aynı zamanında, Risale-i Nur'un bir kerameti olarak, bir şakirdinin binlerce lira kıymetinde hanesini, ona pek yakın dehşetli bir yangından fevkalme'mul bir surette Risale-i Nur'un bereketiyle kurtulması ve Risale-i Nur tercümanına âhîret cihe-

tinde çok alâkadarlık gösteren bir hanım, o dehşetli yangında yanan hanenin üçüncü katında bulunan elmas ve mücevherat ve altunlarını kurtarmak için koşup çıktığı vakit, ateş her tarafı sarmış, mücevheratını kurtaramadığı gibi, kendi nefsinin de bütün bütün tehlike-i kat'iyede gördüğü dakikada, Risale-i Nur tercümanı, o ateşten talebesinin hanesini kurtarmasına şiddetli dua ederken, o bîçare hanım hatırına gelmiş; acaba o yangında o âhiret hemşirem bulunmasın diye ona da - Risale-i Nur'u şefaathane yaparak- dua etmiş. "Ya Rabbi ona merhamet eyle!" niyaz etmiş. Aynı zamanda, o hanım pencereyi kırmış, kendini iki kat yükseklikten avluya atmış, fevkalâde bir surette ne incinmiş, ne de bir yeri kırılmış. Hem bakırı ve demiri eriten o dehşetli ve şiddetli yangından, -bütün konak yandıktan sonra- bütün mücevheratı ve altunu hiç biri zayı' olmayarak, bozulmayarak bir un onu muhafaza etmiş; bulmuş, almış. Risale-i Nur'un bereketinden, hem canını, hem malını kurtarmış. Hem mezkûr hâdisat zamanında vuku' bulması münasebetiyle, Risale-i Nur'un kerametkârane iki tokadı, aynı anda, vazifece ehemmiyetli iki müteceviz ve muacciz iki adamın tecavüz ve taciz ânında birinin kafasına, diğerinin ciğerine vurması (Haşiye), bizde hiç bir şübhe bırakmadı ki, hizmet-i Kur'an'daki inayet-i Rabbaniyenin bir hıfz u himayet sillesidir. "Artık yeter, durunuz! Tokada müstehak oldunuz" diye manen söylemesidir.

* * *

(Otuzbir, otuzikinci âyetlerin Risale-i Nur'a işaretlerini istihrac etmeğe muvaffak olan Ahmed Nazif ve oğlu Salahaddin, Risale-i Nur'un ehemmiyetli şakirdlerinden olduğundan, Salahaddin'in şu fıkrası, Yirmiyedinci Mektub'un fıkraları içine girmeğe lâyıktır.)

1358 senesi Danzig'den çıkan bir kıvılcım Avrupa içerisine sür'atle yayılarak büyük bir yangın halini aldığından, bütün milletler seferî vaziyetinde bulunduğundan Türkiye de kısmî seferberlik yaptı. 1359'da 27, 28, 29 doğumluları silâh altına aldı. Bu meyanda, Risale-i Nur talebelerinden Mehmed Feyzi ve ben gibi küçük talebeler de, bir hikmete binaen askere alınmıştı (Haşiye). Üstadımız, yalnız altı-yedi ay kadar, Risale-i Nur'un intişarı hususunda başka muhitte bulunmamız îcab ettiğinden, kalb, fikir ve avucunu Cenab-ı Hakk'ın rahmetine açtığı manen anlaşıldığından, bu duasının kabulü Risale-i Nur'un mühim bir kerameti neticesi olarak başka muhite askerlik vazifesi içinde, Risale-i Nur'a hizmet için gönderildik. Altı-yedi ay sonra, Feyzi ve Salahaddin vazife-i neşri yaptıktan sonra, mezkûr kur'aların en tehlikeli bir zamanda Alman orduları Romanya'yı işgal, Bulgaristan'ı tazyik, İtalya da Yunanistan'la harbettiği bir sırada terhisleriyle o keramet anlaşılmıştır. (Haşiye-1)

(Kastamonu Lahikası, 61)

Yine bu hastalığın letaifindedir ki; üstadımızın hiç sesi çıkmıyordu, konuşamıyordu. Hiç beklenilmeden, bir iftar vaktinde bir doktor geldi, elini tuttu. Üstadımız dedi ki: "Ben hastalığımı muayene ettirmem, ben hekimlere muhtaç değilim. Hekim, Cenab-ı Hak'tır." Birden canlandı, sesi çıkmağa başladı. Güya kendisi bir doktor şeklini aldı. Doktor ise, hasta vaziyetine girdi. Doktora ehemmiyetli bir mektub okudu, doktorun derdine deva olacak bir ilâç oldu. Sonra top atıldı. Doktora dedi ki: "Burada iftar et." Doktor dedi ki: "Bugün kusur etmişim, oruç tutamadım" demesiyle çok hayret ettiğimiz üstadımızın vaziyeti, orucunu bozmuş bir doktorun

tıb noktasında hâkimane vaziyetini kabul etmediği için o vaziyet ona verildiğini bildik.

Evet Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsinden gelen şifa duası, öyle yüzbin doktora mukabil gelir diye biz de tasdik ettik. Bu hastalığın Leyle-i Kadir'de Risale-i Nur'un talebeleri, hususan masumların ettikleri şifa duaları öyle bir derece hârika bir surette tesirini gösterdi ki, üstadımıza sıhhat halinden daha ileri bir surette birden bir vaziyet verildi. Leyle-i Kadr'e lâayk bir tarzda çalışmağa başladı. Risale-i Nur şakirdlerinden gelen bu dua-yı şifa, hârika bir mu'cize gibi bir keramet olduğunu biz gözümüzle gördük.

Orada bulunan kardeşlerimize birer birer selâm ve arz-ı hürmet eder, dualarını isteriz.

Bura Risale-i Nur şakirdlerinden

Kardeşiniz

Emin, Mehmed Feyzi

(Kastamonu Lahikası, 99)

(Risale-i Nur şakirdlerinden Hâfız Tevfik, Mehmed Feyzi, Emin, Hilmi, Kâmil'in bir fikrasıdır)

Gavs-ı A'zam'ın üstadımız hakkında فَانَّاكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَايَةِ fıkrasıyla, inayet ve teshile mazhar olduğuna; ve tevfuk, Risale-i Nur'un kerametinin bir madeni bulunduğuna pek çok emarelerden, bu bir-iki gün zarfında, küçük ve latif, fakat kat'î kanaat veren cüz'î hâdiselerin tevfukunda gözümüzle gördüğümüz inayet-i Rabbaniyenin nûmunelerinden beş-altısını beyan ediyoruz ki, onlar bu iki gün zarfında beraber vuku bulmuş:

Birincisi: Dün Üstadımıza, Risale-i Nur'a ait üç hizmet lâzım geldi. Kimse de yok. Biz de uzaktayız. Merdivenden inip, bir çocuğu bulup, bizlere göndermek niyetiyle

kapıyı açtı. Risale-i Nur'un o hizmetini görecek fevkalâde bir tarzda, dakikasıyla üç şakirdi kapıya geldiler. İkincisi: İki seneden ziyade Risale-i Nur'un mühim parçaları, Risale-i Nur'un berekâtıyla hanesi yangından kurtulan Hâfız Ahmed kendine yazdırıp, başka bir kaza ve nahiyede bulunan bir-iki zât onları istinsah için aldılar. İki seneden beri ellerinden kaçırıp, mahcubiyetlerinden haber vermedikleri için hem biz, hem Hâfız Ahmed merak, hem hiddet ediyorduk. O kitablar bugün geldiği aynı vakit, dün aynı saatte; üstadımıza, beş seneden beri her birkaç gün zarfında kolaylık için bir parça yemek pişirmek ile hatırını soruyordu. İki seneden beri o âdeti terketmişti. Hem komşuluktan da başka yere nakletmesiyle, iki senedir o âdet terkedilmiş iken, yine dün o aynı saatte, iki sene evvelki aynı âdetiyle, o zâtn hanesinden aynen eskisi gibi küçücük bir hatır sormak nev'inde oğlu getirdi. Üstadımız dedi: "İki sene evvelki âdete lüzum kalmamış, siz de komşuluktan gitmişsiniz." dedi. Bugün aynı vakitte, o Hâfız Ahmed'in yazdırdığı kaybolan kitablar, mükemmel bir surette istinsah ile beraber geldi. Bizde şübhe bırakmadı ki, bu latif tevafuk da, Risale-i Nur hakkındaki inayetin bir cilvesidir.

Üçüncüsü: Üstadımız, aynı yine bugün Emin'e dedi: Üç-dört aydır her hafta karyesinden buraya gelen hane sahibesi gelmedi, kirasını dört aydır almadı. Herhalde cevab gönderin gelsin, alsın." dediği aynı dakikada, dört aydan beri yanına gelmeyen o hane sahibesi kapıya vurdu, geldi. Beş aylık kirasını aldı. Üstadımız, bu hâdise-i inayetten memnuniyeti için, uzak bir nahiyeden gelen, yuvarlak, hiç görmediğimiz ve burada bulunmayan bir küçük ekmeği o hane sahibesine verdi. Aynı vakitte yirmi dakika zarfında, burada bulunmayan aynı ekmek-

ten, iki sene Risale-i Nur'un iki kitabını alıp mütalaasının manevî ücretinden binde bir ücret olarak geldi. Ve bir parçacık aşure çorbasını dahi yine o ev sahibesine verdi. Aynen o aşurenin on misli kadar, latif üç ekmek, yine iki sene iki kitabın okunmasına binde bir ücreti diye geldi. Gözümüzle gördük.

(Kastamonu Lahikası, 218)

Hem yine üstadımız, bugün o hane sahibesine, yedi senedir adını bilmediği için "İsmin nedir?" diye sormuş. O da demiş: Hayriye'dir. Hayriye isminde olmak tevafukuyla, iki saat sonra, Hayri namında Risale-i Nur'un bir şakirdi, haberimiz yokken İstanbul'a gitmiş. Hem ticaret münasebetiyle iki mühim şakirdler dahi gidip geç kaldılar. Maddî, manevî fırtınalar münasebetiyle üstadımız onları, hem oradaki mühim bir şakirdi çok merak ediyordu. Bugün o Hayri, iki saat Hayriye'den sonra geldi; o üç şakird hakkındaki merakı izale ettikten sonra, dört aydan beri devam eden tefarik namında üstadımızın bir kokusu bugün bitmişti. Hayri'nin elinde bir küçük şişe... Dedi: "Size tefarik getirdim." Biz de bu küçük, latif tefarikteki tevafuka Bârekâllah dedik.

Bu iki gün zarfında bu küçücük nümuneler gibi, üstadımız Mu'cizat-ı Ahmediye'nin tashihatıyla meşgul olduğu için, bunlardan başka çok nümuneleri görmüş. Madem iki günde böyle inayetin cilvelerini görüyoruz. Risale-i Nur dairesi içinde dikkat edilse herkes -kendi nefsinde- hizmeti derecesinde böyle nümuneleri görebilir.

Risale-i Nur şakirdlerinden

Hâfız Tevfik Evet Hilmi Evet

Kâmil Evet

Hayri Evet

Mehmed Feyzi Evet Emin Evet

Gözümüzle gördük.

Evet, ben de tasdik ediyorum.

Said Nursî

* * *

(Kastamonu Lahikası, 219)

Tenbih

Bu Lemaat namındaki eserin sair divanlar gibi bir tarzda bir-iki mevzu ile gitmediğinin sebebi: Eski eserlerinden Hakikat Çekirdekleri namındaki kısacık vecizeleri bir derece izah etmek için, hem nesir tarzında yazılmış, hem de sair divanlar gibi hayalata, mizansız hissiyata girilmemiş olmasıdır. Baştan aşağıya mantık ile hakaik-i Kur'aniye ve imaniye olarak, yanında bulunan biraderzadesi gibi bazı talebelerine bir ders-i ilmîdir, belki bir ders-i imanî ve Kur'anîdir. Üstadımızın baştaki ifadesinde dediği gibi, biz de anlamışızdır ki; nazma ve şiire hiç meyli ve onlarla iştigali de yoktur. وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ سَرِّرَيْنِ bir nümunesini gösteriyor.

Bu eser, birçok meşagil ve Dâr-ül Hikmet'teki vazife içinde yirmi gün Ramazanda, günde iki veya ikibuçuk saat çalışmak suretiyle manzum gibi yazılmıştır. Bu kadar kısa zamanda ve manzum bir sahife on sahife kadar müşkil olduğu cihetle, birden dikkatsiz, tashihsiz böyle söylenmiş, tab'edilmiştir. Bizce Risale-i Nur hesabına bir hârikadır. Hiçbir nazımlı divan, bunun gibi tekellüfsüz, nesren okunabilir görülüyor. İnşâallah bu eser bir zaman Risale-i Nur şakirdlerine bir nevi mesnevî olacak. Hem bu eser, kendisinden on sene sonra çıkan ve yirmüç senede tamamlanan Risale-i Nur'un mühim eczalarına bir işaret-i gaybiye nev'inden müjdeli bir fihrist hükmündedir.

Risale-i Nur şakirdlerindenSungur, Mehmed Feyzi, Hüsrev

(Sözler, 692)

Emin ve Feyzi'nin bir fıkrasıdır.

[Risalet-ün Nur'a ait dört-beş kerametden bahseder.]

Hizmet-i Kur'aniyede bize sebkat eden sadık ve hâlis, metin ve vefakâr kardeşlerimizden mübarek Hüsrev ve Rüşdü gibi zâtlar, Risalet-ün Nur'un hâdimlerine ve vazifelerinin makbuliyetine bir emare olan ihsan olunan bereket hakkında müteaddid fıkralar yazmışlar. Biz de bu kardeşlerimizin fıkraları gibi, bu yakın zamanda beraber tezahür eden, gördüğümüz bazı hâdisatı kaydedeceğiz. Hem Nümune için yalnız bir kısmını beyan ederiz.

Birincisi: Bu yakında Üstadımız ile beraber kıra çıkmıştık. Çay yapılmasını, hem ikişer çay, üçer şekerle içilmesini emir buyurdular. Hepimiz, üçer şekerle ikişer çay içtik. Yalnız Emin kardeşimiz bir şeker kendisine noksan olarak içmiş. Akşam üzeri, Risalet-ün Nur'un menba-ı intişarı olan Üstadımızın odasına geldik. Emin, şeker kutusuna sarfolunan şekerleri koymak istemiş, fakat kutu sekiz şekerden fazla almamış. Emin "Fesüh-anallah" der; onyedi şeker yerine kutu sekiz şekerle dolsun, diye taaccüb ettik. Bu vakıa, bize şuhud derecesinde kanaat verdi ki; şu sırr-ı bereket Risale-in Nur hâdimlerine bir inayet-i İlahiye ve bir iltifat-ı Rabbaniyedir.

İkincisi: Yine aynı günde ben, yani Mehmed Feyzi, evvelce yazıp Üstada teslim ettiğim Hücumat-ı Sitte Risalesi'ni bana vermek için sakladığı yerden ararken, fevkalâde bir surette bulunmaz. Birden o anda, âdetlerinin hilafına olarak hiç vuku' bulmamış bir tarzda, bir hâdise zuhuruyla, gözlüklerini bırakarak merdivene mütevecçih olurlar. Aynı vakitte Risale-i Nur'un intişarına ve hizmetine zarar vermek niyetiyle casus bir adamın mer-

divene doğru, zahiren ziyaret maksadıyla geldiği görülür. Üstadımızın telaşlı olduğunu hisseder. Hem Üstadımız onun nazarını öteki hâdise-i bedeniyeye çevirir, ona der ki: “Görüyorsun ben mazurum, ziyareti başka vakte bırak.” O da döner, gider. Hem Hücumat-ı Sitte, hem Mehmed Feyzi, hem başka işlerimiz o tecessüsten kurtuldu.

Evet Hücumat-ı Sitte saklandığı muayyen yerinde fevkalâde bir surette kaybolması, ehemmiyetli bir hâdisenin önünü aldı. Üstada ârız olan bu hilaf-ı âdet halet ve o risalenin yerinde bulunmaması, kat’iyyen tesadüfe hamledilmez. Bir hafta sonra o risaleyi hilaf-ı me’mul bir yerde bulduk. Üstadımızın emriyle Emin kardeşime ehemmiyetli bir surette okudum. Üstadımız izahat veriyordu. O vakte kadar öyle mühim ve tesirli ders almamıştık. Demek bu iki mühim sırta binaen risale kendini göstermedi. Bu hâdise Risale-i Nur’un sadık ve ihlâşlı şakirdleri daima bir hıfz-u inayet ve himayet altında olduklarına şübhe bırakmıyor.

(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, 38)

Hem mezkûr hâdisatin aynı zamanında vuku’ bulması münasebetiyle, Risalet-ün Nur’un kerametkârane iki tokadını yiyen, aynı anda, vazifece ehemmiyetli iki müteceviz ve muacciz iki adamın tecavüz ve taciz ânında birisinin kafasına, diğersinin ciğerine vurması (Haşiye), bizde hiç bir şübhe bırakmadı ki, hizmet-i Kur’aniyedeki inayet-i Rabbaniyenin bir hıfz u himayet sillesidir. “Artık durunuz, yeter! Tokada müstehak oldunuz!” diye manen söylemesidir.

Risalet-ün Nur Şakirdlerinden

Emin ve Feyzi

* * *

Mehmed Feyzi'nin yediği şefkat tokadıdır

Evet Üstadım bana Mu'cizat-ı Ahmediye'yi, kardeşim Hüsrev tarzında yaz diyordu. Ben -yani Feyzi- bir parça tenbellik ettim. Birden 28'lilerle askere istenildim. Yine Üstadım dedi: "Git Mu'cizat-ı Ahmediye'yi (A.S.M.) yaz, seni şimdi vermeyeceğim." Sonra başladım. O emir bir hafta geri kaldı. Tekrar bir ârıza ile nasılsa Mu'cizat-ı Ahmediye'nin (A.S.M.) yazılması noksanlaştı. Tekrar askere çağrıldım. Üstadım: "Git yaz!" dedi. Ben gidip kemal-i ciddiyet ve sadakatle Mu'cizat-ı Ahmediye'yi (A.S.M.) yazmağa başladım. Fevkalme'mul, ikinci defa emir geri kaldı. Tekrar bir mazerete binaen Mu'cizat-ı Ahmediye'yi (A.S.M.) yazamadım. Üstadım dedi: "Mâdem Mu'cizat-ı Ahmediye'yi (A.S.M.) yazmakta tekâsül ettin, şimdi senin vazifen, Risalet-ün Nur hesabına askerliktedir." Birden emir gelip, bir şefkat tokadı yeyip vazifeme gönderildim. Cenab-ı Hakk'a şükürler olsun, mümkün olduğu kadar Risalet-ün Nur'a çalıştım ve çalıştırıldım. Üstadım bize söylediği gibi, altı-yedi ay sonra terhis edilip sevgili Üstadıma, Risalet-ün Nur'un kudsî vazifesine kavuştum. İnşâallah bu kabahatim afvolmuştur. Hem Risalet-ün Nur'da, hem hizmet-i Kur'aniyyede bizleri sebkate eden Hüsrev, Rüşdü, Hâfız Ali, Hulusi, Sabri gibi hâlis Kur'an şakirdlerini ve kıymetdar kardeşlerimi şefaatçi ederek o kusurumun afvını bütün ruhumla Kur'andan ve Üstadımdan rica ediyorum. Ben itiraf ediyorum ki, tenbelliğimin cezası olarak fevkal-me'mul bir şefkat tokadı yedim.

(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, 41)

Risale-i Nur'un tenbel bir şakirdi, fakat elmas kalemli kardeşlerinin gayret ve faaliyetleriyle iftihar eden
Mehmed Feyzi

* * *

Risale-i Nur şakirdlerinden Mehmed Feyzi ve emsaline hitaben beyan edilen bir hakikattir.

Kardeşim Feyzi!

Mâdem sen, Isparta Vilayetindeki kahramanlara benzetmek istiyorsun, tam onlar gibi olmalısın. Eskişehir Hapishanesinde -Allah rahmet etsin- mühim bir şeyh-i müşid ve cazibedar bir Nakşî evliyasından bir zât, dört ay mütemadiyen Risalet-ün Nur'un elli-altmış şakirdleri içinde ve celbkârane onların içlerinde sohbet ettiği halde, yalnız bir tek şakirdi muvakkaten kendine çekebildi. Mütebâkisi, o cazibedar şeyhe karşı müstağni kaldılar. Risalet-ün Nur'un yüksek, kıymetdar hizmet-i imaniyesi onlara kâfi olarak kanaat veriyordu. O şakirdlerin gayet keskin kalb basireti şöyle bir hakikatı anlamış ki: Risalet-ün Nur'a hizmet eden, imanını kurtarıyor; tarikat ve şeyhlik ise, velayet mertebeleri kazandırıyor. Bir adamın imanını kurtarmak, on mü'mini velayet derecesine çıkarmaktan daha mühim ve daha sevablıdır. Çünkü iman, saadet-i ebediyeyi kazandırdığı için bir mü'mine, küre-i arz kadar bir saltanat-ı bâkiyeyi temin eder. Velayet ise, mü'minin Cennetini genişlettirir, parlattırır. Bir adamı sultan yapmak, on neferi paşa yapmaktan ne kadar yüksek ise, bir adamın imanını kurtarmak, on adamı veli yapmaktan daha sevaptır.

İşte bu dakik sırrı, senin Isparta'lı kardeşlerin bir kısmının akılları görmese de umumunun keskin kalbleri görmüş ki; benim gibi biçare, günahkâr bir adamın arkadaşlığını evliyalara, belki eğer olsaydı, müçtehidlere dahi tercih ettiler. Bu hakikata binaen, bu şehre bir kutub, bir gavs-ı a'zam gelse, dese: "Seni on günde velayet derecesine çıkaracağım." Sen Risale-i Nur'u bırakıp onun

yanına gitsen, Isparta kahramanlarına arkadaş olamazsın.

(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, 42)

Elhasıl: Sırr-ı İnnâ A'tayna'da çok geniş bir daireyi, dar bir dairede tatbik edilmiş. Nur müjdesi ise; dar ve manevî fakat yüksek bir daireyi, geniş ve maddî bir daire suretinde tasvir edilmiş. Cenab-ı Hakk'a yüzbin şükür ediyorum ki; bu iki kusurumu, *اللَّهُ يُبَدِّلُ سِرِّيْنَاهُمْ حَسَنَاتٍ* sırrına mazhar eyledi.

Said Nursî

- (Bu mektup zahiren M.Feyzi efendiye hitap gibiyse de muhatabı bellidir. Üstadın vefatından sonra yerine geçme fikriyle hareket eden abimiz olduğu talebelerinden Abdullah Yeğin(Rahmetullahi aleyh) abinin de tasdiğiyle sabittir. Ve el'an üstad hz.lerinin vefatından sonra zahir olmuştur. H.E.)

Hüsrev'in bir fıkrasıdır

Çok kıymetdar ve çok sevgili Üstadım Efendim!

Hazret-i İsa Aleyhisselâm'la Deccal hakkındaki ehadîs-i müteşabiheden bir hadîsin üç cihetle hakikî tevilini beyan ve izah eden Mehmed Feyzi ve Emin kardeşlerimizin mübarek fikralarını Sabri kardeşim göndermiş; bugün aldım, okudum. Bu hadîs-i şerifin mealine ve hakikî tevillerine o kadar muhtaç imişim ki; kızgın kum sahralarında senelerden beri susamışlara âb-ı hayat uzatır gibi ruh ve kalbim bir taze hayat buldu, derinden derine nefes aldım, bütün letaiflerim sürurla doldu, zahirî cesedimden manevî kalbime kadar sirayet etti. Sevgili Üstadımız talebelerini ve Kastamonu'lu kardeşlerimiz de bizleri lütuflarıyla doyurduklarından, Cenab-ı Hakk'a

hadsiz şükrettim. Başta sevgili Üstadım Risalet-ün Nur'un kerametine ve bu fıkranın feyzine bakan üç ikram ile karşılaştık.

(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, 45)

Daha sonra bizi Denizli'ye sevkettiler. Kastamonu, İstanbul, Ankara dâhil olmak üzere on vilayetten adliyelere sevk edilen yüzü müteceviz Risale-i Nur talebelerinin bir kısmı bırakılmış, yetmiş kişiden ibaret olan bir diğer kısmı da Denizli'de "Medrese-i Yusufiye" namını alan hapiste bulunuyordu. Bizim bütün müracaatlarımıza sudan cevap veriliyor, sevgili Üstadımız daha çok taziyik ve sıkıntı içerisinde yaşattırılıyor, ufunetli, rutubetli, zulmetli, havasız bir yerde bütün bütün konuşmaktan ve temastan men'edilmek suretiyle haps-i münferidde azab çektiriliyordu.

İşte bu sıralarda Denizli zindanının bu dehşetli ızdırablarını geçirmekte idik. Allah'tan başka hiçbir istinadgâhları bulunmayan bu bîçarelerin bir kısmı Kastamonu'dan, diğer bir kısmı İnebolu'dan, diğer bir kısmı da İstanbul'dan henüz gelmemişlerdi. Şu vatanın her köşesinde hak ve hakikat için çırpınan ve saf kalbleriyle necatları için Rabb-ı Rahîmlerine iltica eden pek çok masumların semavatı delip geçen ve Arş-ür Rahman'a dayanan âhları boşa gitmedi. Allah-ü Zülcelal Hazretleri, o mübarek Üstadımızın Isparta'da söylediği gibi, masumları Cennet'e götüren, zalimleri Cehennem'e yuvarlayan dehşetli bir diğer zelzeleyi gönderdi. Karşısında Risale-in Nur müdafaa vaziyetinde bulunmasından çok haneler harab oldu, çok insanlar enkaz altında ezildi, çokları sokak ortalarında kaldı. Henüz memleketlerinin hapishanelerinde bulunan kardeşlerimizden Kastamonu'dan Mehmed Feyzi ve Sadık ve Emin ve

Hilmi ve İnebolu'dan Ahmed Nazif, Denizli Hapishanesine sevkedildiklerinde şu malûmatı verdiler:

(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, 212)

“Zelzele tam gece saat sekizde başladı. Bütün arkadaşlar, Lâ ilahe İllallah zikrine devam ediyorduk. Zelzele bütün şiddetiyle devam etmekte idi. O sırada hatırımıza geldi: Risale-in Nur'u aşkla ve bir saik ile üç-beş defa şefaathı ederek Cenab-ı Hak'tan halas istedik. Elhamdü-lillah, derhal sâkin oldu.

Kastamonu'da ise, o gece kal'adan kopan çok büyük bir taş, aşağı yuvarlanarak bir haneyi ezmiş, birçok hanelerde yarıklar, çukulluklar olmuş, birkaç ev çökmüş, hükûmet binası yarılmış, daha bunun gibi hasarat ve zayıat olmuş. Fakat zelzele her gün olmak suretiyle bir müddet devam etmiş. Tosya'da bin beşyüz ev harab olmuş, ölü ve yaralı mikdarı çok fazla imiş. Kargı ve Osmancık tamamen, Lâdik ve sair mahallerde zayıat fazla miktarda imiş. İnebolu'da bir minarenin alemi eğrilmiş, ufak tefek çatlaklıklar olmuş, hasarat ve zayıat olmamış.”

Ahmed Nazif, Emin, Sadık, Mehmed Fezzi

Üçüncü olan bu hareket-i arzdan sonra, yine Risale-in Nur'a ve talebelerine ve müellifine hücum eden ehl-i garazın sözünü dinleyen adliye, aynı tarzda bizi sıkmakta devam ediyordu. Zındıka taraftarları, mübarek Üstadımızın ihbarları olan ve Risale-i Nur'un büyük kerametlerinden olup zelzeleler eliyle gelen beliyelere ehemmiyet vermek istemiyorlardı. Risale-in Nur'un İlahî ve Kur'anî hakikatlarına karşı cephe alan bu zümrinin başına bir dördüncü tokat daha geldi.

Garibi şu ki, biz şubatın üçüncü günü mahkemeye çağırılmıştık. İzdırab ve elemeleri içinde yüreklerimizi ağlatan hastalıklı haliyle kendisinden sorulan suallere cevab

vermek için altmışbeş kadar talebesinin önünde ayağa kalkan mübarek Üstadımızın cevabları arasında “O zındıkların dünyaları başlarını yesin ve yiyecek!” kelimele-ri, tekrar tekrar heyet-i hâkimenin yüzlerine karşı ağzın-
dan dökülüyordu. Birkaç defa mahkemeye gidip geldik-ten sonra, 7 Şubat 1944 tarihli İstanbul’da münteşir “Hemşehri” ismindeki bir gazete elime geçti. Gazete okumaya ve radyo dinlemeye hevesli olmamaklığımla beraber, “yirminci asrın medenîleriyiz” diyerek bugün-
kü terakkiyat-ı beşeriyeyi kendilerinden bilen, Allah’ı unutan, âhirete inanmayan insanların başlarına Cenab-ı Hakk’ın, motorlu vasıtalar eliyle nasıl ateşler yağdırdı-
ğını, o münkirlerin dünkü cennet hayatlarının bugünkü cehennemî hâlât içinde nasıl geçmekte olduğunu bilmek ve Risale-in Nur’un bereketiyle Anadolu’yu bu dehşetli ateş yağmurundan nasıl muhafaza etmekte olduğunu görmek ve şükretmek haletinden gelen bir merak ile bazı bu gibi havadisleri sorardım ve dinlerdim.

(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, 213)

Hem o “Bütün rivayetler mevzudur veya zaîftir” iddia-
cının demesi üç vecihle yanlış olduğu, cedvelde isbat edilmiş:

Birisi: Bir milyon hadîsi hıfzına alan İmam-ı Ahmed İbn-i Hanbel ve beşyüz bin hadîsi hıfzeden İmam-ı Bu-harî’nin cesaret edemedikleri ve o nefyin isbatı kabil olmadığı ve bütün hadîs kitaplarını görmediği ve ümme-
tin ekseriyeti her asırda o rivayetlerin manalarının zu-hurlarını veya o küllînin bir ferdini görmesini bekledik-leri ve ümmetçe telakki-i bilkabul derecesine yaklaş-
mış ve ayn-ı hakikat bazı nümune ve ferdleri meydana çıkıp görüldüğü halde, o rivayetleri külliyetle inkâr et-
mek on cihetle hatadır.

İkinci Vecih: Mevzu'dur manası; bu rivayet an'aneli, senedli hadîs değil demektir. Yoksa manası yanlıştır demek değildir. Madem ümmette, hususan ehl-i hakikat ve keşf ve bir kısım ehl-i hadîs ve ehl-i içtihad kabul edip manalarının vuku'larını beklemişler. Elbette o rivayetlerin durub-u emsal gibi umuma bakan hakikatları vardır.

Üçüncü Vecih: Hangi mes'ele veya rivayet var ki; meşrepleri, mezhepleri muhtelif âlimlerin bir kitabında ona itiraz edilmesin. Meselâ: İslâm içinde birkaç deccal geleceğine dair rivayetlerden birisi bu hadîs-i şerif, sarih bir surette Cengiz ve Hülâgu fitnesinden haber verir.

لَنْ تَزَالَ الْجِلَافَةُ فِي وُلْدِ عَمِّي صِنُو أَبِي الْعَبَّاسِ
حَتَّى يُسَلِّمَهَا إِلَى الدَّجَالِ

Yani “Uzun zaman hilafet-i Abbasiye devam edecek, sonra o saltanat deccal eline geçecek” diye beşyüz sene sonra İslâm içine bir deccal gelecek, o hilafeti bozacak gibi ki; eşhas-ı âhîrzamandan çok rivayetler haber verdikleri halde, mezhebi ayrı veya fikri müfrit bir kısım ehl-i içtihad kabul etmemişler, mevzu veya zaîftir demişler. Her ne ise..şimdi bu uzun kıssayı kısa kesme sebep, Risale-i Nur ile alâkadar ve Nurlara hücumun aynı zamanında zeminin hiddetini gösteren dört büyük zelzelenin tevafuku gibi bu cevabı yazdığım aynı saatte burada iki şiddetli zelzele vuku buldu. Şöyle ki:

Akşamda elime verilen ehl-i vukufun raporundaki ameliyat-ı cerrahiye'nin yaralarından elim bir teessür ve temassızlıktan hazîn bir zahmetle kendim perişan kale-mimle yazmaktan teellüm hissederken, iki zelzelenin tevafukudur. Evet sekiz ay tecrid ve sıkıntılar içinde en ziyade güvendiğim ve raporlarıyla imdadıma yetişmelerini beklediğim Diyanet Riyaseti dairesinden gelen raporu akşamdan aldım. Bu sabah bildim ki; pek ehemmi-

yetsiz şeylerle imdadıma değil, belki iddiacıya yardım ederek: “Geçen dört zelzeleler Nur’un kerametlerindedir, Said demiş.” dediklerini gördüm. Cedvelde yazdığım gibi: Nurlar, sadaka-i makbule misillü belaların def’ine bir vesiledir, ne vakit Nurlara hücum edilse, musibetler fırsat bulup gelirler ve bazan da zemin hiddet eder, diye yazmağa niyet ederken burada iki şiddetli zelzele (Haşiye) beni o bahsi yazmaktan vazgeçirdi. Onu bırakıp üçüncü noktaya geçiyorum.

(Haşiye): Bu iki zelzele 18.9.1948 tarihine müsadif, cum’a günü kuşluk vakti olmuştur. Afyon hapsinde Risale-i Nur talebeleri namına Halil, Mustafa, Mehmed Feyzi, Hüsrev

Said Nursî

(Şualar, 401)

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Hizb-i Nurî’den Feyzilerin yanında iki nüsha var. Eğer onlara lüzumu yoksa, birisi bana gönderilsin veya Mehmed Feyzi daha bir nüshayı yazsın. Hem Ramazaniye Risalesi ve matbu’ Âyet-ül Kübra burada bulunmak lâzımdır. Mabeyninizdeki gerginliği çabuk tamir ediniz. Sakın, sakın az bir inhiraf Nur dairesine pek büyük zararı olacak. Sıkıntıdan gelen hislere kapılmayınız. Sobamın patlaması bu musibete işaret idi.

Said Nursî

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim Hüsrev ve Mehmed Feyzi, Sabri!

Ben sizlere bütün kanaatımla itimad edip istirahat-ı kalble kabre girmek ve Nurların selâmetini size bırakmak bekliyordum ve hiç bir şey sizi birbirinden ayırma-

yacak biliyordum. Şimdi dehşetli bir plânla, Nur'un erkânlarını birbirinden soğutmak için resmen bir iş'ar var. Madem sizler lüzum olsa birbirinize hayatınızı, kuvvet-i sadakatınız ve Nurlara şiddetli alâkanızın muktezası olarak feda edersiniz. Elbette gayet cüz'î ve geçici ve ehemmiyetsiz hissiyatınızı feda etmeğe mükellefsiniz. Yoksa kat'iyen bizlere bu sırada büyük zararlar olacağı gibi, Nur dairesinden ayrılmak ihtimali var diye titriyorum.

Üç günden beri hiç görmediğim bir sıkıntı beni tekrar sarsıyordu. Şimdi kat'iyen bildim ki, göze bir saç düşmek gibi az bir nazlanmak sizin gibilerin mabeyninde hayat-ı Nuriyemize bir bomba olur. Hattâ size bunu da haber vereyim: Geçen fırtına ile bizi alâkadar göstermeğe çok çalışılmış. Şimdi, mabeyninizde az bir yabanelik atmağa çabalıyorlar. Ben sizin hatırınız için herbirinizden on derece ziyade zahmet çektiğim halde, sizden hiç birinizin kusuruna bakmamağa karar verdim. Siz dahi, haklı ve haksız olsa benlik yapmamak, üstadımız olan şakirdlerin şahs-ı manevîsi namına istiyorum. Eğer o acib yerde beraber bulunmaktan gizli parmaklar karışıyorlar, biriniz Tahiri'nin koğuşuna gidiniz.

Said Nursî

Şualar 504

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim Re'fet, Mehmed Feyzi, Sabri! Ben şiddetli bir işaret ve manevî bir ihtarla sizin üçünüzden Risale-i Nur'un hatırı ve bu bayramın hürmeti ve eski hukukumuzun hakkı için çok rica ederim ki, dehşetli yeni bir yaramızın tedavisine çalışınız. Çünkü gizli düşmanlarımız iki plânı takib edip..biri beni ihanetlerle çürütmek; ikincisi, mabeynimize bir soğukluk

vermektir. Başta Hüsrev aleyhinde bir tenkid ve itiraz ve gücenmek ile bizi birbirimizden ayırmaktır. Ben size ilân ederim ki; Hüsrev'in bin kusuru olsa ben onun aleyhinde bulunmaktan korkarım. Çünkü şimdi onun aleyhinde bulunmak, doğrudan doğruya Risale-i Nur aleyhinde ve benim aleyhimde ve bizi perişan edenlerin lehinde bir azîm hıyanettir ki, benim sobamın parçalanması gibi acib, sebebsiz bir hâdise başıma geldi. Ve bana yapılan bu son işkence dahi, bu manasız ve çok zararlı tesanüdsüzlüğünüzden geldiğine kanaatım var. Dehşetli bir parmak buraya, hususan altıncıya karışıyor. Beni bu bayramımda ağlatmayınız, çabuk kalben tam barışınız.

Said Nursî

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Ben bugün yalnız iki-üç kardeşimizin tahliyelerini istedim. Fakat hakkımızdaki inayet-i İlahiye onların menfaati için geri bıraktı. Ve yirmi gün kadar, bizim bu vaziyetimiz lâzım ve elzemdir. Çünkü bu bayramda beraber bulunmamız hem bize, hem Nurlara, hem hizmetimize, hem manevî ve maddî istirahatımıza ve hacıların dualarından tam bir hisse almamıza ve Ankara'ya gönderilen Risale-i Nur'un müsadereyen kurtulmasına ve bizim mazlumiyetimize acıyıp Nurlara sarılanların çoğalmasına ve hazır büyük hatalara rıza ile vatan ve millet ve din hainlerine dehalet etmediğimize bir hüccet olması lâzımdı.

Said Nursî

Şualar 517

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Hakkımda gazete münasebetiyle şimdi ihtar edildi ki: Rus'un cebbar bir kumandanı, gösterdiğin izzet-i imaniye karşısında hiddetini bırakıp tarziye verdiği halde.. Risale-i Nur'un gayet kuvvetli, şahsımın yüz derece fevkinde hâlisane salabet-i imaniye derslerini gören resmî memurlar kalben insafa gelmezler ve inandında devam etseler; elbette Cehennem'den başka hiç bir ceza onları temizlemez. Muvakkat bir ömürde bu azîm hatanın cezası yerleşmez. Çünkü bir yağ bozulsa, daha yenilmez. Süt, yoğurt gibi değil. İnşâallah Nurlar onların çoğunu bozulmadan kurtarmış.

Sâniyen: Mehmed Feyzi Bedriye'ye yazsın ki, ben onun mektubunda bulunan bütünleri duama dâhil ediyorum, onlar da bana dua etsinler.

Said Nursî

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Medar-ı ibret ve hayret iki esaretimde şahsıma karşı bir muameleyi beyan etmek ihtar edildi. Şöyle ki: Rusya'da Kosturma'da doksan esir zabitlerimizle beraber bir koğuştâ idik. Ben o zabitlerimize arasına ders veriyordum. Bir gün Rus kumandanı geldi, gördü, dedi: "Bu Kürd gönüllü alay kumandanı olup çok askerimizi kesmiş. Şimdi de burada siyasî ders veriyor. Ben yasak ediyorum, ders vermesin." İki gün sonra geldi, dedi: "Madem dersiniz siyasî değil, belki dinîdir, ahlâkîdir; dersine devam eyle." izin verdi.

(Şualar, 526)

[Mehmed Feyzi'nin müdafaasıdır]

Afyon Ağır Ceza Mahkemesine

İddianame beni Üstadım Said Nursî'nin hem sır kâtibi, hem kendisiyle hem Risale-i Nur'la şiddetli alâkalı, hem çok hizmet ettiğimi bahisle bu hareketimi medar-ı mes'uliyet saymış. Ben de buna karşı, bütün kuvvetimle bu ithamı kabul edip iftihar ediyorum. Çünkü fitratımda ilme karşı gayet kuvvetli bir iştihak var. Bir delili şudur ki: Denizli hâdisesinde menzirim taharri edildiği vakit beşyüzseksen aded mütenevvi kütüb-ü ilmiye ve Arabiye evimde bulunduğu resmen sabit olmuştur. Benim fakr-ı halimle ve gençliğimle ve lisan-ı Arabîde noksaniyetimle beraber bu zamanda binde bir şahısta bulunmayan bu mütenevvi beşyüzseksen cild kitabı bana toplattıran, fevkalâde bir talebelik şevki ve hârîka bir aşk-ı ilmîdir.

İşte bu fitrî istidad ile daima hakikî bir üstad arıyordum. Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükrolsun ki, uzakta aradığımı pek yakında elime verdi. Evet Üstadım olan Said Nursî'nin bütün hayatının gayesi, şevk-i ilimde ve ulûm-u İslâmiyeyi bilmek aşkında geçtiğini bütün hayatı şehadet ediyor. Hem ben müşahadatımla, hem Üstadımın matbu' tarihçe-i hayatıyla, hem eski talebelerinden aldığım malûmatla kat'î bildim ki; bendeki fitrî aşk-ı ilmî, Üstadımda hârîka bir surette bulunuyor ki, bu zamanda bütün medrese âlimlerinin hilafına olarak pek hârîka, tek başıyla medrese talebeliğini muhafaza edip her belaya tahammül etmiş. Hattâ ehl-i siyaset, üstadımın bu acib hallerini anlamadıkları için, hiç alâkası olmayan bir nevi siyasete temas ettirmeğe çalışmışlar. Hattâ hapislere sokmuşlar. Fakat sonra Cenab-ı Hak, o aşk-ı ilmîyi Kur'anın hakaikına bir anahtar yapmış. Bütün ehl-i ilmi ve feylesofları hayrette bırakan Risale-i Nur meydana çıkmış. Ben de o sırada bütün hayatımda

aradığım ve kendi fitratımda ve fakat pek yüksek bulunan bu Üstadı bir ihsan-ı İlahî olarak Kastamonu'da yanımda buldum. Âhir ömrüme kadar da, buna teşekkür ediyorum.

Hem Üstadım eskiden beri izzet-i ilmiyeyi muhafaza için, sadaka ve hediye gibi şeyleri kabul etmediği gibi talebelerini de men'eder. Kimseye başını eğmez. Hattâ hârika vaziyetlerinden; harb içinde avcı hattında oturmağa ve sipere girmeğe tenezzül etmeyerek izzet-i ilmiyeyi muhafaza ettiği gibi, üç dehşetli kumandana karşı kahramancasına hocalık ve haysiyet-i ilmiyeyi muhafaza için onların hiddetine karşı ehemmiyet vermeyip onları susturdu. Onun için bu Üstadımı, bu millet ve vatanın ve Türk ülemasının pek büyük şerefini muhafaza etmek için her şeyini feda etmiş bir şahıs bildiğimden, ben de kendime hakikî üstad kabul ettim. Böyle vatan ve millete hakikî fedakâr bir Üstadın -farz-ı muhal olarak- yüz kusuru da olsa nazar-ı müsamaha ile bakıp itiraz etmemek gerektir.

Afyon Cezaevinde mevkuf Kastamonu'lu

Mehmed Feyzi Pamukçu

(Şualar, 561)

* * *

[Ahmed Feyzi'nin müdafaasıdır]

Afyon Ağır Ceza Mahkemesine

Sayın Hâkimler! Bir din âlimi ile görüşmek, onun din hakikatlerine ait kitaplarını okumak ve yazmak ve dindaşlarının imdadına koşmak üzere dinine ve Kur'anına ve Peygamberine (A.S.M.) hizmet etmek bir mü'minin vazifesi ve hakkı değil midir? Bizi bu hizmet-i diniyeden men'eden bir kanun maddesi var mıdır? Bazı cihetlerin zamanımızdaki küfrî ve gayr-ı ahlâkî cereyanları tenkid etmesi bir suç mu teşkil ediyor? Biz ne siyasetle,

ne idare ile aslâ alâkası olmayan yalnız dindar, saf halk kitlesiyiz. Bir insana hüsn-ü zan etmek ve kıymet vermek herkesin şahsî bir kanaatıdır. Biz Bedüzzaman'ı zamanımızın en yüksek din âlimi biliyoruz. Din hakikatlerini aslâ dalkavukluk yapmadan beyan ve ifade eden bir hakikat adamı biliyoruz. Mücahid adını vermekliğimiz, memleketimizi tehdid eden ahlâksızlık ve imansızlık cereyanlarına karşı Kur'anın sarsılmaz hakikatlarına dayanarak giriştiği müdafaa ve hizmet-i diniyesinden dolayıdır. Din ve vicdan hürriyetinin hükümran olduğu bir memlekette vicdanî kanaatlerimizden mes'ul olamayız. Bundan dolayı da kimseye hesap vermeğe mecbur değiliz.

Âhircamanda hadîsin haber verdiği şahısların mes'elesine gelince: Bu mevzuları biz kendimiz uydurmadık. Bunların aslı dinde mevcuttur. Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm bazı hadislerle ümmet-i Muhammediyenin (A.S.M.) ömrünün binbeşyüz seneyi pek geçmeyeceğini söylüyor. O zamana kadar da ümmet-i Muhammediyenin (A.S.M.) ve dünyanın hayatında mühim tesir yapacak büyük tarih hâdiselerini, "Kıyamet alâmetleri" diye haber veriyor. Bunların şerri üzerine ümmet-i İslâmiyenin nazar-ı dikkatini celbediyor. Gaflet ve cehaletle bu şerlere düçar olanların ebedî şekavet ve helâket ile karşılaşacaklarını söylüyorlar. Bunlara dair sayısız dinî bürhanlar mevcuttur. Biz ki; Allah'a ve Resulüne ve Kur'ana inanmışız. Şimdi bu imanın ve peygamberin sıdkına olan bu itikadın neticesi olarak kendimizi helâk-i ebedîden kurtarmak için çalışmayalım mı? Etrafımızda olup bitenleri görmeyelim mi? "Acaba bu tehlikeli zaman gelmiş midir? Sakın bu tehlikelere düşen nesil biz olmayalım!" diye bunları mevcut dinî

hakikatlara tatbik cehdini göstermeyelim mi? Biz de, önümüzdeki müsbet delilleri ve vücud-u İlahîye bizi sevkeden hakaik-i müberhene ve ilmiyeyi görmeyerek, sırf Avrupa dinsizliğini en büyük lâzıme-i medeniyet ve şiar-ı irfan addile dinimizi terketsek, acaba helâk-i ebedîden bizi kim kurtaracak? Bunu düşünmeyelim mi? Bu zihniyette olan, Kur'andan ve onun hakaikından üstün bir şey tanımayan bir insan, sırf fâni cezalar korkusuyla kendini ebedî helâke atar mı? Yahut fâni bazı kıymetlere değer verir mi? Allah ve Resulüne ve dinine hizmet vazifesinden vaz geçer mi? İşte bizi Bedüzzaman'a bağlayan hakikî âmiller bunlardır. Başka bir menba-i dinî var mı ki, biz ruhumuzun bu ezeli ihtiyaçlarını onunla teskin edelim?

(Şualar, 563)

Kastamonu'da Bedüzzaman'a sekiz sene hizmet eden Mehmed Feyzi ile kıymetdar bir Nur talebesi olan Emin'in bir mektubudur

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
بَعْدَ رَسَائِلِ النُّورِ الْمَقْرُونَةِ وَالْمَكْتُوبَةِ

Çok sevgili, çok kıymetdar, çok müşfik Üstadımız Efendimiz Hazretleri!

Evvelâ: Leyle-i Mi'racınızı tebrik eder, ellerinizden öper, kusurumuzun afvını rica ederiz.

Üstadımızın tercüme-i halini merak edenlere deriz ki:

Kur'an-ı Hakîm otuzüç âyâtının i'cazkâr işaretleriyle, İmam-ı Ali Radıyallahü Anhu Celcelutiye ve Ercuze'sinde kerametekâr delalatıyla, Gavs-ı A'zam Kuddise Sırruhu beşaretkâr beyanatıyla, Üstadımızın hakikî terceme-i halini ve Risale-i Nur'un hakikî mahiyetini beyan etmişler.

Üstadımızın şahs-ı manevîsini bilmek isteyenler, Risale-i Nur'un İşarat-ı Kur'aniye ve Keramat-ı Aleviye ve

Keramat-ı Gavsiye risalelerini ve Risale-i Nur'un sair eczalarını dikkatle tetebbu' etmeleri lâzımdır. Yalnız bizim, Üstadımız hakkındaki kanaat-ı kat'ıyyemiz şudur ki: İsm-i Nur ve İsm-i Hakîm'e mazhariyetle, Kur'an-ı Hakîm'in hazinesinden nail olduğu hakaik ve maarifi, tahdis-i nimet maksadıyla beşere ilân eden bu allâme-i zîfünun Bedfüzzaman Hazretleri, ahlâk-ı Muhammediye Aleyhissalâtü Vesselâm ile tahalluk etmiş, nefis ve heva berzahlarından geçmiş, mekârim-i ahlâkın en mümtaz ve müstesna bir timsal-i mücessemi olarak bu asırda bulunmuş. Şimdiye kadar bütün hayatında şâyân-ı hayret bir ulüvv-ü himmet ve sekinet ve iffet ve mahviyet içinde yaşamış. Gına-yı kalbi, tevekkül ve kanaatı hâri-kulâde; maişet ve kıyafeti pek sade ve mekârim-i ahlâkı pek fevkalâde; dünyaya zerre kadar meyil ve muhabbet etmez.

Hem öyle bir tarzda izzet-i ilmiyeyi hayatta muhafaza etmiş ki; aslâ kimseye arz-ı iftikar etmemek, hayatının en mühim bir düsturu olmuştur. Dünya kendilerine teveccüh etmişse de, ondan yüz çevirmiş olan Üstadımız; emr-i maaşta Cenab-ı Hakk'ın inayetiyle, iffet ve nezahetini daima muhafaza eder; sadaka, zekat ve hediyeleri almaz. Yakînen biliyoruz ki; Kastamonu'da buldukları zaman, oturdukları evin icarını vermek için yorganını sattılar da, yine hiç bir suretle hediye kabul etmediler.

(Tarihçe-i Hayat, 325)

Sâniyen: Makine işinde tecrübeli ve muktedir hususî kâtibi size gönderiyorum. Kendim zahmetle yazdığım, bundan sonra kısaca yazacağım, güvenmeyiniz.

.....

Râbian: Bu dakikada Kastamonu Hüsrev'i Mehmed Feyzi'nin tebrik ve Nur fütuhatının müjdelerini hâvi

parlak, güzel mektubunu aldım ve o kıymetli kardeşimiz başta olarak Hilmi, Emin, Beşkardeş'lere, Zehra'lar, Lütfiye'ler, Ulviye'ler gibi Nurcu hemşirelerimizin hem leyalı-i aşerelerini, hem bayramlarını ruh u canımızla tebrik ediyoruz. Hem Hulusi'nin, hem Feyzi'nin mektublarını leffen gönderiyoruz.

Said Nursî

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Umum Nurcuların mübarek bayramlarını ve hacc-ül ekberde bulunan Nur şakirdleriyle ve hacdaki Nur tarafdarlarının bayramlarını tebrik içinde ve çok zamandan beri esaret altında kalmış ve istiklaliyetini kaybetmiş Hindistan, Arabistan gibi âlem-i İslâmın büyük memleketleri birer devlet-i İslâmiye şeklinde Hind'de yüz milyon bir devlet-i İslâmiye, Cava'da elli milyondan ziyade bir devlet-i İslâmiye ve Arabistan'da dört-beş hükûmet bir cemahir-i müttefika gibi Arab birliği ile İslâm birliğini birleştirmesindeki âlem-i İslâmın bu büyük bayramının mukaddemesini tebrik ile, bu bayram bize müjde veriyor.

(Tarihçe-i Hayat, 520)

5. BÖLÜM:

Tanıyanların Dilinden:

MEHMED FEYZİ EFENDİ **Yılmaz YENİDİNÇ**

(Kastamonu Eğitim Yüksek okulunda okurken tanımış, şu an Karabük'te muallim olarak hizmet etmektedir. (Kitapta adıımı: Abdülmetin Beydili olarak yazacağız.....FeYZi Efendi Yılmaz a Abdülmetin derdi.....)

ONU TANIMAK HAYATIMIN MİLADI OLMUŞTU

Kendisini tanımayı hep hayatımın miladı olarak gördüm ve inandım. Vakıa Risale-i Nur'u biliyor ve okuyordum. Üstad Bediüzzamanı çok seviyordum. Lakin Mehmed Feyzi Efendiyi tanıyınca alemimde her şey yerli yerine oturmuştu. Ben Risaleleri de Hazreti Üstad Bediüzzamanı da onda tam manasıyla idrak etmiştim. Zira o Risale-i Nur hakkında "Risale-i Nurları tekrar tekrar okumak lazımdır. Sathi değil bütün duygu ve latifelerle teveccüh ederek okumalıdır ki her latife hissesini alabilsin." ve yine: "Risale-i Nur iman ve Kur'an davasıdır. Bu dava bütün maceraların fevkinde kalsın, iltibas yakışmıyor. Üstad kabrinde rahatsız oluyor." buyurlardı. Bize karşı o engin tevazusuyla olan teveccühleri henüz üniversitenin 1. sınıfında okuduğumuzda başlamıştı. Öğretmen olacağımız için bize çok değer veriyordu. Kendisinden aldıklarımı ifadeden çok acizim fakat Üstadın 30. lem'a 6. nükte'de beyan ettiği gibi "Bir şey bütün elde edilmezse, bütün bütün elden kaçırılmaz" kaidesince elimden geldiğince bir şeyler yaza-

cağım. Onunla yaşadıklarımın ziyade âli şahsiyetine ve bazı arzularına tercüman olmaya çalışacağım. Buna bir nevi O'na ait bir ruh portresi denemesi de denilebilir. İşte bunu yaparken ilmin kaidelerine riayet edeceğim. Usule uygun ve usul esasları çerçevesinde mevsuk olmasına çalışacağım.

O BİR RUH MİMARİYDİ

Mehmed Feyzi Efendi her şeyden önce bir ruh mimarıydı. Yanına gidip de onun manevi sofrasından doymadan kalkan tek bir insana şahit olmadım. Kendisi Kur'an'ın, Resulullah'ın (A.S.M) ,Üstad Bediüzzaman'ın sıbgası ile sıbgalanmıştı. Yanına gelenleri de sohbetlerinde bu sıbgalarla sıbgalardı. O manevi iklimden çıkanlar üzerlerinde bu manevi boyanın alametlerini -fakat herkes derecesine göre- görürdü. Kalbinizdeki marazları bir Hekim-i Hazık tavrıyla tedavi ederdi. Sizin ona bir şey söylemenize asla gerek yoktu. O, bakar, görür ve durumunuza münasip bir lisanla anlatırdı. Kalbinizde bir soru mu var? Huzur-u Âlilerinde sukut ile oturmanız kafidir. Feyzi Efendi sohbetinde mutlaka o sualinize cevap verecektir bunun benzeri yüzlerce vaka-yı onu görenlerden dinleyebilirsiniz. Halen hayatta olanlar bunun şahitleridir. Kalben mutmain olmadığınız meseleler mi var? Feyzi Efendi onları size tam itminana ereceğiniz şekilde ifade eder. Kararsız mısınız? Doğru karara dair işaretleri sohbet içerisinde mutlaka söyler. Hatta çok yakın akrabalarından birine -ismini de tasrih edebilirim fakat çok mütevazi kişiliğinden dolayı bunu istemediğini söyledi- şöyle dediğini biliyorum “Eğer sizin bir sıkıntınız olursa ben vefat edince kabrime gelip bana anlatın.” Mevzu muğlak kalmaması için hadisenin cereyan şeklini kısaca özetleyeceğim:

“Feyzi Efendinin çok yakınlarından biri ,onu ziyareti esnasında Mehmed Feyzi Efendi’nin vefatından sonra ne yapacağız diye kalbinden geçirir. Şimdi bir sualimiz olsa gelip ona soruyoruz. Bir derdimiz olsa bize derman verecek yolları öğretiyor. Oysa şimdi yaşlandı. Emr-i Hak vaki olunca bizim halimiz nice olur? Ne yaparız? Hangi kapıya gideriz? Mededi nerde ararız? Diye düşünüyor.İşte tam o anda Mehmed Feyzi Efendi böyle buyuruyorlar: “Eğer sizin bir sıkıntınız olursa ben vefat edince kabrime gelip bana anlatın.” Yani O mübarek insan manevi tasarrufunun vefatından sonra da devam ettiğini böylece ifade ediyor. Siz de evliyalar şehri Kastamonu’nun o mübarek mevkiinde onun kabri şerifini ziyaret ettiğinizde bu manayı katiiyen hissedersiniz. Bunun da canlı şahidi çoktur. Kabrinde dua ettiğinizde içinizde bir huzurun her yanınızı kapladığını görürsünüz. O evlad-ı Rasülün(S.A.V) size manevi bir ikramını müşahade edersiniz.

ŞEYH ŞABAN-I VELİ CAMİİNDEKİ ASİL TAVIRLARI

Feyzi Efendiyle görüşmelerimizin sayısı epeyce fazla... Üniversite de okurken mübarek evine giderdik. Cuma günleri de Hazreti Pir Şeyh Şaban-ı Veli camisinde birlikte Cuma namazı kılardık. Ben onunla omuz omuza durup namaz kılmaya doyamazdım. Namazda okuduğu dualar ,bugün gibi zihnimde. Ma’lum kendileri çok yüksek bir kıraat alimi idi. O’nunla kılınan namazda insanın adeta bu dünya ile bağı kalmazdı. Efendimizin (S.A.V) “Es-salatü Mi’racül Mü’minin” hadisindeki manalar tebarüz ederdi. Ben tahiyyata oturup tüm duaları bitirdiğimde hatta Birahmetike Ya Erhamerrahimin’i üç kez söyleyip selamlamayı beklediğimde Feyzi Efendi

yalnızca et-tehiyyatüyü tamamliyordu. Öyle bir namaz kılışı vardı ki ancak yaşanır, anlatılmaz. Şu kadar söyleyebilirim ki ondan duyduğum Et-tehiyyatü lillahi cümlesi bana Üstad'ın "bir abd namazında "Ettahiyâtü lillâh" der. Yani, "Bütün mahlûkatın hayatlarıyla Sana takdim ettikleri hediye-i ubudiyetlerini, ben kendi hesabıma, umumunu Sana takdim ediyorum. Eğer elimden gelseydi, onlar kadar tahiyeler Sana takdim edecektim. Hem Sen onlara, hem daha fazlasına lâıyksın." İşte şu niyet ve itikad, pek geniş bir şükr-ü küllîdir." Beyanının namaz mi'racı içinde tahakkuku gibi geliyordu. Zaten caminin imamı da talebesiydi. Kıraati Feysi Efendiden ders almıştı. Namazı huşu içinde kıraat kaidelerine riayet ederek kıldırırdı. Feysi Efendi namaz çıkışı Şeyh Şaban-ı Veli hazretlerinin türbesini ziyaret ederdi. Türbenin sağ ve kible cephelerinde durur, içinden dualar ederdi. Bizler de yanında ellerimizi kaldırır Amin derdik. Okuduklarını alçak sesle tane tane okurdu. Yanındakiler bile zor duyardı. Ya'ni sesli ve toplu bir dua değil. Zaten İslamiyet bir merasim dini değildir. Tamamen ruhun yükselmesini ve cismaniyetin terkini, Hazreti Üstad Bediüzzaman'ın 17. Lem'a'nın 14. notasında: "Hayvaniyetten çık, cismaniyeti bırak, kalp ve ruhun derece-i hayatına gir. Tevehhüm ettiğin geniş dünyadan daha geniş bir daire-i hayat, bir alem-i nur bulursun. İşte o alemin anahtarı, ma'rifetullah ve vahdaniyet sırlarını ifade eden "La ilahe illallah" kelime-i kudsiyesi ile kalbi söylettirmek, ruhu işlettirmektir." dediği gibi kalbin miracının gerçekleşmesini esas alır. İşte ben o dualarda bu ma'naları müşahede ediyordum. Mehmed Feysi Efendi Cuma namazından cemaat dağılınca çıkarlardı. Teveccühü nası asla istemezlerdi. Kendisini bekleyen mütevazi bir toplulukla bu türbe ziyareti yapılırdı. Evin-

de gayet şık ve yeşil kumaştan özel olarak dikilmiş cübeye benzer sakosunun cebine hazırladığı sadakaları oradaki gariplere verirdi. Onlara ilgi gösterirdi. Böyle birkaç kişiyi hatırlıyorum. Kağıt paralar özenle kıvrılmış olurdu. Cebinden kibarca çıkarır hissettirmeden önünü bekleyenlere uzatıverirdi. Son derece kibar ve nezihti. Hassasiyetin zirvesinde bir duruşu vardı. Yürüyüşü çok asildi. Ortadan az uzun boylu idi. Ama çok heybetliydi. Yanındakiler ne kadar uzun da olsalar onun heybeti ağır basardı. Gayr-i ihtiyari nazarlar üzerinde temerküz ederdi. Sonra kendisini bekleyen otomobile sağ kapısından binerdi. Ön tarafa otururdu. Sol ayağı otomobilin kapısına yakın olmasına rağmen mutlaka önce sağ ayağını içeri koyar sonra sol ayağını yanına alırdı. Bu durum da beni çok etkileyen hususlardan biri olarak hafızamdaki diriliğini koruyor. Sonra bizleri otomobilin camından muhabbetle iki eliyle selamlardı. İki elini birden kaldırırdı. Tek elini kaldırıp vedalaştığına hiç şahit olmadım. Bu mübarek anları defalarca yaşadım. Orada onun arkasında ettiğim dualardan aldığım hazzı tarif edemiyorum. O aminler bizim vesile-i necatımız olmuştu. Hakikaten onu tanımak onunla dua etmek, elini öpmek, himmetine mazhar olmak bize milat olmuştu. Kendimi yeniden doğmuş addediyordum. Allah ondan ebeden hoşnut olsun.

SADECE BİR KEZ AÇILMAYAN KAPI

Onu Ziyaret edenlere ma'lumdur. Avlu kapısında rahatsızlığını beyan eden bir yazı vardı. Buna rağmen biz üniversiteden arkadaşlarla ziyaretine giderdik. Yalnız da gittiğim olurdu. Bu gidişlerimde yol boyu dualar eder üniversitenin yurdundan mübarek evine kadar türbelere uğrar ma'nen kendimi o huzura hazırlardım.

Yüksekçe tahta kapı açıldığında bahçeye doğru ilerlerken büyük bir mutluluk duyardım. Bu duyguyu da yaşayan pek çok insan çok iyi bilir. Sonra evinde mübarek odasında elini öpmek o kadar harika idi ki... Tarif edilmez, yaşanır. Elleri yumuşacıktı, pamuk gibiydi. Sanki bir insana değil de meleğe dokunuyorum gibi gelirdi bana. Nurani çehresi gibi nurani elleri vardı. Sanki ellerinin derisinden içi görünüyordu gibiydi. Parmakları narin ve uzuncaydı. Vücudu kilolu değildi. Bedeni ve azaları çok güzeldi. Gözleri ışık saçıyor gibiydi. Pek çok insan bakamazdı. Benim bakamadığımda, baktığımda olmuştur. Bakışları içinizden içeri akar gibiydi. Fitri davranırdı. “Hele konuşuverin kardeşim” der. Biraz sükut eder sonra kendisi anlatırdı. Kendisine gençliğin verdiği ruh haliyle çok suallerim olmuştur. Zaten fitraten rahat bir insan olduğumdan konuşurdum. Onun da bu fitri davranışlarımdan memnun olduğunu görürdüm. En sevmediği şey yapmacıklıktı. Herkesin olduğu gibi davranmasını isterdi. Yerde diz üstü oturmaktan ayakları uyuşanlara rahat oturmalarını ve divana geçmelerini söylerdi. Fakat kimsenin bunu yaptığını görmedim. Orada öylece üzerinize bir nur yağardı ve bunu düşünmezsiniz bile. Ben onun mübarek kapısından sadece bir kez geriye döndüm. O gün -gençlik işte- derslerime gitmemiştim. Yani bir nevi okulu asmıştım. Sebebini bilmiyorum. Öyle pek devamsızlığı olan bir öğrenci de değilimdir. Hatta mezun olduğum dönemde hiç bütünlemeye kalmadan doğrudan final sınavlarında mezun olmuş birkaç kişiden biriydim. Her neyse... O gün okula gitmediğim için olsa gerek zile üç kez basmama rağmen kapıyı açmamışlardı. Bu bende çok derin bir hüzüne sebebiyet verince hemen Nasrullah Camiine gittim. Üst kata çıkıp kaza namazı kıldım. Uzun uzun dua ettim. Sonra okuluma gittim.

Ders bitiminde okuldan çıkıp yürüyerek o mübarek kapıya tekrar gittim bu kez kapıyı açtılar. İşte o an hatamı anladım. Dersimi aldım. Talebe dersini aksatmamalıydı. Böylece aynı günde bana o mübarek kapı hem açılmamıştı hem de açılmıştı. Onun dışında hep kabul buyurdular ben de her zaman feyizlerle ayrıldım o huzuru mehabetden...

FEYZİ EFENDİ'NİN İLMİ

Mehmed Feyzi Efendi'ye sorulan sorular mutlaka cevap bulurdu. Hatta onu gören çok insandan dinlemişim benim de müşahedatım vardır ki sorulmayıp kalpten geçirilenlere de cevaplar verirdi.

Sohbet tarzını esas alırdı. “Ağaç kökünden sıvarılır ya'ni sulanır. İnsanda kulağından sıvarılır. Ashab kulaktan alim oldular.” dedikleri ziyaretçilerince maldur. Sözleri son derece anlaşılır ve müessirdi. Muhataplarının seviyelerine uygun söz söylerdi. Her ziyaretçisinin durumu ve konumuna uygun davranırdı. Ben kendilerine huzurlarından ayrılırken “Efendim bize dua ediniz” derdim. Elini öperdim. O da bana “Siz de bana dua edin” dediğinde çok şaşırırdım. İçimden Allah'ım. Bu senin sevgili bir kulundur. Makbulindedir. Mukarabindir. Nasıl oluyor da benden böyle samimane dua istiyor, derdim. Biz kimiz ona dua etmek kim, derdim. Meğer bu zat böyle tevazu sahibi imiş. Hayret içinde hayret ederdim.

Velayetin zirvesindeki bu zat üniversite talebesinden son derece samimane dua istiyordu?! Allah! Allah! Şaşılacak şey diyordum. Fakat bu tavrı beni öylesine etkiliyordu ki bütün benliğimde dinime, milletime, vatanıma hizmet etme arzusu uyarıyordu. Eserleri okumak, anlamak; Risaleleri satır satır tetkik etmek arzusu

uyarıyordu. Kendimi kıymetli hissediyordum. Bütün ilmi eserleri temin edip, okumak, öğrenmek, istiyordum. İlimin insanı yücelttiğini kavırıyordum. Bütün bu ve benzeri halleri işte onun huzurunda hücrelerinize işlenmiş hissediyordunuz. Sanki mahir eliyle ruh ve kalbinizi bir kaneviçe gibi gerip elindeki manevi tığı ile sizde iman ve Kur'an nakışlarını o kaneviçeye işliyordu. Siz ise bunu manen yudum yudum yudumladığınızı görüyorsunuz. İçinizden keşke bu ziyaret hiç bitmese diye geçiriyordunuz. Sonra onun "Safa geldiniz Kardeşim" sözüyle ziyaretin bittiğini anlıyor kalkıp , izin istiyordunuz. Ziyaretlerde ikram ettiği çayın tadını ve sıcaklığını bugün bile damağımda hissederim. Feyzi Efendi'den defalarca duyduğum ve hayran olduğum şu ifadesini de zikretmek istiyorum.

Kendilerine sordum:-Efendim bize Üstadımızı ve O'nunla yaşadıklarımızı anlatır mısınız? Derdim. Sözde derin bir ah çekme edasıyla başlardı. Ah çekmiyordu ama o hava sesin tınısında derinlemesine gizliydi. Onu görenler bunu bilirler. Şöyle derlerdi: "Demler o demler, zaman o zaman idi." Ve yine Üstad Bediüzzaman'dan aşk ve muhabbetle şöyle söz açarlardı: "O bir aslandı. Biz de yanında kedi yavruları gibiydik." Şimdi düşünüyorum. Biz bu büyük velinin Hazret-i Üstad'ın irtihali dar-ı beka etmesinden sonra devrinin kutbu olduğunu konuşuyorduk o ise bize: 'Biz onun yanında kedi yavruları gibiydik' diyordu. Yaşadığı zamanı Üstadla geçirdiği zamanlara nispeten yok sayar gibiydi. Tıpkı Ashab-ı Kiramın Efendimizden (A.S.M.) sonra hayatı onunla geçirdikleri anlar olarak görmeleri gibi. Tıpkı Bilali Habeşi'ye Efendimizden (A.S.M.) sonra bir daha ezan okutamadıkları ruh hali gibi. Feyzi Efendi de ısrarla Üstad Bediüzzamanla geçirdiği o kutlu yıllara

özlem duyuyordu. Her şeyini ona bağlıyordu. Demek ki Üstad Bediüzzaman'a bağlılık ve muhabbet işte tam böyle olmalıydı.

HUZURUNDA BULUNMANIN KAZAN-DIRDIKLARI

Mehmed Feyzi Efendi'nin huzurunda iken kendinizi başka bir alemde hissedersiniz. Hakikaten Efendimiz Aleyhissalatü Vesselam "El-ulemaü Verasetül Enbiya" yani "Alimler Peygamberlerin varisleridir." buyurmasının tam tahakkuku onun huzurunda gerçekleşirdi. Peygamber torunu(A.S.M) olmanın verdiği manevi haşmet, ilim ile birleşince kendinizi derin bir saadet ikliminin kuşattığını tüm benliğinizde hissederdiniz.

Peygamberimizden (A.S.M) on dört asır ötede bir hayatta yaşamıyormuşsunuz da sanki asr-ı saadetten hemen sonraki bir zamanda yaşıyormuşsunuz gibi olurdu. El Hak Mehmed Feyzi Efendi zikrettiğim Hadis-i Şerif mucibince tam bir varis-i Nebi idi.

Kendisinin ve onu ziyarete giden pek çok insanın şehadetiyle Üstad Bediüzzaman da bu ma'naya binaen kendisine yazılı icazetname verdiğini biliyoruz. Böylece onun ilmi seviyeside Hazret-i Üstad Bediüzzamanca onaylanmış oluyordu.

Kendisini ziyaretlerimde yüzüğü hep dikkatimi çekmiştir. Sağ elinin serçe parmağının yanındaki parmağına takardı o incecik gümüş yüzüğünü. Üzerinde hiç bir taş yoktu. Yani akiksiz idi. İncecik ve çok sade idi. Merak edip öğrendim. Esasen haşmetli gümüş yüzükleri takmak sultanlara sünnet imiş. Ya'ni gümüş yüzük takmanın sünnet olması biraz bu ma'nayı hamil. Feyzi Efendi ma'nevi bir sultan idi ama onun mütevaziliği böyle sultanlara has haşmetli, akikli yüzükler takmasına

ma'ni idi. İlmî derecesi bu Sünnet-i Seniyyeyi böyle yaşamasını iktiza ediyordu. İşte büyük bir alimin “dinin hadlerine riayet kalbin takvasındandır” karinesini hayatına tatbiki. Sünneti sünnet ölçüsünde yaşardı. Gümüş yüzük kullanmanın sünnet olmasında da ölçü budur.

Başındaki bembeyaz sarığının ucu sırtından aşağı iki karış kadar sarkardı. Sakallarında beyazlıklar vardı. Fakat sakalları yumuşacıktı. Bu da onu ziyaret edenlerce ma'lumdur. Sakalına hiç jilet vurmadığından sakalı sertleşmemiş idi. Huzurunda bulunup nur yüzüne bakmaya doyamadığımız ve kendisinden himmet aldığımız bu zat yanından ayrılırken bizden himmet istiyordu, dua istiyordu. Allah aşkına siz söyleyin: “ Böyle bir tevazu şahikası var mı?” İşte bu asırda tabiin dönemine ait bir şahsiyet gibi duran bu zatın Allah'a kul olma şuurunu. Efendimizi (A.S.M) tam idrak etme şuurunu. Zira Kur'an kul olmanın sırlarını aleme va'z etmiş. Allah Resülü (S.A.V) “Allah tevazu göstereni yükseltir. ” buyuruyorlar. Mehmed Feyzi Efendi de tevazu ediyor ve yükseliyordu. Üstad Bediüzzamandan aldığı ta'lim ve terbiye ile çağına hitap ediyordu. Vakıa evinde yatağında oturmuş vaziyette irşadda idi. Fakat hakikatte devrinin ma'nevi bir kutbu olarak aleme dinin ve dine hizmetin esaslarını va'z ediyordu.

Onu ilk ziyaret edenler yatağında yaslanmış vaziyette ayaklarını uzatmış sanıyorlardı. Fakat O edep insanı bağdaş kurmuş vaziyette divanın da oturuyordu. Çünkü tansiyonu aşırı yüksekti, bronşiti, sağ tarafında zuhur edip kısa zamanda şifa bulduğu felç ve böbrek taşı gibi rahatsızlıkları vardı. Edebinden şalvarının üzerine bir örtü veya yorganını örtüyordu. Allah aşkına bu edebe dikkat buyurunuz. Gayet bol şalvarın üzerine bir de örtü örtüyor!

Sohbetleri hep Kur'an, hadis ve Risale-i Nur endeksli olurdu. Fakat O asr-ı hazırın gereklerini bilir ve ona göre konuşurlardı. Sohbetleri nev'i şahsına münhasır idi. Asla bir yerden alınma değildi. Devrine ve muhatabının seviyesine uygun harika şeyler söylerdi. Gelenler bu deryadan istidatları nisbetinde nasiplerini alırlardı. Gençliğinden son anlarına kadar bu Nur'lu irşadları devam etmiş. İşte bu da "Va'bud Rabbeke hatta ye'tiyekel yakin" ayetinin tam ma'nasıyla yaşanmasıydı.

Kendisini Hakka uğurladığımız o mübarek Mirac Kandili'nin gündüzünde öğle namazını eda ediyor. Sonra rahatsızlanıp ruhunu Rahman'a teslim ediyor. Ben o zamanlar Kastamonu merkezindeki bir ilkokulda öğretmenlik stajı görüyordum. Vefatından önceki Cuma yine Hazreti Pir Camiinde Cuma namazlarını eda etmişler. Vefatı cumartesi günü ikindi ezanıyla olmuştu. Defnedilmesi ise pazar günü oldu. Hemen akabindeki pazartesi günü yine staj yaptığımız ilkokulun bahçesinde okuldan arkadaşlarımızla " sanki Kastamonu seması ağlıyor gibi" demiştik. Hava bile hüznü idi. "Alimin ölümü alemin ölümü gibidir" derler. İşte bu unutamadığım hatıram bana hep Hazreti Üstad'ın "Ehl-i hidayetin ölmesiyle semâvat ve arz, onların cenazeleri üstünde ağlıyorlar, firaklarını istemiyorlar. Çünkü ehl-i iman ile bütün kâinat alâkadardır, ondan memnundur. Zira iman ile Hâlık-ı Kâinatı bildikleri için, kâinatın kıymetini takdir edip hürmet ve muhabbet ederler." buyurmasını derhatır ettirir.

GENÇLİK YILLARI VE HAYAT EVRELERİ

Bir ziyaretimde Mehmed Feyzi Efendiye sordum: "Efendim gençliğinizde kalaycılıkla meşgul ol-

muşsunuz hikmeti ne idi?” tebessüm buyurdular. O Nurani çehresine bu hal çok yakışıyordu. Esasen yüzünde Celal içinde Cemal hakimdi. Derin bakışlarının içinize nüfuz ettiğini hissederdiniz. Sonra soruma o tane tane konuşmasıyla (Bunu da Efendimizden (S.A.V) tevarüs etmişlerdi.) cevap verdiler. Feyzi Efendi konuşurken onun kelimelerini sayabilirdiniz. Şimdi düşünüyorum. Bugün olsa belki ona bu soruyu ve diğer sorduklarımı soramazdım. Gençlik işte... Soruyorduk. Edeben sükut etsek daha mı iyi olurdu bilemiyorum. Kendisiyle rahat görüşürdüm, sorular sorardım. Fitri davranmam hoşuna gitmiş olmalı ki sorularıma sanki bir ilim adamına cevap verir gibi cevaplar verirdi. Hayranlıkla, muhabbetle dinlerdim. Ba’zen de şöyle diyorum. Yüksek tahsilim boyunca çok defa olan bu görüşmelerimizi keşke bazen günde birden ikiye-üçe çıkarsa idim. Ama Mehmed Feyzi Efendi Üstad hakkında dediği gibi demler o demlerde kaldı. Zaman ise o zamanda. Rabbim İnşallah ahirette şefaatine mazhar eder de onun Üstad Bediüzzaman hakkında Tarihçe-i Hayat kitabında :“Cenab-ı Erhamürrâhimîn’den bütün ruh u canımızla niyaz ederiz ki: “Mahşer gününde dahi bizleri “Es saidü saidün fi batni ümmihi” hadîs-i şerifine mazhar olan Üstadımız define-i ulûm ve fûnun, bedûlbeyan allâme-i Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri ile birlikte haşretsin. Tâ ki, o korkulu günde nurlu, müşfik, mübarek eliyle elimizi tutsun, huzur-u Resul-ü Ekrem Aleyhissalâtu Ves-selâm’a bizi götürsün, inşâallah!...” dediği gibi kendisi de bizim elimizden tutar da bizi Üstad’a götürür. Oradan hep beraber Efendimize (S.A.V.) gideriz İnşallah. Amin.

Sorumun cevabında söylediği şeyleri de şöyle ifade edeceğim: “Evet gençliğimde kap-kacak kalayı ile

az da olsa meşgul olmuşum. Hani kalpleri günah kirle-riyle kirlenmiş, vicdanları ölmüş insanlar iman ve Kur'an ile hidayet bulurlar ya... Ölü gönülleri Kur'an ile hayatlanır, kiri-pası gider ya... İşte bu mülahazalarla ya'ni kalbin pasını silip cilalamak gibi addedip biraz dediğim iş ile meşgul olmuşum.” buyurmuşlardı. Bu satırları yazarken aradan geçen yirmi iki yıl sanki hiç yaşanmamış gibi... Bakışlarını üzerimde gibi hissediyorum. Bu aciz kardeşiniz tanıdıklarına her daim bir söz söylemiştir: “Biz Mehmed Feyzi Efendinin duasıyız.” Evet hakikaten onun dualarıyla hakikati gördük. Nurlu atmosferinde manen yunup yıkandık. Yanından ayrılırken kendimizi tüm sıklet ve sıkıntılardan kurtulmuş hissettik. Pamuk gibi olup hiffet bulduk. Kalbimizin katılığı kırıldı. Üstad'a ve Risale-i Nur'a -ilmi olarak daha bir iştiyak duyduk. İlme heves ettik. Okuma arzumuz zirve yaptı. İşte bu kazanımlarımız bizde ziyaretin hemen ertesi günü yine onun yanına gitme arzusunu uyarırdı. Şehir dışından ziyaretçiler gelse de onları götürmek bahanesiyle yine görüşsek derdik. Çünkü onu çok seviyorduk.

İşte Mehmed Feyzi Efendi'nin “sükutilik” dediği hayat evresi bile böyle hizmetlerle dopdoluydu. Esasen dört evreden üçüncü olarak zikrettiği sukutilik devrini böyle yaşayınca varın siz diğer evreleri hesap edin. Üveysilik, Hubbilik, cübbilik, sükutilik... en son da turabilik. Onun bu hayat çizgisinin beş hatveli olduğunu biliyorum. Kendisinden defaatle duyduğum “Bu fakir bir zamanlar “Hubbi” idi. Sonra “Cübbi” oldu. Şimdi ise “Sükuti” ilerde “Türabi” olacak” sözünde ketmettiği bir de “üveysilik” merhalesi vardı. Yani Üstad Bediüzzaman'ın Sünuhat Risalesinde: “Bu mes'eleyi yazdıktan

biraz zaman sonra, bir gece rü'yada Cenab-ı Peygamber Sallallahu Aleyhi Vesselem Efendimizi gördüm. Bir medresede huzur-u saadetde bulunuyordum. Cenab-ı Peygamber bana Kur'andan ders vereceklerdi. Kur'an'ı getirdikleri sırada, Hazreti Peygamber Sallallahu Aleyhi Vesselem Efendimiz Kur'ana ihtiramen kıyam buyurdular. O dakikada şu kıyamın, ümmeti irşad için olduğu birden hatırıma geldi. Bilahare bu rü'yayı suleha-yı ümmetten bir zata hikaye ettim. Şu suretle ta'bir etti: Bu, büyük bir işaret ve beşarettir ki, Kur'an-ı Azimüşşan layık olduğu mevki-i muallayı bütün cihanda ihraz edecektir.” Dediği ve yine Münacat Risale'sinde pek çok makamda “Ya İlahî ve ya Rabbî! Ben imanın gözüyle ve Kur'anın talimiyle ve nuruyla ve Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın dersiyle ve İsm-i Hakîm'in göstermesiyle görüyorum ki...

Ey Arz ve Semavatın Hâlık-ı Zülcelali! Senin Kur'an-ı Hakîminin talimiyle ve Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın dersiyle iman ettim ve bildim ki...

Ey Rabb-ül Berri Ve-l Bahr! Kur'anın dersiyle ve Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın talimiyle anladım ki...” dediği gibi Mehmed Feyzi Efendi de doğrudan Hazreti Peygamberden (A.S.M) üveysi bir tarzda alem-i ma'nada ders alıyordu. Onun tevazusu bunu ifadeye ma'ni olduğundan beş hatveden bu üveysiliği çıkarıyor ve birbirine girift ve içi yüksek ma'nalarla dolu “Hubbilik, Cübbilik, Sükutilik ve türabilik” olarak ifade ediyordu. Bu merhaleler keskin hatlarla birbirinden ayrılmaktan ziyade birer remiz ve işaret idiler. Üveysilik daimi idi. Onu hep hubbi gördük. Cübbiliği de tevazunun Everesti gibiydi. Belki Hazreti Yusuf'un (A.S.) cüb yani kuyu vasıtasıyla Mısır'a aziz olma yolunu bulduğu gibi Feyzi Efendi de o ihraz ettiği yüce ma-

kamı cübbilik meslek ve meşrebiyle bulmuştu. Bu bir kader-i ilahi idi. Allah ona o makamda irşad görevi vermişti. Nim Münzevilik takdir etmişti. Kendileri bu hususu da Üstadın manevi bir emri olarak defaatle söylemişlerdir. Çok zaman bize hitaben “Ben kuyu dibindeyim, minare şerefesindeki efendilerin işlerine karışmam.” Ve “Biz bilemeyiz , kimseye bir şey diyemeyiz” derken derin ve külli manalara vurgu yaparlardı. Şimdi onu daha iyi anlıyorum. Üstad Bediüzzamanın eski Said, yeni Said ve üçüncü Said evreleri nasıl birbirine girift ve külli hizmetlerin eda zamanlarıdır. Aynen öyle de Feyzi Efendi de özellikle Üstad Bediüzzamanın vefatından sonra hikmetleri zamanla daha da iyi idrak edilebilecek külli hizmetler eda etmiştir. İlim sahasının, hocaların Risale-i Nura teveccühünde önemli bir misyonları vardır. Dünyada yükselen milliyetçilik akımlarının müsbet milliyet dairesinde İslamiyet’e hizmet etmesi gayesini tahakkuk ettirmiştir. Devlet ricalinin İslamiyet’e hizmet etmelerinde önemli vazife görmüşlerdir. Risale-i Nurun hiç kimsenin inhisarı altında olmamasına bilakis tüm insanlığın ondan nasiplenmesine çalışmışlardır. İşte hakikatte beş fakat zahirde dört evreli hayatı bu ve benzeri çok külli hizmetlerle geçmiştir. Üstad Bediüzzamanın Hüsrev Efendi ve kendisine mahkemede okuması için bizzat kendi el yazısıyla müdafaa yazması, -diğer Nur talebeleri kendi müdafaalarını kendileri yazmışlardır ,sadece M.Feyzi ve Hüsrev Ağabeye Üstad yazmıştır- kendisine yazılı icazet vermesi, alt ön dişini, mübarek kalem ve saçını ona hediye etmesi de bu manalara kuvvet verir. Benim üveysilik, hubbilik, cübbilik, sükutilik ve türabilikten anladığım manalardan bir cüzü budur. Yukarıda temas etmişim. O’nun turabilik

döneminde de ma'nevi himmeti devam ediyor. Bu da ehline ma'lumdur. El-Arifü tekfihil işaret.

İLME VERDİĞİ ÖNEM

Ziyaretlerimizde en çok duyduğumuz sözü şu idi: “Farzdan önce farz ilimdir, farz içinde farz ihlastır.” Buyururlardı. Bir gün kendisine sorduğumuz soru mü-nasebetiyle şu izahatleri çok etkileyici idi. Muallim ola-cağımız için genelde bizlere bu tip şeyler anlatırlardı. Buyurmuşlardı ki: “Sultan Fatih Han altı lisan biliyor-lardı. İlim öğrenmek farzdır. Bu zamanda mer'i diller, lisanlar öğrenilse gelen turistlere Kur'an'ın hakikatleri onların kendi lisanları ile anlatılsa iyi olmaz mı?” Bu minval üzere izahatleri devam etti. Bizde kalbimizdeki, bu üniversite hocalarımız bizi yabancı dil ile zorluyor-lar, sıkıyorlar sualimizin cevabını almıştık. Demek ya-bancı dil öğrenmek çok önemliydi. Peygamber Efendi-mizin(S.A.V) dil öğrenmeyi tavsiye ve teşvik ettiği sa-habeler malumunuzdur.

MEHMED FEYZİ EFENDİNİN İKİ ARZU- SUNDAN BİRİ:

DENİZLİ MAHKEMESİ MÜDAFAANA- MESİNİN NEŞRİ

Mehmed Feyzi Efendi'nin yakınlarının ve bazı ziyarete gelen büyük Nur talebelerinin de ma'lumu olduğu üzere el yazması eski Risale-i Nurlarda bulunan iki şaheserinin yeni neşriyatta da bulunması için beyanları vardı. Bunlardan birincisi 1944 yılı el yazması (bu fakirde mevcut) Asayî Musa kitabı sonundaki iki mektubu ile Hazret-i Üstad Bediüzzaman methine mazhar olmuş gayet yüksek ve ilmi olarak hazırladığı Asayî Musa kitabı lügatçesi. Diğeri de 1943 Denizli mahkemesinde okuduğu müdafaanamesi. Onun bu arzularını burada gerçekleştireceğim. İşte o yıllara ait ve o dönemde Üstad tarafından çok az da olsa hattı Kur'an'î ile neşrettirilmiş bu Denizli Müdafaanamesinin Osmanlıcasının tıpkı çözümlemesini buraya derc ediyorum. Akabinde ise o lügatçe var.

Böylece O yüce ruha olan vefa borçlarımdan milyonda birini eda edebilirsem kendimi bahtiyar sayacağım. Bunu da dua niyetine söylüyorum.

İşte Mehmed Feyzi Efendi Hazretleri'nin Denizli Mahkemesine sunduğu o muhteşem müdafaası budur:

Kastamonulu Mehmet Feyzi'nin İfadesidir.
Efendim,

Yed'inde beş yüz seksen cilt kitab-ı ilmiye ve diniye bulunduğu resmen sabit olan bir insanın, ilme ne kadar müştak ve hakikate ne kadar aşık olduğuna başka bir delile lüzum yoktur. Böyle bir insanın, yakınında bulunan bir din aliminin ilminden alakasız kalması düşünülemez.

Milletin saadet ve selametini yegane hedef tanır, dünyevi hiçbir emel taşımaz muhterem bir zatın hizmetini edişim ve füyuzat-ı ilmiyesinden istifade etmek kasdını güdüşüm, büyük bir cürm telakki edilmiş. Ben, Risale-i Nur müellifini beş senedir tanırım. Üç senedir mütemadiyen hakaik-i imaniye ve Kur'aniyeyi ders almak için yanına gittim. Ve eserlerinin ekserisini okudum. Ve ne eserlerinde ve ne kendi fikirlerinde, bize isnad edilen tarikat ve cem'iyetle alakadar bir emare bile görmedim. Ben yüksek seciyeli Türk milletinin bir ferdi ve bu vatanın bir evladım. Hey'et-i hakimenin huzurunda asla yalana tenezzül etmem. Hem kendimi huzurunuzda bir suçlu olarak değil, belki sadık bir şahid olarak biliyorum. Yemin ederim ki, isnad edilen cemiyyet ve tarikatla alakadarlık yoktur.

2- İddianamede bir taraftan tarik-i dünyalığım zikredilirken, diğer taraftan bir cem'iyetin baş unsurlarından olduğum zikredilmektedir. Dindar bir adamın hedefi siyaset olamaz. Ben "Ulü'l-emr" ayetinin hakikatini biliyorum. Dindar bir adamdan hıyanet beklenemez.

3- Risale-i Nur Müellifine hizmet meselesine gelince: İlminden çok istifade ettiğim bu zata hizmeti maafliftihar yaptığımı burada da tekrar ederim. Bundan pişman değilim.

4- Dilimi Kürdçeye çevirmekliğim ise: Çok gariptir. İnsan, lehçesini değiştirebilir mi? Benim küçükten

beri lisanımın bu tarzda olduğuna bütün Kastamonulular şahittir.

5- Hele sakal meselesi: Büsbütün acib bir ittihamdır. Resul-ü Ekrem Aleyhissalatü Vesselam'ın bir sünnetini genç yaşında tatbik edişimi cürm sebebi ad-detmek, akidem ve hürriyetime karışmaktan başka ne ile izah edilebilir. Hem, ahirete meylimin dünya siyasetine sebep gösterilmesi artık heyet-i hakimenin takdirine bırakıyorum. Tarikatçılık, cem'iyetçilik yapmışız da Kastamonu gibi dindar bir memlekette iki hizmetçi ile iki ilim heveslisini mi kandırabilmişiz? Ben, Üstadımın evine zabitanın gözü önünde gidiyordum. Polis dairesi tam karşımızda bize bakıyordu. Polis dairesinden dinsel konuşulan işitilirdi. Bir cem'iyetin serkatibi olarak işlerini senelerle çevirmiş olan bir insanın uzun müddet zabitanın gözü önünde irtikab-ı cürümden çekinmemesine imkan var mıdır?

6- İddianamede: Risale-i Nur dairesinin dostlarına, şakirdlerine ve haslarına gibi teşkilatta mevki sahibi olan ve bu teşkilatta mevki almış olan mensubiyetine yapılan mahrem ve yarı mahrem ve açık tebligata müteallik tahriri işlerini idare ettiğimden bahs olunmaktadır.

El cevap: İddianamede iddia edildiği gibi ortada bir teşkilat yok ki, ben bunları idare edeyim. Bu tabirler, müellifin sırf Allah rızasını hedef yaparak dindaşlarına Risale-i Nur ile vazife ittihaz eden zevatın derece-i sa'ylerine kullandığı tabirlerdir.

7- "Risale-i Nur dairesi" gibi tabirlerden adeta bir siyasi teşekkül tevehhüm olunmuş. Halbuki bundan maksad, ne tarikattır ve ne cem'iyettir. Bu tabirlerden murad: Hakaik-i imaniyelerini Risale-i Nur ile itmam etmek hevesine düşmüş bir kısım ehl-i imandır.

“Risale-i Nur’a şakird olmak” da: Sadece o kitapları okumaktan ibarettir ki, bu bir vazife-i diyanettir. İşte cem’iyet, cem’iyet diye en edna alakalılar da dahil olduğu halde bir cem’iyet-i siyasiye müntesibi olarak toplanılan vatandaşların kaffesi şimdi buradadır. Bu eserlerle dinin etrafında toplanmaktan ve bu yolda Risale-i Nur ile hakikate hizmet etmekten başka bir çehre, bir tavır görüyorsanız ona göre hükmünüzü veriniz. İlm-i din siyasete alet olamaz.

Hulasa olarak: Cem’iyet ve tarikat ile alakamız yoktur. Şayet bu halis ve her türlü riyadan azade vaziyetim bir ceza görmekliğime sebep teşkil edecekse: Hasbünallahü ve ni’mel vekil’den başka elimden ne gelir.

Mehmed Feyzi

FEYZİ EFENDİYE SUALLERİM VE ALDIĞIM CEVAPLAR (YILMAZ YENİDİNÇ-EĞİTİMCİ-YAZAR)

Mehmed Feyzi Efendi sohbetlerine bizlere “Hele Konuşuverin kardeşim...” diyerek başlardı. Sonra birkaç dakika sükut buyururlar ve ihtiyaçlarımıza binaen tenvir ve irşad-ı ma’neviyelerine başlardı. Arada sükut buyurdıklarında da biz sual sorardık.

Kendisine sorduklarımdan bazılarını ve aldığım cevapların bir hülasasını da şöyle arz edeceğim: Sorudum: “Efendim farz namazlarımızı eda ederken tahiyattan sonra “Allahümme Salli Ala Muhammedin” bile söylesek sehiv secdesi gerekiyor. Oysa Salavat-ı Şerife

getirmek güzeldir. Neden Salavat-ı Şerife getirenlerin sehiv secdesi yapmaları gerekiyor?”

Cevap buyurdular: “Sehiv secdesi etmek Salavat-ı Şerife okunduğu için değildir. Sehiv secdesi namazın farzının tehirindedir.” Hatta alemi ma’nada Resülü Ekrem (A.S.M) İmam-ı A’zam’a gözükmüş ve ona

“Ya İmam sen neden bana Salavat getirene sehiv secdesi etmelisiniz dedin” demiş. İmam-ı Azam Ebu Hanife de kemal-i edele şöyle cevap vermiş: “Ya Rasulallah ben size Salavat okunduğu için değil, farzın tehir edilmesinden bu sehiv secdesine hükmettim” demiş. Efendimizde (A.S.M) bu cevabı tahsin buyurmuşlar.

Başka bir ziyaretimde sordum. “Efendim Kur’an-ı Mu’ciz-ül Beyan Arapça nüzul etmiştir. Tevrat ve İncil hangi dil ile nüzul etmiştir?” “Asılları İbranice ve Süryanice lisanlarıyla nüzul etmiştir. Fakat insanlar zamanla o mukaddes kitapları tahrif etmiştir.” Buyurdular.

Başka bir ziyaretimde birlikte kaldığımız üniversiteye yeni başlayan bir kardeş bir soru sormuştu. Soru çok şahsi idi. Kendine ait bir hususu anlatmış sonra da fetva istemiş ve faiz alınabilir mi? diye sormuştu. Mehmed Feyzi Efendi “Buranın Müftisi Alim bir zattır ona sorunuz” buyurdular. Ben hala bu ince nükteyi düşünüp çözmeye çalışırım. Neden böyle cevap verdiler diye? Yoksa sorunun cevabı herkesce malumdur. Belki o kardeşin bir takım ruhi sıkıntıları vardı. Ya da ben ba’zen onu öyle görüyordum. Orada verilebilecek en münasip cevap o idi. Çünkü o kardeşin ilmi irfanı pek yoktu ve bunun gibi pek çok hikmetleri olabilir. Allahü A’lemü bis savab. Mehmed Feyzi Efendi’ye sorduğum sualler

dışında diğer ziyaretçilerinin yanında dinlediğim pek çok sohbetleri de olmuştu. İşte o mübarek sohbetleri o zamanlar notlar halinde yazmıştım. Şimdi dinlediğim o sohbetlerden aldığım notlarımı arz etmek istiyorum:

Bazı türbelerin yıkılamadığını, içindeki cesetlerin çürümediğini görüyoruz. Bu konuda bize bilgi verir misiniz? Sualine şöyle cevap verdiler:

“Hiçbir Peygamber kabrinde çürümemiştir. Cenab-ı Hak sevdiği kullarını çürütmez. Derecelerine göre siddikler, sadıklar, veliler, aşıklar, bu ma'naya mazhar olurlar. Esasen kabirdeki çürüme ve azaplarda birer tathirdir, temizlenmedir. Rahmet-i İlahi'ye kabir azabıyla kullarını günahlardan arındırıyor.

Kişinin günahı yoksa ya'ni ma'sum ise Nebiler gibi İsmet sıfatını haiz ise kabirde çürümeye gerek olmuyor.

Biraz hatalar işlemiş günaha girmiş ehl-i iman insanlar ise kabirde bu günahlarının bedeli olarak çürüyor hafif sıkıntı ve azap görüyorlar haşir meydanına tertemiz çıkıyorlar. İşte bu da Rahmetin tecellisi.

Eğer imanlı ama çok günahkar ise hem kabirde hem ahirette azap görüyor cehenneme de gitse sonra İlahi Rahmet onu temizleyip imanına binaen cehennemden çıkarıp cennete alıyor.”

İşte kabirde çürüme ve çürümeme sualine aldığımız ilmi ve uzun cevabın kısa bir hülasesi bundan ibarettir.

Bir başka ziyaretimizde yine sorduk:

-Efendim niçin kerahet vakitlerinde namaz kılınmaz?

Cevap verdiler: “Ma'lumunuz vechile üç vakitte namaz kılmak haram olur. Güneş doğarken, güneş batarken. Bir de zeval vakti dediğimiz güneşin tam tepede

olduğu vakitler. İşte Güneşin doğduğu tulu ve battığı gurup vakitlerinde şeytan kendisine secde edilmesini ister. Onun için bu vakitte namaz kılınmaz. Haramdır. Zeval vaktinde de cehennem teneffüs ettiğiinden o vakitte de namaz kılmak yasaklanmış.”

Bu ilmi sohbetlerinde zaman zaman bizim seviyemize iner, tevazuu gereği ‘lüzumsuz ihtiyaçların zaruri ihtiyaçlarmış gibi telakki edildiğine’ dair cümleler söyler bizleri zihnen dinlendirirdi. Sonra yine gayet yüksek ilmi meseleleri seviyemize uygun olarak izah buyururlardı.

Ba’zen de ziyaretçilerinin hassas mevzulardaki suallerine Ben ebül yüsüm (yani kolaylık babasıym anlamında) ebül usr (ya’ni zorluk babası) değilim buyurdıkları olurdu. Kendisinden çok defa “Ben kuyu dibindeyim, minare şerefesindeki Efendilerin işlerine karışmam” sözünü duyup düşünürdüm. “Allah’ım bu ne yüce, ulaşılmaz bir mütevaziliktir” derdim. Kendisinin cevap veremeyeceği bir sual, çözemeyeceği bir problem, mesele olduğuna hiçbir zaman inanmadım. Fakat Mehmet Feyzi Efendi böyle buyuruyorlardı. Bunu söylerken ses tonu tüm benliğimizi inandıracak bir tınıda oluyordu. İtminana eriyorduk. Ya’ni öyle sun’i bir tevazu hali asla değildi. Haşa böyle bir şeyi hiç bir zaman düşünmedik.

Kendisinin ziyaret edilmeye liyakatı olmadığını da ifade ederlerdi. Ama biz ne zaman o huzura gitsek hücrelerimize kadar imanla dolmuş olarak yanından ayrılırdık. Yine onun “askerlikte neferlik, sivil hayatta hiçlik mesleğimiz gariplik” sözü de Üstad Bediüzzamandan mülhem idi. Hz. Üstad’ın 26. Söz’ün hatimesinde buyurduğu “Madem böyledir. Hayat-ı maddiye-i

nefsiyeyi bırak; kalb ve ruh ve sırrın derece-i hayatlarına çık, bak: Ne kadar geniş bir daire-i hayatları var! Senin için meyyit olan mazi, müstakbel, onlar için hayydır, hayattar ve mevcuttur.

Ey nefsim! Madem öyledir, sen dahi kalbim gibi ağla ve bağır ve de ki:

Fâniyim, fâni olanı istemem. Âcizim, âciz olanı istemem.

Ruhumu Rahmân'a teslim eyledim; gayr istemem.

İsterim, fakat bir yâr-ı bâki isterim.

Hiç ender hiçim; fakat bu mevcudatı birden isterim.”

bahsinin izahatı gibiydi.

Kendisiyle görüşmelerimizin üzerinden geçen yirmi yılı aşkın zaman bana onun her sözünün aslında Üstad Bediüzzaman'ın icmalen söylediklerini tafsilen izah etmesi olarak gözüküyor.

Yine ma'lum bir hatıradır. Kendisini Üstad'a benzettiği Üstad'ı taklit ettiği yönünde Üstad'a olan şikayetler karşısında Üstad Bediüzzaman “Feyzi benim bütün hareketımı massetmiştir. O'na ben izin verdim” buyurmuşlardır. Bu zaviyeden de Feyzi efendi Üstad Bediüzzaman'ı ve eserlerini çok iyi massetmiştir. Bu tam idrak O'nun yüksek ilmi ve ma'nevi şahsiyetiyle birleşince böyle güzel bir sohbet meşrebiyle irşad-ı Hakiki halini almıştı. Zaten Üstad Bediüzzaman bu sohbet mevzuu üzerinde Sözler kitabında: “Sohbet-i Nebeviye öyle bir iksirdir ki, bir dakikada ona mazhar bir zât, senelerle seyr ü sülûke mukabil, hakikatın envârına mazhar olur. Çünkü sohbetta insibağ ve in'ikas vardır. Malûmdur ki: İn'ikas ve tebaiyetle, o Nur-u A'zam-ı Nübüvvetle beraber en azîm bir mertebeye çıkabilir.

Nasılki, bir sultanın hizmetkârı ve onun tebaiyetiyle öyle bir mevkiye çıkar ki, bir şah çıkamaz. İşte şu sırdandır ki, en büyük veliler sahabe derecesine çıkamıyorlar. Hattâ Celaleddin-i Süyutî gibi, uyanık iken çok defa sohbet-i Nebeviyeye mazhar olan veliler, Resul-i Ekrem (A.S.M.) ile yakazaten görüşseler ve şu âlemde sohbetine müşerref olsalar, yine sahabeye yetişemiyorlar. Çünkü Sahabelerin sohbeti, Nübüvvet-i Ahmediye (A.S.M.) nuruyla, yani Nebi olarak onunla sohbet ediyorlar. Evliyalar ise, vefat-ı Nebevîden sonra Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ı görmeleri, velayet-i Ahmediye (A.S.M.) nuruyla sohbettir. Demek Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın onların nazarlarına temessül ve tezahür etmesi, velayet-i Ahmediye (A.S.M.) cihe-tindedir; nübüvvet itibariyle değil. Madem öyledir; nübüvvet derecesi, velayet derecesinden ne kadar yüksek ise, o iki sohbet de o derece tefavüt etmek lâzım gelir. Sohbet-i Nebeviye ne derece bir iksir-i nurani olduğu bununla anlaşılır ki: Bir bedevi adam, kızını sağ olarak defnedecek derecede bir kasavet-i vahşiyane de bulunduğu halde, gelip bir saat sohbet-i Nebeviyeye müşerref olur, daha karıncaya ayağını basamaz derecede bir şefkat-i rahîmaneyi kesbederdi. Hem cahil, vahşi bir adam, bir gün sohbet-i Nebeviyeye mazhar olur; sonra Çin ve Hind gibi memleketlere giderdi, o mütemeddin kavimlere muallim-i hakaik ve rehber-i kemalât olurdu.” buyuyorlar. Sohbetin ehlince yapılması halinde ehemmiyetini ısrarla anlatıyorlar.

Ve yine Hazret-i Üstad'ın 29. mektub'un 6. kısmında “Bu durûs-u Kur'âniyenin dairesi içinde olanlar, allâme ve müctehidler de olsalar, vazifeleri, ulûm-u imaniye cihetinde, yalnız yazılan şu Sözlerin şerhleri ve

izahlarıdır veya tanzimleridir. Çünkü, çok emârelerle anlamışız ki, bu ulûm-u imaniyedeki fetvâ vazifesiyle tavzif edilmişiz... Bizler, taksimül'l-a'mâl kaidesiyle, herbirimiz bir vazife deruhte edip o âb-ı hayat tereşşuhâtını muhtaç olanlara yetiştiriyoruz.” şeklinde bu ulûm-u imaniyedeki fetvâ vazifesiyle Mehmed Feyzi Efendi'nin de tavzif edilmesine manevi izinleri var. İşte Mehmed Feyzi Efendi de bunu yapıyorlardı. Ben huzurlarında hep bu ma'nayı müşahede ediyordum. O bir alame-i zaman idi. Ve Kur'an'dan tereşşüh eden bu sözleri izah ediyordu. Ya'ni tanıdığım, birlikte gezdiğim, istifade ettiğim diğer Nur talebeleri büyüklerimizden Üstadımıza talebe olmuş, elini öpmüş, hizmetinde bulunmuş ağabeylerden farklı bir atmosfere şahit oluyordum. Mustafa Osman, Mustafa Sungur, Abdullah Yeğin, Bayram Yüksel, Hüsnü Bayramoğlu, Said Özdemir, İbrahim Fakazlı, Mehmed Şergil, Mehmed Kırkinci, Mustafa Oruç, Mustafa Birlik, Nusret Kocabay, Dursun Özçelik, Emin Tekinalp, Süleyman Aslan, Şaban Akdağ ve diğer ma'lumu aliniz ağabeylerin ma'nevi atmosferlerindeki Bediüzzaman kokusunu aynen onun huzurunda da kokluyordum. Hatta daha ileri derecede kokluyordum. Ma'nevi feyizler alıyordum. Velayetini, kerametini görüyordum. Feyzi Efendi'nin ilmi yüksekliği, Üstad Bediüzzaman'ın yedi sene geceli gündüzlü yanında ve hizmetinde kalması O'na has ve yüksek bir talebe olması, Denizli mahkemesinde kendisinden İslam Felsefesini okudum sözü karşısında Üstad Bediüzzaman'ın, madem sen beni hocan olarak ilan ettin ben de sana şu yazılı icazetnameyi veriyorum ve seni me'zun kılıyorum buyurmaları ve bizzat kendi el yazısı ile icazetname vermeleri, tasavvuf yolunda pek çok tarikata şeyh olabilecek ma'nevi makamları aşmış olmasına

rağmen Risale-i Nur meslek ve meşrebini esas alarak son nefesine kadar Nur dairesinde hizmet etmesi ve özellikle Üstadımızı anlatmalarını istediğimizde ruhunun tüm fakülteleriyle seneler öncesine gidip:

“Demler o demler, zaman o zaman idi. O bir arslandı biz ise yanında kedi yavruları gibiydik” ve “zaman zaman Üstad’ın tırnaklarını keserdim. Ben o tırnağın içindeki kir olamam” beyanları onun gerçek şahsiyetini gösterir. Hakikaten ben Üstadımızın hizmetinde bulunan hiçbir talebesinin Üstad’ı ifade edişinden Feyzi Efendi’nin ki kadar etkilenmemişimdir. Çünkü karşımızda bembeyaz sarığı ile, şık cübbesiyle, yakasız ve tertemiz beyaz gömleğiyle, aklarla daha da bir Nurlanmış sakalıyla -hem o sakal ki Üstad Bediüzzaman’ın “Feyzi’nin sakalı benim sakalımdır ona kimse ilişemez” diyerek kendine isnad ettiği- ve sanki başı semaya deyecekmiş gibi duran nurani bir iman abidesi vardı.

O abide kendini Üstad Bediüzzaman karşısında böyle vasıflandırıyor. Şaşıyorduk. Risalelerdeki yerine bakıyor, eserleri okuyor, ilmi dehasını biliyorduk ama Mehmed Feyzi Efendi böyle söylüyordu. Bu sözlerini kendisinden defaatle işittim. Her söyleyişinde kendimi tarttım. Biz de ilim yok, irfan yok kendimizi ne sanıyoruz? Bak bu zat büyük bir ilim adamı ama Üstad karşısında kendini nasıl tavsif ediyor diyordum. Onun en çok da derinden bir iç çekerek Üstad Bediüzzaman’ı tarifine bayılırdım. Bu sebeple her ziyaretimde bu sözleri yine ve yeniden duymak için elimden geleni yapardım. Onun sözleriyle, anlatımlarıyla Risalelere daha bir sadakatle bağlanırdım.

Kendisine yaptığımız son ziyarette bize gelecek günlerin çok güzel olacağını, kendisinin bunu göreme-

yeceğini ama bizim göreceğimizi ifade etmiş ve Ankara'ya gider gibi sorgusuz sualsiz hacca gidebileceksiniz buyurmuşlardı. Bu minval üzere bir sohbetle adeta bizi ma'nen doyurmuşlardı. Vedalaşıyor gibi bir halleri vardı. O zaman anlayamamış, idrak edememiştik. Bir zaman sonra vefat haberiyle sarsılınca bu halini tam ma'nasıyla kavradık. İşte bu ziyaretimde ellerini uzun uzun tutup öpmüştüm, simasına doyasıya bakmıştım. Önceki ziyaretlerimde bu keyfiyette olmamıştı. Demek böylece vedalaşmış bizimle... Yine bizden dua istemişlerdi. İçimizde bir buruklukla sanki yanından ayrılmak istemiyormuş gibi bir halle ayrılmıştık. Okuldan yanına gelip giden bir kardeşe- ismi Bünyamin idi- selam söylemişti. Ben böyle bir vefa görmemiştim. Sonradan araştırdık ki Bünyamin kardeş birkaç aydır gidememiş. Demek onu da görmek vedalaşmak arzu etmişti. Bünyamin kardeş üniversitede arkadaşlar arasında çok ehli hizmet biriydi. Mütehayyir arkadaşlara iman hakikatlerini, hizmetleri anlatabilmek için gecesini gündüzüne katardı. Demek bu halini çok beğeniyordu ki bize sorup ona verdiği değeri gösteriyordu. Allah Feyzi Efendi'den ebediyen razı olsun. Amin.

ÜSTAD'IN DIŞINI MUHAFAZA EDERDİ

Mehmed Feyzi Efendinin ehline ma'lum olan "Hazreti Üstad Bediüzzaman'ın dışını kefenime koyun" vasiyetini bizzat kendim hiç işitmedim. Ama kendisine çok itimad ettiğim mübarek ve ehl-i ilim bir Ahmed Hoca vardı. O kendisini ziyaret etmişti. Ben Ahmed Hoca'dan dinlemiştim. Efendi hazretlerinin küçük bir kutusu varmış. İçinde Üstad Bediüzzaman'ın alt ön dişini ve Denizli hapsinde Üstadın Risale ve müdafaa

yazmada, kullandıkları çok küçük bir kurşun kalemi bir de Üstadın saçlarını o kutuda muhafaza edermiş. İşte bu kutuyu benimle defnediniz diye vasiyet etmiş. Kabrinde Münker ve Nekir suallerine başladığında kendilerine cevaptan önce şöyle diyeceğini Ahmed Hoca'ya söylemiş. demiş ki: “Yanımdaki bu diş, Sahib-i Zaman Üstadım Bediüzzaman Said Nursi'nin dişidir. O, bütün ömrünü imana ve Kur'an'a hizmete adamıştır. Bana suallerinizi bu dişin sahibine olan bağlılığıma uygun tevcih ediniz” demişler.

MUSTAFA OSMAN EFENDİ'NİN SELAMI

Okuldan memleketime geldiğimde münzevi yaşayan Üstad'ın eski talebelerinden Mustafa Osman Efendiyi ziyaret ederdim. Kastamonu'da okuduğumu söylediğim ilk ziyaretimde bana Mehmed Feyzi Efendiyeye selamımı götürmem görevini vermişti. İşte o selamımı götürdüğüm ziyaret benim en unutamadığım ziyarettir. O gün bir başka kabul edildim o huzura. İçeri girdim. Daha selamı söylemeden bu hale muttali olduklarını anladım. Yine de selamı söyledim. “Ve aleyküm Selam” deyişleri dilden ziyade kalbin lisanı ileydi. Dili, kalp ve ruhuna tercüman oluyordu. Ben böyle bir teatiyi selamı bir daha hiç yaşamadım. Bu hal bana Hz. Üstad'ın Mektubat kitabındaki :

“Aziz, gayretli, ciddî, hakikatli, hâlis, dirayetli kardeşim,

Bizim gibi hakikat ve âhîret kardeşlerin, ihtilâf-ı zaman ve mekân, sohbetlerine ve ünsiyetlerine bir mâni teşkil etmez. Biri şarkta, biri garpta, biri mazide, biri müstakbelde, biri dünyada, biri âhirette olsa da, beraber

sayılabilirler ve sohbet edebilirler. Hususan birtek maksat için birtek vazifede bulunanlar, birbirinin aynı hükümdedirler.”

..beyanlarını o zatların her an yaşadıklarını öğretti. O mübarek zatlara zaman ve mekan ma’ni olmuyordu. Uzakta da olsalar birbirlerine yakın idiler. Hatta Eflanili Ahmed Fuad Hoca Efendi’nin (Rahmetullahi Aleyh) bu ma’nadaki bir beyanını torunundan defaatle dinledim. Şöyle demişler: “Mehmed Feyzi Efendi ile görüşmek için Kastamonu’ya gitmeye gerek yok.” Ya’ni biz ma’nen görüşüyoruz diyor. Allah makamlarını ali eylesin. Amin.

MUHİBLERİNDEN MERHUM EMİN TEKİNALP’TEN

DİNLEDİĞİM BİR HATIRA

Memleketimizde Mehmed Feyzi Efendiyi ziyaret eden pek çok kıymetli zevatın da kayda değer hatıralarını dinlemek nasip olmuştur. İşte bunlardan biri de Mustafa Sungur Ağabey’in akrabası ve Üstadla 1948’de Afyon Hapsinde yatan merhum Emin Tekinalp idi. Biz O’na Emin amca derdik. Kendisini çok defalar ziyaret ettiğimde hatıralarını dinlerdim. Hapiste Hazret-i Üstad’a el örgüsü kışlık yün çorap hediye etmek istemiş. Tabii Üstad karşılıksız kabul etmiyor. Değişirse olur buyurmuşlar. Mübarek ayağından çoraplarını çıkarıp Emin Amca’ya vermiş. Onunkileri de kendi almış. Emin Amca bize zaman zaman Üstad’ın çoraplarını gösterir bununla mesut olurdu. İşte Emin amca Afyon hapsinde Mehmed Feyzi Efendi ile ilgili bir hatırasını şöyle anlatırdı:

Biz Üstadımızın zehirlenmesi ve yaşlılığı nedeniyle Afyon hapsinde kendi aramızda şöyle bir sohbet etmiştik. Üstad'dan sonra yerine acaba Mehmed Feyzi Efendi mi geçer yoksa Hüsrev Efendi mi geçer, diye konuşmuştuk. Birkaç gün sonra Mehmed Feyzi Efendi'nin koğuşuna gittiğimde bana kerametkarane şöyle buyurdular:

-Kardeşim, Allah'ın Rahmetini taksime yeltenmeyin. Rahmet-i İlahiye'ye had koymayın! İşte o anda aramızda yaptığımız sohbetin yanlış olduğunu idrak ettik. Mehmed Feyzi Efendi çok kamil bir veli olduğundan kalp gözü açıktı. Bizim aramızdaki konuşmalarımızı sanki yanımızda imiş gibi biliyordu. Daha doğrusu Allah ona ilham ediyordu. Allah bildirirse bilinir. Söyletse söylenir. Üstadımız buna ikram-ı ilahi diyor. İşte bizler onun böyle çok kerametlerine şahit olduk. Her müşkülümüzü ona arz ederdik. Bizi yönlendirir irşad ederdi. Allah ondan ebeden razı olsun, diye dualar ederdik.

DÜNÜRÜMUSTAFA RAMAZANOĞLU'NDAN

DİNLEDİĞİM MÜHİM BİR HATIRA

Merhum Dr.Mustafa Ramazanoğlu Ağabeyi çok ziyaret ederdim. Kendisi M.Feyzi Efendinin Dünürü idi. Hazreti Üstadla aynı anda tanımış Feyzi Efendiyi. Bana sürekli anlattığı şu mühim hatırayı burada yazacağım :

Ben Kastamonu lisesini bitirinceye kadar Üstadın yerinde Denizli hapsinden Kastamonu'ya yeni dönen Mehmed Feyzi Efendiyi ziyaret ederdim. Ona hep Üstad'ı sorardım. Mehmed Feyzi Efendi de anlatırdı...

Bu ziyaretlerime 1945 yılına kadar devam ettim. Böylece Üstad ile bağımı sürdürdüm. Mehmed Feyzi

Efendi aynen Üstad gibi giyinirdi. Üstad'ın şivesiyle konuşurdu. Mehmed Feyzi Efendi bir gün bana Üstad'la ilgili şunu anlatmıştı. Üstad Feyzi Efendiyle dağa çıkar-ken ders veriyormuş. Üstad birden görünmez olmuş. Sesi geliyormuş ama kendisi görünmüyormuş. Yine Feyzi Efendi'nin anlattığı şu hadise de çok önemlidir: Mehmed Feyzi Efendi'ye Denizli hapsine gitmeden önce Kastamonu'da göz altında iken bir evrak imzalatmak istemişler. Mehmed Feyzi Efendi imzalamamış. Çünkü o evrakta Üstad'ın adını Said Kürdi şeklinde yazmışlar. Mehmed Feyzi Efendi kesinlikle imzalamam, demiş. Üstad'ın adını Said Nursi yazın. O zaman imzalarım, demiş. Tam 20 güne yakın direnmiş. En sonunda Üstad'ın adını Said Nursi yazmışlar. Mehmed Feyzi Efendi de o zaman imzalamış. Üstad yanına gelen hemşehrileriyle de her zaman sadece Türkçe konuşmuş. Mehmed Feyzi Efendi bunu bildiği ve Üstad'ı tam massettiği için o imzayı atmamış. İşte Merhum Dr.Mustafa Ramazanoğlu Ağabey bunu bana anlatır ve onu böylece medhü sena ederdi.

VEFATINDAN SONRAKİ YILLAR

Mehmed Feyzi Efendi'nin vefatından sonraki yıllarda onun bazı düşüncelerinin yorumlanarak farklı bir mecraya çekilmek istendiğini görüp, yürekte üzüldüm. Oysa Mehmed Feyzi Efendi'nin Müsbet milliyetçilik anlayışı da aynen Üstad Bediüzzaman'ın ki gibi idi. Zira Hazreti Üstad Bediüzzaman 26. mektubun 3. mebhasinde şöyle buyuyorlar:

“Müsbet milliyet, hayat-ı içtimaiyenin ihtiyac-ı dâhilisinden ileri geliyor; teavüne, tesanüde sebebdir; menfaatli bir kuvvet temin eder; uhuvvet-i İslâmiyeyi daha ziyade teyid edecek bir vasıta olur.

Şu müsbet fikr-i milliyet İslâmiyet’e hâdim olmalı, kal’a olmalı, zırhlı olmalı..yerine geçmemeli. Çünkü İslâmiyet’in verdiği uhuvvet içinde bin uhuvvet var; âlem-i bekada ve âlem-i berzahta o uhuvvet bâki kalıyor. Onun için uhuvvet-i milliye ne kadar da kavî olsa, onun bir perdesi hükmüne geçebilir. Yoksa onu onun yerine ikame etmek; aynı kal’anın taşlarını, kal’anın içindeki elmas hazinesinin yerine koyup, o elmasları dışarı atmak nev’inden ahmakane bir cinayettir. İşte ey ehl-i Kur’an olan şu vatanın evlâdları! Altıyüz sene değil, belki Abbasîler zamanından beri bin senedir Kur’an-ı Hakîm’in bayraktarı olarak, bütün cihana karşı meydan okuyup, Kur’anı ilân etmişsiniz. Milliyetinizi, Kur’ana ve İslâmiyete kal’a yaptınız. Bütün dünyayı susturdunuz, müdhiş tehacümatı def’ettiniz, tâ “Ye’tillahü bi kavmin yuhubbühüm ve yuhubbühühü ezilletin alelmü’minine ezzetin alel kafirine yücahidüne fi sebilibillah” âyetine güzel bir mâsadak oldunuz. Şimdi Avrupa’nın ve firenk-meşreb münafıkların desiselerine uyup, şu âyetin evvelindeki hitaba mâsadak olmaktan çekinmelisiniz ve korkmalısınız!

Cây-ı dikkat bir hal: Türk milleti anasır-ı İslâmiye içinde en kesretli olduğu halde, dünyanın her tarafında olan Türkler ise Müslümandır. Sair unsurlar gibi, müslim ve gayr-ı müslim olarak iki kısma inkısam etmemiştir. Nerede Türk taifesi varsa, Müslümandır. Müslümanlıktan çıkan veya Müslüman olmayan Türkler, Türklükten dahi çıkmışlardır (Macarlar gibi). Hal-

buki küçük unsurlarda dahi, hem müslim ve hem de gayr-ı müslim var.

Ey Türk kardeş! Bilhâssa sen dikkat et! Senin milliyetin İslâmiyetle imtizaç etmiş. Ondan kabil-i tefrik değil. Tefrik etsen, mahvısın! Bütün senin mazideki mefahirin, İslâmiyet defterine geçmiş. Bu mefahir, zemin yüzünde hiçbir kuvvetle silinmediği halde, sen şeytanların vesveseleriyle, desiseleriyle o mefahiri kalbinden silme!”

Evet kendilerinin Üstad Bediüzzaman’dan ders aldıkları bu müsbet milliyetçilik dışında bir tavsiyeleri de şu idi:

Risale-i Nur’u inhisar altına almamak. Onun tüm insanlığın ortak paydası olması. Herkesin ondan istifade etmesi. Risale-i Nur’u okuyanlarca ma’lumdur ki bu da aynen Üstad Bediüzzaman’ın isteğidir. Demek Mehmed Feyzi Efendi konumu gereği bu çok hassas ve çok mühim iki hususta ısrar ediyordu. Ziyaretçileri de durumuna konumuna, ilm-ü irfanına göre bu hakikatlerden nasipleniyorlardı. Bu denizden bu katreyle iktifa ederek onunla olan hatıratıma dair bu yazımı, kendisi için yazdığım bir akrostiş çalışmasıyla bitiriyorum.

MEHMED FEYZİ

Mübarek siman hep nurlar saçar
Elinde Kur'an hem de hadis var
Hizmetin âlidir delili Nurlar
Mimsiz medeniyeti etmiştin inkâr
Ey âşık-ı Bediüzzaman, sensin O'na yâr
Diyordun hep bizlere: Ukbadır diyar.

Fena bulup fani oldun nurlar içinde
Ermiştin zaten kemâle pirler içinde
Yârânın Bediüzzamandı demler içinde
Ziya buldun nur saçtın zaman içinde
İlminle irfanınla kullar içinde...

Rafet KÜLLÜOĞLU

Eğitimci-Yazar

195 Kastamonu doğumlu. İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü mezunu. İmam-Hatip Lisesinde muallimlikten emekli oldu. Hat ve ebru çalışmaları yapmakta. “Mehmed Feyzi Efendiden Feyizli Sözler Sohbetler” adlı kitabı TÜRDAV yayınlarından 1986 yılında çıktı. Bu kitaptan aldığımız kısımlar.

ÖNSÖZ

Bütün varlıkları vücud nimetiyle şereflendiren ve onlar içinde en güzel bir yaratılış biçimiyle insanı yaratan ve ona değer verip sayısız nimetlerle donatan Alemlerin Rabbına hamdolsun. İnsanların ve cinlerin Rasulu, buranın ve ötenin güneşi, bütün insanların şefaatçisi ve hepsi için bir rahmet kaynağı olan Sevgili Peygamberimize (A.S.) salat ve selam olsun.

İlahi ta’lim ile öncekilerin ve sonrakilerin bilgisine sahip olan Server-i Kainat Efendimiz, Rabbinin te’dibi ile edeplenmiş ve Allah’tan almış olduğu ilim ve edebi sevgili ashabına (R.A.) sohbet yoluyla aktarmıştır. Bu sayede nerede ise tamamı cahil olan bir toplum, 23 sene gibi kısa bir zaman içersinde, dünyanın en alim ve fazıl insanları oluvermişlerdir. Aradan bu kadar asır geçmesine rağmen, insanlık hala ilim ve edebi onlardan almakta, onları kendisine rehber edinmektedir. Eğer, Ashab-ı İkrâm (R.A.), Allah Resulünden almış oldukları ilim ve irfanı, edeb ve terbiyeyi sonraki nesillere aktarmasalar, onların hali nice olurdu!

Peygamberimiz (A.S.) “ **Alimler, Peygamberlerin (A.S.) varisleridir**” buyurmuştur. Merhum Meh-

med Feyzi Efendi Hazretleride her yönüyle bir varis-i nebi idi. Feyzli sohbetleri, hal ve hareketleriyle, yıllarca çevresini aydınlatan bir ilim, irfan ve fazilet güneşi olmuştur. Onun çok kıymetli sohbetlerinin kaynağı, ayet ve hadislerdi. O, eşsiz kaynaktan aldığı değer biçilmez cevherleri kendi özünde yoğurup, ter-u taze ve orijinal bir şekilde insanlara sunardı.

Ancak bu sohbetler, tamamıyla olduğu gibi muhafaza edilemedi. Dinleyenlerin hafızalarında zamanın nisyanına terk edildi. Kendileri ‘’ Hafızalar idmansız kalıyor.’’ Buyurarak, teyip yoluyla sohbetlerinin tesbitinde razı olmazlardı. Bu yüzden, gizlice sohbetlerini teyip bantlarına çekme çabalarında pek fayda vermemiştir.

Bu sebepten dolayı, takriben 1977-1978 yılları arasında dinlemiş olduğum bazı sohbetlerini, o sıralarda gücüm nisbetinde kaleme almaya çalışmışım. Ama maalesef, bu işi fazla devam ettirme imkanım olmadı. Bu yazdıklarımı, daha sonra, Hoca Efendi Hazretleri’nin kendisine okudum. O da lüzum yerleri tashih etmişti. Keşke, vefat ettiği güne kadar devam ettirdiği inci misali sohbetlerinin hepsi yazılıp, tesbit edilebilseydi. Böylece onun bu ilim ziyafetinden bütün insanlık hakkıyla istifade edebilirdi diye düşünüyorum. Ancak, Hoca Efendi’nin güzide talebelerinden arkadaşımız Musa Özdağ’ın, Mehmed Feyzi Efendi’den almış oldukları feyizle, O’nun adeta vecizeleşmiş çok değerli sözlerini açıkladığı ‘‘FEYİZLER’’ serisinin beşinci cildinin de çıkmış olması, bize teselli vermektedir. İnşallah, yine bir arkadaşımızın toplamış olduğu hatıra ve menkıbeleri de yakında basılıp ilim ve irfan ehlinin istifadesine sunulacaktır.

Hoca Efendi Hazretleri, bir ilim deryası idi. Özellikle akaid, kelim, tefsir, hadis ve tasavvuf sahalarında çok enteresan sohbetler yaparlardı. Dinleyenlerin hepsi, hangi meslekten ve meşrepten olurlarsa olsunlar, ister alim, ister cahil bulunsunlar, o sohbetlerden mutlaka nasiplerini alırlar ve dertlerine şifa bulurlardı. Ziyaretçiler, sormak istedikleri soruları, onlar daha sormadan, sohbet sırasında cevaplarını alırlar; hayret, huzur, safa, ve itmi'nan içerisinde huzurundan çıkarlardı.

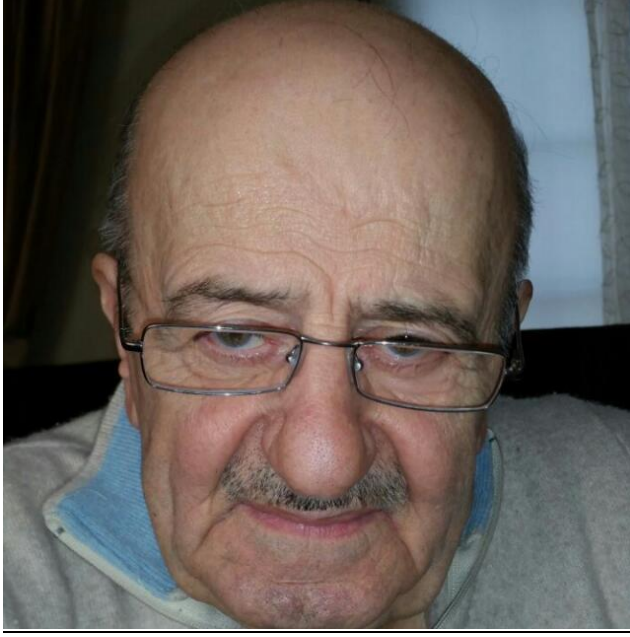
Onun yanına gelen dertli, sıkıntılı herkes, sohbeti sırasında bütün kederini unutmuş olarak, onun huzurundan kendisini rahatlamış, bir kuş gibi hafiflemiş hissederek çıkardı.

Biz de muhafaza edebildiğimiz kadarıyla, bu sohbetleri o değerli zatın çok kıymetli bir emaneti olarak ilmi çevrelerin ve sevenlerinin istifadesine sunmayı bir borç bildik. İnşallah faydalı olur.

Bu kitapta bulunan sohbetlerin bir kısmını da Safranbolu'lu Vedat Kader Bey'in, Hoca Efendi'nin sağlığında ondan dinlediklerini yazdığı ve ona da okumuş olduğu defterlerinden istifade ederek, o konularda kendi dinlediklerimizle ilave ederek derledik. Allah (C.C.) ondanda razı olsun, AMİN.

Ayrıca bu kitabı, Muzaffer Ertaş, Musa Özdağ ve Kemal Topçu gibi, Hoca Efendi'nin sohbetlerine aşına olan dostlarımıza okuttuk. Allah nasip ederse, ileriki baskılarda elde edebileceğimiz diğer sohbetlerinde ilave ederiz. Gayret bizden, başarı ve tesir Yüce Allah'tandır.

Rafet Küllüoğlu
Ocak 1996-KASTAMONU

VELİ İŐIK KALYONCU

Kastamonu 1936 doğumlu. Emekli din dersi öğretmeni. Aslen Kastamonu Araç'lı. Ankara İlahiyat Fakültesinde okurken Ulus'da dershanede kalıp, eserlerin baskısında bulunarak formaları Üstad Hazretlerine götürüp ziyaret ederek duasına mazhar olup kucaklaşmıştır.

1952-1954 yılları arasında M.Feyzi efendi ile evlerinde kalmış, kırlara, Karadağa beraber gitmişlerdir.

Üstad hazretlerinin M.Feyzi efendiye verdiği dişini, saçını ve seccadesini görmüş ve koklamıştır.

Halen Bursa da yaşıyor. İstanbul'a geldiklerinde 2013-2016 yıllarında hususi şöforlüğünü yapıp çok hatıralar dinledim.Çok derslere beraber gittik.

HATIRALARI:

1951 de Kastamonu Lisesinde okuyorduk. Eylül ayıydı, okullar yeni açılmıştı.Şeyh Şaban-ı Veli Hazretleri'nin camisine Cuma namazına gitmiştik. Mehmet Günay Tümer isimli samimi bir arkadaşım vardı. Onunla birlikte idik. Camiden çıktıktan sonra başı atkı ile sarılmış, çok nurani bir zat gördük. Dedik: “-Bu zat kimdir?”

-“Buna Kalaycı Mehmed Efendi derler, evliyaullahtandır”

“-Biz kendisini ziyaret edebilir miyiz, bizi kabul eder mi?” dedik. “Evet” dediler.

Bir Cumartesi günü öğleden sonra gittik. Kapıyı çaldık, biraz da, “evliyaullahtan” dedikleri için çekiniyoruz. Kapı açıldı. Baktık bizim Tanıdığımız Burhan Değer isminde bir arkadaş kapıyı açtı.

“-Buyurub” dedi.

Girdik. Uzunca bir salon, bahçeye bakıyor. Arkadaş;-“Efendi abdest alıyor, az sonra gelir” dedi. Oturduk, biraz sonra içeri girdi. Baktık çok nurani bir zat, başında beyaz sarık, lacivert bir aba , sedire diz çöküp oturdu. Bizi sordu.

“-Talebeyiz” dedik.”-Nerelisiniz” dedi.

“-Araçlıyım” dedim.

“-Abdullah'ı tanıyormusun?” dedi.

“-Tanımıyorum” dedim. Abdullah Yeğin Ağabeyi sormuştu.

“-Sualiniz var mı?” dedi. Aklımızda bir sual yoktu. Ama gelmişken zor bir şeyler soralım dedik.

“-Nazar var mı?” diye sordum.

Nazar hakkında yarım saat anlattı.O arkadaş da;

“-Büyü var mı?” dedi. İlk ziyaretimiz böyle oldu.

Aradan bir ay geçti. Bize kapıyı açan arkadaşına rastladık.

“-Gelmek istiyoruz, ama kabul eder mi?” dedik.

“-Kabul eder mi ne demek, sizi bekliyor, niye gelmiyorsunuz?” dedi.

Sonra biz yine bir Cumartesi günü öğleden sonra ziyaretine gittik. Bize defterde yazılmış bir parça okuttu.

“-Anladınız mı?” dedi.

“-Bir şey anlamadık” dedik.

Sonradan bize okuttuğu parçanın otuz ikinci Söz’ün Üçüncü Mevkıf’ının başındaki Esmâ-i Hüsnâ bahsi olduğunu anladık. Fakat ben çok yüksek hakikatlerden bahsettiğini hissettim. Çıkınca arkadaşına;

“-İnşâallah kurtulduk” dedim. Çünkü okulda 8-10 tane dinsiz öğretmen vardı. Bizim itikadımızı bozmak için ellerinden geleni yapıyorlardı. Biz onlara inanmıyorduk, ama cevap da veremiyorduk.

Böylece gidip-gelmeye başladık. Bize teksir yapılmış bazı kitaplardan okuyordu. Yine tam anlayamıyoruz ama yavaş yavaşta anlamaya başladık. O sene haziran ayı geldi okullar tatil oldu. Kitapçılarda bir kitap gördük; ‘ Risale-i Nur, müellifi Said Nur, yazarı Eşref Edip.’ Nurdan bahsettiğine göre dini bir kitaptır deyip aldık. Ve su gibi okuduk.

Bir daha yanına gittiğimizde; “ Risale-i Nur diye kitap varmış, ondan sizde var mı?” diye sorduk. Kalktı, karşıda camekanlı bir dolaptan kalınca bir kitap aldı.

“Bunu size veriyorum. 15 gün, birgün birinizde, birgün birinizde kalacak, değiştirerek okuyacaksınız.” Dedi.

İnebolu’luların Latince teksir ettikleri Asa-ı Musa idi. O kitabı ceketimizin altına koyup ayrıldık, okumaya başladık çok heyecanla şevkle okuyor anlamaya çalışıyordum. Tam anlamasamda çok yüksek hakikatlerden bah-

settiği hissediyordum 15 gün geçti. Ben kitabın yarısına kadar gelmişim arkadaşta yarısına kadar gelmiş, sonra kitabı götürdük. Bitiremediğimizi öğrenince bize 15 gün daha mühlet verdi, kitabı 1 ayda bitirdik. Kendisine teslim etmeye gittiğimizde “Bu kitap sizin olsun.” Dedi. Arkadaş daktilo biliyordu. Lisede 4-5 kişi namaz kılan arkadaşlarımız vardı onlar için Asay-ı Musa yı 5 nüsha halinde daktiloyla çoğalttık. O daktitilo etti ben eski yazılarını yazdım.

Bundan sonra Mehmed Feyzi Efendi'nin yanına devamlı gidip gelmeye başladık. Artık kalaycı Mehmed'in Hz. Üstad'ın Kastamonu'da ki hizmetkarı Mehmed Feyzi Ağabey olduğunu öğrendik.

Yaz aylarında 1 ila 30 Temmuz arasında Karadağ'a çıkardı. Sabah gider, akşam dönerdi. Biz de arkasında 5-6 kişi olurduk. O önde gider, biz de peşinden giderdik. Karadağ'da bize Risale-i Nur okurdu. Çok az da açıklardı. 1951-1955 yılları arasındaydı. O zaman bütün risaleler eskimez yazıydı. Biz de okuyamıyorduk. Bize 22. Sözün 2. Makamını söyledi, biz süratle yazdık. Akşam gelince temize çekerdik. 29. sözü, 20. Mektub ve zeylini bize dağda yazdırdı. “-Siz bunları anlarsanız, risale-i nuru anlarsınız” demişti.

Mehmed Feyzi Efendi, gelenlerin durumuna göre bazan 3-4 saat konuşurdu. Ayetler, hadisler ve risale-i nurdan kısımlarla, diz üstü hiç kıpırdamaz, devamlı anlatırdı. Yanına gelenlerin durumuna göre konuşurdu. Bazen de hiç konuşmadığı olurdu.

Kastamonu mübarek bir şehir. 12 tarikatın tekkesi varmış. Kastamonu'luları çok korkutmuşlar.

Mehmed Feyzi Efendi”-Nasrullah Camiinin iki safı beyaz sarıklı hocalarla dolardı.istiklal Mahkemesi kurulmuş, bakardık her gün 2-3 hoca asılmış.”

Mehmed Feyzi Efendi çok hayalî biriydi.Biz beş sene yanında kaldık, bize en ufak bir şey söylemedi, şöyle yaptınız, böyle yapınız diye. Ayda bir ziyaret edene o feyiz bir ay yeterdi.

“Büyük zatların yanında başı açık olunmaz ha” diye bize edeb dersi de verirdi.

Rahetli teyzesi vardı. Çok mübarek bir kadındı. Nurlu idi, iki büklüm olmuş, iki sene yatalak oldu. Onun için kendisi evlenmek zorunda kaldı.

Teyzesi anlatırdı;”Mehmed Feyzi küçükken ilme çok meraklı idi. Eskiden lamba yok, gazyağı yok. Ocağın önünde oturur, çırayı yakıp çivilere koyar, 4-5 yaşında iki büklüm olarak okurdu”

Küçük yaşta hafız olmuştu. –“Ben her cüzden bir sayfa ala değil, ayından ayına ezberleyerek hafız oldum” demişti. Karanlık bir odası vardı. Penceresi yoktu. “2 sene o karanlık odada kaldım” derdi. 2 sene orada durmadan risale-i nur yazmış. Orada yazdıklarından biri de 29. Sözdür. Babama oku diye vermişler. Kastamonu’lu hanım nur talebelerinin süslemeleri ile ciltlenmişti. Her satırı elifler kerametiyle başlıyor, başka tevafuklar da vardı.”Ben bununre yapayım? Diye düşünürken Sungur ağabeye gösterdim. O da “bende kalsın” dedi.

Mehmed Feyzi Efendi evde devamlı beyaz sarıklı olurdu. Eski evi, Kastamonu’nun en eski evlerindedi.Ahşap iki katlı ve avlusu vardı. Fakat o kadar temizdi ki,içeri giren ferahlık duyardı. Temizlik o kadar olurdu. Kendisinde çok temizdi. Üstad hazretlerinin temizliğini

anlatırdı. “-Üstad bize ben çok kirlendim derdi. Bakardık çamaşırına , hangisi kirli, hangisi temiz fark edemezdik. Ancak kokusundan anlardık.”

ŞÜKRÜ YÜCEBİYİK:

1959 Kastamonu doğumlu. Kastamonu eşrafından. İn-
saat mühendisi.Dedesesi Üstad Kastamonu’da iken Bele-
diye reisi. Kastamonu’da ikinci mülk derslane yerini
veren ve yapan. Üstad hazretlerinin kaldığı evin yerini
aslına uygun yapan ehl-i hizmet bir kardeşi-
miz.Hapishane arkadaşım.Kadim dostum. Halen İstan-
bul Sultanhamamda tekstil işiyle meşgul. Benden 1 yıl
önce M.Feyzi efendiyi, beni tanıştıran Said Eroğlu’nun
babası rahmetli Hüseyin Eroğlu tanıştırmış. Acib bir
tevfuk.

HATIRALARI

1978-1979 Yıllarıydı.İstanbul’da üniversitede okurken,
bir gün otobüsle Kastamonu’ya gidiyordum.Yanımda
rahmetli Hüseyin Eroğlu vardı. Otobüste aramızda bir
samimiyet doğdu. Mehmed Feyzi Ağabeyin bahsi geçti.
Onunla görüşmek istediğimi söyledim.”-Ben seni götü-
rürüm” dedi. İlk ziyaretim böylece gerçekleşti.Yatsıdan
sonra idi.Aslında o saatlerde ziyaretçi kabul etmez-
di.Kılık-kıyafeti, siması beni çok etkiledi. Dedemi Be-
lediye Başkanlığı zamanından tanıdığımı bahsetti.

Sonra 1980 de okul bitti. Babam vefat etti. Dershanede
vakıf olarak aklıma fikrim de bu yüzden olmadı. Kasta-
monu’ya dönüp babamın işlerine döndüm.Haftada bir
Mehmed Feyzi Efendinin ziyaretine giderdim. Öyle ki;
şahsi meselelerimizi dahi açabilir, dua isterdik.Evlilik
konusunda bile onun duasını almıştım. Çocuğum oldu,
yine ona dua ettirdiğimi biliyorum. Vefatı bende derin
bir boşluk meydana getirdi.Babamın vefatı kadar beni
sarstı diyebilirim.

KERAMETİNE ÇOK ŞAHİD OLDUM

Bir kere Mehmed Feyzi Ağabey bir nur talebesidir.Onda şek yoktur.Ayrıca hafızdır.Kerametine çok şahit olmuştumdur.

Bir Perşembe eşrafla ziyaretine gittiğimizde hiç münasebet olmadığı halde çocuk aldırmanın günahından bahsetti.Sanki o konu sorulmuş gibi teferruatıyla anlatıyordu.Durup dururken bu konuyu niye anlatıyor dedim. Sonra da demek ki bize lazım diye düşündüm. Yanından ayrıldığımızda,beraber gittiğimiz arkadaş:

“-Yahu olmaz böyle şey!

Meğer o gün doktordan çocuk aldırma için randevu almış, doktor da:

“-Bugün müsait değilim, yarın gelin” demiş.

“-Artık ben bundan sonra mümkün değil, çocuk aldırta-mam!” dedi. Meğer ona cevap vermiş.

Vefatı da gariptir. Hasta falan değildi. Aynı gün ziyarete

gelenleri karşılamış, Hatta ziyaretçileri ondan ayrılıp bana uğramışlardı. O gece Miraç Gecesi’ydi.

Allah şefaatine mazhar eylesin.Amin

Üstad dan hatıralar

Sık sık anlatırdı:

“Üstad atın üstünde, ben yanında Karadağ a giderdik.

Ben hiç yorulmazdım. Şimdi arabayla gidiyorum yoruluyorum. Ustad, tashihat kitaba bakarak yapmazdı. Ben okurdum, Ustad hafızasından müdahale ederdi”

Üstadın evinin karşısında, komşusu Rifat Sarıalioğlu Vardı. Abdulah Yeğin Ağabeyi Üstada götüren kişidir.

O

anlatmıştı:

“Biz beş- alt kişi çocuklar Üstadın huzurunda risale yazıyoruz. Her birimiz ayrı ayrı yerleri yazıyoruz. Mesela ben

Birinci sözü,diğeri Ayeti Kübra dan bir yeri, daha başkası

başka bir yeri yazıyor. Mesela Üstad, sen nerede kalmıştın diye sormuyor.Onun kaldığı yerden devam ediyordu. En az 5-6 kişinin hepsine sırayla okutup yazdırıyordu.

Üstadın geri çevirdiği ekmek

Mesela biri anlatmıştı:

Kastamonu'nun etli ekmeği meşhurdur. Bir gün annem Ekmek yapıyordu. Üstad'aekmek gönderecek. Tabağa üç tane koydu, sonra bir tane daha koydu.Dört tanesi fazla olduğunu düşünerek birini geri aldı. Sonra tekrar pişman oldu onu da tabağa koydu. Bana verip Üstada gönderdi. Ben paketi aldım götürdüm.Ustad bir dakika dedi, paketi açtı. Üstten o bir taneyi aldı, geri verdi. O gönülsüz gibi olan geri verdi.

İbrahimTankuş amcadan dinledim, rahmetli oldu. Sık

Sık Üstadın yanına gidip gelirdi

“Babamın vefatından sonra Kevser de -Üstada yakın bir mahalle- evimizin duvarı yıkıldı. Bunun altından nasıl kalkarız diye hanımla derin derin düşünüyorduk. Aşağıdan doğru Hocafend'nin hızlı hızlı yürüyerek geldiğini gördük.Oyalanmadan:

“Allah kolaylığını verir, Allah kolaylığını verir!” deyip geçti Ondan sonra ya annem ya da ben:

“Babam falanca taşın altına altın koyardı. Şu taşı bir kaldıralım bakalım” dedik. Kaldırdık baktık, bilmem

kaç tane kırmızı lira. O altınlar duvara yetti, arttı bile. O altınlar orada gerçekten var mıydı, yoksa O anda mı var edildi, onu bilemem”

Hulusi Ağabeyin vefatı üzerine

Mehmed Feyzi Ağabey, Üstadın gittiği dağlarda, yazın bir hafta on gün kalırdı. Bir seferinde:

“Ben götüreyim” dedim, kabul etmedi. Sizi kırmaz ama kesinlikle kabul etmez. Ben onun damadının arabasına bile bindiğini görmedim. “Allah razı olsun” der, başkasının arabasına binmezdi. Taksicilik yapan birisi vardı hep onu çağırır, parasını verirdi.

O zamanlar telefon şimdiki gibi değil. Hulusi Ağabeyin vefat haberini aldım. Bir yaz günü dağa çıkıyordu. Bana haber verdiler. Cemaatin

bir avuç olduğu zamandı. Ben kendisine haber vermek istedim. Karadağ a gittim buldum. Meşhur eğri ağacın-karşı tarafındaki bir bölgedeydi. Vefat haberini söyledim.

“Aaa Allah rahmet

Eylesin” diye hayretle karşılamadı.Sanki daha önceden haber almış bir hali vardı. Ben de Soramadım. Sebepler noktasında duyma ihtimali yoktu. Allahu a’lem manevi alemden haberi almıştı. Sunu söylediğini hatırlıyorum:

“Hiç görüşmedik; ama birbirimize hep dua ettik.

İbrahim Fakazlı ve ehli kalp bir zat olan Salih Ağabeyle üçümüz Mehmed Feyzi Ağabeye gitmiştik. O hapishane günlerini nasıl da heyecanla anlatıyorlardı! O kadar tatlı an-

latıyorlardı ki, Mehmed Feyzi Ağabey:

“-yastığımda tahtakurusu doluydu. Ben onlara ilişmezdim, onlar da bana ilişmezdi” dedi. Kardeşlere:

“-Siz onları ısıranı bulamazsınız. Onların ammizadelerini

öldürürsünüz, onlar da gelir sizden oç alırlar “dermiş. O sıkıntılı hallerini çok büyük mutlulukla anlatmışlardı.

Ben bir ara:

“-Siz o çileleri çekmeseydiniz, biz bugünlere gelemedik”dedim. Feyzi Ağabey:

“Ah” diye bir iç geçirdi Çile olur mu? Zaman O zaman, demler o demlerdi! dedi

Peygamberimiz bana yolu tarif etti

Salih Ağabey, yaşlı fakat çok dinç biriydi inebolu'da Avra diye bir tepede otururdu. Çok da mütevazı idi. Tashihat yapmış, yazmış. Onun anlattıklarından iki -üç tanesi hafızamda yer etmiştir. Biri şöyle:

“Rüyamda yolumu kaybettim. Sağa koşuyorum, sola koşuyorum. Kan ter içinde yığıdım, kaldım.Karşıdan beş tane atlının geldiğini gördüm. Hemen kendime çekidüzen verdim. Yaklaştılar. Ortada Peygamber Efendimiz (a.s.m) iki tarafında dört halife, ellerini öptüm. Efendimiz (a.s.m.):

“Şuradan gireceksin, söyle gideceksin “diye bana yolu tarif etti.

Ben Efendimiz in (a.s.m) tarif ettiği yerden gittim. Yol Deniz kenarına çıktı. Deniz kenarında büyük bir kale vardı.Baktım burçların arkasında Üstad Hazretleri. Ayağa kalkmış, elini alnına koymuş karşı sahilleri, Rusya'yı gözetliyor.

“Üstadım!” dedim. Kucaklaştık ve uyandım. Aynı hakikat bir rüyaydı.

İkincisi:

“-Nurları yazıyorum, tashih için Üstada bırakıyorum.Ama çokda sigara içiyorum.Bununla ikisinin bağdaşmadığımı da biliyorum. Cesaret edip de Üstada sormuyorum.Kendisine vereceğim yazının dibine bir not düşdüm.”Üstadım böyle böyle. Sigara alışkanlığım var.Bırakamıyorum” diye yazdım. Verdiği cevap;

“-Kardeşim, küfr-ü mutlak zamanı.Karşımızda küfrü mutlak varken sigarayla uğraşacak vaktimiz yok”

(Daha sonra Teksir öğrenmek için İsparta’dan Tahiri Mutlu Ağabey İnebolu’ya gelir. Sigarayı görünce “İçmeyin” der. Biz üstada sorduk derler. Ben anlamam der. Üstada tekrar not yazıp sorarlar:

Cevap enteresan; “Tahiri’nin takvası sizden üstündür”. Bundan sonra sigarayı bırakırlar. H.E.)

Seyyid Ahmed Siyahi nin türbesi

Mehmed Feyzi Efendiyi ziyarete giderken memleketin eşrafından bir grubumuz vardı. Perşembe günü ikindiden

sonra giderdik. Hatta aramızda daire amiri de olurdu.

Bir gün gittiğimizde dışarıdan gelenler, Kastamonu'daki ziyaretgahları kendisine sormuşlar. O da, Şeyh Şaban-ı Veli, Müfessir Alaaddin Efendi ve Seyyid Ahmed Siyahi Hazretler’inden bahsetti. Siyahi Hazretleri’nin yeri çok virane olduğunu, onu imar etmek gerektiğini söyledi. Hatta onunla ilgili bir tez çalışmasından ve basılması gerektiğinden söz etti. Oradan ayrıldığımızda:

“-Yahu bu zat hiçbir zaman bir işi yapın demez. Bunun

Türkçesi yapın demektir. Hepimiz üzerimize düşeni yapalım?” dedik. Hakikaten gittik gördük ki virane haldeydi Bendediği kitabı da buldum. Osmanlıca, Tahassur isminde bireserdi. Seyyid Ahmed Siyahi hakkında yapılmış bir çalışmaydı. Kitabı kendisine götürüp gösterdim. Baktı, okudu.

“Tamam bu kitap!” dedi. Hatta fotoğrafı da vardı. Ahmed

Siyahi Hazretleri Kastamonu'ya irşat vazifesiyle 150 sene önce gelmiş.O sırada Mehmed Feyzi Ağabey vefat etti. Bir gece sabahında

Mehmed Feyzi Ağabeyi rüyamda gördüm. Üçüncü kişiye:

“Siyahi'nin türbesi ne oldu? diye soruyordu. Ben de yer Yarılısada içine geçseydim diye hayıflanıyordum. Ondan sonra ona önyak oldum. Orayı restore ettik. Kitabı da müftü Latinceye çevirdi ve basıldı.

Ondan sonra tekrar bir rüya gördüm. Bir yerde oturlan, önde sıralar olan bir yer. Mehmed Feyzi Ağabeyin yanında oturuyorum. Orada hoca kılığında piri- fani biri var. Öyle bir huzur var ki hiç uyanmasam, hiç kalkmasam diyorum. O simayı tanımıyorum. Piri- fani bir zat müderris konumunda.

Türbenin bitmesine yakın fotoğrafını araştırıyoruz. Bir teyze vasıtasıyla bir fotoğraf geldi. Bakınca dondum, kaldım.

Hanım:

Ne oldu? dedi. O fotoğraf, rüyada gördüğüm kişinin kendisi. Meğer siyah sarık sardığından Siyahi derlermiş. Mehmed Feyzi Ağabey, çok değer verirdi ona. Halid-i Bağdadi Hazretlerine mensupmuş.

Üstadın Kastamonu'daki evini yaptırmak bana nasip ol-

du. Bu konuda, Şu andaki belediye başkanı (2009) Turan Topçu Beyle ,O zamanki Belediye Başkanı Süleyman YÜCEL Beyin. gayretleri inkar edilemez

Allah kendilerinden razı olsun. Orası belediye tarafından istimlak edildi. Belediye Hizmet Vakti na devretti. Bu bir cesaretti. Ama Süleyman Bey ve Turan Bey sağ olsun bunu gerçekleŐtirdiler.

Süleyman Yücel Bey, 1994-99 arasında MHP'den Belediye başkanı idi. Biz evi 1996

senesinde, orijinaline en yakın Şekilde yapmaya çalıŐtık. İnŐaati altı ay gibi bir zaman zarfında tamamladık.

O zamana kadar Ustad ryama pek girmezdi. Ama o 6 aylık dönemde iki defa rüyamda gördüm. Ustad'ın orayla ne kadar alakadar olduğunu anlatmak için söylüyorum.

R'yanın biri çok manidardır. Üstadı Kastamonu giriŐinde karŐılıyoruz. İsparta daki otomobiliyle geliyor. Ben elini öptüğümü hatırlıyorum. Üstad memnun.

İkincisinde; stadın arkasında namaz kıldım.

Mehmed Feyzi AĞabey den on sene ziyaretine gittiğim zaman zarfında, Şu veya bu partiye en ufak temayül gösteren bir sözünü duymadım. Ama Alparıslan Türkeş'in ziyarete geldiğini biliyorum.

Humeyni nin döneminde hakkında soruyorlar.

Ben kuyu dibindeyim, siyasetle ne ilgim olur? deyip kapatırdı On senelik sürede bu da ona yakıŐmadı dediğim hiçbir Şey olmadı. Hepsi sünnete uygun örnek alınacak davranıŐlardı

Dr Ahmed Zafer Ergun, kendisi CHP'lidir. O zamanSSK Hastanesinde baŐhekimdi. 1980 İhtilal sonrasında Mehmed Feyzi Efendiye Ankara'ya götürmek isti-

yorlar. Ama O cesaretle göğsünü gerdi. Sorumluluğu üstüne aldı, gitmesine engel oldu.

Üstadın sürgün edildiği yıllarda dedem Adil Yücebıyık Kastamonu Belediye Başkanı idi.Üstada dostça davranırdı. Kendisi 1963 de vefat etti. Dedemin annesi Zehra Hanım, teyzesi de Hacer Hanımdı. Her ikisinin üstada büyük alakaları vardı.Bunların isimleri risalelerde geçer, Babaannem Necmiye Hanımında risalelerde ismi geçer.Babaannem ördüğü kazağı üstada gönderip kendisini talebeliğe kabul etmesini istemiş.Üstad kabul edince çok memnun olmuş.Babaannemin anneside Hacer hanımdır. Teyzesi ve aynı zamanda kaimvalidesi Zehra hanımdır.Babaannemin üstada çok hürmeti vardı.Ailenin büyükleri olan hanımlar üstadı tanımış olduklarından, dedem ve babamda ister istemez üstada dost olmuşlardır.Dedem Kastamonu'da iki dönem Belediye Başkanlığı yapmıştır. Bu dönemler Vali Avni Doğan ve Mithat Altıok'un ve Üstadın sürgün dönemine rastlar.Babaannem valilerden çok bahsederdi.

Bir gün Mehmed Feyzi Ağabey anlatmıştı;
“Vali Mithat Altıok sizin evde Üstadla görüşmek istemişti.Çağırdılar, ama üstad gitmedi.Doğru olanda bu idi. Çünkü alimler, amirlerin ayağına gitmez” dedi.
Dedem Üstadın yanına çok gidirmiş. Hatta üstada maaş bağlamak istemiş, encümenden tahsisat çıkarmış, üstad maaşı kabul etmemiş. Yalnız”-Ben sizin misafirinizim, siz de ev sahibi sayılırsınız” deyip o paradan evin kirasını alıp gerisini iade etmiş.
Yine Mehmed Feyzi Ağabey anlatmıştı:”-Kira 3,5 lira idi. O para Belediyeden geldiği zaman, bir merhem ku-

tusu içine koyar, kendi parasına karıştırılmazdı.Sonra ev sahibi kirayı almaya gelince o kutudan verirdi”

Babam anlatmıştı;”-Üstadın bize verdiği bir para vardı. Dedem kendisine bir ceket vermek için ısrar etmiş, üstad kabul etmemiş.Ama üstad kendisine bir para göndermiş, “Bu para evlatlarının serveti hakikisi olsun” demiş.O parayı uzun süre sakladıkları halde sonra kaybetmişler. Babama üstadı görüp-görmediğini sordüğümde;

“Çocuktum,anneannem Hacer Hanım benim Üstada yemek göndermişti.Üstadın validenizin validesine hürmetim vardır” dediğini hatırlıyorum.

Yine babam anlatmıştı.”_Hacer hanım öldüğü zaman bana böyle bir hal oldu ki, hiç feryad-figan etmedim. Evde ve üzerimde müthiş bir sükunet ve huzur hali vardı.Ev ışıl ışıldı. Ben o evde o akşamki hali bir daha görmedim. Ne ağlayabildim, ne bir şey. Manevi bir haldi o”

Bir sabah üstadın evinin civarındaki at pazarında şiddetli bir kavga çıkar.Gürültüyü duyan üstad pencereden bakar. Mehmed Feyzi Ağabeye kavganın sebebini sorar. O da –“Efendim, Belediye tahsildarları esnafı para almak için sıkıştırıyorlar. Adam daha malını satmamış. Cebinde çay parası yok. Belediyeciler illa para vereceksiniz diyorlar. Bu yüzden aralarında kavga çıkmış” deyince; üstad lBelediyeden aldığı kira parasını almaz.

ŞEVKET ÖZSOY:

Kastamonu-Taşköprü 1958 doğumlu. İstanbul Yüksek Öğretmen okulunu bitirip Kastamonu Ticaret lisesinde öğretmen olarak başlayıp aynı yerden emekli oldu. 1980-1989 yıllarında benim gibi sohbetinde bulunup istifade eden ehl-i ilim ve müdakkik bir kimsedir.

4 Mart 2017 Kastamonur.com

Mehmed Feyzi Efendi / Şevket ÖZSOY

MEHMET FEYZİ EFENDİ

Memleketimizde son yüzyılda yetişmiş ender şahsiyetlerden, mütefekkir bir kişiliğe sahip, gerçek bir din âlimi olan Mehmet Feyzi Efendi'yi ağırlamak istiyorum bugün köşemde.

O'nun, ruhlara huzur, gönüllere şifa, akıllara gıda hikmet yüklü sözlerinden derlediklerimi kısa açıklamalarla sizlere arz ediyorum:

KUR'AN HAKKINDA

*Asrımız Kur'an asrıdır. Kur'an ölümlere hitap etmiyor, dirilere hitap ediyor.

*Kur'an'ın irşad ettiği yol en sağlam yoldur, başka kapı aramağa lüzum yoktur.

*Kalpler Kur'an'la hayat bulduğu için, Kur'an'ın bir adı da RUH'tur. Kur'an'ın hakaikini fehmeden (anlayan) kalp hayattardır (diridir), Kur'an'ın hakikatlerini fehimden gafil kalpler ölüdür.

*Kur'an'ı anlama üç mertebede gerçekleşir;

1. Tealluk: Devamlı Kur'an'la alakadar olma, meşgul olma, okuyup anlamaya çalışma, 2. Tehalluk: Kur'an'ın ahlakı ile ahlaklanma, 3. Tahakkuk: Kur'anın ahkâmını hazmetme.

*Kur'an'ın bir adı da FURKAN'dır. Yani fâriktir (ayırıcı, fark ettirici). Hakkı-batılı, helalı-haramı, meleği-şeytanı, nikâhı-sifahı birbirinden ayırır; fark ettirir.

*Kur'anın irşadı altında yaşayalım, ahlâkı ile ahlâklanalım.

RASÛLULLAH (a.s.v) VE SÛNNETİ HAKKINDA

*Kalplerimizi Allah (CC) ve Rasûlullah (ASV) muhabetiyle dolduralım, sahtelere yer kalmasın.

*Muhabetullahın alameti, Rasûl-i Ekrem'e (AS) itaatir.

*Rasûlullah Efendimiz Şems-i Fazilettir. (Fazilet Güneşi). Şefaata isteyince, hemen yetişir.

*Rasûlullah Efendimiz (as) kabri-şeriflerinde hararetiyle, teravetiyle (sıcaklığı ve tazeliği ile), hayat-ı berzahiyeye (kabir hayatı) ile hayydırlar (diridirler).

*Rasûlullah'a (a.s.v.) Karşı Görevlerimiz;

“1.Rasûlullah Efendimiz' i(asv) kendi nefsimizden evlâ bileceğiz,

2.Sünnetine ittibâ edeceğiz(uyacağiz),

3.Âl ve ashabını (R.A.) seveceğiz,

4.Hadislerine hürmet edeceğiz,

5.Çokça salavât getireceğiz.”

(Allahümme salli alâ Seyyidinâ Muhammedin ve alâ Âl-i Muhammed)

İLİM VE ALİM

*Farzdan evvel farz İLİMDİR, farz içinde farz İHLÂSTIR.

*İhlâs, bir ameli sadece Allahın emri olduğu için yapmaktır.

*Kuran'ın irşadından, Ehadis-i Nebeviyye'nin (asv), ulemanın irşadından başka çare yoktur.

*Kendi bildiğimize Kur'an'dan ve hadisten mana çıkaramayız; onunla amel edemeyiz. Ancak ulemanın kaide-

i mukarreresi altında mana istihrac edip, ona göre amel etmeliyiz.

*İnsan talebe olarak hayatını devam ettirir ve öyle kabre girerse, Allah kıyamete kadar onun ilmini tamamlar.

*Ulemayı zem ve gıybet edip de felah bulan yoktur.

*"Allahümme innî es elüke ilmen nâfia"/Allah'ım senden faydalı ilim isterim" Bakın Rasûlullah Efendimiz (asv), hacda, Kâbe'ye karşı, zemzem içerken bakın bu duayı yapıyor, en önemli yer ve zamanda ilim istiyor.

KALP VE ZİKRULLAH

*Kalbi temizlemede bir bahçivan gibi olalım. Bahçivan toprağı ekmeden önce zararlı ot ve dikenlerden temizler. Biz de kalbimizi önce zararlı hatıra ve düşüncelerden (kin, küfür, hased, nifak v.b.) temizleyip, daha sonra iman ve muhabetullah ile doldurmalıyız, süslemeliyiz.

*Dışımız halk ile olsa da, içimiz daima HAK ile olsun; kalbimiz Allah'ı zikretsin.

"Onlar öyle erlerdir ki, herhangi bir ticaret ve alışveriş kendilerini Allah'ı zikretmekten, namazı kılmaktan ve zekatı vermekten alıkoymaz." (Nur Suresi, 37)

*Kalpte devamlı Allah'ın(CC) zikri galip olursa, kan dolaşımı ile kan kalpten geçerken temizlendiği gibi, manen de temizlenir; zikrullahın nuru kana karışan haramları temizler.

*KALB-İ SELİM; içi dışa çevrildiğinde (kalpte gizlenenler açığa çıktığında), içinde, ne Allah'tan ne de kuldandan utandıracak bir şey bulunmayan kalptir.

"O gün, ne mal fayda verir, ne de evlat. Ancak Allah'a KALB-İ SELİM (temiz bir kalp) ile gelenler (o günde fayda bulur/kurtulur)."(eş-Şuarâ, 88-89)

BİRLİK BERABERLİK

*Müsbet (olumlu, pozitif) düşünelim, müsbet söyleyelim, müsbet hareket edelim.

*Dindarlar, milliyetçiler ve vatanperverler birbirlerini tenkid değil takviye etmeli; desteklemelidirler.

*Mefahir-i Diniye, Mefahir-i Milliye, Sadakat-i Vataniye: Bu üçü bir arada olursa, oñulmayacak yani iyileşmeyecek yara yoktur. (her problem çözülebilir.)

*Dinle millet, etle kemik, sırtla karın gibi birbirleriyle kaynaşmıştır, ayırma imkanı yoktur.

EN ÜSTÜNÜ İMAN KARDEŞLİĞİ

*Şuculuk-buculuk (topluma) zarar veriyor. Kim olduğumuzu soranlara “mü’minlerden/Müslümanlardan bir ferdim” diyelim kardeşim.

“Allah’a davet eden, salih amel işleyen ve: «Ben gerçekten müslümanlardanım» diyen kimseden daha güzel sözlü kim olabilir?” (Fussilet, 33)

* Bir meslek ve meşreb (cemaat) ne kadar parlak ve kalabalık olursa olsun, geniş İslâm dairesinin ancak bir noktası olabilir, o geniş dairenin yerine geçemez. Noktalar birleşerek daireyi meydana getirirler.

* “Allah’a ve Resulüne itaat edin;birbirinizle çekişmeyin (didişmeyin,münakaşa etmeyin); sonra içinize korku düşer de kuvvetiniz elden gider.” (Enfal, 46)

Cenab-ı Hak kendisinden, hocalarından, üstadından, anne ve babasından razı olsun, cümlesine rahmet eylesin, derecelerini âlî eylesin.

"Rasûlullah Efedimiz'den (sav) bize Kur'an kaldı, ilim kaldı, hilim, sabır, tahammül ve şefkat kaldı."

Mehmet Feyzi Efendi
NE KALDI BİZLERE RASÛLULLAH'TAN (SAV) ?
Ne kaldı bizlere Rasûlullah'tan?

İlim kaldı, hilim kaldı, din kaldı,
Ne mal kaldı, ne mülk kaldı, ne emlak;
Sünneti ve Kitabullah; Kur'an-ı Kerim kaldı.

Eğer rehber ister isen, Kur'an müşdidir sana,
Dünyaya niçin geldin? Kur'an bildirir sana,
Soracağın soruları, cevaplar Kuran sana,
Çözemezsen müşkilini, açıklar Kur'an sana.

Nebî yaşayan Kur'an'dır, Cibrîl'in(as) öğrencisi,
İlim talep eyler isen, ol O'nun talebesi,
Farzdan evvel farz ilimdir, herkes bunu bilmeli,
"İlm-i nâfi" talep eyle, ol bu yolun hadimi!

Eğer Hakk'ı sever isen, ittibâ et Habîb'ine (sav), (1)
Muallim-i Kur'an'dır O, dikkat et sözlerine!
Edeb ile, dizin çök, rahle-i tedrîsine,
Çün edeb önce gelir, mağrur olma ilmine!

Ol Nebî'ye varis olan; ilmine, hem hilmine,
"Veresettünnebî" olur, yürürse yolda sıdk ile, (2)
Güzel ahlâk için geldi, "Üsvetün Hasene" bize, (3)
Şaşırtma Rabb'im bizleri, Hakk yolunda daim eyle.

Ne kaldı Rasûl'den bize?..
Ehl-i Beyt bize hediye, (4)
Onlar bizlere emanet,
Onlar lâıyk meveddete, (5)
Kur'an emrediyor bunu;
Hem sevgiye, muhabbete,
Onlarla yaşanıp geldi,
Bize Sünnet-i Seniyye,
Onları sevip sayanlar, birlikte girer cennete.

Ehl-i Beyt Âl-i Âbâ'dır; (6)
Başta Muhammed Mustafâ, (sav)
Annemiz Fâtımâ(ra) ile, ol Aliyyel Murtazâ, (k.v.)
Hasan(ra) ile Hüseyin'im(ra), Nesl-i Pâk-i Mustafâ.(sav)

Ne kaldı Rasûl'den bize?..
Yıldızlar gibi Sahabe(ra); (7)
Onlar yârân nur Nebî'ye,

Onlar aşık Peygambere,
Onlar yolda işaretler,
Onlar ışıktır bizlere.

"ve hasüne ülâike..."; (8)
ne güzel arkadaş bunlar;
Peygamberler(as) ve siddıklar ve şehitler, salihler...
Bunları dost edinelim,
çünkü in'âma mazharlar,
Rabb'im yollarında yürüt;
seçtiğin kullar, bu dostlar.

.....
(1)De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın." -Âl-i İmran,31-

(2)"El ulemâu veresetül Enbiyâ"/ "Alimler Peygamberlerin varisleridirler."
(Hadis-i Şerif)

(3)"Andolsun ki Allah'ın Resulünde, sizin için uyulacak en güzel bir örnek (usvetün hasenetün) var..."-el Ahzab,21-

(4)"Size iki şey bırakıyorum; onlara temessük etseniz necat bulursunuz: biri Kitabullah / Kur'an, biri Âl-i Beytim."(Tirmizî, Menâkıb: 31; Müsned, 3:14, 17, 26).

(5)"De ki: Sizden, tebliğime karşılık bir ücret istemiyorum, istediğim, ancak yakınlarıma sevgidir (mevedded)." -Şûrâ,23-

(6)Âl-i Âbâ: Tirmizî, Beyhakî ve Hâkim'in rivayetlerinde; Hz.Peygamber'in zevcesi Ümmü Seleme'den: "Ey Peygamber ailesi! Allah sizden sırf günahı gidermek ve sizi temiz yapmak ister" (el-Ahzâb, 33/33) meâlindeki ayet, benim evimde nazil olmuştur. Hz. Fâtıma, Hz. Ali, Hz. Hasan ve Hüseyin orada idiler. Resulullah üzerinde bulunan bir örtüyü (abâyı) onların üzerine örtüp, "İşte bunlar benim ehl-i beytimdir.* Allah bu sebeple onlardan günahı götürdü ve onları temiz kıldı" buyurduğu rivayet edilmektedir. Bir başka rivayette ise Resulullah'ın ellerini örtüden çıkarıp göğe doğru kaldırdığı "Allah'ım bunlar benim ehl-i beytim ve yakınlarımdır. Onlardan günahı, kötülüğü gider, onları temiz kıl" diye üç defa dua ettiği ifade edilir.

(7) "Ashâbım yıldızlar gibidir. Hangisine tâbi olunsun hidayete erersiniz." (bk. Beyhakî, el-Medhal, s.164, Kenzu'l-ummal, h. no: 1002)

(8) "Kim Allah'a ve Resûl'e itaat ederse işte onlar, Allah'ın kendilerine lütuflarda bulunduğu peygamberler, siddıklar, şehidler ve salih kişilerle

beraberdir. Bunlar ne güzel arkadaşdır!/-ve hasüne ülâike rafikâ-"
Nîsâ,69

"Ulema, Allah'ın kulları üzerinde peygamberlerin eminleridir. Siz onlardan çekinin ve onlara taarruz etmeyin. Onlar hükümet erkanı ile ihtilat etmedikçe ve dünyaya karışmadıkça (Deyleminin lafzında şu ibare vardır): Sultanla ihtilat eder ve dünyaya karışırlarsa o vakit peygamberlere hiyanet etmiş sayılırlar, o zaman bunların sakının." [Ravi: Hz. Hasan İbni Sufyan (r.a.)]

"FARZDAN EVVEL FARZ; İLİM, FARZ İÇİNDE FARZ; İHLASDIR"

Merhum Mehmed Feyzi Efendi yukarıdaki cümleyi sık sık tekrar ederek, ziyaretine gelenleri ilme teşvik ederlerdi. Bence O'nun en önmeli özelliklerinden biri, ilim konusundaki ayet ve hadisleri çokca okuyarak, bu hususu zihinlere iyice yerleştirmek istemesiydi. Mesela; Peygamber A.S.'in zezem konusunda : "Zezem ne niyetle içilirse, o şey içindir" buyurarak, zezem içerken yapılacak duaların makbuliyetine dikkatleri çekmiş olduklarını ve özellikle de o esnada şu duayı okumamızı tavsiye ettiklerini belirtirlerdi. "Allahım, senden faydalı ilim, geniş bir rızık ve hiçbir hastalık bırakmayan bir şifa isterim. Nitekim Peygamber A.S. duaların makbul olduğu bir mekanda, yani Ka'be'de duaların makbul olduğu bir zamanda, yani hac mevsiminde zezem kuyusunun yanında Kible'ye karşı Zemzem-i Şerif içerlerken bu makbul duayı yapmaları, O'nun ilme ne kadar ehemmiyet verdiklerini gösteriré buyururlardı. Rızık-ı suride yani maddi rızık konusunda "yeter" diyerek kanat etmenin güzel olduğunu, ancak rızık-ı maneviden olan ilim konusunda "yeter" demenin iyi olmadığını belirtirler ve Peygamber A.S.'in o kadar ilmine rağmen:"

Allahım,ilmimi artır” diye sık sık dua ettiklerini belirtirlerdi Bizlerin de aynı şekilde hareket etmemiz gerektiğini vurgularlardı.

FERDİ PLANDA ÜÇ ESAS

Mehmet Feyzi Efendi Hz.leri, ilme böyle teşvik ettikleri gibi, insanın hayatında daima uyması gereken _prensipleri de maddeler halinde şöyle sunarlardı:

- 1- Sünnet-i Seniye’ ye intiba,
- 2- Helalden yiyip -ime
- 3-ihlasla amel.

İÇTİMAİ PLANDA ÜÇ ESAS

1-Mefehir-i Diniye,

2-Mefahir-i Milliye,

3- Sadakat-i Vataniye

Dindarlar ve milliyetçiler ittifak etmeli. Birbirlerini tenkid değil, takviye etmeli.

ÜÇ ŞEY KUVVETLENMELİ

1- Ehli sünnet ve’l cemaat itikadı,

2- Hanefi Mezhebi (kolaylık olduğu için)

2- Milliyetçilik.

Bunları 30-40 senedir söylediklerini ifade ederlerdi.

ÜÇ ŞEYE MUHABBET EDELİM

1- Gayri müslimin hidayetine,

2- Fasıkın tevbesine,

3- Mü minin-kıskanmadan-terakkisine muhabbet edelim.

4-

İLİM HÜRRİYETİ

Abbasi Halifesi Harun Reşid, Medine- Münevvere'ye Imam Malik Hazretlerinden Muvatta adlı hadis kitabını dinlemeye gitti. imamı-Malik Hz.leri, Mescid-i Nebevi' de (AS) hadis-i şerif dersleri veriyordu.

Harun Reşid yüksekçe bir yere oturdu. İmam Malik Hazretleri celalli bir zattı.”Tevazu gösterenleri Cenab-ı Hakkın yükselteceği, kibirlenenleri alçaltacağı” hakkındaki hadisi- şerifi okudu.

Harun Reşid ferasetliydi, anladı ve aşağı inip oturdu. İmam Malik Hazretleri derse başladı. Hadisleri “Bu kabrin sahibinden rivayet edilmiştir” diyerek rivayet ederdi

Harun Reşid; “ emir çıkarayım, MUVATTA'dan başka hadis kitabı yazılmasın” dedi.

İmam Malik Hazretleri; “İLİM HÜRRİYETİ VARDIR”diyerek kabul etmedi.

Ondan sonra Buhariler, Müslimler, Tirmiziler yazıldı.

KALBİ TEMİZLEME

Kalbi temizlemede bir bostancı gibi olmalı.Yani nasıl bir bahçıvan ekim yapacağı yeri öncetemizleyip, tohum ekilecek duruma getiriyorsa, kalbini temizleyecek olan bir mü'min'de öncelikle kalbindeki kötü huyları temizleyip. manevi hastalıklan ondan gidermelidir. Buna “tahliye” (noktalı ha ile) yani boşaltma denir. Kişi öncelikle kalbindeki zararlı huyları tahliye edecektir. Ondan sonra da iyi huylarla bezeme süsleme işlemi gelir. Buna da tahliye- (noktasız ha ile) denir.

Mü min.” LA İLAHE İLLALLAH”zikrine devam etmekle her iki işlemi de yapmış olur.

Bu cümlenin birinci kısmı ile kalbdeki kötü huyları gidermeyi, ikinci cümle ile de güzel huylarla kalbi bezemeye niyet etmelidir.

Gazali Hazretleri temizlik dört mertebedir diyor

1- Maddi temizlik (hadesden,necasetten temizlik)

2-Çeşitli azalarla işlenen günahlardan tevbe.

3-Kalbi riya, kibir, ucb (kendine beğenme) hased gibi sıfatlardan temizleme.

5- Sırr-ı masivadan (haktan gayrisinden) temizleme. Bu enbiya(AS) ve Sıddıklara (KS) hastır)

Böyle hakiki taharetle kılınan namazda huzur ve lezzet olur.

Birgün sahabeden (RA) birisi Resulullah (AS) Efendimize rızkının darlığından şikâyet etti. Efendimiz ona: “taharete devam et” buyurdular.

HÜZÜN VE KEDERİN TEDAVİSİ

Kalbe hüzn geldiği zaman Elem neşrah leke- Suresi. Fatıha suresi okunur. Kur'an- Kerim Okunur. Kur'an-Kerimi okumayı bilmesee dahi yüzüne bakmak kafidir Resulullah (SAS) Efendimizin kalbine hüzn geldiğinde, Cebraıl (A.S.) "ın gelerek hatırlattığı dua:" Tevekkeltü..."duası okunur ki anlamı: "ölümsüz Diri olan (Allah)'a tevekkül ettim. Evlad edinmeyen, mülkünde ortağı bulunmayan ve zelil kimselerden yardımcısı olmayan Allah'a hamd olsun."de ve Onu noksan sıfatlardan yücelt de yücelt. Onu sabah akşam tesbih edin, yüceltin”

Kalbe hüzn de gelse, sürur da gelse Allah-u Teala'dan bileceğiz. O'na iltica edeceğiz ve sıkıntıdan kurtulmak için: “Allahümme inni euzu bike minke (ey Allahım senden sana, azabından rahmetine sığınım)

diye dua etmeliyiz. Zaten insan ondan başka nereye sığınabilir. “ Eynel mefer” Kaçacak yer nerede? Hacıların Safa- Merve arasında gidip gelmeleri de bu duayı temsil eder. Allah'tan yine Allah'a koşma. Gadabından Rahmetine kaçma,sığınma. Kemal kesbeden kimseler, enselerine tokat vuranla, ağzına helva vereni bir görür. İbrahim Hakkı Hz ileri gibi:

“Esine-i halk, aklam-ı HAKK'tır -narın da hoş, nurun da hoş- der.

İstikbal hakkında fazla endişeye düşmemeliyiz. Cennet hazinelerinin anahtarı olan” LA HAVLE VELA KUV-VETE İLLA BİLLAH”ı çokca söylemeliyiz.

ZENGİNLİĞİN VE FAKİRLİĞİN HAKİKATI

İslamda zenginin de fakirin de hakkı gözetilir. Zengin tenkid, fakir tahkir edilmez. Zengin (ağniya) Cenabı-Hakkın GANIY isminin mazharıdır. Fakirin kalbi kırılırsa, bela ve musibet gelir. Fakat sahtekarlar hicab olurlar.” Veren el, alan elden üstündür” hadis- şerifinde geçen veren el hakiki manada YED'UL-LAH'tır.”Yedulahi fevka eydihim..”

Yedi Münfıktan, Yed-i Rahman'a..

Bütün nimetleri bize Cenab- Hak veriyor. Sonra büyük bir fiatla, Cennet ve Cemalullah karşılığında onu satın alıyor. O halde bu çok karlı ticarete niçin girilmesin?.”Allah yolunda savaşıp öldüren ve öldürülen müminlerin canlarını ve mallarını, Allah Cennet onların olmak karşılığında satın almıştır” (tevbe, 111)

Rızık konusunda Hakka teslimiyet şarttır Hasan-ı Basri (RA) zamanında bir mezar soyguncusu tevbe etti. Me-

zardakilerin çoğunun başının sola dönük olduğunu itiraf edince, Hasan- Basri Hz.leri O kimselerin rızık konusunda şübheye düşenler olduğunu söyledi.

Resülulah (S.A.S) Efendimiz, “Melik” bir Peygamber olmakla

“Abd” bir Peygamber olmak arasında muhayyer bırakılınca, istişare için Cebrail A.S’a baktı. Oda abd bir peygamber olmasını söyleyince onu tercih etti.

Bir gün tok olup şükretmey,bir gün aç kalıp sabretmeyi istedi. Tevazusundan bir kadının kendisi için pişirdiği çorbayı eski bir kilim üzerinde yedi. Kendisi ümmetine hastalıklardan korunmayı emrettiği hal-

de, kendisi cüzzamlı bir hasta ile yemek yedi. Böylece Hakka olan teslimiyetindeki üstünlüğünü gösterdi. Tevekkülü tam olan aynı şekilde cüzzamlı ile çorba yiyebilir. Resululah (S.A.S) Efendimiz tevazuundan kıldan, sert abasını giyer, o da mübarek boyunlarını kızartırdı.

“Ben de sizin gibi bir beşerim” buyurarak ashabını teselli ederlerdi.

KALB- İ SELİM

İçindekiler ortaya döküldüğünde, iç dışa çevrildiğinde, içinde ne ALLAH c.c. ‘dan ve ne de kuldan utandıracak bir şey bulunmayan kalbe selim kalb denir. Ancak “selim bir kalb” ile Allah'ın (CC) huzuruna gidenler kurtulur. Ahirette mal ve evlat fayda vermez. “O gün ki, ne mal fayda verir, ne oğullar... Ancak Allah'a selim (halis, pak) bir kalb ile gelenler müstesna”(şuara, 88-89) Hatta ana, baba ve evlatlar o günde birbirlerinden kaçırlar.” Amma kıyamet sayhası geldiği zaman. o gün kaçacak kardeşinden, anasından ve babasından, zevcesinden ve oğullarından

(abese: 33-34-35)

ENBİYA-EVLİYA ve ALİMLERE OLAN İHTİYA-CIMIZ

Sual: Kafirler de “elestü bi-rabbiküm? Ben sizin Rabbiniz değil miyim? “hitabı karşısında Bela- Evet# dediler mi?

Cevap: Dediler. Fakat Cenab- Hak, onlara celalli teceli- de bulunduğu için onlar korkudan bela dediler

Bu hitap sırasında, ruhlar aleminde en önde Enbiya (aleyhimüsselam) bulunuyordu. Onların arkasında evliya, Sıddikin ve ulema, onların arkasında da avam-ı mü'minin vardı. “elestü bi- Rabbiküm” suali karşısında ilk önce Enbiya (AS) hicabsız (görerek) dediler. Daha sonra onlardan duyduğu için evliya ve ulema da “bela” dediler. Avam-ı müminin de onlardan duyarak “bela” dediler. Onların arkasında da münafıklar ve kafirler vardı. Onlar isteyerek değil de korkudan ve “bela” diyenlere katılmak mecburiyetinde kaldıklarından dolayı “evet” dediler. Fakat bu aleme gelince ahidlerini bozdular, verdikleri sözde sebat etmediler.

Ruhlar aleminde olduğu gibi, bu alemde de Rabbimizi tanıyabilmek ve ona kulluk edebilmek için, yine Enbiya (AS) ve ulemaya ihtiyacımız vardır. Onlara ittiba etmeliyiz, uymalıyız.

A'RAF

Kıyamet günü herkes ARASAT'da toplanacak. Mecnunlar (deliler)

ile (günah ve sevabı eşit olanlar ARAF" ta toplanacaklar. Günah ve sevabı eşit gelenler burada bir Secde ile emrolunacak ve bu secdenin sevabı ile sevaplan günah-

larını geçeceği için cennete girecekler. Ahiret aleminde bu secde dışında başka bir teklif yoktur. Mecnunlara ise burada iman etme hususunda teklifte bulunulacak. İnananlar cennete, inanmayanlar ise cehenneme sevkolunacak.

SIRAT BU DÜNYADA BAŞLAR

Kıyamet günü mü'minlerin nurlan sağlarından ve önlerrinden gidecek. Bazılarının az, bazıının çok, bazıının daha parlak olacak.

O gün Allah, Peygamberlerini ve onunla beraber iman edenleri utandırmayacaktır. (sirat üzerinde) nurlan Önlerrinde ve sa ağlarında koşup parlayacak. Şöyle diyeceklerdir: “Ey Rabbimiz! Bizim nurumuzu tamamla, (bu surat üzerinde nurlan sönen münafıklar gibi bizleri yapma) Bizi bağışla: muhakkak ki sen, her şeye kadirsin”. (tahrir, 8)

İstikamet üzere olmuşsa rahat geçecek. “ihdina'ssırata'l-müstakim” Bizi doğru yola ilet?

(amin)

Cehennem, mü'mine: “Yürü ya mümin, çabuk geç: nurun neredeyse ateşimi söndürecek diyecek. Müminin nuru ne kadar çok ve parlaksa, o kadar çabuk ve rahat geçecek. Cehennem denizinden “İMAN SEFİNESİYLE” İman gemisiyle geçilir.

Müminler Cehenneme girse bile,

larının nuru, cehennem ateşine karşı onu koruyacak.

Büyüklerimiz:

*Keşke Cehennemden en son çıkan biz olsak? demişler

Biz ise tapusu

elimizdeymis gibi konuşuyoruz, hareket ediyoruz

MADENLERİNİ İŞLETEN MİLLET Aziz OLUR
Kağıt paralar çıktığı Sıralarda altın battal olacak, değeri kalmayacak Onun için altınlarını z banknotlara değiştirin diye propaganda yapmışlar Halbuki madenler Cenab- Hakkın AZİZ? isminin mazhandırlar, değersiz olmazlar Madenlerini işletebilen milletler aziz olur, madenlerini işletemiyen milletler ise zillete düçar olurlar.
Sultan Ahmet Camisi yapılırken Aziz Mahmud Hüdai Hazretleri caminin minarelerinin altından olmasını söyledi. Hazineye baktı-
(1) *ahiret aleminde bu secde dışında başka bir teklif yoktur- buyururdula, o kadar altın yoktu. Altını altı anladık deriz dediler minareler altın yerine alt oldu. Eğer altından yapsalardı, Aziz Mahmud Hüdai Hazne r hazinedeki altınları tasarrufuyla çoğaltır. Zamanın kutbu idi.
KADERE İMAN Ettiğimiz Gibi RAZI DA OLACAĞIZ Resululah Efendimizin (SASS) cline kılıcı alıp da: Seni şimdi elimden kim kurtaracak? diyen kafire karşı üç defa: *ALLAH.
H. ALLAH demesi onun kemal derecesindeki TEVEKKÜLÜNÜ göstere.
RIZA en üstün makamdır. Kadere iman ettiğimiz gibi, RAZI da olacağız. Kazaya rıza, Makdiye rızayı gerektirmez. Cenab- Hakkın

kaderine Rıza gösterelim. Yer yüzünde olan her canlı #fanidir* (rahman,
26) Her şey fanidir ve belli bir ömrü vardır Enes (RA) küçük yaştan itibaren Resulullah (ASS) Efendimizin hizmetlerinde bulundular. Efendimiz ona hiç bir hatasından dolayı kızıp azarlama. Yaptığı bir şeyden dolayı bunu niye yaptın? yapmadığı bir şeyden dolayı da bunu niçin yapmadın dememişlerdir Evlerinde hizmet veya temizlik Sırasında her hangi bir eşyayı kırdığı zaman ev halkına: Susun, kızmayın: O eşyanın ecel- fitrisi* gelmiş, onun için kırılmıştır" derlerdi
ALİM NASIL OLMALI?
ALİM. Kur'an- Kerimi anlamaya vesile olan ilimleri öğrendikten sonra, takva üzere yaşamalıdır ki, ilhama da mazhar olabilsin. TAKVA
ALİMİN HAKİKİ DAR "ULFUNUNUDUR. -el-ilmü fisudür la is-
Sutu lim kalbde indir, satırlarda kalan değil
Kur'a
L- Teal.uk Kuranla alakadar olma, ilgilenme.
2-tehaluk: Kur'anın ahlakıyla ahlak anma.
3- Tehakkuk: Ahkâmını hazmetme.
Alim GÜNEŞ gibi olmalıdır Nasıl ki güneş, gül bahçesine de, ba-
taklığa da ayırt etmeden aynı şekilde ışığını ve ISISINI gönderiyor kabili

yetine göre güler çiçek açıyor, güzel kokular veriyor
bataklıklarda ko-
kuşuyorsa, aynı şekilde alim herkese kapısını açmalı,
tebliğ etmelidir

Alım, tebliğ etmekle mükelleftir, inandırmakla değil.
Gerçek alimi tanı-

mada ölçü, kesret-i etba (tarafdar çokluğu) değil, (kur'an
ve sünnete) iti-

ba (uyuma dır

Ebu Hureyre (RA) Hazretleri, Resululah (SASS) Efen-
dimizin

vefatından sor ra: Mescidi- Saadette Efendimizin (ASS)
mirası paylaş-

yor diye her tarafa haber verdi, seslendi. Bununla Efen-
dimizin (ASS)

dark altın gümüş değil, İLİM bırakmış olduğunu bildir-
mek is.

ordu işte bu yüzden alimler, peygamberlerin varisi ol-
muşlardır. (I)

verse" Enbiya- Alimler, peygamberlerin varisleridir'ha-
si şerif bunun için vand olmuştur Aynı şekilde *el-
ülemaü imenaür-

Alimler peygamberlerin eminleridir, vekileridir. hadisi
şerifi-

nin devamında da alimlerin, var

leer) kapısını aşındırma

Müezzinler de ümena'ül-ümme ümmetin eminler: dir

Rabbi zidni ilmen ve fehmen Ey Allahım, ilmimi ve
anlayışım!

arar

İMAMLA, PAPAZIN VE KONFERANŞÇININ FAR-
KI

imama mihrabda-layık olmasa bile -cemaatin teveccühü dolayısıy-
la VELLA YER verilir *Ezan, davettir Kamet, huzur girme) ye izindir
*tekbir ise, huzura girişti. * Minber? kavli (sözlü) tebliğ-
gin, mihrab ise
fili! tatbikatın makamıdır İmamın namazdan sonra ce-
maata dönmesi me-
sail- diniyeyi (dini meseleleri) talim içindir
Papazlar kilisede, konferansa kürsüde anlatır gider
imam ise min-
berde anlatır Hakka uymayı tebliğ eder ve aşağı inerek
söylediklerini
rabda tatbik eder. Hakkın emri olan namazı kılar
Sifah yoluyla dünyaya gelen, velayet dairesine kabul
edilmez. Yi-
ne böylelerinin imamet mekruhtur (mameteki velayet
durumu)
imanın Semi! allahu li-men hamideh- Allah, hamdeden
kimseleri
işitir demesi ihbardır Biz de habere binaen. Rabbena
leke hand- Ey
Rabbimiz. hamid ancak sana mahsustur? diyoruz.
ETTEHIY YAT: Kavi (sözlü) ibadetleri (sübhanallah vb
gibi)
naz, oruç vb gibi) %
ayla: Mai ibadetleri (zekat vb gibi) şumalüne alır ki,
bütün
bunların hepsi ALLAH içindir. (LILAH)
-Peygamberler, mal ve para miras bırakmazlar Onların
bıraktığı miras, ilim-

air Kim, #ini elde ederse, büyük bir nasibe, yüksek bir dereceye ulaşmıştır

Hadisi- ŞerifİHLAS HAKKINDA

İbadette ilet, emri ilahidir Faideler istenmez. Fakat onlar isten-

mese de tabiatıyla hasıl olur Abdesti, guslü Kur'an- Kerimdeki emirler hatırlayarak almalıyız. Namazı eda ederken yine Kurandaki emirler hatırlanmalıdır Kıyam için: Kama ilahi kanti- Allah'ın (divanına) tam huşu ve tate durun. (bakara Suresi, 238)

Rükü için: Ver Rükü ediniz!

Secde (çin: -vescud: Secde ediniz! gibi.

Kur anda daima namazın kılınması hakkında, namazınızı Lale edin ve buna benzer şekilde emirler vardır. Namaz kilin değil de ikame edin" şeklinde gelir bu konudaki emirler. ikame, namazı huzur ve hud) ile yerli yenince eda demektir.

Secde, tam tevazu ve teslimiyet hali olduğu için orada ziyade teceliyat olur Erime ihtimali vardır. Bu yüzden ikinci secdeden önce bir celse (bir miktar oturma) vardır. Resululah Efendimiz (SASS) Hazreti- ri iki secde arasında bazan o kadar çok dururlardı ki, Sahabe (RA) Hazeratı onun ikinci secdeye gitmeyeceğini sanırlardı (kinci secde şeytanın ragmınadır Efendi Hz ileri bazan iki secde arasında çokca durup: hadisi-

şeriflerde varid olan şu duayı okurlardı: *allahüemme'r
zukna ve'hdina

ve "cburna ve alina va gfu anna! T

Kılınan namaz, okunan Kur'an ve zikirler kabirde zam
temessül ederler Mümin bundan rahatlık duyar Kabirde
mümine cennet-

ten manzaralar, makamlar gösterilir Rüyada olduğu gibi,
mümin bun

dan lezzet ve ferahlık duyar Kafirler için cehennem te-
messül eder Bun

dan azab duyarlar

Enbiya (ASS) kabrinde namaz kılar Sıddıkin de namaz
kırlarlar ve

bazılarının kabrinden Kur'an sesi duyulur

islamda tatil yoktur Sadece ezan okunduktan sonra cu-
ma eda olu-

nuncaya kadar alışveriş yapılmaz.

MESLEK VE MESREPLER

Bir meslek ve meşrep ne kadar parlak olsun, in-
cak İSLAM

DAİRESİNDE BİR NOKTA OLABİLİR. Noktalar bir
araya gelerek is-

lam dairesini meydana getirirler. (Geniş dairedeki mace-
ra hususi daireye

bilir Herkes be-

sin" demek olmaz. Herkes elindeki

hükümündeki enaniyetini İslam Havuzu na atmalıdır.

Yoksa

elinde erir, heba olur

BENİM! DE KENDİME GÖRE DELİLLERİM VAR

Bir gün bir Risale- Nur aletiyle Efendi Hz erini ziyarete
gil-

ittik. Malumdur ki, bazı Risale i Nur talebeleri, toplantı-
larında sadece
Nur okunmasını, başka bir eser okunmaması isterler.
Bazıları
da #Efendi Hz ellerine başka bir eser okumanın caiz
olup olmayacağını so-
rarlardı Bir kısmı da Efendi Hz erinin devamlı olarak
Pica le- Nurlar
dan ve (Ustadan bahsetmesini ister ve beklerlerdi Onun
ise genellikle
ayet ve hadisten ders vermesini yadırgayanlar olurdu.
Oise, demek
olmuş ki, Benim de kendime göre delilerim var dermiş
erdî *hem Us-
tadın eserini okumak caiz olsun da, Üstadın -Üstadım"
dediği Imam-
Gazalilerin, İmam- Rabbanilerin eserlerini okumak niye
caiz
diyerek ilim konusunda inhisarcılık yapıp, ilim hürriye-
tine engel olmak
isteyenleri tasvip etmediklerini belirtirlerdi
TAKLİDÇİ OLMAYAN ALİMİN ÜSTÜNLÜĞÜ
Merhum Hoca Efendi Hazretleri, ilim konusunda taklid-
çiliği aşırp
tahkike ulaşan alimlerin üstünlüğünü anlatırken şöyle
bir misal vermiş-
lerdi:
Bir ilim talibi, meşhur bir alimden ders almak için onun
yanına ge-
lir O alim ise yaşlılığın bahane ederek daha önce yazmış
olduğu bir ki-
kabını mütalea etmesini ister O talib- ilim, o kitabı bir
odada tettebbü et-

meye başlar. Ancak bazı meseleleri okurken bu alim bu konuda şöyle demiş ama, benim kanaatim de şöyledir? diyerek sesli olarak kanaatini belirtmiş. Bunu dışardan duyan yaşlı alimin bu durum çok hoşuna gider Çünkü o taklidi değil, gelecek va d ediyordu. Motamot taklidçilik. ilmi gelişmeye engel olur Halbuki ilmin inkişaf etmesi için taklitçiliğin (ötesinde, mi teşkil edebilecek, yeni meselelere çözüm getirebilecek çalışmalara da ihtiyaç vardır. Boynuzun kulağı geçmesi yadırganacak değil, belki iftihar edilecek bir durumdur. Yoksa Peygamberlerden sonra her asur ve zaman- da nice nice alimlerin gelmesinin bir anlamı kalmazdı. işi HİKAYECİLİĞE DÖKTÜLER Merhum Mehmet Feyzi Efendi, Merhum Usta! Hazretler hakkın- da bazılarının işi hikayeciliğe döktü günden şikayet ederlerdi. Birisine

DİNİMİZDE MUHABBETE VESİLE OLAN ŞEYLER EMREDİLMİŞ, DÜŞMANLIĞA SEBEB OLAN ŞEYLER

YASAKLANMIŞTIR?

Gıybet, koğuculuk, bühtah (iftira) gibi düşmanlığa vesile olan şey- (er yasaklanmıştır Selamı yaymak, yermek yedirmek, hediyeleşme: ve

herkes uykuda iken geceleri namaz kılmak, muhabbete vesile olduğu için dinimizce emir ve tavsiye edilmiştir Gece namazı kılmakda muhabbete sebebi: Gece namazı kılan müminin yüzünde nur hasıl (olur ve onu gören diğer müminler, gayri ihtiyari onu severler Nasılki #askın yüzünde fisk alameti varsa, sahin yüzünde de salahat alameti bulunur Bu da onun sevilmesine sebep olur.

(AS VIN SE'KA Efendi Hz eri, Peygamber (ASS "a hitap eden: Eğer sen (etrafın- din, onlar etrafından dağılırlardı (al- İmran, 159) ayet- kerimesini açıklarken Dernek ki sahabeyi Resulullah'ın (ASS) etrafında pervane gibi döndüren, onları mıknaş gibi çeken güç, Resulullah (ASS) Efendimizin şefkat ve merhameti idi Sahabe- den birisi bir hata işlediği zaman, ona Sen şu işi yaptın" diye tayin etmezdi içinizden birisi şu işi yapmış bir daha yapmasın buyururdu. Şu nezakete bakın Ama iyi bir iş yaptıkları zaman, tayin ederek, belirleyerek söylerlerdi Mescide bevleden bir bedeviye yaptığı muamele gibi ki, oraya bir kova su dökiverin* demekle iktifa etmiş ve o bedeviye kızanlara karşı da meşhur: Kolaylaştırın, zorlaştırmayın, müjdeleyin, nefret

ettirmeyin" hadis- şeriflerin irad etmişlerdir
Mehmet Feyzi Efendi yine bu konuda: Ben yapmam"
dedirtirin
(eye kadar uğraşmamalı, Zorlamamalıdır Hatayı yüze
vurmamalı, O ha-
(ayı! yapanı bir kenara çekip şefkat ve mülayemetle o
hatadan vazgeçmi-
sini hatırlamalıdır Bu da fayda vermeyecek bilakis zarar
verecekse,
hata sahibinin gıyabında, arkasından onun için tevbe ve
istiğfar ediver-
melidir Büyük zatlar, kendilerine kötülük yapanlara-
bizim yüzümüzden
maddi ve manevi bir zarara uğramasınlar diye dua eder-
lerdi Şimdi ma
tlesef böyle yapmıyorlar, kin bağlıyorlar ben ona göste-
ririm diyorlar
derdi

TAKVA NASIL ELDE EDİLİR?

Yedi azayı korumadıkça takva olmaz? buyururlardı.
Göz her ye-
re bakarsa, el her yere uzanırsa, ayak her yere giderse,
kulak her şeyi din-terse vs. bu olmaz- der ve şu duayı
sıkça okurlardı: Allahım, kalbleri-
le. günahlarımızı affet ve azalarımızı haramdan koru,
amin.

MURSID-I KAMİL NASIL OLUNUR?

Nefsin yedi mertebesini kat etmedikçe, Kur'an ilimle-
rinde de ye-
di asıl. temel ilmi haletmedikçe mürşidi- kamil olun-
maz? buyurur

DİNE ZARARLI KİMSELERİN ALEYHİNDE YAPILAN

KONUŞMALARIN GIYBET OLMAYACAĞI

Bir arkadaşla Efendi Hz lerinin ziyaretine gidecektik.

Ancak daha

eki konuşma anında, belki onların zararlarından sakındırmak için IS-

men bazı kimseler hakkında söylediği sözler için acaba bunlar gıybet

olmaz mı! diye de şeytan durmadan bana vesvele veriyordu. Böyle te-

reddütlü bir vaziyette gitmek için hazırlanırken, bir taraftan da gidince bu

durumu yuzume karşı deyiverirse diye endişeleniyordum çekiniyordum

Neyse O arkadaşla beraber gittik. Çok geniş kapsamlı bir sohbet oldu. Bir

ara sohbeti öyle bir getirdi ki, Bediüzzaman H izlerinin bazı dine zararlı

kişiler hakkında isim beyan ederek yazması ve konuşmasının gıybet ol-

mayacağını söylediler Benim kafamda da devamlı bu mesele varya, ko-

nuyu daha da açarak Hatta bir mümin hakkında bile onun zararından sa-

kandırmak için, ikaz için onun arkasında konuşulsa: dedi ve doğrudan

tam bana karşı dönerek ve eliyle de işaret ederek: Bu da gıybet değildir?

buyurdular Bu O kadar bariz bir şekilde oldu ki, benim bundan ne kadar

etkilendiğimi, bu maceradan hiç haberi olmayan arkadaşım bile hisset-

mis.

*SEMİ'NA VE Eta'na-Işitik ve İtaat ettik?

Merhum Efendi Hazretleri, muhatabında tereddüt hasıl olan konu-

lara çok iyi tesbit eder ve onları giderici yönde sohbet ederlerdi. Bu tered-

dit konusu bende de çok olurdu. insan hemen, birden bire olgunlaşamı-

yor Hatta bir gece rüyamda bir kan getiriliyor ve diyorlar ki bu şehid

kanıdır Bakın hala sıcaklığı da duruyor! * Ben onların sözüne karşı hala

tereddüt ediyorum: Yahu bu kan Isıtılmış olamaz mı? filan diyorum.

Belki bütün halet- ruhiyem riyaya böyle aksediyor Bu rüyanın akabin-

de gittiğim sohbetlerinde Efendi Hz ileri: *Mütereddid olmanın iyi olma-

yacağından bahsederek sahabe- kiramın (RA) bir ayeti-kerime duy-

dukan zaman, hemen tereddüt etmeden Semi na ve eta ana" dediklerini

ve iman ettiklerinden bahsederek bizleri ikaz etmiş ol-
dular.

MUHTEREM EFENDİM

Hayatını ilme verdin

Daima şunu söylerdi:

İLİM arzdan evvel gelir,

İHLAS farz içre emirdir

Gönlünü KURAN'A verdin

İrşad altına girdin:

-en büyük MURSID'DİR* dedin,
Onunla irşad eyledin.
Kuran'ın bir adı da Ruhtur
Kalp O'nunla HAYAT bulur
İşte en sağlam yol budur
Başkaya lüzum yok* derdin.
Bir adı FURKAN dır Onun
Hakkı- batılı ayırır,
Bu helal, bu haramdır diye
Bizi daima uyarır
Ölülere değil Kur'an
Diriye hitap ediyor,
Ahkamıyla amel eden
Mutlak Cennet'e giriyor.
Daim Kur'an ile olun,
Rızkı HELALE ara
Hiç SUNNET'TEN ayrılmayın
Ahlakıyla ahlak anın
HABİBULLAH" (asim çok severdi,
Dostlara da sevdirdin,
Çok SALAVAT getirdin
Hep Sünnet'e yönlendirdin
*Din. vatan. millet dedin
Kendini bu melkûreve verdin.
birlikte olursa
Tüm yara
rr derdin
Kastamonu'yu çok severdin
Taşıyla, toprağıyla mübarek- derdin,
Kutlu Mekke ye benzetir
Buradan oraya yol vardır- derdin.
*ne Cebre kayalı, ne F'tizale dalalım
Sapık fırkalardan uzak kalalım.

EHLİ- SUNNET yolunda sağlam dural
Yol! budur! Başkaya lüzum
derdin.

*MÜSBET düşünelim. sözler hep müsbet
Düşünceyle başlar müsbet hareket,
zaman işlerde olur bereket
İşte böyle diyor Feyzi Muhammed.
Kolaylaştırın, zorlaştırmayın! buyurdu
Muhammed Nebi (as)
-ben Eba" Yüsrüm -kolaylıkçuyım- söylüyor
M. Feyzi.

*ebü'l Ussr değilim- -zorlaştıramam-
Önümüzde Peygamber (ass) Sünneti
İmanımız kamil olsun,
Amelimiz salih olsun
Genç olsun, ihtiyar olsun
Hepsi de güzeldir derdin.
Rızık- Süride* kanaat ettin
Maddiyata yönelmedin.
Hep manevi rızık iste
TALİB- ILİMİM* derdin
Bir zamanlar HUBBİ idin
Kalplerin sürürü idin,
Neden kuyu dibine indin
İnsanlardan çok mu çektin?
Sükütunla yüreğimiz dağ landı, Efendim.
TÜRABİ oldun topraklar ağladı, Efendim
Sadece topraklar değil
Göklerin figan Arşa dayandı. Efendim
Salı yatak. Cuma toprak
Yataktan dosdoğru çıkmak
Bulursun mutlaka UÇMAK:

Ölümü de sevdirdin.
Mesleğim GARİPLİK- derdin.
Sivil hayatta bir hiçim.
Hiçlik yolunda yürüyüp
Mutlak Varlık HAKKA erdin.
Ya Rabbirtibatımızı daim eyle
HUBBILIK'LE
Nisbetimizi kesme, INSİBAĞ ve AKISLE
Uzaklık -yakınlık farkı yoktur
MUHABBETE
Hasret Ateşimiz sönmessin: DAİM EYLE
Şevket ÖZSOY

(1) Yani sahte fakirler de olabileceği için, O hinda binden vermemiş, olabileceğinden, bela ve musibetler hemen gelmeyebilir Yoksa bile bile fakirin kalbi kırılırsa, o zaman durum tehlikelidir. (S) (K)

7.Bölüm:

Ali Ulvi Kurucu İle sohbeti:

8.BÖLÜM

Kim dergisi iftiralarına cevabı.

(İ.İnönü'nün damadı Metin Toker'in çıkardığı dergi.Bu yazının daktilo edilmiş halini bana okuttular. Hasan Erdoğan)

Kim Mecmuası Yazı İşleri Müdürlüğüne

Samimane bir mektuptur. Hem İnönü Karakolundaki tecrid-i mutlak esnasında kaleme aldığım bir hatıradır.İfademdeki karışıklıktan dinleyenler sıkılmasınlar. Çünkü hatıra gediği gibi yazıldı; sonra da tanzim edilmedi.

Sizin muharrirlerinizdenbir genç talebenin Kastamonu'ya gelip bu acizle görüşmek istediğini derginizdeki yazınız neşrolmadan 1-2 gün evvel haber aldım. Nasılsa acele gittiğinden benimle görüşmeye muvaffak olamamış. Ne olurdu bir gün daha kalsada benimle görüşmüş, konuşmuş olsaydı. Kalbimin ve efkarımın tercümanı olan sözlerimi derginizde yazsaydınız. Hakkımdaki yazınıza bütün bütün zıd olarak eftar-ı ammeye neşredip beni ve ehl-i hakikatı memnun edecektiniz.

Sayın yazarlar! Elbette sizler münevver ve edip kimselersiniz. “Edipler edepli olmalıdırlar” Derginizde benim şahsıma ait onbir adet “mış” kelimeli yazınızı okudum. Diğer cihetler hiç de beni alakadar etmez.Koca bir vilayette her vuku bulan hadiseden beni alakadar göstermeniz akla ve mantığa uygun değildir. Herhalde buradan o muharririniz hakkımda tam bir kanaat elde edemediğinden bütün bütün malumatsız gitmemek için maalesef benim meslek ve gayemin tamamıyla cahili olan kimselerden benim hakkımda bazı menfi malumat elde etmiş olduğu, yazılarınızdaki anlaşılmaktadır .Hakkımdaki isnatlar serapa yalan ve yanıştır. Bütün kuvvetimle hakkımda yanlış anlatan tezvircileri, bin nefretle redde-

diyorum. O tezvirciler o kadar terbiye haricinde garazlı sözleri ile mahiyetlerini tebarüz ettiriyorlar. Hatta en tabii hakkım olan tehhül etmek, vatan ve milletimize nesil yetiştirmek hakkım olan, hem dinimizin hem kanunun bana bahşetmiş olduğu hakkımı dahi çok görüyorlar. Takriben bundan dört sene evvel (1957), bu garazkârlık yüzünden, akli muvazenemin bozuk olduğunu ortaya atarak resmi muamelemin dahi gayr-i kanuni olarak durdurulmak teşebbüsünde bulunulmuştur. Fakat kanun ve medeniyet memleketinde yaşıyoruz. En nihayet adalet tecelli etmiş, halen de iki çocuğum vardır. Hakkımdaki galiz ve sakil kelimeleri muharririnize yanlış anlatan tezvirciye reddediyorum. Ben yirmi seneden ziyade dini ve ilmi eserler tetebbuu içinde yaşıyorum. Vatan ve millet mefhumunun ne olduğunu biliyorum. Geri fikirli, hurafelere inanan bir yobaz değilim ki, öyle üfürmekle, püfürmekle iş yapılacağına kanaat getirenlerden olayım. Hem sizin yazınızda çok cihette tezat görünüyor. Bir taraftan hiç çıkmadığımı diğer taraftan da toplantılarla alakadar gösteriliyorum. Bu nasıl nazariye? Serapa mantıksız ve gayr-ı makuldür.

Hem ben uzun zamandan beri kendi akrabam olan hanımlarla dahi lüzum etmedikçe görüşüp konuşmam. Çünkü herkesce malumdur ki, geçirdiğim her şeyden azade ve asudedir.

Size ben hakiki mesleğimi bildireyim. Sizde lütfen efkar-ı ammeye bildiriniz. Şimdi medeniyet devridir. Gizli iş yoktur. Herkes anlasın. Evet benim meslek ve gayem, bana isnat edilen iftiraların haricindedir. Benim yegane mesleğim, bütün Müslümanların tekamül ve terakki düsturu olan Kur'an-ı Hakimin hakikatlarına

vakıf olmak için çalışmamdır. Ne münzeviyim, ne de ayıncı... Belki kendi meslek dersine çalışan bir talebeyim. Evet ben sükuti bir insan olduğum için 18-20 sene zarfında gaye ve mesleğimin bütün bütün zıddı olan ithamlarla tenkide uğradım. Her idare zamanında “vukuatla değil imkanatla” bin türlü ithama maruz kaldım. İnşaaallah bu son 27 Mayıs inkılabından sonra hakikat tam tebarüz eder de, ben de derslerime asude bir tarzda çalışırım. Elbette benim de hakkımı müdafaa edenler vardır.

Cennet gibi vatanımı ben de herkes gibi severim. Vatanıma ve milliyetime olan en küçük bir hürmetsizliği kabul etmem. Çünkü insan-ı kamil nefesine ve şahsına karşı yapılan her tahkir ve fenalığı unutulabilir, affedebilir. Lakin vatana ihanet edenlere karşı beslenen nefret ve husumet, batından batına müteselsilen intikal ederek asla unutulmaz. Zira bu mukaddes vatanımızın her kabza-i türabı kahraman ecdadımızın bakiye-i enkaz-ı hayatîyesinin bir mahfazasıdır. Hem ecdadımız gibi biz dahi onun meşime-i neziheden sudur ve tulu ettiğimiz misillü, vefatından sonra dahi yine onun sine-i kudsiyetine rücu edeceğiz.

Halıkımız bizi vatanın beşik denilen bir kapısından şu alem-i faniye ithal edip mezar namı verilen diğer kapısından ihraç edecektir. Evet insanın her halde hayat-ı faniyesini bu iki bab-ı mukadder arasında geçireceğine ve yarın haşır gününde kendi vatandaşları ile muhasebe edileceğine inanan insanım. Yoksa geri fikirli değil, ileri fikirli bir ilim adamıyım.

İşte bu hakikate binaen ittihad-ı dini ve millimize zıd olan her şeyden ziyadesiyle içtinab eden, şu necip ve en asil, Kur'anın mehdine mazhar, tarih boyunca asırlardan beri necabetini muhafaza etmiş olan Türk

Milletinin bir ferdiyim.Türklüğe aykırı ve an'ane-i milliye zıd bir hareketim asla kayıt edilmemiş, tertemiz bir vatan evladıyım.

O yazar, Kastamonu'ya tekrar teşrif ederse görüselim, müdavele-i efkarda bulunalım. Yoksa bir kısım garazkarların hakkımdaki iftiraları ile kaş yaparken göz çıkarma kabilinden olan sözleri ile tenkidinizi ruh-u canımla belki bütün zerrat-ı vücudumla sinesinde yaşadığım şu sevgili vatanın taşı-toprağı ile mübarek olan şu Kastamonu vilayetinde yaşayan laakal 17 bin dilli bir şahit hükmünde olan vatandaşlarımla beraber red ve tekzib ediyorum.

Saygılarımla..

Kim Dergisi Yazı İşleri Müdürlüğüne,

2 Şubat 1961 tarih ve 135 sayılı derginizin orta sahifesinde “Kuyrukla Kastamonu’da Ayinler Yapıyor” başlığı altında yayınlanan yazıda şahsıma ait yazılan yazılar hilaf-ı hakikat olduğundan aşağıdaki hususların basın ahlak yasasına uyularak aynı sahifede, aynı puntolarla neşrini rica ederim.

Hakkımda “pir” tabiri, sizin kendi tabirinizdir. Risale-i Nur ismindeki eser kulliyatını te’lif eden müellif merhum, eser sahibi mütefekkir bir alimdir. Bu eseri yalnız Kastamonu’da değil memleketin her tarafında muhtelif mesleklerde bulunan akıllı, yetkili, namuslu kimseler okurlar ve istifade ederler.Uzak-yakın hiçbirinin “pir”e ihtiyacı yoktur.

Madem hakikat böyledir, eğer bunu hilafına olsa idi, eseri okuyanların her birerlerinin pir olmaları lazım gelirdi. Bu ise gayr-ı makul bir nazariye ve yanlış bir te-lakkidir.

2- Burası, yani Kastamonu vilayeti Türk yurdu ve kanunun hükümran olduğu bir vilayettir. Çöl değildir. Bina-enaleyh elimde bulunan mal ve mülküm meşru bir mülkiyettir. Memleketin her tarafında olduğu gibi burada da tapu daireleri vardır. Burada da kanunun ahkamı tatbik olunmaktadır. Eğer bir hile olsa idi uzaktaki bir muharrire ihtiyaç kalmazdı.

3-Nikahlandığım refikam 15 yaşında değil 21 yaşında idi. Hem kendisinin muallim babası, hem münevver müteaddit kardeşleri vardır. Vilayetimizin asil bir ailesine mensuptur. Hakkımda söylenenler, müfteriler tarafından tertip edilen iftiralardır, bütün kuvvetimizle reddediyoruz. Evet benim tevhülüm hem meşruane, hem kanunane, hem afianedir.

4-Olgun ve ilmi tettebbuu yerinde olan bir insan peygamberimizden sonra diğer bir peygamber gelemeyeceğini bilir. Böyle gülünç ve gayr-ı makul sözler dahi hakkımdaki iftiranın katmerli şekilde olduğunu ifade ediyor.

5-Ben evimden her vakit değil, zaruri ihtiyaçlarım ve resmi muamelelerim için çıkar ve hem Cuma ve cemaate katılır, şehrimizdeki müteaddit camilerde namaz kılarım. Yalnız sokaklarda ve caddelerde salak salak gezmediğimden ve kulüp ve kahvelerde sandalye işgal etmediğimden, müfteriler hiç çıkmıyor tevehhümündedirler. Bu dahi mantıksız bir tevehhümdür.

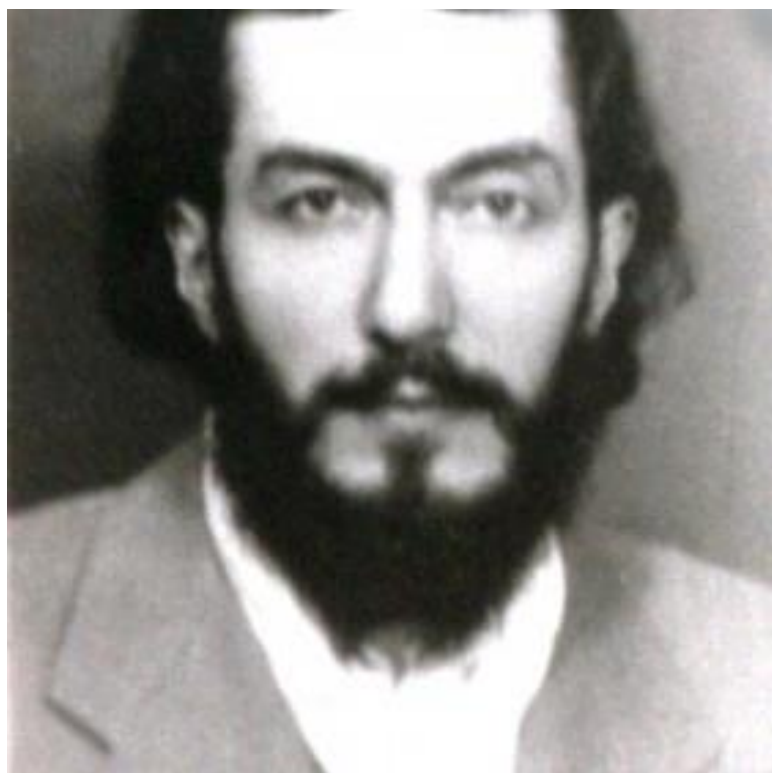
6- Ben meczup bir divane değilim. Belki msbet delillerle mücehhez inanç sahibi bir kimseyim. Bana isnad olunan hurafatın serapa aleyhindeyim. Hikmetli kitap olan

Kur'anı Hakimden dersini alan bir ilim adamına asla yakışmayan bir ittihamdır. Ruh-u canımla belki bütün zerrt-ı vücudumla red ve tekzip ediyorum.

7-Hem yazılarınıza dikkat edilecek olursa, insafla, bitarafane ve munsifane tetkik edildiğinde bir parti iltizamkarlığı, tereşşuhatı görünüyor. Halbuki matbuat lisansı hakikat söylemek ve bitarafane konuşmak ve matbuat kanunu mucibince hareket etmek, hem hiçbir vatandaşı rencide etmemek, hem vatanın hiçbir tarafında ahenksizlik uyandırmamak elzemdır. Aksi takdirde matbuat kanununa aykırı bir hareket olur.

Hem benim hiçbir parti iltizamkarlığım, taassubum olmadığına çerçevesinde yaşadığım şu vatandaşlarım şahittirler. Şimdiye kadar hiçbir partiye de kayıt olmadım. Hem diyebilirim ki vatandaşlar arasında benim kadar mezhep ve parti taassubundan azade, sade meşrep pek az bulunabilir. Sizden rica ediyorum ki benim şu asude hayatımın ahengini bozacak isnatlar yapmayınız. Sonra maddi ve manevi mesuliyet terettüp eder.

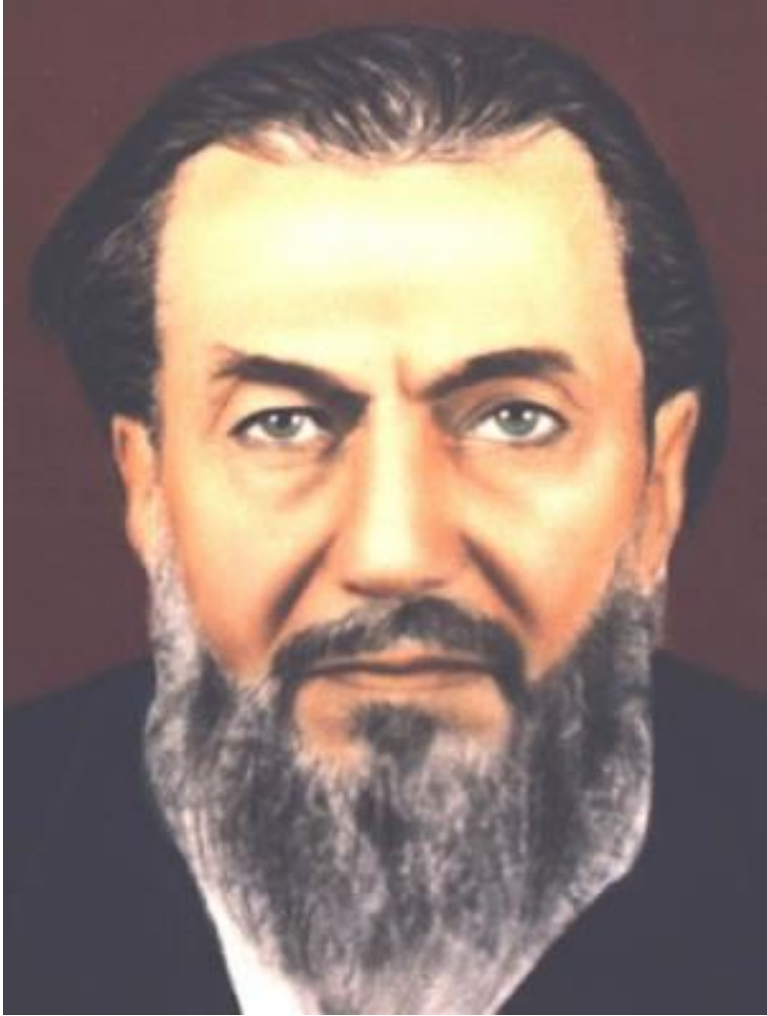
9.bölüm:
Resim ve Belgeler:

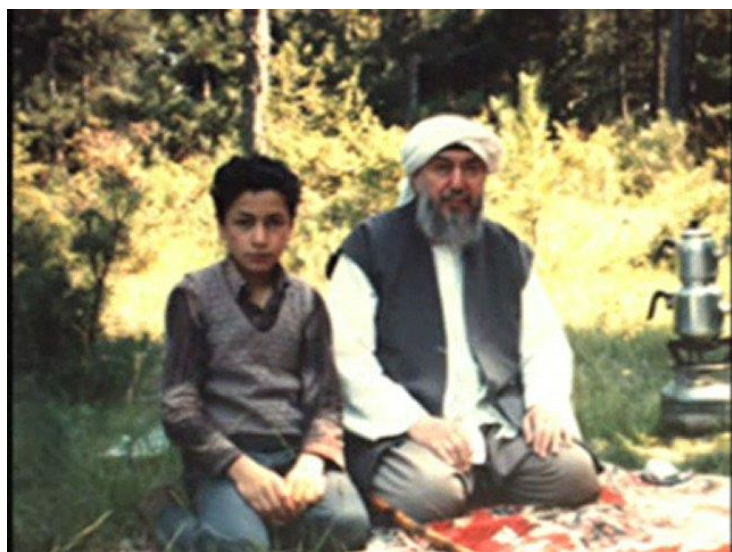

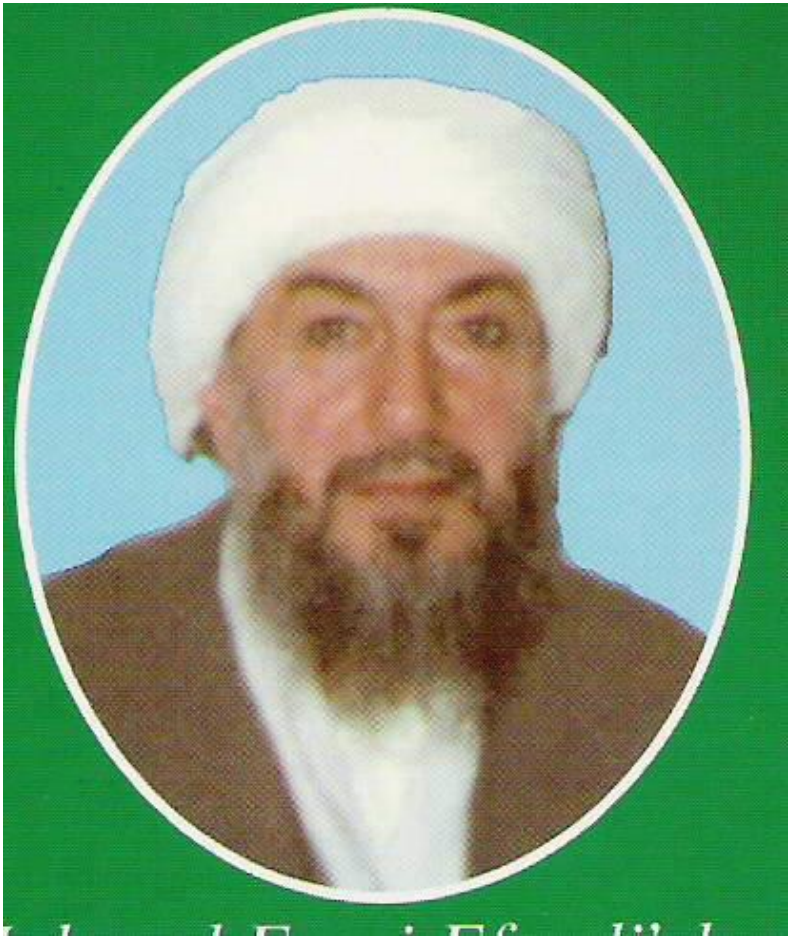
Hafiz Omer Efendi

1983 de emniyette alınan fotoğrafi

1983 de Kastamonu emniyetinde alınan fotoğrafi

Her yıl Temmuz aylarında teneffüs için çıktığı Karadağ

Talebelerinden Musa Özdağ ile

